

ספר הישר

והוא ספר כולל כמה ספרים ומדרשי רזיל על

חמשה חומשי תורה

וקצת ספר יהושע ושופטים. בלשון צה וערב מושך
לבות בני האדם להכיר נפלאות ה' וחסדיו. צאו
וראו ספר חדש. מדרשים ישנים מלא וגדוש. והוא
ספר הנחמד בעיני אלהים ואדם. להביא בני האדם
תחת שכט מוסר. ולהדריכן בנתיב היושר ותבונה
טובה בלשון צה ונקי :

ובחיות שמהם איכותו של הספר חניב מאלד ומשך לבו
של כל רואיו. לכן שמנו לב להדפיסו בנייר יסס
ומהודר בצוחיות נאים מאינת עינים. כאשר עיני הרואים
יחוו מעשים.

הוצתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י היים זשכ"ט

בהוצאות בית מסחר הספרים של
ה"ר יחושע גר שון מונק בווארשא גומר 2258

בדפוס ר' יוסף לעבענוואהן.

СЕФЕРЪ ГАЮШОРЪ

В А Р Ш А В А 1872

Въ типографіи Юсифа Лебенсонъ

Улица Францишканская № 1796

Дозволено Цензурою
Варшава 15 (27) Января 1872 г.

זה הספר הוא נקרא ספר הישר

נמצא ובא לירינו כהיום הזה 'כאשר נחרב' ירושלים עה"ק ע"י מיטום ונכנסו כל ראשי חיל לשלול שלל ולבוזו בזה היה הגמון א' מהגמוני עם מיטום ושמו סידורו ונכנסו ויבקשו וימצאו בירושלים בית גדולה ורחבה מאד ויקח לו את כל הבזות והשלל אשר מצא שם וכשרצה ללכת מן הבית נסתכל בקיר וראה בעין שכלו כעין מטמוני' בקיר ויפתור את הקיר ואת הכנין וימצא בית אחת מלאה ספרים רבים חורה נביאים וכתובים וגם ספרים ממלכי ישראל וממלכי העמים וספרים אחרים רבים לישראל וכן ספרי משנה הנכונה והמתוקנה וכן מגילות רבות סונחים שם וימצא סכל מיני סאכל ויין רב מאוד. ומצא שם זקן א' יושב והוא קורא בספרים האלה וירא החגסון את המראה הגדולה ויתמה תמיה גדולה ויאמר לזקן למה אתה יושב במקום הזה לכרך ואין אהד נצב עליך. וישבתו הזקן זה כמה ימים ושנים וזמנים שאני יודע שחורבן ירושלים מעטים שנים ובנתיי הבית הזה ועשיתי לי האכסדרה והכנסתי עמי הספרים האלו לקרות בהם והכנסתי עמי די סחי תי ואסרתי אולי תהיה נפשי לשלל. ויתן אלהים את הזקן לחן ולהסדר ולהחיים בעיני החגסון והוא יוציאו שם בכבוד עם כל ספריו וילכו משם מעיר לעיר ומסדיני' לסדינה עד הגיעו למדינות אשכנז וימצאו החגסון את הזקן והוא כי הוא יודע בכל חכמה תבונה ומדע ויודע בכל מיני חכמה ובראותו אותו כך נשאו וככדו ויחי בביתו הסיד וילמדו כל החכמות ויבנו להם בית גדול בקומתו סחוף לשביליו' וימצאו שם את כל הספרים ההם והבית ההוא עודנו בשביליו' עד היום הזה : ויכתבו שם את כל הדברים העתיקים להיות במלכי העולם עד ביאת משיחנו ויהי כאשר מלמטנו השם למלכה גבר ע"י מלכי ארם מעיר ומסדינה לסדינה כרע ומר ויגיע אל ירדנו ספר הזה הנקרא תולדות אדם עם ספרים רבים כי באו מהבית ההוא משביליו' ויבאו אה"כ אל עירנו עיר נאמולי אשר תחת יד מלך ספרד יר"ת. וכאשר ראינו הספרים האלו כי הם מלאים מכל חכמה שמונו מגמה נפשינו בהם להדפיסם בעט ברזל ועופרת ככל הספרים הכאים לירינו מהספר הזה י"ב נוסחאות לחקור בהם והנה כלם נוסחא אחת ואין ביניהם שינוי ולא תוס' ולא מגרעת ולא אותיות ולא תיבות משונות או דברים שונים כי כלם בשוה בנוסחא אחת. ובעבור שראינו בספר הזה חועלת רבות סמים לבנינו אל התכלית. על כן שמונו מגמה נפשו להדפיסו. ונמצא כתוב שזה הספר נקרא (ספר הישר) ונמצא שהמעם שנקרא הספר הזה ספר הישר לפי שכל דבריו הם על חסדר כמו שהיו בעולם כהקדמה ובאחריו כי לא תמצא בו' הזה שיהיה דברים שהם קודמים או יקדים דברים המאוחרים אלא כל דבר דבר במקומו וזמנו וכתב. ועל זה תמצא בכל דבריו שיאמר שמת פלוני שנת כך לחי פלוני וכן כל כיוצא בזה ועל זה קראוהו ספר הישר ואמנם ההרגל שבפי כל האדם לקרותו ספר תולדות אדם. והסבה כי בסה שהתחיל קראוהו. אבל עיקר שמו הוא ספר הישר מהמעטים והראיות שאמרנו. והנה נמצא שהספר הזה היה היום ביד חיונים מועתק קורין לו (לובריש דיליש דירמוש) גם נמצא אצל הרומי' קורין לו (ליבורו דילאש כאלא בראש דילוש דאי' די פיתו' דילוש גראנדיש דיליש גיראש דכוס מוריר יחושיעי) וגם נמצא היום ביד שרי מלכי אדום קורין לו (לוסוסו ליבורו נאפוססיניש דאדם) ונמצא כתוב בספרי החשמונים שבאו לירינו כי בימי תלמי מלך מצרים צוה לעבדיו ללכת לקבץ כל ספרי הדתות וכל ספרי דברי הימים שימצאו בעולם כדי להתחכם מהם ולבחון ולחקור מהם עניני העולם ולהבר מהם ספר בכל משפטי הדברים דת ודין על כל צרכי העולם לעשות משפט על בוריו. והלכו וקבצו לו מ' מאות וס' ספרים והביאו לו וצוה להם עת שילכו לבקש להשלים אלף ספרים וכן עשו ואה"כ עמדו לפניו ספריצי ישראל ואסרו לו אדונינו המלך מה לך לפרוה בכל זה שלח לירושלים אל היהודים והם יביאו לך ספר תורתם שנכתב להם ע"פ ה' ביד נביאייהם ומסנה תוכל להתחכם ולשפוט ממנה כל דין וכל דת כרצונך וישמע המלך לדבריהם ושלח אל היהודים על זאת ושלחו לו הספר הלוי כי לא יכלו לתת לו ספר ה' כי אסרו לא נוכל לתת תורת ה' לאיש נכרי. וכשבא הספר הזה ליד תלמי קרא בו וישר בעיניו מאד וחקר בו בחכמתו ובקש ומצא בו סבוקשו ועזב מעליו כל הספרים שקבצו לו וביקר לסי שיעץ עליו הרב רזה. ואחר ימי' הרגישו בזה ספריצי ישראל כי לא שלחו ישראל מ' התורה למלך ובאו ואלחו לו אדונינו המלך לענו עליך ישראל כי לא שלחו אליך את ספר התורה שאמרנו לך כי אם ספר אחר שהיה בידם שלחו לך אבל שלח להם ושלחו לך ספר תורתם כי סמנה תמצא סבוקשך יחזר ויחזר מהספר אשר שלחו לך וכששמע המלך את דבריהם קצף קצף גדול מאד. על ישראל וחמתו בערת בו. עת ששלח להם פעם אחרת לשלוח

לו ספר התורה ונתירא שמא ילעיגו עריו עוד ונתחכם עליהם ושלח לע' זקנים
 שבהם והושיב' בשבעים בתים לכתוב כל א' וא' ס"ת לבלתי ימצא שינוי. ושרתה
 עליהם רוח הקודש וכהנו לו ע' ספרים וכולם נוסחא אחת בלי תוספת וכלי סגריעת
 ואז שמה המלך בזה שמחה גדולה וכבד את הזקנים ואת כל היהודים ושלח מנחות
 ומתנות לירושלים ככתוב שם. ובמותו נחכסו ישראל על בנו ולקחו את ספרי
 התורה מאוצרותיו אך הספר הזה עזבו שם ולא לקחו בעבור יכיר כל מלך המולך
 החתיו את נפלאות הש"י וכי בהר בישראל סכל העובדי כוכבים וכי אין אלוהו זולתו
 יחברך. על כן הספר הזה עודנו במצרים עד היום הזה. ומשעה שהוא נתפשט
 בכל הארץ עד הגיעו לידינו בגלותנו בגירושנו היום אז עיר גאמילו אשר החת
 מלך סדר והנה המצא בספר הזה שנכתבו בו קצת מלכי ארם ומלכי כתיים ומלכי
 אמריקא שהיו בימים ההם אע"פ שראה שאינה סתכלית הספר וכוונתו. והסעם
 בזה כדי להודיע לכל מוצא ספר זה מה בין מלחמות ישראל למלחמות העובדי
 כוכבים כי נצחון מלכי ישראל עם העובדי כוכבים הם ע"י הנס מאתו יתברך כעת
 שיבטחו ישראל בשם יתעלה. והנה הספר הזה תועלתו רבים כולם מביאים אותנו
 אל ההכנסה בשם יתעלה ואל ההתדבקות בו ובדרכיו. התועלת הא' הוא מה
 שהוסיף לנו ביאור בענייני בריאת האדם ועון הסבול. ושנות הכ' דורות והמאתם.
 ובאיזה פרק נולדו ובאיזה זמן מתו. ובזה יתיימר לבנו להתדבק בשם יתעלה
 כראותנו הנפלאות והנוראות אשר עשה מימי קדם. הב' מה שחוסף לנו גם ענין
 ליות אברהם ודבקותו בשם יתעלה כיצד היתה והמקרים שאירעו לו עם נסרוד
 וכן ענין דור הפלגה איך מלמל' השם יתעלה לארכע כנפות הארץ ואיך בנו להם
 כל הארצות והמדינות הנקראים בשמותם עד היום הזה ובוה נקרב עצמנו לדעת
 בוראנו. הג' מה שביאר לו דביקות האבות בשם יתעלה איך היתה וענין סקריהם
 שמורים לנו יראת השם. הד' מה שאמר בענין סדום ומשעיהם ומה היתה המאמת
 ועונש' ובוה נתרחק סכל דבר רע. הה' ענין דבקות יצחק ויעקב בשם יתעלה.
 וחסלת שרה ובכיתה בעקירת עינן מלחמות בני יעקב באנשי שכם ב' עיר האמורי
 יתעלה. הו' מה שהודיענו ענין מלחמות בני יעקב באנשי שכם ב' עיר האמורי
 זה יעורר לבבנו במדת הנפחון שנבטח באלהינו שאיך י' אנשים ישחיתו ד' ערים
 אם לא בבטחון השם יתעלה שבלבבם. הו' מה שביאר לנו כל המקרי' שאירעו
 ליוסף במצרים עם פומימר ועם אשתו ועם מלך מצרים כי זה יעורר לבבנו ג"כ
 ביראת ה' ולהרחיק עצמנו מכל המא כדי שייטב לנו באחרית. הח' מה שאירע
 למרע"ה בכוש ומדין כי בזה נתבונן נפלאות ה' שהוא עושה עם הצדיקים ונדבק
 בשם יתעלה. הט' מה שאירע לישראל במצרים וכיצד היה התחלת עבודת' ואיך
 עבדו את מצרים בכל עבודה קשה וכיצד היתה סבת' בכל זה אח"כ הצליחם
 השם יתעלה בבחנם בו ואין ספק כי כל הקורא ענין מצרים מות הספר בליל
 פסח יש לו שכר גדול מאד כמו שאמרו ז"ל לכל המספר ביציאת מצרים היו זה
 משובח וגם זה בכלל כי זהו הספור האמתי שראוי לספר ולקרות בו אחר קריאת
 הגדה כי טובטח הוא שיש לו שכר גדול וכך אנו עושים היום בגלותנו בארצות
 ספרד אחר שאנו קרוי' הגדה כול' מתחיל' לקרוא בספר הזה כל ענין מצרי' מירידת
 ישראל למצרים עד ענין יציאת' ממצרים כי בספר הזה ראוי לאדם לקרות. הי'
 שקצת ספי' רש"י ז"ל וכל הספרים שפירשו התורה תמצאם בביאור בספר הזה
 במלאכים שפגעו ביעקב בבואו במצרים שהלכו לעשו. וענין גביראל שלמד ליוסף
 ע' לשון וכן מה שאמר המכה את מדין בשדה מזאב וכל כיצא בזה. הי"א שכל
 דורש שידרוש רבים יביט מסנו ענייני' בדרוש מה שלא פירשו הספרים. ובוה
 ימשך לב השומעים לדבריו. הי"ב שכל הסוחרים והולכי דרכים שאין להם פנאי
 לתורה יקראו בו ויקבלו שכר' כי בו שכר הנפש ותענוג חגוף שיסמע דברים
 מהודשים שלא נכתבו בכל ספר ומה יתבונן האדם לדעת הש"י ולדבקה בו. ומפני
 שראינו את שבה הספר הזה ומעלתו הגדולה השתדלנו להדפיסו ואין לתוסף מסנו
 ואין לגרוע מסנו ומעתה התחלנו להדפיס מסנו בספר להיותו ביד אנשי גלותנו
 להתפשט עמנו בכל דור ודור עיר ועיר משמחה ומשפחה מדינה ומדינה כדי שיחבוננו
 נפלאות ה' ומובותיו שעשה את אבותינו מימי קדם ושבתר בנו סכל העמים. ובוה
 יוכו ההוגי' בו אשר יתנו אל לבם יראת ה'. ובת' אלהי אלהים אנו בופחים ובו
 אני גשענים ומסנו מבקשים ישועת ועזר לעזרו במלאכת שמים ויצליחנו בדרך
 הישור ויצילנו משניאות ומנסתרות ינקנו. כמו שאמר משיחו שגיאות מי יבין
 מנסתרות נקני האלהים יורנו דרך המובת וידריכנו בנתיב ההצלחה למען רחמי
 וחסדו וימלא משאלות לבנו לטובה אמן וכן יהי רצון ;

זה ספר תולדות אדם אשר ברא אלהים את האדם ביום עשות יי
אלהים ארץ ושמים :

ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ויברא אלהים את האדם בצלמו וייער
ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חי, מדבר :

ויאמר ה' לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויפל ה' את חרדמה על
האדם וייטן ויסר אלע אחד מלעותיו ויטן עליה צמר ויעש אותה לאשה
ויביאה אל האדם ויקח אדם משנתו והנה אשה עומדת לנגדו . ויאמר זאת
עלם מעמי היא ולה יקרא אשה כי מאיש לוקחה זאת . ויקרא האדם את שמה
חווה כי היא היתה אהם כל חי . ויצרך אוחם אלהים ויקרא את שם אדם ביום
הבראש ויאמר ה' אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ . ויקח ה' אלהים את האדם
ואשמו ויניחם בגן עדן לעבדה ולשמרה . ויזום ויאמר אלהים מכל עץ הגן אכול
תאכלו ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכלו ממנו כי ביום אכלכם ממנו מת תמותו .
ויהי כאשר ברכם אלהים וכאשר זום ויעל מעליהם וישבו אדם ואשמו בהוך הגן
כמזוה ה' אשר זוה אוחם . ויצא אלהים הנחש אשר ברא אלהים אוחו בחרץ ויצא
להדיחם לעבור על מזוה אלהים אשר זום . ויסת הנחש ויפסה את האשה לאכול
את עץ הדעת ותאמע האשה בקול הנחש . ותעבור את פי ה' . ותקח מעץ הדעת
טוב ורע והאכל ותקח ממנו ותתן גם לאישה ויאכל . ויעברו האדם ואשמו על
מזוה אלהים אשר זום וידע אלהים ויחר אפו בזה ויקללם . ויגרשם ה' אלהים
ביום ההוא מגן עדן לעבוד את האדמה אשר לוקחו משם וילכו וישכנו מקדם
לגן עדן, וידע אדם את חווה אשתו והלד שני בנים ושלוש בנות . ותקרא את שם
הבכור קין לאמר קניתי איש משם ה' ואת שם הבני קראה הבל כי אמרה הבל
באתו בחרץ ובהבל ניקח ממנו . ויגדלו הנערים ויהן להם אציהם אחוזה בחרץ
וישי קין עובד אדמה והבל רועה לאן . ויהי מקץ ימים ושנים ויקריבו הנערים
מנחה לה' . ויבא קין מפרי האדמה והבל הביא מנכורות לאנו ומחלביבן . ויפן
ה' וישע אל הבל ואל מנחתו והרד אש מאת ה' מן השמים והאכלנה . ואל קין
ואל מנחתו לא פנה ולא שעה אלהים כי הקריב לפני ה' מרוע פרי האדמה ויקרא
קין בהבל אחיו של הדבר הזה ויבקש למזוה עליו דבר עליה להמיתו . ויהי
מימים וילאו קין והבל אחיו בשדה ביום לעבות מלאכתם :

ויהיו שניהם בשדה ויהי קין עובד וחורש אדמתו והבל רועה לאנו ויעבר האלן
על מקום החריש' אשר חרש קין בחרץ ויחר לקין מאוד על הדבר הזה ויגש
קין אל הבל אחיו בחמתו . ויאמר אליו מה לי ולך כי באת אתה ולאך לגור
ולרעות בכל ארצי . ויען גם הבל את קין אחיו ויאמר אליו מה לי ולך אשר תאכל
את פרי אדמי ולזבש את זמרים . ועתה הפר מעליך את זמרי לאני אשר לבשת
ושלם את פרים ואת זמרים אשר אכלה . ויהי כאשר העשה את הדבר הזה גם
אנכי אלא מארצך כאשר אמרת או אשוף בשמים אם אוכל . ויאמר קין אל הבל
אחיו הלא אם הרגתי אהוך היום מי יבקש דמך ממני ויטן הבל את קין לאמר
הלא אלהים אשר עשה אהוגו בחרץ הוא ינקום את נקמתי והוא יבקש את דמי
מתוך אם חמיני כי ה' הוא השופט והוא הדיין והוא המשיב לאיש רעה כרעתו
ולרשע כרשעתו אשר יעשה בחרץ ועתה עם המת חמיני הלא אלהים יודע מהתרי'
יששוק אותך על הרעה אשר דברת לעשות לי היום ויהי כשמוע קין את דברי
הבל אחיו אשר דבר ויחר אף קין על הבל אחיו בדברו את הדבר הזה . וימהר
ויקם

ויקם קין ויקח את ברזל כלי המחרישה אשר לו ויכה בו את אחיו סחלו' וימיהו
 וישפוך קין דמי הנבל אחיו ארצה וירץ דם הנבל לפני האלן בארץ. ויהי אחרי כן
 וינחם קין על אשר המית את אחיו ויתעצב מאד ובכה עליו ויחר לו מאד. ויקם
 קין ויחפור חפירה בשדה ויתן בה את גיית אחיו ושם העפר עליו. וידע ה'
 את אשר עשה קין לאחיו וירא ה' אל קין ויאמר אליו אי הנבל אחיך אשר אחך.
 ויכתש קין ויאמר לא ידעתי הכומר אחי אנכי. ויאמר אליו ה' מה עשית
 קול דמי אחיך נועקים אלי מן ה' דמה אשר הרגת את אחיך ומכתש עלי ומחשב
 בלבבך לאמר לא ראיחך ולא אדע כל מעשיך אשר תעשה. ותעשה את הדבר
 הזה והמית את אחיך חנם על אשר דבר אליך נכונה ועמה ארור אתה מן האדמה
 אשר פתחה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך ואשר קברת אותו בה:
 ודחיה כי העבוד אותה לא תוסיף את כחה לך כאשר נתחלה. כי קין ודרדר
 הנמית לך האדמה. וגע ונד תהיה בארץ עד יום מותך. ויאל קין בעת
 ההיא מלפני ה' מן המקום אשר היה שם וילך נע ונד בארץ קדמת עדן הוא
 וכל אשר לו. וידע קין את אשתו בימים ההם ותהר לו ותלד בן ויקרא שמו
 חנוך לאמר בעת ההיא החל ה' להימו ולהשקטו בארץ. וגם בעת ההיא החל
 קין לבנות עיר ויבנה את העיר ויקרא את שם העיר חנוך כשם בנו. כי הניח
 לו ה' בארץ בימים ההם ולא נע ונד כנתחלה. ויולד לחנוך את עירד ועירד
 ילד את מחויאל ומחויאל ילד את משותאל ומשותאל ילד את למך. ויהי
 בבנת שלשים שנה ומאת שנה לחי אדם בארץ וידע אדם עוד את הוה אשתו ותהר
 ותלד בן בדמותו בלמו ויקרא את שמו שת לאמר כי שת לי אלהים זרע אחר
 תחת הבל כי הרגו קין ויהי שת מאה שנה וחמש שנים ויולד בן ויקרא שת שם
 בנו חנוש לאמר בעת ההיא החלו בני האדם לרוב על פני האדמה ולהכחיש את
 נפשם ולבס לפשוע ולמרוד באלהים ויהי בימי חנוש ויוסיפו עוד בני האדם למרוד
 ולפשוע באלהים להוסיף חרון אף ה' על בני האדם. וילכו בני האדם ויעבדו
 אלהים אחרים וישכחו את ה' אשר בראם בארץ ויעשו בני האדם בימים ההם
 צלמי נחושת וברזל עץ ואבן וישחמו להם ועבדום ויעשו כל איש אלהיו וישחמו
 לו ויעזבו בני האדם את ה' כל ימי חנוש וכינו ויחר אף ה' על מעשיהם
 ועל חטונותם אשר עשו בארץ וינף ה' עליהם את מי נהר גיתון וישחיתם ויכלם
 ויאבד את שליש הארץ. ובכל זאת לא שנו בני האדם מדרכם הרעה ועוד ידם
 נטויה לעשות הרע בעיני ה'. ובימים ההם יהי הזרע אשר הם זורעים באדמה
 לקונים ולדרדרים ולברקנים בימים ההם כי מימי אדם היה הדבר הזה בארץ
 מקללת אלהים אשר קלל את האדמה שתחת אדם אשר חטא לפני ה' ויהי
 כאשר הוסיפו בני האדם למרוד ולפשוע באלהי' ולהשחית את דרכם והוסף גם
 האדמה להשחית. ויהי חנוש חשעים שנה ויולד את קין. ויגדל ויהי בן ארבעים
 שנה ויחכם וידע והשכיל בכל חכמה וימלוך על כל בני האדם וידרוך את בני האדם
 בחכמה וזדעת כי היה קין איש חכם מאד ומבין בכל חכמ' וימשול בחשמתו גם
 ברוחות ונשדי'. וידע קין בחמתו כי ישחית אלהים את בני האדם על חטא'
 בארץ וכי יבוא ה' עליהם את מי המבול באחרית הימים. ויכהו קין את העמיד
 להיות בימים ההם על לוחות האבן ויתגס באונותיו. וימלוך קין בכל הארץ
 וישב מבני האדם לעבוד את אלהים. ויהי בהות קין בן שנשים שנה ויולד
 שלשה בנים ושתי בנות. ואלה שמות בני קין שם הנכור פהללאל ומשנהו
 עינן והשלישי ארד ואחיותיהם עדה וללה אלה בני קין אשר יולדו לו בימי חנוש.
 ויחמתן למך בן משותאל את קין ויקח את שתי בנותיו לנשים. ותהר ותלד עדה
 ללמך בן ויקרא את שמי יבלה. ותהר עוד ותלד בן ויקרא את שמו יובל. וללם

אחית'

לחות' הית' עקר' צימים ההם אין לה ולד . כי צימי' ההם החלו בני אדם
 לפצוע באלהים ולעצור על מנתו אשר לזה את האדם לפרות ולרבות באין וישקו
 בני האדם את מקלת נשיהם משק' עקרות למען אשר יעמדו בהולדה ולא ירבו
 ישיין ומרתיבין ויהי בהשקות בני האדם את מקלת נשיהן וחשח' גם ללה עשהם .
 ויהי הנשים היולדות בעיני בעליהן לחועב' כאלמנות חיות והעקרות ידבקו בהן .
 ויהי מקץ ימים רבים ושנים לעת זקנת ללה ויפחה ה' את רחמ' . וחסר ותלד בן
 ותקר' את שמו תובל קין לאמר אחרי בלתי קמייהו מאל שדי . וחסר עוד ותלד
 בן ותקרא את שמה נעם אמר' אחרי בלתי הית' לי עדל' ומעם . וליך זקן בל
 צימים והבהין פיניו ולא יכול לראות ותובל קין בנו מנהיגו . ויהי היום ויאל לך
 בשד' ותובל הין בנו ויהי הם האלכים שניהם יחד בשד' וקין בן אדם הולך בש
 בשד' לקרחתם כי ה' למך זקן מאד ולא יכול לראות ותובל קין בני נער
 קמן מאד . ויאמר תובל קין אל אחיו למשיך בקשחו וידך את קין נחליים מרתק
 וימיתו כי היה בעיניהם לחי ויבואו החיילים בניו זה קין והוא רחוק משניהם
 ויטל ארז' וימת . וישלם ה' לקין רע' כרעתי אשר עש' להבל מחו כדבר ה'
 אשר דבר לו . ויהי כאשר מה קין וילכו למך והובל לרחות את החי את הרגו
 והנה קין זקנם נש' ארז' ומת . ויחר ללמך מאד בעשותו הדבר הזה ויכה קף
 אל קף ויסוק את בנו בכפיו וימיתו . וישמעו נשי למך את הדבר הזה אשר
 עש' למך ויבקשו להרגו . וישגרו נשי למך אותן מהיום ההוא והלאה על אשר הוית
 את קין ואת תובל קין ויפרדו נשי למך ממנו ולא הוית לשמוע אליו צימים
 ההם . ויגאל למך אל נשיו ויפטר בש לשמוע אליו על הדבר הזה . ויאמר לנשיו
 עדה ולל' שמען קולי נשי למך האזני' אמרתי :

אך עתה הגה חשבתם ואמרת' כי איש הרגתי לפעמי וילד לחנורתי ע! לא
 חמס הלא אחס ידעת' כי אני זקנתי ושנתי ועיני כבדו מזוקן ואעש את
 הדבר הזה בלא דעת . וישמעו נשי למך אליו לדבר הזה וישונו אליו בצלח
 אדם אביה' . אך לא ילדו לו צנים מיום ההוא והלא' כי ידעו כי חרון אף ה'
 האלך וגדול צימים ההם על בני האדם להשחיתם במי המבול על רוע מעשיהם .
 ומאללאל בן קין חי ששים שנה וחמש שני' ויולד את ירד ויחי ירד ששים וששים
 שנה ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מהושלת ויחי
 חנוך את האלפים אחרי האילדו את מהושלת ויפגד את ה' וימאס בדרכי בני האדם
 הרעים ותדבק נפש חנוך בצמוסר ה' ובדעת וביני' וידע את דרכי ה' . ויפרד
 בחמתו את נפשו מבני האדם ויסתר את נפשו מהם ימים רבים ויהי מקץ ימים
 רבים ושני' בהיותו עובד לפני ה' ויהי הוא מתפלל לפני ה' בבית בחדרו ויקרא
 אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר הנני . ויאמר אליו קום אל מביחק וממקומך אשר
 נחבאת שמה . והלכת אל כל בני האדם למען אשר תלמד את הדרך אשר ילכו
 בה ואת המעשה אשר יעשו ללכת בדרכי ה' ויקם חנוך ויאל מביטו וממקימו ומן
 החדר אשר היה שם כדבר ה' וילך אל בני האדם וילמדם דרך ה' . ויאסוף את
 בני האדם בעת ההיא ויודיע' את מוסר ה' ויגו ויעבירו קול בכל מקומות בני
 האדם לאמר מי האיש אשר יחפון לדעת את דרכי ה' ואת המעש' הטוב יבא
 אל חנוך ויאספו אליו כל בני האדם בעת ההיא ויהי כל אשר יחפון את הדבר
 הזה וילך אל חנוך . וימלך חנוך על בני האדם כדבר ה' ויגו וישחתו לו ארצה
 וישמעו כלם יחד את דבריו . ויהי רוח אלהים על חנוך וילמד את כל אנשיו
 חכמת אלהים ודרכיו ויעבדו בני האדם את ה' כל ימי חנוך ויבואו בני האדם
 לשמוע את חכמתו . וגם כל מלכי בני האדם עבדו את ה' כל ימי חנוך ויבואו
 בני האדם לשמוע את חכמתו . וגם כל מלכי בני האדם הראשונים והאחרונים ושריהם
 ואופטיהם

ופספסיהם באו אל חנוך כשעטס את חכמתו וישחמונו לו אפים ארצה וינקצו גם
 הם מאת חנוך אשר ימנך עליהם ויאנה להם לדבר הזה . ויחקצנו כלם כשגשים
 ומאה מלכים וזרים והמליכו את חנוך עליהם ויהיו כלם אחת ידו ותחת דבריו
 וילמד אותם חנוך חכמה ודעת ודרך ה' וישם שלום בין כלם ויהי שלום בכל הארץ
 בימי חנוך . וימנך חנוך על כל בני האדם מאתים וארבעים שנה ושלוש שנים
 ויהי עשה משפט ולדקה לכל עמו וידריכס בדרכי ה' . ואלה תולדות חנוך מתושלת
 ואלישוע ואימך בניס שלשה ואחיותיהם מלכה ונעמה . ויחי מתושלת שבע ושמונים
 שנה ומאת שנה ויולד את למך ויהי בשנת חמשים ושש שנה לחיי למך וימת אדם
 בן חשע מאות ושלושים שנה ה' במותו ויקברו אותו שני בניו וחנוך ומתושלת בנו
 בכבוד גדול כקבור את המלכים במערה אשר דבר להם ה' ויעשו כל בני האדם
 במקום ההוא מספד וכבי גדול על אדם על כן היה לחוק בבני האדם עד היום .
 וימת אדם על אשר לכל מעץ הדעת הוא ובניו כאשר דבר האלהים ויהי בשנת
 מות אדם היא שנת מאתים וארבעים שנה ושלוש שנים למלכות חנוך . ויהי בעת
 ההיא ויבס חנוך על לבו להפטר ולהבדל מבני האדם ולהסתר מהם כנראשונה
 לעבוד את ה' ויעש חנוך את הדבר הזה אך לא הסתיר את נפשו מהם כל הימים .
 ויסתר מבני האדם שלשה ימים ונגסה להם יום אחד . ובכל שלשת ימים אשר
 הוא בחדר הסגלל ושבת את ה' אלהיו וביום אשר יא אל עבדיו להראות להם
 למד דרך ה' וכל אשר ישאלו ממנו דבר אליהם ויעשה כמעשה הזה ימים רבים
 ושנים וישב אחרי כן ויסתר את נפשו ששת ימים ויגלה לעמו יום אחד לשבעת
 ימים ואחר כן יום אחד בחדש ויום אחד בשנה עד אשר בקשו פניו כל המלכים
 וכל השרים וכל בני האדם ויחאו כלם לראות את פני חנוך ולשמוע את דבריו
 ולא יכלו כי יראו כל בני האדם מחנוך יראה גדולה ויראו מגשת אליו מאימת
 אלהים אשר על פניו ע"כ לא יוכל אדם לראות את פניו יותר . ויחיעצו כל המלכים
 וכל השרי' לאסוף את כל בני האדם יחד ולבא אל חנוך מלכם לדבס כלם עמו
 בעת אשר יא אליהם ויעשו כן . ויהי היום וילא חנוך ויחקצנו כלם ויבואו יחד
 אליו וידבר להם חנוך את כל דבריו ה' וילמד להם חכמה ודעת ויורם את יראה
 ה' ויחבולו מאד כל בני האדם וישחמו על חכמתו וישחמוו כלם לפניו ארצה ויאמרו
 יחי המלך יחי המלך . ויהי מימים בהיות כל המלכים וכל השרים וכל בני האדם
 מדבריו עם חנוך וחנוך מלמד אותם את דרכי ה' . ויקרא מלאך ה' אל חנוך
 מן השמים בעת ההיא ויאמר להעלותו השמים להמליכו על בני האלהים בשמים
 כאשר מלך על בני האדם בארץ . בעת ההיא כשמוע חנוך את הדבר הזה וילא
 ויקבצו לו את כל יושבי הארץ וילמד אותם חכמה ודעת ומוסר ה' . ויאמר אליהם
 כשאל נשאלתי לעלות אל השמים לא ידעתי יום לכת . ועתה אלמד אתכם חכמה
 ודעת ומוסר לעשות בארץ אשר תחיו בה ערם אשר אלך מאתכם ויעש כן . וילמד
 אותם חכמה דעת ומוסר וזכות אהבה . ויעש להם חוקים ומשפטים לעשותם
 בארץ וישם להם שלום ויורה אותם חיי העולם . וישב אדם ימים אחדים וילמדם ויורה
 להם את כל הדברים האלה . ויהי בעת ההיא ובני אדם יושבים את חנוך וחנוך
 מדבר אליהם . וישאו עיניהם ויראו והנה דמות כסם גדול יורד מן השמים וילך
 הסוס ברוח לארץ . וינידו לחנוך את אשר ראו ויאמר אליהם חנוך בעבורי הסוס
 ההוא יורד לארץ הגיע העת והיום אשר אלך לי מאתכם ולא אראה עוד עליכם .
 וירד הסוס ההוא בעת ההיא ויעמוד לפני חנוך . וכל בני האדם אשר את חנוך
 רואים אותו . וינו עוד חנוך בעת ההיא ויעזרו קול לאמר מי האיש אשר
 יחפץ לדעת דרכי ה' אלהיו יבא ביום הזה אל חנוך ערם סלקחו ממנו .
 ויחקצנו ויבואו כל בני האדם ויבואו אל חנוך ביום ההוא וגם כל מלכי הארץ
 ושיפיהם

ושריהם ורוזניהם לא סרו מאחו ביום ההוא . וילמד חנוך את כל בני האדם חכמה ודעת ומוסר ה' ביום ההוא וינחם מאוד לעבדו את ה' וללכת בדרכיו כל ימי חייהם ויבס שלום עוד בני כלם . ויהי אחרי כן ויקם וירכב על הסוס ויצא וילך וילכו אחריו כל בני האדם כשמונה מאות אלף איש . וילכו אחריו מהלך יום אחד ויהי ביום השני ויאמר אליהם טוב לכם לאהליכם ולמה הלכו פן תמתו . וישבו מקצת מהם מעליו וילכו אחר הגשאים מהם מהלך ששת ימים וחנוך דובר אליהם בכל יום שובו לאהליכם פן תמותו ולא חבו לשוב וילכו אחרו . ויהי ביום הששי וייתירו עוד אנשים וידבקו עמו . ויאמרו אליו עמך נלך אל המקום אשר הלך חי ה' כי המות יפריד בינינו וביך . ויהי כי מתאמנים הם לנכח אחרו ויחדל לדבר אליהם וילכו אחריו ולא שבו להם . והמלכים החלה בשלכם ויפקדו כלם לדעת מספר האנשים הגשאים אשר הלכו אחר חנוך . ויהי ביום השביעי ויעל חנוך בסערה השמימה בכוסו איש ורכבי איש . וישלחו כל המלכים אשר היו עם חנוך ביום השביעי לקחת את מספר האנשים אשר נשחרו עם חנוך במקום אשר עלה בשם השמימה . וילכו כל המלכים אל המקום ההוא וימצאו כל הארץ מלאה שלג במקום ההוא ועל השלג אבנים גדולות מאבני שלג . ויאמר איש אל רעהו לכו ונבקע את השלג הזה ונראה פן מתו האנשים אשר נשחרו עם חנוך חמת אבני השלג ויבקשו את חנוך ולא מצאו כי עלה השמימה :

א"ה בזה מובן מלת וחינו כי לקח אותו אלהים שר"ל וחינו תחת השלג כמו האחרים לפי שלקח אותו דוקא ולא לאחרים ודו"ק :

ויהי כל ימי חנוך אשר חי בארץ שלש מאות שנה וחמש וששים שנה בשנת מאה ושלוש עשרה לחיי למך בן מהושלת עלה חנוך השמימה . ויהי בעלות חנוך השמימה ויקומו כל מלכי הארץ ויקחו את משותלת בנו וימשהו אותו וימליכוהו עליהם החת אביו . ויעש משותלת הישר בעיני ה' ככל אשר הורה חנוך אביו . וילמד גם הוא את בני אדם חכמה ודעת ויראת ה' כל ימיו ולא סר מן הדרך הטובה ימין ושמאל . אך באחרית ימי משותלת סרו בני האדם מאחרי ה' וישחיתו את הארץ ויגזלו ויחמסו איש את רעהו וימרדו באלהים ויפשעו וישחיתו את דרכם ולא חבו לשמוע בקול משותלת ומרדו בו . ויקף ה' מאד עליהם ויוסף ה' וישחית את הזרע בימים ההם ואין זרע ואין קציר באדמה . ויהי כאשר זרעו את האדמה את אשר יאכלו למחייתם בארץ וינחמו להם קנאים ודדרים אשר לא זרעו . ובכל זאת לא שבו בני האדם מדרכם הרעה ועוד ידם נטויה לעשות הרע בעיני ה' . ויכעיסו את ה' בדרכיהם הרעים ויקצוף ה' מאוד וינחם כי עשה את האדם ויאמר להשחיהם ולהאביד מעל פני האדמה ויעש להם כן . בימים ההם בהיות למך בן משותלת בן ששים ושמונה שנים ומאת שנה וימת שם בן אדם . ויהי כל ימי שם אשר חי חשע מאות שנה וששים עשרה שנה וימת . ויהי למך בן שמונים ואחת שנים ומאת שנה ויקח את אשמיע בת אלישוע בן חנוך דודו לאשה ותר לו . בעת ההיא זרעו בני האדם את האדמה וימצאו אוכל מעט באדמה :

אמר הצעיר בזה מובן מש"ה זה ינחמו כו' מן האדמה אשר אררה כי אז בזמן ההוא מצאו כימן טוב שמצאו מעט אוכל באדמה מה שלא היה מקודם וכאלו היה להם נח לכימן טוב ודו"ק :

אך לא שבו בני האדם מדרכם הרעה וימעלו וימרדו באדונייהם וסרר אשת למך ותלד לו בן בעת ההיא לתקופת השנה . ויקרא משותלת את שמו נח לאמר נחה האדמה ושקטה מהשחת בימיו ולמך אביו קרא לו מנחם לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעוננו ידנו מן האדמה אשר אררה ה' :

אמר הצעיר בזה מובן על אשר נקרא נח ואמר עוד זה ינחמו שאינו נוסל ע"ש

נח כ"א ע"ש מנחם. כי אביו הנזכר בספוק הקודם קרא אותו נח כי נחה האדמה וסקתה בימיו. אבל למך אמר לו וקראוהו השם אשר יפול על אמירת זה ינחמנו שהוא שם מנחם. כמו שנראה בזה הספר או בהסך ודו"ק:

ויגדל הילד ויגמל וילך בדרכי משולח אביו הם וישר עם ה'. וכל בני האדם סרו מדרכי ה' כלם בימים ההם כאשר רבו על פני האדמה בניו ונגזר וילמדו איש את רעהו את דרכיהם הרעים וילכו הלוך ופסוע בה'. ויעש להם איש אלוה ויגזלו ויחמסו ויעשקי איש את רעהו ואיש את קרובו וישחיתו את הארץ והמלא הארץ חמס וילכו שוכטיהם ושופריהם אל כל צוץ האדם ויקחו להם נשים בחזקה מתחת בעליהן מכל אשר בחרו וגם מבקמות הארץ ומחיות השדה ומהעוף השמים הביאו בני האדם בימים ההם וילמדו ללכת מין לאשר אינו מינו למען הכעים ה' בדבר הזה וירא אלהים את כל הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ כל האדם וכל הבהמה. ויאמר ה' אחתה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד עוף השמים ועד הבהמה ועד החיה אשר בשר בשדה כי נחמתי כי עשיתים. ויהי כל איש אשר הלך בדרכי ה' מח בימים ההם ערם הביא ה' על בני האדם את הרעה אשר דבר לעשות להם כי מאת ה' הייתה זאת להם לבלתי ראותם אל הרעה אשר דבר ה' על בני האדם. ונח מצא חן בעיני ה' ויבחר בו ה' ובניו לחיות מהם זרע על פני כל הארץ: (הכלת פרשת בראשית)

פרישת נח

ויהי בשנת שמונים וארבע שנים לחיי נח וימת אנוש בן שש בן חשע מאוס שנה וחמש שנים היה במוחו. ובשנת שבעים וחשע שנים ומאת שנה לחיי נח מת קינן בן אנוש. ויהי כל ימי קינן חשע מאות שנה ועשר שנים וימת. ובשנת ארבעה ושלשים שנים ומאתים שנים לחיי נח מת מהללאל בן קינן ויחי מהללאל שמוייר ימות שנה וחמש והשעים שנה וימת. ויכד בן מהללאל מת בימים ההם בשש. ששים ושש שנים וב' מאות שנה לחיי נח. ויהי כל ימי ירד חשע מאות שנה וששים וששים שנה וימת. וגם כל האדם אשר מלאו אחרי ה' מתו בימים ההם ערם ראותם את הרעה אשר דבר ה' לעשות בכל הארץ. ויהי מקץ ימים רבים ושנים עד שנה ארבע מאות ושמונים שנה לחיי נח. כאשר חמו כל בני האדם אשר מלאו אחרי ה' למות בקרב בני האדם וישאר אך משולח בימים ההם ויאמר ה' אל נח ואל משולח לאמר. דברו וקראו אל כל בני האדם לאמר כה אמר ה' שובו מדרכיכם הרעים ועזבו את מעשיכם ונחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לכם בארץ ולא חיה כי כה אמר ה' הנני עוהן לכם מועד עשרים ומאת שנה אם שוב תשובו אלי ועזבתם את דרכיכם הרעים ושכחתי גם אני מהרעה אשר דברתי עליכם ולא תקום אמר ה'. וידברו נח ומשולח את כל דברי ה' אל בני האדם ויס יוס השכם ודבר בכל הימי' ההם. ולא שמעו בני האדם אליהם ולא הסו את אונם לדבריה' ויקשו את ערפם. וישם ה' מועד להם כ' ומאת שנה לאמר אם שוב ישובו ונחם ה' על הרעה לבלתי השחית את הארץ. ונח בן למך חדל לקחת אשה להוליד בנים כי אמר אך הנה ה' משחית את בני האדם מעל הארץ למה לי בנים ונח איש לדיק המים היה בדורותיו ויבחר בו ה' לחיות מזרעו זרע על פני כל הארץ. ויאמר ה' לנח קח לך אשה והולד בנים כי אותך ראיתי לדיק לפני בדור הזה. ואחתה ובניך אתך תחיו בקרב הארץ וילך נח ויקח אשה ויבחר את נעמה בת חנוך והיא בת חמש מאות ושמונים שנה:

אמר האעיר זה הוא היסך דברי רז"ל שאמרו שנעמה אחות תובל קין בת למך נשא נח ומזה נראה שהיא בת חנוך ואולי הם ז"ל היה להם בקבלה כי אשמו של נח נעמה שמה והם לא מלאו בכחוב שם נעמה כי אם אחות תובל קין בת למך וחשבו שזו הייתה אבל לא ראו זה הספר שהוא אומר נפירוש שנעמה אחת הייתה והיא בת חנוך וז"ל:

ונח בן השעים ושמונה שנה וארבע מאות שנה בקחתו את נעמה לאשה. והנה נעמה והלד בן ויקרא את שמו יפת לאמר יפת אלהים לי בארץ ומהר עוד ותלד בן ויקרא את שמו שם לאמר שמני אלהים שארית לחיות בקרב הארץ. ונח בן ה' מאות ושנים שנה בלדת נעמה את שם ויגדלו הנערים וילכו בדרכי ה' ככל אשר למדס משותלת ונח אביהם. ולמך אבי נח מת בימים ההם כי לא הלך בדרכי אביו בכל לבבו וימת בשנת חמש והשעים וחמש מאות שנה להי נח. ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת. וגם כל בני האדם אשר ידעו את ה' מהו כלם בשנה ההיא פרס הביא ה' את הרעה על בני האדם כי חפץ ה' להמיתם לבנתי ראות את אחיו ואת קרובו ברעה אשר דבר ה' לעשות. בעת ההיא חמר ה' אל נח ואל מבואות לאמר. עמדו וקראו באזני כל בני האדם את כל הדברים אשר דברתי אליכם בימים ההם אולי ישונו בני האדם ממעשיהם הרעים ונחמתי על הרעה ולא אביאנה. ויעמדו נח ומשותלת ויקראו באזני כל בני האדם את כל אשר דבר אליהם. ולא שמעו בני האדם ולא הסו את חזנם אל כל הדברים האלה. ויהי אחר כן ויאמר ה' אל נח קח כל בשר בא לפני מפני רוע מעלליהם. והנני משחיתם את הארץ. ואתה קח לך עני גופר והלכת אל מקום פלוני אלמוני ועשית לך תיבה גדולה והעמדת אותה במקו' ההוא. וזה אשר תעשה אותה שלש מאות אמה תרכה וחמשים אמה תחבה ושלשים אמה קומתה. ועשית לך פתח פתוח בצדה ואל אמה חלונה מלמעלה וכפרת אותה מבנה ומבחוץ כבופר. ואני הנני מבי' מבול מים על הארץ ושחיתי כל בשר מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע. ונאח אתה וציתך ואשפת מכל הי שנים שנים זכר ונקבה והבאת אותם אל התבה לחיות מהם זרע על הארץ. וגם מכל מאכל אשר יאכל לכל החיה אסוף אליך אל התבה והיה לך ולהם לאכלה. והדת לבניך שלש נערות" מבנות האדם והיו לבניך נביס. ויקם נח ויעש את התבה במקום אשר לוהו ה' ויעש נח ככל אשר צוה אותו. בשנת ה' מאות וחמש וחששים שנה החל נח לעשות את התבה ובשנת שש מאות שנה כלה את התבה בכל דבריה וכלל משפטיה. ויעש את התבה חמש שנים כאשר צוה ה'. אז לקח נח את שלש בנות אליקום בן משותלת לבניו לנשים כאשר צוה ה' את נח ויהי בעת ההיא וימת משותלת בן חנוך בן השע וששים וחשע מאות שנה בנחמו. בעת ההיא אחרי מות משותלת אמר ה' אל נח בא אתה וכל ציתך אל התבה. הנני מא' א אליך את כל בהמות הארץ וחית השדה ועוף השמים וצאו כלם וסבבו את התבה. והלא אתה וישבת לך תחת פתח התבה וכל החיות וכל הבהמות והעוף יאספו כלם יעמדו נגדך והיה פל אשר יבא מהם ורכז לפניך אותו חקת ונחת ביד בניך והביאו אל התבה וכל אשר יעמדו נגדך תעזוב ויעש ה' את הדבר הזה ממחר' ויבואו בהמות וחיות ועופות הרבה מאד וסבבו כלם את התבה. ונח ילא וישב תחת פתח התבה והיה כל הרוצני' לפניו מכל הנשר הביא אל התבה וכל העומדים נגדו עזב בארץ. ותבא לביאה אחת ושני גוריה עמה זכר ונקבה. ויבואו וירבצו נגד נח שלשם. ויקומו שני בני הלבואה עליה ויכו אותה ויבריחוה ממקומ' ותלך לה משע וישונו הם על מקומם וירבצו לארץ לפני נח. והלביאה ברכה

ברחה לה ותעמוד במקום האריות. וירא נח את המעשה הזה ויחמם מאד ויקם ויקח את צ' גורי הלבנאה ויביאם אל החבה. ונח הביא אל החבה מכל המי אשר בארץ ולא נשאר דבר אשר לא הביא נח עמו אל החבה. שנים שנים באו אל נח אל החבה ומן הבהמה הטהורה ומן העוף הטהור הביא שבעה כלאשר זה אותו אלהים. וכל הבהמות וכל החיות והעוף עודם במקום ההוא כלם. וסגנו כלם את החבה מפה ומפה והגשם עודנו לא היה בעת ההיא עד ז' ימים וה' הרעים ביום ההוא את כל הארץ ותחשך השמש וירגשו מוסדי חבל ותגעש כל הארץ ויברקו ברקים וירעמו רעמים ויגברו כל מעינות בכל הארץ אשר לא נודע ליושבים כמוהו ויעש ה' את הדבר הנורא הזה למען הנהיל את בני האדם לבנו אל ה' לבלתי היות רעה בארץ ובכל זאת לא שבו בני האדם מדרכם הרעה ויוסיפו על חרון אף ה' בעת ההיא ולא שמו איש לבו לכל זאת. ויהי לשבעת הימים בשנת שש מאות שנה לחיי נח ומי המבול היו על הארץ. ויבקעו כל מעיינות תהום ויפתחו חרובות השמים ויהי הגש' על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ויבא נח וביאו וכל החי אשר אהו אל החבה מפני מי המבול ויסגור ה' בעדו. ויקוּו כל בני האדם הנשארים בארץ מפני הגשם כי המים גברו על הארץ מאד והבהמות והחיות עודם עומדי' סביבות החבה ויתקבצו כל בני האדם יהד כשבע מאות אף איש ואשה ויבואו כלם אל נח אל החבה ויקראו כלם אל נח לאמר פתח לנו ונבוא אהך אל החבה ולמה נמות אנחנו. ויען נח אותם לאמר בקול גדול מן החבה ויאמר אליהם הלא אחס מרדתם כלכ' צהם ותאמרו לא הוא ויבא ה' עליכם את הרעה הזאת להכחיד ולהשמיד אתכם מעל פני האדמה הלא זה הדבר אשר דברתי אליכ' זה עשרים ומאת שנה היום הזה ולא שמעת' בקול ה' ועתה תחפנו לחיות בארץ. ויאמרו כלם אל נח הנה שבו כלנו עד ה' אך פתח לנו ונחיה ולא נמות. ויען נח אותם לאמר הנה אך עהה צרה ואתכם את צרת נפשכם חשבו אל ה' ולמה לא שבתם זה עשרים ומאת שנה אשר שם אותם לכם ה' למועד ותבואו ותדברו אלי את הדבר הזה מרעת נפשכם גם ה' לא ישמע אליכם ולא יאזין לכם ביום הזה ולא תליתו בדברכם היום. ויגשו כל בני האדם לשבור את החבה לבא בתוכה מפני הגשם כי לא יכלו לסבול את הגשם עליהם. וישלח ה' כל חיות ובהמות אשר עומדים סביבות החבה. ויגברו עליהם החיות ויכוס ויבריחום מעל החבה. וימיתו מהם החיות רבים ויבריחו' מן האקום ההוא וילכו איש לדרכו ויסוּו על פני כל הארץ. והגשם עודנו יורד על הארץ וירד ארבעים יום וארבעים לילה ויגברו המים מאוד מאוד על הארץ. וימחו כל בשר אשר בארץ במי' מאדם עד בהמה ועד חיה ועד רמש ועד עוף השמים וישאר אך נח ואשר אהו בחבה. ויגברו המים וירבו מאד על הארץ וישאו את החבה ותרם מעל הארץ. ותלך החבה על פני המים ותהפך על פני המי' הלוך והסוף הנה והנה ויתהפך כל המי אשר בה כהסוף את הנוזל בסיר ויהי לער גדול בכל היקו' אשר בחבה והתב' חשב' להשבר. ויתנהל כל החי אשר בחבה וינהמו האריות ויגעו השורי' וינעקו הזאבי'. וכל היקו' אשר בחבה מדבר וזועק בלשונו והלך קול' למרחוק. וגם נח ובניו ונעקו' ובוכי' בצרת' וייראו יראה גדולה מאוד ויגיעו עד שערי מות ויתפלל נח אל ה' וינעק על הדבר הזה אל ה' ויאמר אנה ה' הושיעה לנו כי אין כח בנו לסבול את הרעה הזאת אשר סבבתנו כי אשפוטו משצרי מים ונחלי בליעל יבעתונו קדמו אוחנו מוקשי מות ענונו ה' ענונו האר פניך אלינו וחננו פדנו והגילנו. וישמע ה' בקול נח ויזכרהו ה' :

א'ה בזה יונן מה שאמר הכתוב ויזכור אלהי' את נח ואת כל אשר אהו בחבה אחר היותם שם כי נראה כי מקומה הוא קודם הכנסת שם כמו שהוא בכל מקום

מקום ועוד מאי דסמיך ל' ויעבר אלהי' רוח וישכו המים כי נראה דקאי אמאי דקאמר ויזכור אלהי' כו' אלא שהוא כדברי הספר הזה בעבור זרחה שהי' להם שם ודו"ק: ויעבור רוח על הארץ וישכו המים וחנה התבה. ויסכרו מעינות תהום וארובות השמים ויכלא הגשם מן השמי'. והמי' היו הלוך וחאור בימי' ההם וחנה התבה בהרי אררט. ויפתח נח את חלון התבה בעת ההיא ויקרא נח עוד אל י"י בעת ההיא ויאמר אלהי' י"י היוחל הארץ והשמי' וכל אשר בהם. הוילא ממסגר נפשינו וממאסרי אשר שמתני בו כי יגעתי באנחתי מאד. וישמע י"י בקול נח ויאמר אליו במלואותך שנה חמימה אז תלא. ויהי לחקופת השנה עד מלאת לנח שנה חמימה לשבחו בתבה חרבו המי' מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה. בעת ההיא בשבעה ועשרי' יום לחדש השני יבשה הארץ אך לא ילאו נח ובניו וכל אשר אחרו מן התבה עד אשר דבר אליהם י"י:

א"ה בזה מובן עוד במקומו למה לא ילא נח עוד מן התבה כשראה כי חרבו המים וכו' ולמה יאמרך לשבת שם כי מצות השם עליו עד מלאת לו שנה חמימה ודו"ק: ויהי ביום דבר יי אליהם ללאח ילאו כלם מן התבה. וילכו וישבו איש לדרכו ואיש למקומו. ונח ובניו ישבו בארץ אשר דבר י"י אליה ויעבדו את י"י כל ימיה' וי"י בירך את נח ואת בניו בלאח מן התבה. ויאמר אליה' י"י פרו ורבו ומלאו את כל הארץ. ועלמו ושרעו בכל הארץ ורבו בה. ואלה שמות בני נח ישת חם ויש. ויולדו להם בני' אחר המבול. כי לקחו להם נשים לפני המבול. אלה בני ישח גומר ומנוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס בני' שבעה ויהי בני גומר אשכנז וריפת ותוגרמה. ובני מנוג אליחלף ולובב. ובני מדי אחוז וזילא וחוני ולוט. ובני יון אליסה ותרשיש כתיס ודולגיס. ובני חובל אריפי וכעד ותארי. ובני משך דרון וזרזן ושיבשני. ובני תירס בניב וגירא ובזון וליפרון וגילק אלה הם בני ישח למשפחות' ויהי פקודיה' בימים ההם כארבע מאות ושמ' איש. ואלה בני חם כוש ומלרי' פוט וכנען בניס ארבעה ויהי בני כוש סבא וחווילה וסבתא ורעמה וסבכא ובני רעמה שבא ודדן. ובני מלרי' לוד וענה ולהב ונפתוח ופחרום וכסלוח וכפתור. ובני פוט גבל ודדן ובנה ועדן. ובני כנען זידון ותא ואמורי וגרגשי וחמי וערקי וסיני וארודי ולמרי וחמתי אלה בני חם למשפחות' ופקודיה' בימי' ההם כשבע מאות ושלש' איש. ואלה בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוט וארס בניס חמשה ויהיו בני עילם שוסן מחול חרפון. ובני אשור מירום ומוקיל. ובני ארפכשד שלח וענר ואשכול. ובני לוד פחור בזיון. ובני ארס עון וחול וגתר ומש. אלה הם בני חם למשפחות' ומספרם בימי' ההם כשלוש מאות איש. אלה תולדות שם שם הוליד את ארפכשד וארפכשד הוליד את שלח ושלח הוליד את עבר ולעבר וילד שני בני' שם האחד סלג כי בימיו נפלגו בני האד' ובאחרית ימיו נפלגה הארץ ואת שם השני קרא יקטן לאמר האעמו והקטינו חיי בני האדם בימיו. אלה בני יקטן אלמודד ושלף וחלרמות וירח והדור' וחולל ודקלס ועובל ואבימאל ושבא וארפיס וחווילה ויובב כל אלה בני יקטן ופלג אחיו הוליד את רעו ורעו הוליד את שרוב ושרוב הוליד את נחור ונחור הוליד את תרח ויהי תרח בן שלשי' ושמונה שנה ויולד את הכן ואת נחור. וכוש בן חם בן נח לקח אשה בימי' ההם לעת זקנתו ותלד בן ויקרא שמו נמרוד לאמר בעת ההיא החלו בני האד' למרוד ולשפוע באלהי' עוב. ויגדל הילד ואביו אהבו מאד כי בן זקוני' הוא לו. ויהן לו כוש את כמות עור אשף עשה אלהי' לאד' ולאשמו בלאחם מן הגן. ויהי אחרי מות אדם ואשמו ויתנו את הכמות לחנוך בן ירד ובהלקח חנוך אל אלהי' ויתנה אל משוחלח בנו. ובמות משוחלח לקח אותה נח ויביאה אתו אל התבה ויהיו אתו עד לאח' מן התבה. ויהי בלאח' ויגנוב חם את הכמות והוא מן נח אביו ויקחה ויסתיר' מאחיו ובלדת

ובלדת חס את כוש בכורו נהן לו את הכהונה בסחר ויכי עס כוש ימי' רבים
 ויסתיר' גם כוש מאת בניו ורחיו ויהי כאשר ילד כוש את נמרוד ויהן לו את הננדי'
 ההם באהבתו אותו ויגדל נמרוד ויהי בן עשרי' שנה וילבש את הננדי' ההם ויהחזק
 נמרוד כאשר לבש את הננדי' ויהן לו אלהי' כח וגבורה ויהי גבור ליד בארץ הוא
 היה גבור ליד בשדה . ויהי לך את החיות ויהן מנחות ויקרב עליהן את החיות
 לפני ה' . ויהחזק נמרוד מאחיו וילח' מלהמות אחיו מכל אויביה' מסביב . ויהן
 ימי' את כל אויבי אחיו בידו . וילחמו ה' בפעם ובפע' בכל מלחמותיו וימלך בארץ .
 ע"כ היה למשל בימי' ההם כאשר יריק אים את חניכיו להלח' . ויאמר עליו נמרוד
 אשר היה גבור ליד בארץ והלחית במלחמותיו אשר גברו מאחיו ויילי' מקף אויביה' .
 כן יחזקו ויילנו ימי' היום הזה . ויהי בהיות נמרוד בן ארבעי' שנה ובעת ההיא
 הייתה מלחמה בין אחיו ובין בני יפת . ויהיו תחת יד אויביה' . ויהחזק נמרוד בעת
 ההיא וילך ויקנץ את כל בני כוש וכל משפחותיה' כארבעה מאות וששים אים .
 וישכור גם את כל אויביו וכל ידעיו כשמוני' אים . ויהן שכרם וילך עמה' למלחמה .
 ויהי בדרך ויהזק נמרוד את לב כל העם אשר הלכו אהו . ויאמר אליה' אל תיראו
 ואל תעזבו . כי נתן יתנו כל אויביו בידיו . ועשית' להם כעוב צעיניכ' . וילכו
 כל האנשי' האלה כחמש מאות וארבעי' אים וילחמו על אויביה' וישחיתום ויכניע'
 תחת ידם וישם נמרוד עליה' נתיבים במקומות' ויקח מצניה' לערבון ויהיו כלם
 עבדי' לנמרוד ולאחיו ויפנו וישבו נמרוד וכל העם אשר אהו למקמות' . ויהי
 כאשר שב נמרוד מהמלחמה במחמה כאשר נלח את כל אויביו . ויועדו כלם יחד כל
 אחיו וכל יודעיו לפניו וימליכוהו עליהם וישמו את כתר מלכות בראשו . וישם
 שרים ושופטי' ומנהיגי' על עבדיו ועל כל עמו כמשפט המלכי' וישם שר לבאו את
 חרח בן נחור ויגדלוהו וינשאהו מעל כל השרים אשר לו . ויהי כאשר מלך ככל
 אות נפשו וכאשר נלח את כל אויביו מהביב ויתעץ עס כל יועזיו לבנות לו עיר
 לבית מלכותו ויעשו כן . וימצאו בקעה גדולה מנגד למזרח השמש ויבנו לו שם עיר
 גדולה ורחבה מאד . ויקרא נמרוד את שם העיר אשר בנה שנער כי נער ה' את
 אויביו משניו וילכדם . וישב נמרוד בשנער וימלך לבטח וילח' עס כל אויביו ויכניע'
 וילחית בכל מלחמותיו ותגדל מלכותו מאד . וכל הגוים וכל הלשונות שמעו את
 שמעו ויהקננו כלם יחד אליו וישחתו לו ארצה ויביאו לו מנחות ויהי לאדון ולמלך
 עליה' וישבו כלם אהו בעיר שנער . וימלך נמרוד בארץ על כל בני נח ויהיו כלם
 תחת ידו ותחת עלטו . ותהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדי' . ולא הלך נמרוד
 בדרכי יי וירשיע מכל האד' אשר היה לפניו מימי המבול עד הימי' ההם . ויעש
 אלהי עץ ואבן וישחתו להם וימרוד צ"י וילמד את כל עבדיו וכל אנשי הארץ את
 כל דרכיו הרעי' וגם מרדון בנו הרשיע מאד מאחיו והיה כל אשר ישמע את מעשה
 מרדון בן נמרוד יענה עליו מרשעים ולא רשע על כן היה למשל בכל הארץ לאמר
 מרשעי' ולא רשע ויהי למשל בדברי כל האדם מהיום ההוא והלאה עד היום הזה .
 וחרח בן נחור שר לבא נמרוד היה גדול מאד בימי' ההם צעיני המלך ובעיני כל
 עבדיו ויאהבהו המלך והשרי' וינשאהו ויקח חרח אשה ושמה אמתלא בת כרנבו
 וחרח אשת חרח ותלד בן בימים ההם . בן שנעי' שנה היה חרח בלדת אהו .
 ויקרא חרח את שם בנו הנולד לו חנרם לאמה כי הרימו המלך בימי' ההם וינשאהו
 מעל כל השרים אשר אהו :

פרשה ויהי בליה ההוא עם הולדה את חנרם ויבאו כל עבדי חרח וכל חכמי
 נמרוד וכל חרסומיו ויאלכו וישחו בבית חרח וישמתו עמו בליה ההוא .
 והיה בלאת כל החכמים והחרסומים מבית חרח וישאו את עיניה' השמימה בליהם
 ההוא אל הכוכבי' וראו והגם כוכב אחד גדול מאד בא ממזרח שמש וירץ בשמים
 ויבלע

ויבלע ארבע כוכבים מארבע רוחות השמי'. ויחמרה כל חכמי המלך וכל החרטומי'.
 מהמראה הוא ויבינו החכמי' את הדבר ההוא וידעו אודותיו. ויאמרו איש אל
 רעהו אין זה כי אם הילד אשר יולד בלילה הזה לתרח אשר יגדל ויפריה וירבה
 מאד ויירש את כל הארץ הוא ובנו עד עולם ויכרוג הוא וזרעו מלכי גדולי' ויירשו
 את ארצם. וילכו ויבאו כל החכמי' וכל החרטומי' בלילה ההוא איש לביתו. ויהי
 צבקר וישנימו כלם יחד כל החכמי' וכל החרטומי' ויועדו צבית מועדם וידברו
 ויאמרו איש אל רעהו הנה המראה אשר ראינו אמש נעלם מהמלך לא נודע אליו.
 והיה אם יודע הדבר למלך בלתי ימי' ואמר אליו למה העלמת' את הדבר
 ממני ומחני כלנו. ועשה לנו וננייה למלך את המראה אשר ראינו ואת פהרון הדברי'
 ונקינו אחת. ויעשו כן וילכו כלם ויבאו אל המלך וישיחורו לו ארצה ויאמרו ימי
 המלך ימי המלך. אחת שמענו אשר נולד בן לתרח בן נחור שר צבאך ונבוא
 אמש בלילה אל ביתו ונאכל לחם ונשחה ונשמה עמו. בלילה ההוא. ויהי כאשר
 ילאו עבדיך מצית תרח לכה לבתינו ללון איש בביתו ומלוננו ונשא עינינו השמימה
 ונראה והנה כוכב אחד גדול מאד בא ממזרח השמש וירץ הכוכב ההוא במרוצה
 גדולה ויבלע ארבעה כוכבים גדולים מארבע רוחות השמי' ויתמחו עבדיך על המרא'
 ההוא אשר ראינו ויתבהלו מאד. וישפט את המראה ונדע בהכחתינו את פהרון
 המראה ההוא על נכונה כי על הילד היולד לתרח היה הדבר ההוא אשר יגדל
 וירבה מאד ועלם והמית את כל מלכי הארץ ויירש את כל ארצם הוא ובניו וזרעו
 עד עולם. ועשה אדונו המלך הנה הודענוך את אשר ראינו על הילד הזה על
 נכונה. אם על המלך טוב לתת לבניו מחיר בילד ההוא ונהרגו. כרם אשר
 יגדל וירבה בצאן ותרבה רעהו עלינו בצאן ויבדו כלנו אחת ובנינו וזרענו ברשת.
 וישמע המלך את דברייהם וייסבנו בעיניו וישלח ויקרא את תרח ויבא תרח אל
 המלך. ויאמר המלך אל תרח הגד הוגד לי אשר נולד לך בן אמש וכזאת נראה
 בשמי' בסולו. ועשה חנה לי את הילד ההוא ונהרגו כרם הנתיח עלינו רעתו
 ואתן לך מחירו מלא ציתך כסף וזהב ויען תרח את המלך ויאמר אליו שמעתי אדוני
 המלך את דבריך כל אשר יחבון אדוני המלך יעשה לעבדו אולם אדוני המלך אגיד
 לך איך את אשר קרה לי אמש עד אשר אראה את ענת המלך אל עבדו ואחר אשיב
 את המלך על דבריו ויאמר המלך דבר. ויאמר תרח אל המלך כי אשיין בן מורד
 בא אליו אמש אל ביתי בלילה לאחר. חנה לי את הסוס הגדול הסוב אשר נתן
 לך המלך ואתן לך מחירי כסף וזהב ומלא ציתך חנן ומספו'. ואומר אליו עד
 אשר אשאל את אדוני המלך על דבריך והנה הדבר אשר ידבר אלי המלך אורח
 אעשה. ועשה אדוני המלך הנה גליתי את אונך על הדבר הזה והיה העשה
 אשר ייען אדוני המלך את עבדו אורח אעשה. וישמע המלך את דברי תרח ויחר
 קפו ויחשבהו לכביל. ויען המלך את תרח ויאמר אליו הכביל ובער אתה או חסר
 תבונה כי העשה את הדבר הזה כי חנן את סוסך הסוב בכסף או בזהב ואף אם
 חנן ובמספוא. החסר כסף וזהב אתה עד אשר אין לך חנן ומספוא למאכל סביך
 כי העשה את הדבר הזה ומה לך בכסף וזהב ואף בחנן ומספוא כי חנן סוסך
 הסוב אשר נחתי לך אשר אין סוס כמותו בכל הארץ. ויכל המלך לדבר ויען תרח
 את המלך לאמר כדבר הזה דבר אדוני המלך אל עבדו כי בלדוני המלך מה הדבר
 הזה אשר דברת אלי לאחר חנה בנך ונתיחתי ואתן לך מחירי כסף וזהב מה אעשה
 בכסף וזהב אחרי מות בני כי מי ירשני אחרי ויהי' במותי ושכ הכסף והזהב ההוא
 אל אדוני המלך אשר נתת. ויהי כשמוע המלך את דברי תרח ואת המשל אשר
 הביא על המלך ויחר למלך מאד ויקטף על הדבר הזה וחמתו צערה בו. וירא
 תרח כי חרה אף המלך עליו ויען ויאמר אל המלך כל אשר לי ביד המלך. אשר

יחסון אדוני המלך לעשות לעבדו יעשה ואף בני הנה הוא ציד המלך בלא מחיר הוא
 ושני אחיו הגדולי ממנו. ויאמר אל תרח לא כי קנה חקנה את בך הקטן במחיר.
 ויען תרח את המלך לאמר בי אדוני המלך ידבר נא עבדך דבר לפניו וישמע המלך
 את דבר עבדו. ויאמר תרח יתן לי אדוני המלך זמן שלשה ימים עד דברי
 אל אחתי ואל ביתי את דברי אדוני המלך יאפצר בס על הדבר הזה. וישמע
 המלך אל תרח ויעש כן ויתן לו זמן שלשה ימים ואל תרח מאת פני המלך
 וילך ויבוא אל ביתו וידבר אליהם את כל דברי המלך וייראו האנשים מאד.
 ויהי ביום השלישי וישלח המלך אל תרח לאמר שלח לי את בך במחיר
 כאשר דברתי לך. והיה אם לא תעשה את הדבר הזה ושלחתי והמתי
 גם את כל אשר צביתך ולא ישאירו לך עד משחין בקיר. וימהר תרח
 כי היה דבר המלך נחוץ אליו ויקח את ילד אחד מעבדיו אשר ילדה לו
 שפחתו ביום ההוא אשר ילד את אברהם ויציא תרח את הילד ההוא אל המלך
 ויקח את מחירו. ויהי ה' את תרח בדבר הזה לבלתי המית נמרוד את אברהם
 והמלך לקח את הילד מיד תרח ויגסן את מוחו ארנה צידו וימח אוהו כי חשב
 כי אברהם הוא ויסתר הדבר מהיום ההוא והלא' וישכח מלכ המלך כי מאת ה'
 היתה לבלתי המית את אברהם. ותרח לקח את אברהם בנו בסתר ואת אמו ואת
 מניקתו ויחביא' במערה ויתן להם מחייסת מידי הדש בחדשו. ויהי ה' את אברהם
 במערה ההוא ויגדל ויהי אברהם במערה עשר שני'. והמלך וכל שריו ועבדיו וכל
 החרטומי' וכל החכמי' אשר למלך חשבו כי המית המלך את אברהם והרן בן תרח
 אחי אברהם הגדול ממנו לקח אשה בימים ההם בן שלשים וחשע שנים היה הרן
 בקחת' ותהר אשת הרן ותלד לו בן ויקרא את שמו לוס ותהר עוד ותלד בת
 ותקרא את שמה מלכה ותהר עוד ותלד בת ותקרא את שמה שרה בן ארבעי'
 ושתי' שנה היה הרן בלדתו את שרה היא שנת עשרה לחיי אברהם בימי' ההם יאל
 אברהם ואתו ומניקתו מהמערה' כאשר שכחו המלך ועבדיו את אודות אברהם. ויהי
 בלאת אברהם מהמערה' וילך לו אל נח ושם בנו וישב עמהם בביתם ללמוד את
 מוסרי ה' ואת דרכיו ואיש לא ידע את אברהם וישרת אברהם את נח ואת שם בנו
 ימי' רבים. ויהי אברהם בבית נח שלשים וחשע שנים. וידע אברהם את ה' מן
 שלש שנים וילך בדרכי ה' עד יום מותו כאשר הורו נח ושם בנו. וכל בני
 הארץ פשעו בה' מאד בימי' ההם וימרדו בו ויעבדו אלהים אחרים וישכחו את ה'
 אשר בראם בארץ ויעשו להם כל בני הארץ איש אלוהו בימי' ההם אלהי עץ
 ואבן אשר לא ישמעו ולא ידברו ולא יצילו ויעבדו' בני האדם ויהיו להם לאלהי'.
 והמלך וכל עבדיו ותחת וכל ביתו היו ראשוני' בימי' ההם לכל העובדי' עץ ואבן.
 ויהי להרם י"ב אלהי' גדולי' אלהי עץ ואבן לי"ב חדשי' ויעבוד כל אחד בחדשו
 ויהי מד' ודש בחדשו יקריב הרח מנח' ונסכיו' לאלהיו וישחמו' להם ויעבוד
 אותם ככה יעשה תרח כל הימי' וגם כל הדור ההוא רע צעוני ה' ויעשו ככה
 איש לאלהיו ואת ה' אשר בראם עזבו. ולא נמלא איש בימי' ההם בכל הארץ
 אשר ידע את ה' כי עבדו כלם אלהיו זולת נח וציתו וכל אשר היה תחת עלתו
 ידעו את ה' בימי' ההם ואברהם בן תרח הולך וגדול בימי' ההם בבית נח ואיש
 לא ידע וה' עמו. ויתן ה' לאברהם לב שומע ותבונה וידע כי כל אשר יעשו
 הדור ההוא הכל. וגם את אלהיה' אשר יעבדו להם הכל הם ואין בס' מועיל.
 וירא אברהם את השמש בארץ ויאמר אברהם אל לבו אך עתה השמש הזאת אשר
 זרחה על כל הארץ הוא אלהי' ולה אעבוד. ויעבוד אברהם את השמש ביום ההוא
 ויתפלל אליו ביום ההוא ויהי בערב ותבא השמש כמשפט ויאמר אברהם בלבו אך
 עתה אין זה אלהיה'. וידבר אברהם עוד בלבו מי הוא אשר עשה את השמי' ואת

הארץ ומי אשר ברא כל אדם הזה על הארץ חיפה הוא . ויחפך עליו היללה וישא עיניו ימה ולשונה ועצה ומזרחה וירא והנה כל השמש שקעה מעל הארץ ויחפך היום וירא אצבע את הירח ואת הכוכבי' לפניו ויאמר אך עשה הנה זה אלה אשר ברא כל הארץ וכל האדם והנה עבדו מנכירי' לפניו ויעבוד אצבע את הירח ויחפך אליו כל היללה ההוא . ויהי הבוקר אור ומזרח השמש על הארץ כמשפט וירא אצבע את כל הדברי' האלה אשר עשה ה' אלהי' בארץ . ויאמר אצב' בלבו אך עשה אין אליו אלהות אשר עשו את הארץ וכל האדם כי אס עבדי אלהי' המה . וישב אצבע צבית נח וידע אצבע שם את ה' ואת דרכיו ויהי אצב' עובד את ה' כל ימי חייו . וכל הדור ההוא שכחו את ה' ויעבדו אלהי' אחר' עץ ואבן וימרדו כל הימי' . והמלך נמרוד מלך לבטח וטהי כל הארץ תחת ידו . ויהי כל הארץ שפה אחת ודבריה אחדי' ויתיעזו כל שרי נמרוד וכל גדוליו בעת ההיא פוט ומגרי' וכוס וכנטן למשפחותיה' ויאמרו איש אל רעהו הבה נבנה לנו עיר ובהמה מגדל מנזר וחזק וראשו בשמי' ונעשה לו שם למען היותנו מושלי' על כל העול' למען אחדל רעה או בינו מעלינו ונמלך אליה' בחזקה ולא נפוז על פני כל הארץ ממלחמותיה' . וילכו ויבאו כלם לפני המלך ויגידו את הדברי' האלה אל המלך ויודה להם המלך על הדבר הזה ויעשו כן ויחקבלו כל משפחות כשם מאות אלף איש וילכו לבקש ארץ רחבה מאד לבנות את העיר ואת המגדל ויבקשו בכל הארץ ולא מצאו רק בקעה אחת מקודם בארץ אשר מהלך שנת' ימים וישבו אליה וישבו שם . חמר הצעיר לכך חמר הכחוב וימלאו בקעה כי מבקשי' היו :

ויחללו ללבון הלבנה ולשדוף לברפה לבטח את העיר ואת המגדל אשר זימו ויהי להם בנין המגדל לפעו והעמא ויחלו לבנותו ויהי הם בני' וימרדו בני' אלהי שמים ויחפכו צבצבם להלח' בו ולעלות השמימה ויחללו כל האנשים האלה וכל המשפחה לג' חלקי' ותאמר האחת נעלה השמימה ונלחם בו והשנית אמרה נעלה השמי' ונעמוד שם אלהינו ונעבדנו שם והשלישית אמרה נעלה השמי' ונכה אותו בקשתות ורמחי' וידע אלהי' את כל מעשיה' ואת בני מחשבות' הרעה וירא את העיר ואת המגדל אשר הם בנוים . ויהי בהיותם בנוים ויבנו להם עיר גדולה ומגדל בחובה גבוה וחזק מאד מאד . כי מרוב הגבהות לא יגיע החמר והלבני' אל הבוני' בעלותם אליו עד מלאת לעולים שנה תמימה . ואחרי כן יגיעו אל הבונים ויאמרו להם החמר והלבנים ככה יעשה בכל יום . ויהי אלה עולי' ואלה יורדים כל היום ויהי כאשר חפול לבנה מידם והשבר ויבנו כלם עלי' וכאשר יכול אדם וימת אין מביט אליו מקם . וידע יי' את מחשבות' ויהי עת בונם וזרקו החמים אל השמי' ויסלו כל החזם עיניה' מלאים דם ויהי בראותם ויאמרו אה אל רעהו אך הנה הרגנו את כל אשר בשמי' . כי מאת יי' היה זה למען הסעם ולמסן הכחיד' מעל פני האדמה . ויבנו את המגדל ואת העיר ויעשו כדבר הזה יום יום עד מלאת להם ימי' רבים ושני' . ויאמר אלהי' אל שבעים המלאכי' העומדי' ראשונה לבניו הקר בני' אליו לאמר . הבה נרדה ונבלה הם שפתם אשר לא יאמרו ויא' יבין איש שפת רעהו ויעש להם כן . ויהי מהיום ההוא והלאה שכחו איש שפת רעהו ולא יבנו לדבר כלם בשפה אחת ויהי כאשר יקח הבונה מיד רעהו את החמר או את האבן אשר לא אמר וישליכ' הבונה מידו ויכילם על רעהו וימה . ויעשו כדבר הזה ימים רבים וימותו מהם הרבה בדבר הזה . ויי' הכה את שלשת החלקי' אשר היו שם ויוסרם כמשעלחם וכמשבותיה' . אשר אמרו נעלה השמים ונעבוד את אלהינו היו לקופים ושהבני' . אשר אמרו נכה השמי' בחצים המימה יי' איש ביד רעהו . והשלישית אשר אמרו נעלה השמי' ונלחם בו הסיגם יי' בכל הארץ והשאר' להם כאשר ידעו ובינו את הרעה אשר באת עליה' ויעזבו את הבנין וישלחו גם

הם על פני כל הארץ. ויחדלו לבנות את העיר ואת המגדל. על כן קרא למקו'
ההוא בבל כי שם בלל י"י שפת כל הארץ הנה מקדם לארץ שנער. והמגדל ההוא
אשר בנו בני האדם פתחה הארץ את פיה ותבלע שלישייתו וחרד גש אש מן
השמי' ותקרנף את השלישית האחרת והשלישית ממנו נשאר עד היום הזה. ויהי
ממנו אשר הלוי ברוח השמי' ויהי מהלך שלו שלשה ימי'. וימתו רבים מבני
האד' במגדל ההוא עם אשר אין להם מספר. ופלג בן עבר מת בימי' ההם בשנת
ארבעי' ושמונה שנה לחיי אברהם בן תרח. ויהי כל ימי פלג תשע' ושלשי' שנה
ומאתי' שנה. ויהי כאשר הפיץ י"י את בני האד' בשון המגדל על פני כל הארץ
ויפוזו לחלקי' רבי' ויתפרדו כל בני האד' לארבע רוחות הארץ ויהי כל המשפחות
משפחה ומשפחה ללשונה ולארצה ועריה. ויבנו בני האדם ערי' רבים למשפחותיה'
בכל המקומות אשר הלכו שמה ובכל הארץ אשר היצט י"י. ויהי מהם אשר בנו
ערים במקומות אשר נפוזו שמה ויקראו הערי' ההם על שמותם או על שמות בניה'
או על שם אודותיה'. וילכו בני יפת בן נח ויבנו להם ערי' במקומות אשר נפוזו
שמה ויקראו את כל הערים בשמות' ויתחלקו בני יפת על פני ה'רץ לחלקים
וללשונות רבים. ואלה שמות כל משפחותיה' וכל עריה' אשר בנו להם בימי' ההם
אחר המגדל. אלה בני יפת ומשפחותיה' גומר ומגוג ומדי ויון חובל ומשך וחירם
אלה בני יפת לתולדותם. ויהיו בני גומר לעריה' הם פרקוס היושבי' בארץ
פרגלה על נהר פרגלה על נהר סינה. ובני רישת הם צרפונים היושבי' בארץ
צרפניאל על נהר לידא הבופך את מימיו בים הגדול גיחון הוא אוקיאטס. ובני
תוגרמה הם עבר משפחות. ואלה שמותם בולר ופרליץ ובוגר ואליקטום ורגוב
ועורקי וביד וצוך ואינגל ופולמן כל אלה נפוזו ויחנו לפניה ויבנו להם ערים.
ויקראו את שמות הערים על שמותם הם החומי' על נהרי היחלה ואיפך עד היום.
לך אנגלי ובולגר ופרליץ הם חונים על נהר גדול דובנו ושמות עריה' גם הם על
שמותם. ובני יון הם היונים היושבי' בארץ מקדוניה. ומדי הם חנולום היושבי'
בארץ צורסן. ובני תבל הם היושבי' בארץ תרפקה על נהר סביאה. ובני משך
הם ביצני חירם הם רופש צושני ואנגלים. כל אלה הלכו ויבנו להם ערים הם
הערי' היושבי' על יביבוס. על נהר כורא הבופך על נהר פרחאן ובני אלישה הם
אלמנייא וילכו גם הם ויבנו להם ערים הם הערי' היושבי' בין הרי יוב ובובתם
ויבצו את אפלייא וישבו בה עד היום. ובני כתיים הם הרומיי' החומי' בצקעת
כנפיא על ים תובראיו. ובני דודים היושבים תוך ערי הים גיחון בארץ בארדנה
אלה הם משפחות בני יפת לעריה' וללשונותם אחר המגדל אשר נפוזו שם. ויקראו
גם לעריה' על שמות' ועל אודות' ואלה שמות כל עריה' כל משפחותיה' אשר בנו
להם בימי' ההם אחר המגדל. ויהיו בני חם כוש ומצרי' ופוט וכנען לתולדותם
ולעריה'. כל אלה הלכו ויבנו להם ערים כאשר מלאו ויקראו את עריה' על שמות
אבות' כוש מצריס פוט וכנען. ויהיו בני מצרי' הם לודים וענמי' להבים ונפתוחים
ופתרוסי' וכסלוחי' וכפתרי' משפחות שבעה. כל אלה הם חונים על יאור שיחור
הוא נחל מצרי' ויבנו להם ערים ויקראו לעריה' בשמות'. ויתחננו בני פתרום
ובני ככלות זה את זה וילאו מהם הפלשתי' ואת העזתי' ואת הגררי' ואת הנתיים
ואת העקרוני' כל משפחות המשה גם אלה בנו להם ערים ויקראו את עריהם
בשמות אבות' עד היום הזה. ובני כנען גם הם בנו להם ערים ויקראו בשמות' י"א
ערי' וחצריה' אין מספר. וילכו ארבעה אנשי' משפחת חם ויבאו כלם ארץ הכנע.
אלה שמות האנשים סדום ועמורה אדמה ונבוי'. ויבנו האנשים האלו להם ארבע'
ערים בארץ הכנע ויקראו את שמות עריה' בשמות'. וישבו בערים האלו הם ובניהם'
וכל אשר להם ויפרו וירבו מאד וישנו לבטח. וילך שער בן חורי בן חוי בן כנע
וימלא

וימלא בקעה נגד הר פארן ויבן שם עיר וישב שם הוא ושבעה בניו וביטו.
 ויקרא לעיר אשר בנה שעיר על שמו הוא ארץ שעיר עד היום הזה. אלה הם
 משפחות בני חם ללשונות' ולעריה' אשר נפולו שם לארצותם אחר המגדל. ובני
 שם בן נח אביו כל בני עבר הלכו מהם גם הם ויבנו עריהם במקומות אשר
 נפולו שם ויקראו לעריה' בשמותם ויהיו בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם
 ויבנו להם ערים. ויקראו את שמות כל עריה' על שמותם. וימלא אשור בן שם הוא
 ובניו ובני ביתו בעת ההיא עם רב מאד וילכו ויתרחקו אל ארץ אשר מלאו וימלאו
 בקעה רחבה מאד בארץ אשר הלכו שם ויבנו שם ערי' ארבעה ויקראו להם שמות
 על שמות' ועל שמות חודרים. ואלה שמות כל הערי' אשר בנו להם בני אשור
 את נינוה ואת רכין ואת כלח ואת רחובות עיר וישבו שם בני אשור עד היום הזה.
 ובני ארם הלכו גם הם ויבנו להם עיר ויקראו את שם העיר עון בשם אחיה'
 הנכור וישבו בה היא ארץ עץ עד היום'. ויהי בשנה השנייה אחר המגדל וימלא
 איש מארץ נינוה מבית אשור ושאו בלע. וילך לגור באשר ימלא הוא וביטו. ויבאו
 עד נגד ערי הכר מול סדום וישבו שם. ויקם האיש ויבן עיר קטנה ויקרא שמה
 בלע על שמו היא ארץ לווער עד היום הזה. ואלה הם כל משפחות בני שם
 ללשונותם ולכל עריה' אשר נפולו שם בארץ אחר המגדל וכל מדינה ומדינה עיר
 ועיר משפחה ומשפחה מכל משפחות בני נח בני להם ערי' רבים אחרי כן. וימליכו
 עליהם מלכיות בכל עריה' להחזק על פיהם ככה יעשו כל משפחות נח עד עולם.
 ונמרוד בן כוש עודנו בארץ שנער וימלוך עליה וישב שם ויבנה שם ערים בארץ
 שנער. ואלה שמות הערים אשר בנו ארבע ערי' ויקרא להם שמות על אודות אשר
 קרה להן בבנין המגדל. ויקרא את האחת בכל לאמר שם בבל יי' שפת כל הארץ
 ואת שם השני קרא ארץ לאמר כי משם הסיפו יי'. והשלישי ארץ לאמר מלחמה
 גדולה הייתה במקום ההוא. והרביעית כלנה לאמר כי שם חמו וכלו כל שריו
 ובצוריו ויפולו להם מעלו וימרדו בו :

א"ה אשר כי ארץ כמו ויחריבו הבדי' שפירש הרד"ק ז"ל בספר השרשי' שמשמו
 אותה כלפי חוץ ואחד לשון מלחמה מל' כידודי אש שר"ל ילוצו אש ומלחמה
 הוא כאש בוערת קדחה ושגאה וכיוצא בנ"מי שפירש לי דבר יוחר נכון הבא עליו ברכ':
 וידוי כאשר בנה נמרוד את הערי' ההם בארץ שנער ויושב בהם את יחר עמו
 ושריו ובצוריו אשר נשחרו אהו במלכותו. ונמרוד ישב בבבל ויחדש שם את
 מלכותו עם יחר עבדיו וימלוך לבטח. ויקראו כל עבדי נמרוד ושריו את שמו
 אמרפל לאמר כי נפלו כל שריו וכל אנשיו בבנין המגדל ועל אודותיו :
 א"ה מ"ש על אודותיו הוא כמ"ש רז"ל שאמר והסיל את הצרם לכבשן האש ועל
 שניהם נקראו בן :

ובבל זאת לא שב נמרוד אל יי' ויוסף עוד להרשיע וללמד רשעה לכל בני האד' וגם
 מרדון בנו הרשיע מאביו ויוסף לעבות ולהיף על כל הועבות אביו ויחטיא
 את בני האד' על כן אמרו מרשעי' יא' רשע בעת ההיא הייתה מלחמה בין משפחות
 בני חם כאשר ישבו בארץ' אשר בנו להם וימלאו כדלשונמר מלך עיל' מהוך משפחות
 בני חם וילחם את משפחות בני חם ויכניע' תחת ידו וילך אל ה' ערי הככר וילח'
 עם ויכרע' ויהיו תחת ידו ויעבדוהו י"ב שנה ויהנו לו מה שנה בשנה. בעת
 ההיא מת נחור בן שרוג. בשנה ההיא הוא שנת מ"ט שנה לאברהם בן תרח ויהיו
 כל ימי נחור שמונה וארבעי' שנה ומאת שנה וימת ויהי בשנת החמשי' שנה לחי'
 אברהם בן תרח וימלא אברהם מבית נח. ויבא אביו ואברהם ידע את יי' וילך בדרכיו
 ונשבע יי' ויי' אלהיו עמו ותרם אביו עודנו שר אבא למלך נמרוד בימי' ההם
 ועודנו הלך אחרי אלהים אחרי' ויבא אברהם בית אביו וימלא את אלהי אביו יי' ב'
 אלוהות

אלהות עומדי' כולם צבית חביו צהיליה' ויחר חף חצרים צרחוהו את הללמי' האלה
 צבית חביו ויאמר חב' חי יי' אם יעמדו הללמי' האלה צבית חביו כה יעשה לי
 אלהי' אשר צראני וכה ייסיף אם לא לג' ימים אשבר את כול' וינא חב' מאתו
 והמתו בערה זו וימחר חצרים וינא מן החדר אל חצר חביו החינונה וישאל את חביו
 יושב צחצר וכל עבדיו אתו ויבוא חצרים וישב לפני חביו וישאל חצרים את חביו
 לאמר הודיעני חביו חיה אלהי' אשר צרא את השמי' ואת הארץ ואת כל בני האד'
 על הארץ אשר צראך ואשר צראני גם חני צראך ויען חרצ את חב' צנו ויאמר
 חליו הנה אשר צרא כולנו אתנו צבית ויאמר חב' אל חביו הראה נא לי חדוני
 ויבא חרצ את חב' צנו אל החצר הסמימית אל החדר וירא חב' והנה כל החדר
 מלא אלהות עץ ואבן י"ב נלמי' גדולי' ואחרים קטני' עמהם חין מספר ויאמר
 חרצ אל צנו הנה אלוה אשר עשו את כל אשר ראית בכל הארץ והם אשר צראו
 אותי ואותך וכל האד' צראך ושהחמה חרצ לכל אלהיו וינא משם וחב' צנו ינא
 חרו משם ויהי צלחת חב' משם וילך וישב לפני חמו ויאמר לחמו הנה חביו הראני
 את אשר עשו את השמי' ואת הארץ ואת בני האד' ועתה מחר וקח נא לי גדי
 עזים מן האלן ועשית אותו מטעמי' והבאתי את המטעמי' ההם לאלהי חביו למנוחה
 לאכול חלוי ארצה לפניהם ותעש חמו כן וחקק גדי עזים ותעשהו מטעמי' וחבית
 אותו אל חצרים . ויקח חצרים את המטעמי' מיד חמו ויבית' לפני אלהי חביו ויגש
 אליה' לאכול וחרצ חביו לא ידע ויהי הוא יושב אתם ביום ההוא וירא חוחר
 חב' והנה חין קול להם וחין קשב וחין חנועה וחין אחד מהם שולח יד לאכול ויהתל
 בהם חב' ויאמר אך עתה כי המטעמי' אשר עשית לא הטיבו בעיני' או מעט
 הם להם על כן לא יאכלו ועתה תעשה להם מחר מטעמי' אחרי' טובים ורבים
 מהם מזה עד אשר תראה מה אחרית' ויהי ממחרת וינו חב' אל חמו על המטעמי'
 והקם חמו וחקק ג' גדיי' טובי' מן האלן ותעש אות' מטעמי' טובי' כאשר אהב
 צנה והתן את המטעמי' ציד חב' צנה וחרצ חביו לא ידע ויקח חב' את המטעמי'
 מיד חמו ויבית' החדר' לפני אלהי חביו ויגש אליה' לאכול ויהן לפני כלם וישב
 חצרים לפניה' כל היום חלוי יאכלו וירא חב' חוחר ונהה חין קול וחין קשב וחין
 שולח יד מהם אל המטעמי' לאכול . ורוח אלהי' לבשה את חב' אחרי' כן ביום
 ההוא צערב צחוך הבית ההוא ויקרא ויאמר חוי והוי על חביו ועל כל הדור הרע
 הזה אשר נטה לבס יחד אחרי ההבל ויעבדו להם חלילי' כאלה עץ ואבן אשר לא
 יאכלון ולא ירחוון ולא ישמעו ולא ידברו . סה להם ולא ידברו עיני' להם ולא יראו
 חזני' להם ולא ישמעו ידי' להם ולא ימישון רגלי' להם ולא יהלכו . כמוהם יהיו
 עושיה' וכל אשר בוסח בהם וכל אשר יעבד' וישתחו' להם . ויהי צרחות חצרים
 את כל הדברי' האלה ויחר חמו מאד על חביו . וימחר וילך ויקח את הקרדומות
 צידו ויבא החדרה אל אלהי חביו וישבר את כל אלוהות חביו . ויהי ככלותו לשבר
 את הללמי' ויחן את הקרדומות ציד אלוה הגדול אשר היה שם לפניה' וינא . וחרצ
 חביו צח אל ציהו וישמע את קול מכת קרדומות מפתח הבית ויבא חרצ הביתה
 לדעת מה זה ועל מה זה . וישמע חרצ את קול הקרדומות צהדר הללמי' וירץ חרצ
 החדרה אל הללמי' וימלא את חצרים צנו צלחתו משם . ויבא חרצ החדרה וימלא
 את כל חליליו וספלי' כולם ונשצרו והקרדומות ציד הגדול בהם כי לא נצבר והמטעמי'
 אשר עשה חצרים צנו עודנו לפניה' וירא חרצ את המעשה הזה ויחר חמו מאד
 וימחר וינא מן החדר אל חצרים . וימלא את חצרים צנו עודנו יושב צבית ויאמר
 חליו מה המעשה הזה אשר עשית אל כל אלוה . ויען חב' את חרצ חביו ויאמר
 לא חדוני כי מטעמי' הבאתי לפניה' ויהי כאשר הבשתי המטעמי' לעיני' לאכול
 וישלחו כולם ידם לאכול קרם ישלח ידו הגדול מהם לאכול וירא הגדול את מעשיה'

אשר עשו לפניו ויחר אפו מאד עליה'. וילך ויקח את הקדומות אשר בנית
 ויבוא עליה' וישבר את כולם והנה הקדומות עודנו בידו כאשר ראינו ויחר אף
 חרח על אנרם בנו בדברו הדבר הזה ויאמר חרח אל אנר' בנו בהמתו מה הדבר
 הזה אשר דברת שקר אתה דובר אלי הים באלהי' האלה רוח וגשם וכת לעשות
 את כל אשר דברת אלי והלא עץ ואבן המה ואני עשיתי אותם. ואיך הדבר אלי
 כזבי' לאמר האלה הגדול אשר אתה הכה אותם ותאן הקדומות בידו לאמר הכה
 אותם כולם. ויען אנר' את אביו ויאמר אליו ואיך תעבוד את האלילי' האלה
 אשר אין בהם כח לעשות דבר. ההלל יעילוך האלילי' האלה אשר אתה בוטח בהן
 אם שמוע ישמעו את הפלחך בעת קראך אליה' המלט ימלטוך מיד כל שונאוך ואם
 לחוס ילחמו את מלחמותיך באויביך כי העבוד עץ ואבן אשר לא ידברו ולא ישמעו.
 ועתה לא טוב לך לעשות את הדברים האלה ולכל בני אדם הגלוי' אליך. הכסילי'
 אתה או אוילי' אתה אשר אין בכם חכמה כי תעבדו את העץ ואת האבן ותעשו
 כדבר הזה. ותשכחו את ה' אלהי' אשר עשה את השמי' ואת הארץ
 ואשר ברא אתכם בארץ וחיבאו רעה גדול' על נפשי' בדבר הזה לעבוד
 עץ ואבן. הלא בדבר הזה חטאו אבותינו מימי קדם והביא ה' אלהי' כל
 הארץ עליה' את מי המבול וישחית את כל הארץ ואיך אתה חוסיפו
 לעשות הדבר הזה ותעבדו אלהי' אחרי' עץ ואבן אשר לא ישמעו ולא
 ידברו ולא יעילו מזרה לבשות. חרון אף אלהי' כל הארץ עליכם. ואתה
 אבי חדל לך מזה ולא הביא רעה על נפשך ועל נפש ביתך וימהר אנרם וידלג
 לפני אביו ויקח את הקדומות מיד אליל אביו הגדול וישברוהו בו אנרם וירץ לו.
 וירח חרח את כל אשר עשה לו אנרם בנו וימהר וילא מניחו וילך אל המלך
 ויבא לפני נמרוד וישמח לפניו וישתחו למלך ויאמר בי אדוני ילד יולד לי היום
 חמשי' שנה וכזאת עשה לי ולאליהי וכזה דבר. ועתה המלך שלח נא ויבוא
 לפניך וספסרו במשפט למען יעל מרעתי וישלח המלך שלשה אנשי' מעבדיו וילכו ויביאו
 את אנרם לפני המלך נמרוד וכל שריו ועבדיו יושבים לפניו ציום ההוא ומרחישב
 לפניהם. ויאמר המלך אל אנרם מה המעשה הזה אשר עשית לאבדך ואל כל
 אלהיו. ויען אנרם את המלך כדברים אשר דבר אל אביו ויאמר האלה הגדול
 אשר היה אתה צבית עשה להם את אשר שמעת. ויאמר המלך אל אנרם הים בהם
 כח לדבר ולאטיל ולעשות ככל אשר דברת. ויען אנרם את המלך לאמר ואם אין
 בהם כח למה תעבדם ולמה תחשה את כל בני האדם בהנלך. ההחשוב לך כי
 הלל יעילוך או יעשו דברי' מקטן ועד גדול כי תעבדם ולפע לא תעבדו אלהי' כל
 הארץ אשר ברא אתכם ואת שריו ועבדיו יושבים לפניו ציום ההוא ומרחישב
 אוי לך עד עולם. אמרתי כי אתה חורה דרך הישר אל כל עבדיך. ואולם אתה
 לא קן עשית והמל' כל הארץ בעונויך ובעונו' כל אנשיך אשר הלכו בדרכיך. הלא
 ידעת אם לא שמעת כי כמעשה הזה הרע אשר אתה עושים חטאו אבותינו מימי
 קדם ויבא אלהי' כל העולם עליהם את מי המבול. וישחת את כלם וגם כל הארץ
 שחת בעבורם ותקם אתה ואנשיך אלה היום תרבות אנשים חסדי' ותעש' כמעשה
 הזאת לספו' על חרון אף ה' אלהי' עולם ולהביא רעה עליכם ויעל כל הארץ.
 ועתה הסר מעליך את המעשה הרע הזה אשר אתה עושי' ועבדו את אלהי' עולם
 אשר נפשך בידו וטוב לך. ואם אין לך הרעה האנה לשמוע את דברי לעזוב את כל
 דרכיך הרעי' ולעבוד את אלהי' עולם. בהרפה חמות באחרית הימי' אתה וכל
 אנשיך וכל הגלויים אליך וכל השומעי' את דבריך וכל ההולכי' בדרכיך הרעים ויכל
 אנר' לדבר את כל דבריו לפני המלך והשרי' וישא אנרם את עיניו השמימ' ויאמר
 ירח ה' את כל הרשעי' וישטוס. ויהי כשמוע המלך את כל דברי אנרם וינו

ויהטוהו אל בית הסוהר ויהי אנרם צנית הסוהר ימים עשרה . ויהי מקץ הימים
ההם וישלח המלך ויקצו את כל השרים אשר למלך וכל שרי המדינות והחכמי'
ויבואו כולם לפני המלך וישנו כלם לפניו ואנרם עודנו שם צנית הכלל ויאמר המלך
אל כל השרי' ואל כל החכמי' השמעתם את כל אשר עשה בן תרח לחציו כזה
וכזה עשה לו ואשלח ואביאהו לפני וכזאת וכזאת דבר אלי ולא פחד לבנו ולא נע
ממנו והנה הוא אכור צנית הסוהר ועתה שפטו נה מה משפט יש לאיש הזה
אשר קלל את המלך ואשר דבר ואשר עשה את כל הדברים האלה אשר שמעתם .
ויענו כלם את המלך ויאמרו איש אשר יקלל את המלך יתלה על העץ ואולם בעבור
אשר עשה את כל הדברי' האלה אשר דבר וכזה את אלהינו באש ישרף כי בן
המשפט על הדבר הזה את על המלך טוב לעשות את הדבר הזה ישלח נא את
עבדיו ויבערו כבשן הלצנים אשר לך לילה ויום ואחר נבליך את האיש ההוא בו
ועש המלך כן וילו את עבדיו ויטו את כבשן המלך אשר בכשדים ג' ימים וג'
לילות וילו המלך להוציא את אנרם מביית הכלל ולהבאו לשרפו באש . וכל עבדי
המלך והשרים והגבורי' אשר למלך וכל הפחות וכל השופטי' קבצו מאית אלף איש
וכל יושבי הארץ נצבים שם נגד הכבשן לראות את אנרם . וכל הנשי' וכל הסף
נחשפו כלם אל הגנות ואל המגדלי' לראות באנרם ויתיצבו כלם יחד מרחוק לא
נוחר אדם אשר לא בא ביום ההוא לראות . ויהי כבוא אנרם ויראו אותם חרעומי
המלך וכל החכמי' . וינעקו אל המלך ויאמרו אדונינו המלך הלא זה האיש אשר
ידענו כי הוא הילד אשר בלע הכוכב הגדול ארבע כוכבי' בתולדתו אשר דברנו
אל המלך זה חמשים שנה היום ועתה הנה גם אביו מרה את פך ויהחל כך בהביאו
אלך ילד אחר ותהרבו :

ויהי כשמוע המלך את דבריכם ויחר אפו מאד וילו ויבא תרח לפני המלך ויאמר
המלך השמעת את אשר דברו החרעומי' עתה הגד נא לי נכונה איך
עשית ופיה את אמת הדבר וגמלת אתה . וירא תרח את המלך כי חרה אפו מאד
ויאמר תרח אל המלך אמת שמעת אדוני הולך אשר דברו החכמי' נכונה היא
ויאמר המלך ואיך העשה הדבר הזה ותמרה את פי וחטן לי את הילד אשר לא
ילדת וחקת מחירו . ויען תרח את המלך כי נכמרו רחמי על בני בעת ההיא וחקת
את בן שפתחי ואביאהו אל המלך . ויאמר המלך ומי אשר יען לך הדבר הזה
הגד נא לי ואל תכחד ממני דבר ולא המות . ויירא תרח מאד מלפני המלך ויאמר
אל המלך הרי בני הגדול הוא אשר יענני הדבר הזה והרן היה בימי' שהם אשר
יולד אנרם בן ל' שנה. והרן לא יען את אביו מאומה כי תרח דבר את הדבר
אל המלך בעבור הילל את נפשו מן המלך כי ירא מאד ויאמר המלך אל תרח הרי
בך אשר יענך הדבר הנה ימות באש עם-אנרם כי משפט מות עליו על אשר מרה
את פי המלך בעשותו הדבר הזה . והרן נעה בעת ההיא אחרי אנרם אך הסתיר
את הדבר בלבו . ויאמר הרי אל לבו עתה הנה המלך תפס את אנרם על הדברי'
האלה אשר עשה אנרם והיה את יגבר אנרם מן המלך והלכתי אחריו זאם יגבר
המלך עליו והלכתי אחרי המלך . ויהי כאשר דבר תרח על הרן בנו את הדבר
הזה אל המלך וילו המלך וחספו גם את הרן עם אנרם . ויביאו את שניה' את
אנרם ואת הרן אחיו להשליך אותם אל האש . וכל יושבי הארץ ועבדי המלך והשרי'
וכל הנשי' וכל הסף עמדו' שם ביום ההוא עליה' . ויקחו עבדי המלך את אנרם
ואת אחיו וישפירו' כהנותיה' וכל נגדיה' רק מנכסיה' היו עליה' . ויאסרו את
ידיהם ואת רגליה' בחבלי בון וישאו' עבדי המלך וישליכו אותם יחד אל הכבשן .
ויקנא יי' אל אנרם ויחמול עליו וירד יי' ויציל את אנרם מן האש ולא נשרף
אך כל החבלי' אשר אסרוהו בהם נשרפו כלם ויחר אנרם ויתהלך באש . והי'

פהשליטו אהוה צאש מח וישרף ויהי לאפר כי לא היה לבנו שלם עם יי והאנשי'
 אשר השליטו אוחס אל האש עלה להב האש עליה' ונשרפו כלם צאש וימותו מהם
 כשנים עשר איש ויהי אברם מההלך בתוך האש שלשה ימים ושלשה לילות ויראו
 אותו כל עבדי המלך מההלך בתוך האש . ויבאו כל עבדי המלך ויגידו למלך
 לאמר הנה ראינו את אברם הולך וצא בתוך האש וגם המכנסי' אשר עליו לא
 נשרפו צאש רק חבל מאשרו נשרף . ויהי כשמוע המלך את הדברי' וישג בדבריה'
 ולא האמין אליהם וישלח שרים אחרים נאמני' לראות את הדבר הזה . וילטו ויראו
 ויגידו למלך ויקם המלך וילך לראות וירא את אברם הולך וצא בתוך האש וירא
 את גויה הכן שרושה צאש ויתמה המלך מאד מזה . וילו המלך להוציאת את אברם
 מהתוך האש ויגשו עבדיו להוציאו ולא יכלו כי שביב האש והלהב עלה לקראת' מן
 הכבשן ויטו עבדי המלך ממנו ויגער המלך בכל עבדיו לאמר מהרו והוציאו את
 אברם מן האש ולא תמותו . ויגשו עבדי המלך להוציאת את אברם ויעל הלהב
 עליהם וישרוף את פניה' וימותו מהם שמונה אנשי' ויהי כראות המלך כי לא
 יכלו עבדיו לנצח אל האש סן ישרפו ויקרא המלך אל אברם אברם עבד האלהים
 אשר בשמי' לא מחוך האש וצא הנה לפני וישמע אברם בקול המלך ויצא אברם
 מחוך האש ויצא ויעמוד לפני המלך . ויהי כאשר יצא אברם וירא המלך וכל עבדיו
 את אברם צא ומכנסי' עליו לפני המלך כי לא נשרפו אך חבל מאשרו נשרף ויאמר
 המלך אל אברם איך לא נשרפת צאש ויאמר אל המלך אלהי השמים והארץ
 אשר בצמחי צו ואשר הכל בידו הוא אשר היליני מן האש אשר נתתי צו .
 והרן אחי אברם נשרף צאש ויהי לאשר ויבקשו את גויהו וימלאוהו שרושה צאש .
 והרן בן שמויה ושתיים שנה בצמותו באור כשדים ויראו המלך והשרים וכל יושבי
 הארץ כי ניזול אברם מן האש ויבאו כלם וישחתו אל אברם . ויאמר אליה' אברם
 אל השחתו אלי אך השחתו לאלהי העולם אשר עשה אהכם ועבדו ולכו בדרכיו
 כי הוא אשר היליני מתוך האש הזאת . והוא אשר צרא את נפש כל אדם ואת
 רוחו ויזר האדם בצטן אמו ויוציאו לארץ והוא יזיל כל הטוטת צו מכל מחלה .
 וישלח הדבר הזה מאד צעירי המלך והשרים כי הולל אברם מן האש והרן נשרף .
 ויתן המלך לאברם מחנות רבות ויתן לו שני עבדים הגדולי' מצית המלך שם האחד
 עוני ושם השני אליעזר וגם כל שרי המלך ועבדיו נהנו לאברהם מחנות רבות כסף
 וזהב ובדולת וישלחהו המלך והשרי' וילך מאחס לשלום ואברם יצא מאת המלך
 בשלום וילטו אחריו אנשי' רבים מעבדי המלך וידבקו צו כאלם מאות איש . וישג
 אברם ציום ההוא וילך בית אביו הוא וכל אנשי' אשר הלבו עמו . ויעבד אברם
 את ה' אלהיו כל ימי חייו וילך בדרכיו ובחורוהו ויפה אברם את לב בני האדם
 ההם לעבד את ה' מהיום ההוא והלאה ויהי צעת ההאי ויקחו נחור ואברם אחיו
 להם נשים צנות הרן אחיהם אשת נחור מלכה ושם אשת אברם שרי ושרי אשת
 אברם היחה עקרה אין לה ולד בימים ההם ויהי בשנתי' ימים ללאת אברם מן
 האש הוא שנת שתיים וחמשי' שנה להיו אברם והמלך נמרוד יושב על כסא המלוכה
 בבבל . וישן המלך ויחלום והנה עומד עם חילו ונבואתיו בעמק גד בצפן האש
 אשר למלך וישא עיניו וירא והנה איש דמות אברם יצא מחוך הכבשן ויצא ויעמוד
 לפני המלך והרגו שלופה בידו וינץ האיש ההוא אל המלך בחרכו וינס המלך מהאיש
 ההוא כי ירא ויהי בנוסו וישלך האיש על ראש המלך בינה ויהי הבינה לנהר
 גדול ויבצעו כל חילו צנהר ההוא וימותו כלם והשלך צרח עם שלשה אנשים אשר
 היו לפניו וימלט ויביט המלך באנשי' ההם והנה לבושם מלכות כנגדי המלך והם
 נחואר ובקומה כחואר פני המלך ויהי בצרתי' וישג הנהר ההוא לבינה בצמחלה
 גד המלך ויצא מהבינה ההוא אפרוח קטן ויב' לפני המלך ויעף על ראש המלך

וינקר את עין המלך ויחר חף המלך מהמראה ההוא ויקץ משנתו ותחפשו רוחו
 ויירא יראה גדולה מאד. ויהי בבקר ויקם המלך ממשכבו צנהלה וינו ויבוא לפניו
 כל החכמי' וכל החרטומי' ויספר להם המלך את החלום ויען חכם א' מעבדי המלך
 ושמו חטקי את המלך לאמר אין זה כי את רעת אנרס וזרעו אשר הנמח על אדוני
 המלך באחרית הימי' הנה ימי' בא' אשר יבא אנרס וזרעו וזני ביהו להלחם עם
 אדוני המלך ויבו את כל זבאות המלך וחיליו ואשר ראית אשר ברחת עם ג'
 אנשים אשר כמוך ונמלפת זה אשר חילל לבדך עם שלשה מלכי' ממלכי ארץ אשר
 יהיו עמך במלהמה ואשר ראית את הנגר אשר שנ לבניה כנחחלה וינקר אפרוח
 את ענין המל' אין זה כי את זרע אנרס עשר יהרוג את המלך באחרית הימי'.
 זה חלום אדוני המלך וזה פתרונו ואמת החל' וגבון הפתרון אשר פזר לך עבדך.
 עהה אדוני המלך הלא ידעת זה כי שהי' וחמשי' שנה היום אשר ראו חכמי' את
 הדבר הזה בהוולד אבר' ועתה יחיה אדוני המלך את אבר' בארץ לרעת אדוני
 המלך כי כל הימי' אשר אבר' חי בארץ לא תכון אתה ומלכותך כי טרם
 נודע זה בהולדו ולמה לא ימיתו המלך ותהיל רעתו מעליך באחרית
 הימי' וישמע נמרוד בקול חטקי וישלח המלך מעבדיו בסחר ללכת נחשוש
 את אבר' ולהביאו לפני המלך להמיתו וחליעזר עבד אנרס אשר נתן לו המל' היה
 בעת ההוא שם לפני המלך. וישמע את אשר יען חטקי את המלך ואת אשר
 דיבר המל' להמית את אבר' וימחר חליעזר ויבא משם וירץ וילך אל אנרס טרם
 הגיעו עבדי המלך אל אבר'. ויאמר חליעזר לאנרס מהר וקום המלט על נפשך
 ולא תמות ביד המלך. כי כזה וכזה ראה המלך בחלום על אודותיך וכזה וכזה
 פחד לו חטקי וכזאת יען חטקי את המלך עליך וישמע אבר' בקול חליעזר וימחר
 אנרס וירץ לנפשו אל בית נח ושם בנו ויתחבא שם וימלט ועבדי המל' באו בית
 אנרס ויבקשו את אבר' ולא מצאו יבקשו בכל הארץ ואין וילכו ויבקשו בכל
 הדרך ואין. ויהי כאשר לא מצאו עבדי המל' את אבר' וישבו אל המל' לדרכ'
 ותשכה חמת המלך מאת אבר' כאשר לא מצאוהו וישכה המלך את דבר אבר'
 מלבו ויסחר אבר' בבית נח חדש ימים עד שכות המלך את דברו. ואבר'
 עודנו ירא מן המלך על הדבר הזה. ויבא הרח לראות את אבר' בנו בבית
 נח בסחר וחרח גדול צעיני המלך מאד ויאמר אבר' אל חביו הלא ידעת כי
 המלך מהנח' להרגני ולאבד את שמי מן הארץ בעלת יועליו הרשעים אשר
 לו. עתה מי לך פה ומה לך בארץ הזאת קומה וגלכה כולן יחד ארצה כנען
 ונמלט מידו סן חספה גט אזה באחרית הימים. הלא ידעת אם לא שמעת
 כי לא מאהבה נתן לך נמרוד את כל הכבוד הזה אשר אהב בו כי אם לטוב לו
 עשה לך כל הטוב הזה. וגם אם יעשה לך עוד טוב' הרבה רהי' וכנה' אין זה
 כי אם הבלי העולם כי לא יועיל הון ועושר ביום עבר' ועם. עתה שמע בקולי
 ונקימ' וגלכה ארצה כנען מרעת נמרוד ועבד את ה' אשר בראך בארץ וטוב
 לך ועוזב מעליך את כל ההבל אשר אהב רודף אחריו. ויכל אנרס לדבר ויען נח
 ושם בנו אל קרח אמת הדבר אשר אמר אנרס אליך. וישמע הרח בקול אנרס
 בני ויעש תלח ככל אשר דבר אנרס כי מה' הית' לו לבתתי המית המלך את
 אנרס. ויקח הרח את אנרס בנו ואת לוט בן הכן בן בנו ואת שרי כלוה
 אשת אנרס בנו ואת כל נפשות ביתו ויבא אהם מאור כשדים מבבל ללכת ארצה
 כנען ויבואו, עד ארץ חרו וישבו שם כי מצאו הארץ טובה מאד ורחבת ידים לכל
 האדם אשר ברגליה'. ויראו אנשי ארץ חרן את אבר' טוב וישר עם אלהי' ואנשי'
 וה' אלהיו עמו ויבואו אליו גט מאנשי הארץ חרן וידבקו באבר' וילמדו את
 מוסר ה' ואת דרכיו וישבו האנשים עם אנרס בניו וידבקו בו. וישב אנרס

נחין ג' שנים ויהי מקץ שבע שנים וירא ה' אל אברהם ויאמר אליו אני ה' אשר
הולאתיך מאור כשדים ואשר הלאתיך מכף כל אויביך. ועתה אל שמיע תשמע
נקולי ושמרת את מצותי וחוקותי והוראתי והפלתי את אויביך לטובך והרבותי את
זרעך ככוכבי שמים ושלחתי את צרכתי בכל מעשה ידיך ולא תחסר דבר. עתה
קום קח את אשתך ואת כל אשר לך ולך ארצה כנען וישבת שם בארץ כנען ושם
אחיה לך לאלהים ואברכך. ויקם אברהם ויקח את אשתו ואת כל אשר לו וילך ארצה
כנען כאשר דיבר אליו ה' ואברהם בן חמשי' וחמש שנה בלאתו מחרן. ויבא אברהם
ארצה כנען וישב בחיק העיר ויש שם אהלו בחור בני הכנעני וישב הארץ. וירא ה'
אל אברהם בבוואו ארצה כנען ויאמר אליו זאת הארץ אשר נחתי לך ולזרעך אחריו
עד עולם ושמתי את זרעך ככוכבי השמי' ונחתי לזרעך כל הארצות האלה
אשר אתה רואה לרשת אותם. ויבן אברהם מזבח במקום אשר דבר אתו ה'
ויקרא שם אברהם בשם ה'. בעת ההיא מקלה ג' שנים לשבת אברהם בארץ וימת
גה בשנה ההיא הוא שנה חמשי' ושמונה שנה לחיי אברהם. ויהיו כל ימי נח אשר
חי תשע מאות שנה וחמשי' שנה וימת. וישב אברהם בארץ כנען הוא ואשתו וכל
אשר לו וכל האדם אשר ברגליו וכל הנלוים אליו מנני הארץ רק נחור אחי אברהם
והרח אביו ולוט בן הרן וכל אשר להם יבנו בארץ. בשנה חמש שנים לשבת אברהם
בארץ כנען פשעו אנשי סדום ועמורה וכל ערי הכנען מתחת יד כדלעומר מלך
עילם כי שחי' עשרה שנה עבדו כל מלכי ערי הכנען את כדלעומר ויחנו לו מש
שנה בשנה וימרדו בו צימי' ההם י"ג שנה. ובשנת עשר שנים לשבת אברהם בארץ
כנען היתה מלחמה בין נמרוד מלך כנען ובין כדלעומר מלך עילם. כי שמע
נמרוד כי פשעו אנשי סדום תחת יד כדלעומר ויבא נמרוד וילחם עם כדלעומר
להכניעו תחת ידו. כי משרי לבאות נמרוד היה כדלעומר צימי' ההם וכאשר
נפשו כל אנשי המגדל ונפשו הנשאר' על פני כל הארץ וילך כדלעומר לארץ
עילם וימלוך עליה וימרוד באדוניו. ויהי צימי' ההם כשמוע נמרוד כי פשעו בו
בכדלעומר כל ערי הכנען ויבא להלחם עם כדלעומר בנאווה ונזו. ויקבץ נמרוד
את כל שריו ועבדיו כבבעת אלפי חים וילך לקראת כדלעומר וכדלעומר יבא
לקראתו בחמשי' אלפי חים ויערבו מלחמה בנקעה בכל אשר בין עילם ובין שוער
וילחמו כל המלכים האלה במקום ההוא ויגנף נמרוד וכל עמו לפני אנשי כדלעומר
ויפול מאנשי נמרוד במלחמה ההיא כשש מאות אלף חים. ויפול גם מרדון בן
המלך עמהם ויברח נמרוד וישב אל ארצו צבוסה וכלימה ויכנע לפני כדלעומר
ימים רבים וכדלעומר שב אל ארצו וישלח את שרי לבאותיו אל המלכים אשר
בניבותיו אריוך מלך אלסר ואל חדעל מלך גוים ויכרות עמם ברית. ויחזרו כלם
אל משמעתו ויהי בשנת חמש עשרה שנה לשבת אברהם בארץ הוא שנת ע' שנה
לחיי אברהם וירא ה' אל אברהם בשנה ההיא ויאמר אליו אני ה' אשר הולאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשותה. עתה התהלך לפני ויהיה תמים
ושמרת את משמרתו כי לך ולזרעך אחן את הארץ הזאת לרשתה מנהר מצרי' ועד
נהר הגדול נהר פרת ואתה הנבא אל' אכותיך בשלום ובשביבה טובה. והזר רביעי
'שבו הנה בארץ הזאת וירשו' לעולם ויבן אברהם מזבח ויקרא בשם ה' הנראה
אליו ויעל עולות במזבח לה'. בעת ההיא שב אברהם וילך חרנה לראות את אביו
ואת בית אביו ואת אמו וישב אברהם הוא ואשתו וכל אשר לו חרנה וישב שם בארץ
חמש שנים וילכו עוד אחרי אברהם אנשים רבים מאנשי חרן שבעי' ושחי' חים.
ולמדס אברהם את מוסר ה' ואת דרכיו וילמד אותם לדעת את ה'. בימים
ההם נראה ה' אל אברהם בארץ ויאמר הלא דברתי אליך זה עשרים שנה לאמר:

ספר פרישת לך לך הישר

לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר ארצך לתת אותה לך ולבניך
 כי שם בארץ ההיא אברכך ושם אעשה לנני גדול ואגדלה שמך ונברכו
 בך כל משפחות האדמה עמה קום לא לך מן המקו' הזה אתה ואהפך וכל אשר
 לך וגם כל יליד ביהך כל הנפש אשר עשית בחרון הולא עמך מזה וקום טוב
 חרצה כנען. ויקם אברהם ויקח את שרי אשהו ואת כל אשר לו ואת כל ילידי
 ביתו ואת כל הנפש אשר עמו בחרון וילאו ללכת ארצה כנען. וילך וישב אברהם
 ארצה כנען כדבר ה' וילך אהו לוט בן הון אביו ואברהם בן חמש ושבע' שנה
 בנאחו מחון לבוב ארצה כנען. ויבא ארצה כנען כדבר ה' אל אברהם ויט אהלו
 וישב באלוני מורה ולוט בן אחיו וכל אשר לו עמו. וירא ה' אל אברהם עוד
 ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן גם מזבח לה' הנראה אליו עודו באלוני מורה
 עד היום. בימי' ההם היה בארץ שנער איש חכם ומשכיל בכל חכמה וישה חוהר
 מאד אך עני ורש הוא אין כל ושמו רקיון ויח' לאיש מאד על מחייתו ויועץ ללכת
 מזרימה אל אשורש בן ענס מלך מזרים להראות המלך את חכמתו אולי ימלא חן
 בעיניו לגדלו ולתת לו את מחייתו ויעש רקיון כן. ויהי כבו' רקיון מזרימה
 וישאל את יושבי מזרים בעבור המלך. ויגידו לו יושבי מזרי' את משפט מלך
 מזרים. כי משפט מזרים בימי' ההם לא יא' המלך מהיכלו מארמון המלך ולא
 יראה בארץ כי אם יום אחד בבנה. אהרי כן יבא עוד המלך אל היכלו לשבת שם.
 והיה ביום אשר יא' המלך ושפט את כל הארץ ביום ההוא וכל איש אשר לו
 דבר בא לפני המלך ביום ההוא ועשו לו כל אשר ישאל מאת המלך. ויהי כשמוע
 רקיון את משפט מזרים כי לא יוכל לבא לפני המלך ויתעצב מאוד ויחר לו על
 ככה ויהי בערב וילך רקיון וימלא בית חרב מבתי האופי' אשר למזרי' וילן גם
 צמר נפש וברעב וחדד שנתו מעיניו. וידבר רקיון אל לבו מה יעשה בעיר עד
 ראות המלך ואיך יוכל לכלכל נפשו בעיר ויקם בצקר ויהלך בעיר ויקר מקרהו
 צמוכרי ירק וישאל אליהם ויגידו לו אשר הם מכלכלים את נפש' בירק ובזרעוני'
 אשר יקנו וימכרו ליושבי הארץ. ויתיעץ רקיון לעשות כמעשיה' צעבור החיות
 את נפשו בעיר אך לא ידע את משפט אנשי הארץ ויהי כסומא צמוכס. וילך
 הוא ויקח יקו' למכור למחיתו ויתקבצו עליו בני בליעל וילעיגו בו ויתקטפו
 ממנו את כל הירק לא הבאירו לו דבר. ויקם משם צמר נפש ואנחה וילך אל
 בית האופים אשר לן בו וישכב שם בלילה השנית ויתיעץ עוד בחכמתו בלילה
 ההוא איכה יוכל למע' את נפשו וימל' עלילה מה לעשות על ככה. וישכס בצקר
 ויעש בחכמה וילך וישכור שלשים אש גבורי חיל ובני בליעל וכלי מלחמה בידם
 ויוליכס אל מעלות קודס מזרים ויושיבוס שם. וינאס לאמיר כה אמר המלך
 החזקו והיו לכן חיל ואל תעזבו כל איש מת להקבר פה עד נתום מאחי' כסף
 זאחרי כן יקבר ויעשו האנשי' כדבר רקיון לכל אנשי מזרים כל השנה ההיא
 ויהי לשמונה חדשי' ויאספו רקיון ואנשיו עושר רב כסף וזהב ואבני שוהם
 ובדולה לאין מהסר ויקח רקיון סוכי' ובהמת לרוב וישכור עוד אנשי' ויהן להם
 סיסי' ויהיו עמו ויהי לחקופת השנה לעת זאת המלך אל העיר ויתקבצו כל יושבי
 מזרי' ויופרו יחד על יום זאת המלך לדבר אליו על מעשה רקיון ואנשיו. וילא
 המלך ביום המועד ויבואו לפניו כל מזרים וינעקו אליו לאמר יחי המלך לעולם
 מה הדבר הזה אשר תעשה לעבדך בעיר לבלתי את איש מת להקבר עד נתון
 עליו כסף וזהב הנהיה כדבר הזה בכל הארץ גם מימי המלכי' הראשוני' אשר היו
 לפנינו בארץ מימי אדם עד היום הזה לבלתי קבור את המת כי אם במחיר.
 ידענו כי משפט המלך לקחז מה מן החיים שנה שנה ואתה לא כן תעשה כי אם
 גם מאת מחי' חקת ומאת החיים יום יום. ועתה המלך לא נוכל עוד לדבר הזה

כי נשחטה כל העיר בדבר הזה ואזה לא ידעה . ויהי כשמוע המלך את כל דבריה' ויקרף מאוד וחמתו בער' בו בדבר הזה כי לא ידע דבר . ויאמר המלך מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות הדבר הרע הזה בארצי אשר לא נזימתי הלא תגידו לי . ויגידו לו כל מעשה רקיון ואנשיו ויחר אף המלך וישלח להביא רקיון ואנשיו לפניו . ורקיון לקח כאלף ילדים בניס וצנות ויליגשים שש ומשי ורקמה וירכיב' על סוסי' וישלח' למלך ביד אנשיו ויקח גם הוא מנחה למלך כסף וזהב ואבני שהם ובדולח לרוב וסוס עגום מאוד וטוב ובה לפני המלך וישחחו למלך ארצה . ויהמה המלך ועבדיו וכל יושבי מזרי' ממעזה רקיון ויראו את כל עושרו ואת מנחתו אשר הביא אל המלך וייטב בעיני המלך מאד ויפלא ממנו וישב רקיון לפני המלך וישאלהו המלך על כל מעשיו וידבר רקיון את כל דבריו . בחכמה לפני המלך ואנשיו וכל יושבי מזרי' . ויהי כשמוע המלך את דברי רקיון והכמתו וימלא רקיון מן וחסד לפניו וכל עבדי המלך ויושבי מזרי' נשא הן וחסד לפניו' על חכמתו ועל טוב דבריו . ויאזהבו אהבה עזה מהיום ההוא והלאה ויען המלך ויאמר לרקיון לא יקרא עוד רקיון כי את פרעה יהי' שמך אחרי אשר פרעו ממך מן המתי' ויקרא את שמו פרעה . והמלך ועבדיו אהבו את רקיון על חכמתו ויחיעלו כל יושבי מזרי' להמליכו תחת יד המלך . ויעשו כן כל יושבי מזרי' וחכמי' ותנחן דה במזרי' וימליכו עליה' את רקיון פרעה תחת יד אשוריש מלך מזרי' . וימלוך רקיון פרעה על מזרי' כל השנה לשכונ את כל העיר יום יום ואשוריש המלך ישפוט את הארץ יום לשנה בעת אשר יבא לראות . ויקח רקיון פרעה את מלכות מזרי' בחזקה ובערמה ויפרע ממם מכל יושבי מזרי' ע"כ קראו שמו פרעה ויאהבהו מאד כל יושבי מזרי' את רקיון פרעה ויכהבו מכחב וחוק לקרות לכל מלך אשר ימלוך עליהם וכל זרעם במזרי' פרעה . על כן כל מלכי מזרי' אשר ימלוכו במזרי' מהיום ההוא והלאה יקראו את שמם פרעה עד היום הזה . ויהי בשנה ההיא ויהי רעב כבד בכל ארץ כנען ולא יכלו יושבי הארץ לשבת מפני הרעב כי כבד מאד . ויקם אברהם הוא וכל אשר לו וילכו וירדו מצרימה מפני הרעב ויהי בנחל מזרי' וישבו על הנחל ימים לנוח מפני הדרך . ויהלכו אברהם ושרי אשתו על שפת נחל מזרי' ויבט אברהם וירא את שרי אשתו כי יפה היא מאד ויאמר אברהם אל שרי אחרי אשר בראך האלהי' במראה הטוב הזה ירא אני מן המצריים פן יהרגוני ולקחו אותך כי אין יראת אלהים במקומה . אך זה אשר תעשה עמי אמרי נא אחותי את לכל אשר ישאלו אותך עלי למען ייטיב לי ונחוי' ולא נמות ויזו אברהם גם לכל האנשי' אשר באו אחרו מצרימה משני הרעב וגם אל לוט בן אחיו וזה לאמר כי ישאלו אותך המזרי' אל שרי ואמרת אחות אברהם היא . ובכל זאת לא בטח אברהם בה' בדברים האלה אך לקח את שרי ויתנה בחיבה וישתירה תחת הכלי' אשר להם כי ירא מאד מפני רעת המזרי' . ויקם אברהם וכל אשר אחרו מנחל מזרי' ויבא מצרימה . המה באו בשערי העיר וכל שומרי העיר עמדו עליהם לאמר חנו מעשר המלך על אשר בידכם ואחר הוצאו העיר' ויעש אברהם והאנשים אשר אחרו כן . ויבא אברהם והאנשי' אשר אחרו מצרי' ויהי בבואם וישאו את החיבה אשר שרה בתוכ' ויראו מצרי' את הטיב' . ויגשו כל עבדי המלך אל אברהם לאמר מה יש אהך בתב' הזאת אשר לא ראינו עמה פתח נא את החבה ונתת מעשר המלך מכל אשר בתוכה . ויאמר אברהם החבה הזאת לא אפתח את כל אשר האמרו אלי אתן עליה . ויענו שרי פרעה את אברהם לאמר תיבח אבני שוהם ובדולח היא תנה לנו את אחד מעשרה . ויאמר אברהם כל אשר האמרו אלי אתן רק לא תפתחו את החיבה . ויאמרו כל שרי המלך באברהם ויגשו אל החיבה ויפתחו את החיבה

בהזק' ויראו והנה אשה יפת תואר מאוד בתבה . ויהי כראות שרי המלך את שרי ויתממו מהד מופיה ויתקבלו יחד כל השירים וכל עבדי פרעה לראות את שרי כי יפה הי' מאוד ויראו שרי המלך ויגידו אל פרעה את כל הדברים אשר ראו ויהללו את שרי אל המלך וישלח פרעה ויקחה והצו' האשה לפני המלך . וידע פרעה את שרי והיטב מאוד צפינו ויתמה מהד מיס' . וישמח בה המלך מאוד ויהן מחננות להמבשרי' אותו בה . ותקח האשה בית פרעה בימים ההם . ויהר לאברהם על אודות אשתו ויתפלל אל ה' להצילה מיד פרעה ויתפלל גם שרי בעת ההי' ותאמר ה' אליה' אתה אהבת לאדוני אברהם ללכת מארצו ומצית אביו ארצה כנען ומצטיתו להטיב לו כי עשה את דברך . עתה הנה עשיו את אשר צויתו ונעזוב את ארצנו ואת משפחתנו ונלך אל ארץ נכריה ואל עם אשר לא ידענו המול שלשום . ונבא בארץ הזאת להציל את צהינו מן הרעב ויבא עלי השגע המקרה הרע הזה . ועתה ה' אליהם הצילנו נא והושיענו מיד הצורר הזה ועשה אחי טובה למען חסדך . וישמע ה' בקול שרי וישלח ה' מלאך להציל את שרי מיד פרעה . והמלך בא וישב לפני שרי והנה מלאך ה' עומד עליה' וירא אל שרי ויאמר אליה אל תירא כי שמע ה' את תפלתך ויגש המלך אל שרה ויאמר אליה האיש אשר הביאך הנה מה הוא לך ותאמר אחי הוא . ויאמר המלך עלינו לנדלו ולנכסאו מהד ולעבות לו ככל המצב אשר הוציא אתה עלינו . וישלח המלך לאברהם בעת ההי' כסף וזהב ואבני שהם ובדולח הרבה מהד ולאן ובקר ועבדים ושפחות ויטו המלך ויביאו את אברהם וישב צהיר בית המלך ויגדל המלך את אברהם בלילה ההו' מהד . והמלך נגש לדבר אל שרי וישלח ידו לגעת אליה ויכזה המלאך מכה רבה ויבהל ויחדל מנעת אליה . ויהי כאשר יקרב המלך אל שרי והכזה המלאך על הארץ ויעש לו כמעשה הזה כל הלילה ויתרד המלך מזה . וגם כל עבדי פרעה וכל ביתו הכה המלאך בלילה ההוא מכה רבה על דבר שרי וכהי נעקה גדולה בכל אנשי בית פרעה בלילה ההו' . וירא פרעה את כל הרעה הבאה עליו ויאמר אך הנה על האשה הזאת בא אלי הדבר הזה ויתרחק ממנה וידבר על לבה דברי' טובים . ויאמר המלך אל שרי הגד נא לי אודות האיש אשר באה עמו הנה ותאמר שרי האיש ההוא אישי הוא ואומר אליך אחי הוא כי ירחתי פן תמיתו ברעהכם . ויחדל המלך מעל שרי ויחדלו ממנו ומביתו מכת מלאך ה' וידע פרעה כי בעבור שרי הוכה ויתמה המלך מהד ויהי צנקר ויקר' המלך לאברהם ויאמר מה זאת עשית לי למה אמרת אחותי היא וקחת אותה לי לאשה והביא עלי ועל ביתי מכה רבה מהד . עתה הנה אשתך קח ונלך מארצנו פן נמות כלנו בעבור' . ויקח פרעה עוד לאן ועבדים ושפחות וכסף וזהב ויהן לאברהם וישב לו את שרי אשתו . ויקח המלך את נערה אחת אשר לו אשר ילדה לו פילגשו ויתנה אל שרי לשפחה . ויאמר המלך אל צמו טוב לך צחי אשר תהיה לשפחה צנית האשה הזאת מהיותך צבירה צנית אחרי אשר ראינו את הרע' הבאה עלינו בעטור האשה הזאת . ויקם אברהם ויעל ממצרי' הוא וכל אשר לו ויטו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת כל אשר לן. וישב אברהם ארצה כנען אל מקום המצבה אשר עשה אשר נטה שם אהלו צהחל' . וגם לוט בן הרן אחי אברהם היה לו מקנה כבד לאן ובקר ואהלי' כי היטיב ה' לו בעבור אברהם . ויהי כשצת אברהם בארץ ויריבו רועי מקנה לוט עם רועי מקנה אברהם כי היה רכוש' רב משצת יחדיו בארץ ולא יכלה הארץ לשאת אות' משני מקניהם וגם רועי מקנה אברהם כאשר הלכו לרעות לא ירעו בשדות אנשי הארץ ורועי מקנה לוט לא בן עשו כי יעזבו לרעות בשדי אנשי הארץ ויראו אנשי הארץ את הדבר הזה יום יום ויבואו אל אברהם ויריבו עמו על אודות רועי מקנה לוט ויאמר אברהם אל לוט מה המעשה הזה אשר עשית לי להנאישני

להבאישי בניו בני הארץ אשר תזוה את רועי מקנך לרעות בשדות אחרי' הלא ידעת כי אחי נר בארץ הזאת בחור בני כנען ולמה העשה להם זה . וירב אברם בלוע על הדבר יום יום ולא שמע לוע בקול אברם ויוסף לעשות כדבר הזה וינאוו יושבי הארץ ויבדו לאברם . ויאמר אברם אל לוע עד מהי תהיה לי אהה למוקש עם יושבי הארץ . עתה אל נא תהי מריב' בני ובינך כי אנשי' אחים אהנו . אך הסרד נא מעליך נא ובהר לך מקום אשר תשב בו אהה ומקנך וכל אשר לך אך רחוק נא מעלי' אהה וביהך :

ואתה אל תירא כי חלך מאתי והי' אשר יעשה לך רעה והגדת לי ונקמתי ממנו אך רחוק נא מעלי' . ויהי כדבר אברם אל לוע את כל הדברים האלה ויקם לוע ויבא עיניו נגד כנר הירדן ויר' את המקום ההוא כולו משק' ועוב לאדם ולמרע' המקנה וי'ך לוע מעם אברם אל המקום ההוא ויש שם אהלו ויגר בסדום ויפרדו. איש מעל אחיו . ואברם יבן באלוני ממרא אשר בחברון ויש שם אהלו וישב אברם במקום ההוא ימים ושנים רבי' . צעת ההיא שלח כדלעומר מלך עילם אל כל המלכים אשר סביבותיו אל נמרוד מלך שער אשר היה תחת ידו ואל חדעל מלך גוים ואל אריוך מלך אלכר אשר כרת אהם ברית לאמר . עלו אלי ועזרוני ונכה את כל ערי סדום ואת יושבי' כי פשעו בי היום י"ג שנה . ויעלו ארבעה המלכים האלה עם כל מחניהם יחד כשמונה מאות אלף איש ויטהלכו כאשר הם ויכו את כל אדם אשר מלאו על דרכם וכל מלכי סדום ועמור' חמש' מלכיה' שנאב מלך אדמ' ושמאבר מלך לבויים וברע מלך סדום וברשע מלך עמורה ובלע מלך לוער יאלו לקראת' ויחחברו כלם יחד עמהם בעמק השדים . ויילחמו חשעה המלכים האלה בעמק השדי' וינשפו כל מלכי סדום ועמורה לפני מלכי עילם ועמק השדי' מלא בארות חמר וירדפו מלכי אה מלכי סדום ויטובו כל מלכי סדום עם מחניהם ויפלו בבארות החומר וכל הנשארים עלו אל ההר להמלט ויבואו אחריהם ד' מלכי עילם וירדפו' עד שער סדום ויקחו את כל אשר בסדום ויבזו את כל ערי סדום ועמורה וגם את לוע בן אחי אברם לקחו אותם ואת רכושם וישבו את כל רכוש ערי סדום וילכו להם . ויבא עוני עבד אברם אשר היה במלחמה ההיא ויגד לאברם את כל אשר עשו המלכים האלה אל ערי סדום ואת אשר נשבה לוע בן אחיו עמהם וישמע אברם הדבר הזה ויקם הוא והאנשים אשר אהו כשלש מאות ושמונה עשר איש וירדוף אחרי ארבעה המלכים האלה בלילה ההוא . וירדפום ויכו' ויפלו כלם לפני אברם ולפני אנשיו ולא נותר בהם איש כי אה ד' המלכים לבד' נרחו וילכו איש לדרכו . וישב אברם את כל רכוש סדום וגם את לוע ואת רכושו השיב ואת נשיהם ופסח וכל אשר להם לא נחמר דבר ללוע . ויהי בשבוע מהכות את המלכים האלה ויעבור הוא ואנשיו מעמק השדים אשר נלחמו שם כל המלכים ויאלו ברע מלך סדום ויחר אנשיו אשר אהו מבארות החמר אשר נפלו שם לקראת אברם ואנשיו בלחם ויין וישבו שם יחד בעמק המלך ויבנך אדוני לזק את אברם ויהן לו אברם מעשר מכל אשר הביא משלל אויביו כי היה אדוני לזק כהן לפני אלהי' . ויגשו מלכי סדום ועמורה אבר היו שם הם ועבדיה' אל אברם ויחנהו אליו לאמר לתת להם השבי אשר שבו מעבדיהם וליקח לו כל הרכוש ויען אברם את מלכי סדום לאמר הי' אה אשר ברא את השמי' ואת הארץ אבר פדה נפשי מכל לרה ואבר היליני מאויביו היו' ויחנ' בידי . את אקח דבר מכל אשר לכם ולא תטהללו מחר לאמר מרששו אשר היל אברם העשיר . כי ה' אלהי אבר בעתהיו צו דבר' הלי לאמר לא תחמר דבר כי בנך אברך בכל מעשה ידך אשר תעשה ועתה הנה כל אשר לכם קחו ולכו חי ה' לא אקח מכם מנפש ועד שרוך ועל ועד חום זולתי אשר אכלו

היוצאי' אתי למלחמה וגם חלק האנשי' אשר הלכו עמי ענר אשכול וממרח הס
ואנשיהם וגם אשר ישבו על הכלים לשמור הם יקחו חלקם מהשלל. ויתנו מלכי
סדום לאנשי' הצרם ככל אשר אמר ויפגרו בו לקחת הוא מכל אשר יבחר ולא חבה
וישלח את מלכי סדום ואת יהר אנשיה' ויעם על לוט וילכו למקומ' וגם את
לוט בן אחיו שלח עם כל קנינו וילך עמהם וישב לוט למקומו סדומה ואצרם
ואנשיו שבו אל מקומם אל אלוגי מורה אשר בחברון. בעת ההיא נראה ה' אל
אצרם עוד בחברון ויאמר אליו אל תירא שדרך הרבה מאד לפני כי לא אעזבך
עד את הרביתי חוקך ואצרכך ושמתי את זרעך ככוכבי שמי' אשר לא ימד ולא
יספר ונתתי לזרעך את כל הארצות אשר אתה רואה בעיניך להם נתתי אותם
לרשתה עד עולם אך חזק ואל תירא התהלך לפני וזהו חמיו. ויהי בשנת
שמוני' ושבעה בנה לחיי אצרם וימת רעו בן פלג בשנה ההיא. ויהי כל ימי
רעו מאתי' שנה ושבע ושלבי' שנה וימת ושרי בן הכן אשת אצרם עידל' עקרה
בימי' ההם לא ילדה לאצרם לא בן ולא בת ויהי ברשותה כי לא ילדה ותקח את
הגר שפחהה אשר נתן לה פרעה ותהן אותה לאצרם אישה לאשה. כי הגר
למדה את כל דרכי שרי כאשר למדה אותה שרי לא חסדה מכל דרכיה הטובים
מאומה. ותאמר שרי לאצרם הנה שפחתי הגר בא אליה ותלד על ברכי ואננה
גם אנכי ממנה. ותהן שרי את הגר לאצרם מקץ עשר שנים לשנת אצרם בארץ
כנען ה' ה' שנה חמש ובמוני' שנה לחיי אצרם וישמע אצרם לקול שרי אשתו ויקח
את הגר שפחהו ויבא אליה אצרם ותהר ותרא הגר כי הרחה ותשמח מאוד ותקל
גבירתה בעיניה ותאמר בלבה אין זה כי את אנכי טובה לפני ה' משרי גבירתי'.
כי כל הימי' אשר גבירתי עם אדוני לא הרח' ואני בימים אחדי' נתן לי ה'
הריון ממנו:

א"ה ולפי זה אומר ותרא כי הרחה ותקל גבירתי וכו' ר"ל כי היתה בעיניה
ובערכה שרי כאחת הקלות והרקים:

ותרא שרי כי הרחה הגר לאצרם ותקל שרי בשפחהה ותאמר שרי בלבה אין זה
כי את היא טובה ממני מאד ותאמר שרי לאצרם חמיו עליך כי בעת
אשר ההפלת לפני ה' על הזרע למה לא ההפלת עלי לתת ה' לי זרע ממך וגם
כי אדבר אל הגר בסניך וזבה את דברי בעבור אשר הרחה ולא תדבר אליה
מאומה ישפוט ה' ביני וביניך על אשר עשית לי. ויאמר אצרם אל שרי הנה
שפחתי בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח הגר מפניה אל המדבר
וימלאה מלאך ה' במקום אשר ברחת שמה ויאמר אליה אל תירא כי הרבה ארנה
את זרעך כי הנה יולדת בן וקראת את שמו ישמעאל עתה טוב אל שרי גבירתיך
והחשתי תחת ידיה ותקרא הגר למקום הנאמר ההוא באר לחי רואי הנה בן
קדש ובין מדבר ברד. והשג הגר בעת ההי' לבית אדוני' ויהי מקץ ימי' ואלד
הגר לאצר' בן. ויקרא אצרם את שמו ישמעאל. ואצרם בן שמוני' ושש שנים
בלדת' אוחו ויהי בימי' ההם בשנת אחת וחשעי' שנה לחיי אצרם וילחמו בני
כחיס את בני הובל כי בהשין ה' את בני אדם על פני הארץ ילאו בני כחיס ויהיו
לאגודה וילטו בקעת כנפיא ויבנו שם להם ערים וישבו שם על נהר תיברלחיו ובני
חובל יבנו בתושקה ויהי גבולם עד נהר ים פשיאה ויבנו בני חובל עיר בחושקה
ויקראו את שמה כנינה על שם סנינה בן חובל אביהם וישבו בה עד היום הזה.
ויהי בעת ההיא וילחמו בני כחיס את בני חובל וינגפו בני חובל לפני בני כחיס
ויסלו מבני חובל כשלת מאות ושבעים א.ש. וישבעו בני חובל בעת ההיא על בני
כחיס לאמר לא יתחזו בנו ואיש אל יתן במו אל בני כחיס כי כל בנות חובל
היו נערות יפות בימי' ההם כי לא נמל' נשים יפות בימי' ההם כבנות חובל בכל

הארץ. והי' כל אשר יחפון בחומר האשה והיך אל בנות חובל ולקח מהם אשה מכל אשר יחפון וכל בני האדם ומלכים והשרי' לוקמי' מננות חובל צימי' ההם כי חפן בחומר האשה מאד. ויהי מקץ שלש שנים אחרי אשר נשבעו בני חובל על בני כמים לבלתי הם להם בנוחם לנשי' וילכו מבני כתי' כעשרים איש לקחת מבנו' חובל ולא מלאו כי שמרו בני חובל את שבועתם לבלתי החתחן בהם ולא חבו להפסד שביעמם. ויהי צימי הקציר וילכו בני חובל אל שדותיהם לקצור קציר'. ויחקצנו כל בחורי בני כמים וילכו אל עיר סכינה ויחטפו כל איש נערה מננות חובל ויביאו' אל עריהם וישמעו בני חובל ויבואו עליהם למלחמה ולא יכלו להם כי כגר מהם הרר מאד ויראו כי לא יכלו להם וישונו להם לארצם. ויהי לחקופת השנה וילכו בני חובל וישכרו להם מבני האדם ומכל הערים הקרובי' אליה' כי' אלף איש וילכו אל בני כמים למלחמה וילכו בני חובל להלחם בבני כמים ולהפיל את כל ארצם ולהצר עליהם. ויגברו בני חובל על בני כמים בפעם הזאת ויראו בני כמים כי צר להם מאד ויתלו את כל הילדים אשר ילדו בני כמים מננות חובל על החומה אשר בנו לעיני בני חובל. ויאמרו אליהם בני כמים הבאת' למלחמה עם בניכם עם בנומיכם ולא עזמכם ובשרי' אהנו מאז ועד עתה. ויהי כשמוע בני חובל את הדבר הזה ויחדלו להלחם בבני כתי' וילכו וישונו אל עריה' ויחקצנו בני כמים בעת ההיא ויבנו להם ערים שתי' על היס ויקראו את שם האחת עירטו ושם השנית ארצה. ואברם בן הרח היה צימי' ההם בן חשעי' והשע שנה. בעת ההיא נראה אליו ה' ויאמר אליו אהנה בריתי בני וביניך וארבה את זרעך במאד מאד וזאת הנריה אשר נתתי בני וביניך המול לכם כל זכר אתה וזרעך אחריו. וכן שמנת ימים ימול והיתה זאת בריתי ובשרי' לבנות עולם ועתה לא יקרא עוד שמך אברם כי את אברהם וגם שרי אשתך לא תקרא שמה שרי כי את שרה כי ברך אברך אחכם והרביתי את זרעכם אחריכם והייתם לגוי גדול ומלכי' מכם יאלו. ויקם אברהם ויעש את כל אשר צוה אותו אלהים ויקח את אנשי ביהו ומקנת כספו וימל אותם כאשר צוה ה'. ולא נשאר אחד מהם אשר לא מלו וגם אברהם וישמעאל בנו מלו בשר ערלתם. בן שלש עשרה שנה היה ישמעאל במולו בשר ערלתו ויהי ציוס השלישי וילא אברהם מאלו וישב פתח האהל להחמם בחום השמש מכאב בשרו :

פרשת וירא

וירא אליו ה' באלוני ממרא וישלח אליו שלמה מלאכי' ממערמו לבקרו. ויהי הוא יושב פתח האהל וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשי' באים מרחוק ויקם וירץ לקראת' וישתחוה להם ויביאם אל ביתו ויאמר אליהם אל נא-נא-נא מלאתי חן בעיניכם סורו נא ואכלו פת לחם. וישצר גם ויהורו אליו ויחן מים וירחצו רגליה' ויושיבו' תחת העץ פתח האהל. וירץ אברהם ויקח עגל בן בקר רך וסוב וימחר וישחטהו ויתנהו אל עבדו אליעזר לעשותו. ויבא אברהם אל האהל של שרה ויאמר אליה מהרי שלש סאים קמה סולת לנשי ועשי עונות לכמות סיר הבשר ותעש כן וימחר אברהם ויביא לפניו' חמאה וחלב בקר ולאן ויחן לפניו להכול ערים בשל את בשר העגל ויאכלו ואחר קן הביא את בשר העגל אשר עשה וישא לפניו ויאכלו. ויהי כאשר כלו לאכול ויאמרו אליו טוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך. ואחרי קן קמו משם האנשי' וילכו להם לדרכיה' אשר נשלחו אליה' צימי' ההם היו כל אנשי סדום ועמורה וכל חמשת הערי' האלה רעי' וחקאי' לה' מאד ויכעיסו את ה' בכל מעבותיהם, ויגברו ויעשו חטונות

וגאלת לפני ה' וחגדל רעחס וצקתס מחד לפני ה' בימים ההם ותיי להם צקעה
 בארצ' רהנה מחד כמהלך חני יום וכה מעינוח מים ודשאי' הרב' על המים .
 והלכו שמה כל כדום ועמורה ארבעה ימים בגנה הם ונשיה' ודניה' וכל אשר
 להם ושמתו שמה בתוסי' ובתחולות . ויהי בעת שמחס ועמדו יחד והחזיקו איש
 באשה רעהו ואיש בנת רעהו הבחולה וההעללו בןן ושבו אהרן ורעה כל איש אצ
 אשתו ואת בתו ביד רעהו ואין אומר דבר . ויעשו להם ככה מהבקר עד הערב
 ושבו אחרי כן איש לביתו ואשה לאהלה בערב ככה יעשו לה' כל הימי' ד' ימים
 בשנה גם כאשר בא איש וכרי בעריה' והביא סחור' אשר קנה אוחה או אשר
 יהפוך למוכרה והתקבצו כל אנשי הערים האלה אנשי' ונשי' וסף ונערי' וזקנים
 ויגשו כלם אל האיש ולקחו בחזקה מסחורה מעט מעט לאחד עד תום כל הסחור'
 מיד בעלה אשר הביא' בארץ והיה כאשר יריב בעל הסחור' אחס לאמר מה
 המעשה הזה אשר עשיתם לי ונגשו כלם אליו אחד אחד והראה לו אחד אחד
 את המעט אשר לקח ויאמר לא לקחתי מאהך מאומה כי מעט אשר נתת לי וכשמוע
 מכול' אצ הדבר הזה וקם והלך מאחס בעצב ומר נפש ועמדו כלם עליו והלכו
 אחריו וגרשו אותו והולילו אותו מן העיר בצקעה ומחומה רבה : ויהי איש אחד
 מארץ עיל' ובא בדרך ללכת אל חפני ועמו חמור אחד חבוש נושא שמיכה אחת
 טובה צבוע' בכל מין ממיני הצבוע והשמיכה קשור' בחבל על החמור . ויעבור
 האיש לדרכו ותבא לו השמש בערב ברהוב גדו' וישב שמה ללון ואין איש מאחסו
 הניהה ושם היה בסדו' בימי' ההם איש רע ובליעל וערוס לרע ושמו הידוד
 וישא עינו וירא את האיש האורח ברחוב העיר ויבא לפניו ויאמר לו מאין
 הבוא ואתה הלך ויאמר אליו האיש עובר אנכי מחברון עד פילם משם אנכי .
 ואתעבור עד פה ותבא עלי השמש ואשב פה ברחוב ואין איש מאחסך אותי הניהה .
 וגם לחם ומים יש לי וגם חנן ומספר' יש לחמורי אין מחסור דבר . ויען הידוד
 ויאמר לו כל מחסורך עלי אך ברחוב אל הלין . ויביאו הידוד לבית ויוריד
 השמיכה מעל החמור עם החבל ויקח' הידוד ויביא' לביתו ויהן חנן ומספוא אל
 החמור וישב האיש האורח בבית הידוד בלינה ההו' וילן שם ויהי בצקר ויק' האורח
 וישכס ללכת לדרכו ויאמר אליו הידוד שב סעד לנך פת לחם ואחר תלך ויעש
 האיש כן . וישב עמו ויאכלו שניהם יחדיו וישחו ביום ההוא ויקם האיש ללכת
 ויאמר אליו הידוד הנה נא רפה היום לערוב הואל נא ולין וייטב לנך ויפטר בו
 וישב וילן שם וישכס ביום השני ללכת ויהחזק בו הידוד לחמור סעד לנך פת לחם
 ואחר תלך וישב ויאכל עמו גם ביום השני ויקם האיש ללכת לדרכו ויאמר לו
 הידוד הנה נא פנה היום שב עמה עמדי וייטב לנך ובצקר השכס והלכת
 לדרכך . ולא אבה האיש ללון ויקם ויחבוש את חמורו ויהי הוא חבוש את החמור
 ותאמר אשת הידוד אליו הנה זה האיש יושב בבית שני ימים אהנו אוכל ושוחה
 ולא נתן לנו מאומה דמי מאכלו ומסקהו . עתה ילך מאהנו בלא דבר ויאמר לה
 הידוד דוב לך . ויחבוש האיש את חמורו ללכת ויאמר אל הידוד לתת לו את
 החבל ואת השמיכה לקשר' על החמור . ויאמר אליו הידוד מה תאמר ויאמר אליו
 כי נתן לי אדוני החבל והשמיכה הצבועה בכל צבע אשר לי . אשר יחנא את
 צבית לשמרה . ויען הידוד ויאמר אל האיש זה פתרון חלומוך אשר ראית את החבל
 חייך יאריכו בארץ מאד כחבל . ואשר ראית שמיכה צבוע' בכל צבע כרס יהיה
 לך וגסטתה בו עץ כל פרי ויען האיש האורח ויאמר לא אדוני כי בהקץ נתתי לך
 חבל ושמיכה אחת ארוגה בכל מיני הצבוע אשר נשאת מעל החמור להחביא
 ויען הידוד ויאמר הלא אמרתי לך פתרון חלומוך לכוב הוא . וכזאת וכזאת פתרוני .
 עתה בני האדם יתנו לי ארבעה כסף בשכרי על פתרי חלמות' ואני לא בקשתי

מידך כי את שלשה כסף . ויקנוף האיש על דברי הידוד ויעק לעקה גדולה ומרה ויבא האיש את הידוד אל שוכט סדום אל ברק . וידבר האיש את דבריו לפני שרק השופט ויענהו הידוד ויאמר לא כן כזה וכה היה הדבר . ויאמר השופט אל האיש האורח אמת אמר לך האיש הידוד כי ידוע הוא בערי' האלה כי מפאתי חלומות על נכונה הוא ויעק האיש מדברי השופט ויאמר לא אדוני כי ניום נחתי לו חבל ושמיכה אחת היחה על החמור להחניאה צביתו ויריבו שניהם לפני השופט זה אומר ככה היה הדבר . והידוד אומר אל האיש עתה חנה לי ארבעה כסף אבר אני לוקח על פתרי חלומות לא אמיח לך דבר וכן לי את דמי כל ארבעה ה עודוה אבר אכלת צביתי . ויאמר האיש אל הידוד אמת תאמר אני אשלם לך את אשר אכלתי צביתך אך תנה את החבל ואת השמיכה אשר התבאת צביתך. וישן הידוד לפני השופט ויאמר אל האיש הלא אמרתי לך זה פהרון חלומך חבל יאר כו ימך כחבל והשמיכה כרס יהיה לך ונטעת צו עץ כל פרי . זה פהרון חלומך על נכון אך חנה לי ארבעה כסף אשר אני לוקח בשכרי כי לא אמיח לך דבר. ויעק האיש על דברי הידוד ויריבו שניה' עוד לפני השופט ויוזה השופט את עבדיו ויגרשו' ויוליאו' מביטו צבהלה . וילאו מאת השופט כאשר הם מריבו' וישמעו איתם כל הנשי סדו' ויתקבלו עליהם ויעקו כלם על האורח ויגרשוהו צבהלה מן הער . וילך האיש לדרכו על החמור במר נפש ונטיב וצבתי' . ויהי הלו' ילך וצכה עד אשר נעש' סדום חרב . ויהי לעיר סדום שוכתי' ארבעה לארבעת ערי' . ואלה שמות' את שרק לעיר סדו' ואת שרק לעמורה זבך לאדמה מנון לצבוי' . וישם להם אליעזר עבד אברה' שמות וישם לשרק שקרא ולשרק שקרוקא ולזבך כוזב ולמנון מלנו דין . ויעשו להם הנשי סדו' ועמורה ע"פ ארבע' דופסיה' מסות צבוי' ברחיב הערי' . והיה כל איש אשר יבא והלך אל הערי' האלה ועמדו עליו והחזיקו צו והביאו אותו אל אחת ממסותיהן והשכיבו עליהן בחזק' . והיה צשכבו ועמדו עליו שלשה הנשי' על ראשו ושלשה הנשי' על רגליו והחזיקו צו ומדדו אותו על המטה ההיא והיה את האיש ההו' קצר מהמטה ההיא ימשכוהו שפת הנשי' ההם אלה מזה ואלה מזה ויעק עליהם ולא יעוהו. ואיש יהי' האיש ההוא ארוך בקומ' מהמטה ימשכוהו משתי צלעות המטה מדד' אלה מזה ואלה מזה עד הגיע האיש ההוא לשערי מות והיה צלעקו אליהם ענו איתו ואמרו לו ככה יעשה לאיש אשר יבוא בצרנו . ויחדלו מעליהם כל האדם לבלתי בוא אל עריהם בשמעם את כל הדברים אשר יעשו כל הנשי ערי סדום . והיה צבוא אביון אל ארס ונחנו לו כסף וזהב והעבירו קול בכל העיר לבלתי את לו פת לחם לאכול והיה אם ישב האביון בארץ ימים ומה צרעב כי לא ימצא פת לאכול . וצמותו יבואו כל הנשי העיר ולקחו את כסף' ואת זהבם אשר נחת לו . והי' כל אשר ידע את כספו ואת זהבו אשר נתן לו יקח והלך לו וגם כל צבדי העני וכל לבשו יפשימו מעליו צמותו ונלחמו כלם עליהם והיה אשר יחזק על רעהו יקח אותם . ואחרי כן ישאוהו ויקברוהו ערום חזת אחד השיחי' אשר במדברות ככה יעשו כל הימי' לכל הבא עליה' אשר ימות בצרס . ויהי מימים והשלח שרה את אליעזר סדומה אל לוס לפקדו בשלות ולראותה . וילך אליעזר סדומה וימצא איש א' מסדו' נלח' עם איש נכרי ויפסע הסדומי את העני מכל צבדיו וילך לו . ויעק העני ההוא אל אליעזר ויחחק אליו על אודות אשר עשה לו האיש הסדומי ויאמר לו למה תעשה ככה לאיש האביון אשר בא לכס . וישן הסדומי את אליעזר לאמר האחיק הוא האיש ההוא או הלשופט נחטך הנשי סדום היוס כי תדבר על האיש ההוא . וירצ אליעזר עם הסדומי על אודות העני ויגש אליעזר לקחת מאת האיש הסדומי את צבדי העני וימחר האיש ויך את אליעזר צאבן צמחו . וילא

דם רב ממלח אליעזר וירא האיש הדם במלח אליעזר ויחזק האיש באליעזר
 לאמר הנה את שכרי על הדם הריא הרע אשר הולאחי לך ממלחך כי כן החוק
 והחורה בארצנו. ויאמר אליו אליעזר פנוע פלעהני וגם אתן לך שכר ולא אבה
 אליעזר לשמוע אל דברי הסדומי. ויחזק האיש באליעזר ויביאהו אל בופו כדום
 אל שקרא למשפט. וידבר האיש אל השופט ויאמר בי אדוני כזאת וכזאת עשה
 לי האיש הזה ואכהו באבן וינא דם ממלחו ולא אבה לתת שכרי. ויאמר השופט
 אל אליעזר אמח אתך לך האיש הזה הנה לו שכרו כי כן המשפט אהנו בארצנו
 ויבמע אליעזר את דברי השופט וישא אליעזר אבן אחת ויכה את השופט ויטבע
 האבן במלחו וינא דם רב ממלח השופט. ויאמר אליעזר וכן משפטיך בארץ אשר
 אתן לאיש הזה שתגבו אהה לו כי כן משפטיך אחת חרמתי. ויעוצב אליעזר את
 האיש הסדומי עם השופט וינא ויילך לו לדרכו. ויהי כאשר נלחמו מלכי עילם את
 מלכי סדום וישבו מלכי עילם את כל רכוש סדום. וישבו גם את לוט ואח כל
 רכושו עמהם ויוגד לאנרהס ויילך וילחם את מלכי עילם וינל מידם את כל רכוש
 לוט עם רכוש סדום. בעת ההיא ילדה אשה לוט לו בת ויקרא את שמה פלטיה.
 כי אמר כי פלטו אלהים ואת כל ציהו ממלכי עילם. והגדל פלטיה בת לוט ולקח'
 א' מאנשי סדום ותהי לו לאשה. ויבא בעיר איש עני לבקש את מחייתו וישב
 בעיר ימים רבים. ויעבירו כל אנשי סדום קול כמשפט לבתתי את לאיש ההוא
 פת לחם עד ימות בארץ ויעשו כן. וחרף פלטיה בת לוט את האש ההוא מושלך
 צרחוב העיר ברעב ואין טחון לו מאומה למחייתו ונפשו קרנה לגאה. ותמלא
 נפשה חנייה על האיש ההוא ותכלכלהי בלחם צהרר ימים רבי' ותהי נפש האיש
 ההוא. ויהי מדי לאתה לשאוב מים ותשם את הלחם בכד המים ויהי צבואה אל
 מקום העני ותנא את הלחם מכדה ותחן לפניו ואכל ככה עשתה לו ימים רבי'.
 ויתמהו כל אנשי סדום ועמורה על האיש ההוא מדוע חיה ברעב ימי' רבים.
 ויאמרו איש אל רעהו אין זה כ"א אוכל ושמה הוא כי לא יוכל האדם לחיות
 מן הרעב ימים רבים כאשר חיה זה לפניו לא סרו. ויתחבאו ג' אנשים במקו'
 מושב העני ההוא בסהר לדעת מי יביא הלח' לאיש ההוא לאכול ותנא פלטי' בת
 לוט ציוס לשאוב מים ותחן את הלחם בכד המים ותלך לשאוב מים לתהנו אל
 מקום האיש העני ותניא את הלחם מכדה ותחן לפניו ויאכל. ויראו ג' האנשי'
 את הדבר אשר עשתה פלטיה לאיש העני ההוא ויאמרו אך עשה הנה היא
 כלנלחהו וע"כ לא הרעיב ופניו לא סרו ולא מה כראשוני'. וינאו ג' האנשים מן
 המקום אשר התחבאו שמה ויתפשו את פלטי' ואת הלחם ציד העני ההוא. ויקחו
 את פלטיה ויניאו אותה לפני שופטיה ויתמרו אליהם כזאת עשתה והיא אשר
 כלכל' את האיש ההוא בלחם ע"כ לא מה ימים רבים עשה דברו לנו מה משפט
 האשה הזאת על אשר עברה את דחיתו. ויתקבצו כל אנשי סדום ועמורה ויבערו
 את צרחוב העיר ויביאו את האשה וישליכוה באש ותשרף וההי לאפר. וגם בעיר
 אדמה הייתה נער' אחת בת איש עשיר מאנשי אדמה ויעשו לה כדבר הזה. ויבא
 איש הלך בעיר אדמה ללון בעיר ומחר ילך לביתו וישב נגד פתח בית אבי הנער'
 ללון שם כי בא לו השמש במקום ההוא ותראהו הנערה והוא יושב בפתח הבית
 וישאל לה מים לשתות והאמר לו מי אתה. ויאמר אליו אנכי באתי היום מדרכי
 ותבא לי השמש בזה ואלין בזה עד למחר והשכמתי בנזקך והלכתי לדרכי. ותבא
 הנערה והיא הביטה ותניא לאיש ההוא לחם ומים לאכול ולשתות. ויודע הדבר
 לאנשי אדמה ויתקבצו כלם ויביאו את הנערה לפני השופטים לשפטה על הדבר
 הזה. ויאמר השופט יש לנערה הזאת משפט מות על אשר הפרה את דחיתו כזה
 משפט'. ויתקבצו כל אנשי העיר' הס ויניאו הנערה והיא וימשחו אותה בדבש

מקף רגלה ועד קדקד' כאשר דבר השופט ויחמו אותה לפני עדת הדבורי' במקו
מקבלם ויבואו עליה כל הדבורים וינעקו אותה וצבה את כל בשרה . ותלעק הנערה
מפני הדבורים ואין מביט אליה ואין מרחם עליה ותעל לעקסה השמימה . ויקח
ה' על הדבר הזה ועל כל מעשה ערי סדום אשר עשו יען שבעת לחם ושלה והסקט
היה להם . ובכל זאת יד עני ואביון לא החזיקו ותגדל רעזם ותמאחם לפני ה'
מאד צימי' ההם . ויבלח ה' את ב' המלאכים אשר באו בית הצרחה אל סדום
ואל כל עריה לשחת' . ויקומו המלאכים ההם משתח אוהל הצרה' כאשר אכלו
ושחו ויבאו סדומה בערב ולום יושב בבער סדום בעת ההיא וירא אותם ויקם
לקראת' וישתחו להם הרגה ויערר בם מאוד ויביאם אל ביתו וישם לפניו' לאכול
ויאכלו וילינו בביתו . ויאמרו המלאכי' אל לוט קום לא מן המקום הזה אתה
וכל אשר לך פן תאשה בעון העיר . כי משחית ה' את המקו' הזה ויחזיקו המלאכי'
ביד לוט וביד אבתו וביד בנותיו . ובכל אשר לו וישליכוהו ויניחוהו מחוץ לערי' .
ויאמרו אל לוט המלץ על נפסך ויקם ויברח הוא וכל אשר לו . בעת ההיא הנעיר
ה' על סדום ועמורה ועל כל הערים האלה גפרית ואש מאת ה' מן השמים
ויהפוך את כל הערי' ואת כל הכר ואת כל יושבי הערים ואת למח האדמה
ותבט עדי' אמת לוט בהפיכת הערי' לראות כי נכמרו רחמיה על בנותיה הנשארי'
בסדום כי לא ילאו עמה ויהי כאשר הביטה אחרי' וסחי נליב מלח ועודנה במקו'
ההוא עד היום הזה וינחמו אותה השורים העומדי' במקום ההוא יום יום עד
לאנשות הרגלי' ובבקר ימח אשר לחכו בה עד היום הזה . ויוצאו לוט וב' בנותיו
הנשארי' עמו וימלטו אל מערת עדול' וישבו שם ימים וישכס הצרה' בבקר
לראות את ערי סדו' מה נעשה שם וישקף וירא והנה עלה עבן כל הערים כעשן
הכבשן . ויהי כשבת לוט במערה עם ב' בנותיו ותשקן את אחיהן יין וישכנו עמו
כי אמרו הין איש בארץ לחיות זרע מהן . כי חשבו כי אצדה כל הארץ . וישכנו
שתיכן עם אחיהן ותהרין שתיכן מאניהן ותלדנה בנים ותקרא הבכירה את שם
בנה מואב לאחר כי מאבי' ילדתו הוא אבי מואב עד היום הזה . והנעירה קראה
גם היא את בנה בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום הזה ויהי אחרי כן ויסע
לוט הוא ושתי בנותיו משם וישב בעבר הירדן עם שתי בנותיו וצניהן . ויגדלו
בני לוט וילכו ויקחו להם נשים מארץ כנען וילדו להם בנים ויפרו וירבו מאד .
ויהי בעת ההיא ויסע הצרם מאלוני ממרא' וילך ארץ פלשת' ויגר בגרר בשנ'
חמש ועשרי' שנה לשבת הצרם בארץ כנען היות שנת מאה שנה לחיי הצרחה
בא הצרה' ארץ פלשתים גררה . ויהי בצואם אל הארץ ויאמר אל שרה אשתו אמרי
לי אחותי את לכל אשר ישאל אותך למען ניצל מרעת יושבי הארץ . ויהי כשבת
הצרחה בארץ פלשת' ויראו עבדי אבימלך מלך פלשת' את שרה כי יפה היא מאד
וישאלו עליה לאצרה' ויאמר אחותי היא . ויגידו עבדי אבימלך לאמר בא איש מארץ
כנען לגור בארץ ואחות יפה לו מאד וישמע אבימלך את דברי כל עבדיו אשר הללו
את שרה אליו וישלח אבימלך אל שרה ולקחו את שרה ויביאה למלך . ותבא שרה
בית אבימלך וירא המלך את שרה כי יפה היא ותיעב בעיניו מאד . ויגש אליה
ויאמר לה מה הוא לך האישה אשר באה עמו אל ארלנו ותטן שרה ותאמר אחי
הוא ונבוא מארץ כנען לגור באשר מצאנו . ויאמר אבימלך אל שרה הנה ארצי
לפניך בטוב בעיניך הושב את אחיך בארץ אך עליט לנשאו ולגדלו על כל הארץ
אחרי אשר הוא אחיך . וישלח אבימלך ויקרא אל הצרחה וישב הצרה' לפני
אבימלך . ויאמר אבימלך אל הצרה' הנה צויתי לכבדך בארץ כטוב בעיניך בעבור
שרה אחותך ויאל הצרה' מאת המלך והלא אחריני משחת המלך . ויהי לעת הערב
ערס ישכב האדם והמלך יושב על כסאו והפול חרדמה עליו וישכב על הכסא

וירדס עד הנקד ויחלוס והנה מלאך ה' בא אליו וחרכו שלופס בידו. ויעמוד
 המלאך על אבימלך ויבקש להרנו נחרב ויחרד אבימלך בחלוס. ויאמר אל המלאך
 מה העשתי לך כי באת אלי להמיתני בחרנך. ויטן המלאך ויאמר אל אבימלך הנך
 מה על האשה אשר הבאת אמש לבייך כי היא בעולת בעל אשה אברה' אשר בא
 לבייך עתה השב אשת האיש ההוא כי אשתו היא ואם איך משיב דע כי מות
 חמות אשה וכל אשר לך. ובלילה ההוא הייתה נעקה גדולה בארץ פלשת' ויראו
 כל יושבי הארץ נורת איש עומד וחרכו שלופס בידו ויך את כל יושבי הארץ נחרב
 הלך והכות חותס. וינגע מלאך ה' את כל ארץ פלשת' בלילה ההוא ויהי בהם
 מהומה גדולה מאד בלילה ההוא ומחרתו. ויעזר להם כל רחם וכל מוצא' ויהי
 בס' יד ה' על דבר שרי אשת אברהם אשר לקח אבימלך. ויהי בנקר וישכס אבימלך
 ברעדה ונבהלה ובחרדה גדולה וישלח ויקרא לכל עבדיו וישפר להם את חלומו
 וייראו האש' מאד. ויטן איש אחד הלזב על עבדיו המלך ויאמר אל המלך אדוני
 המלך השב האשה הזאת אל בעלה כי אישה הוא. כי קרה ג"כ לפרעה מלך
 מצרי' נביא האיש הזה מצרימה ויאמר על אשתו אחותי היא כי כן דרכו לעשות
 בבוא לגור בארץ אשר ילך שמה. וישלח פרעה ויחט את האשה הזאת לאשה ויבא
 ה' עליו מכות ומרצות עד אשר השיבו את האשה אל אישה. ועתה אדוני המלך
 דע מה קרה אמש לכל הארץ כי היתה מהומה גדולה מאד וכאז גדול ונעקה וגדע
 כי זה הוא על דבר האשה הזאת אשר לקחת. ועתה השב את האשה הזאת אל
 אישה פן יקרה לנו כמקרה פרעה מלך מצרי' ועבדיו ולא נמות וימהר אבימלך
 ויקרא אל שרה ותבא לפניו וישלח ויקרא גם לאברה' ויבא לפניו. ויאמר אבימלך
 אליה' מה המעשה הזה אשר עשיתם באמרכם אחים אחס ואתם את האשה הזאת
 לאשה. ויאמר אברהם כי אחרתי פן אמות על אשתי. ויקח אבימלך לאן ונקר
 ועבדיו ושפחות וז' כסף ויחן לאברהם וישב לו את שרה. ויאמר אבימלך אל
 אברהם הנה כל הארץ לפניכם כעוב בעיני' השבו. ויבא אברהם ושרה אשתו
 מאת פני המלך כעבוד ויקר וישבו בארץ בגרר. וכל יושבי ארץ פלשת' ועבדיו
 המלך עוד נכאבים מאד ממכות המלאך אשר הכה בהם כל הלילה על דבר שרה:
 וישלח אבימלך אל אברה' לאמר הצלל נא בעד עבדיך אל ה' אלהיך ויסר
 מעלינו את המות הזה. ויתפלל אברהם בעד אבימלך ובעד עבדיו.
 וישמע ה' את תפלת אברה' וירפא ה' את אבימלך ואת כל עבדיו ויהי בעת ההוא
 מקץ ימים וטרנעה חדשים לשנת אברה' בארץ פלשת' בגרר ויפקוד אלהים את
 שרה ויזכרה ה' ותרד והלד לאננה בן. ויקרא אברה' את שם בנו הטולד לו אשר
 ילדה לו שרה יצחק. וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר נזה אלהי'
 לאברה' לעשות לזרעו אחריו ואברה' בן מאת שנה ושרה אשתו בת חשע' שנה
 בהולד להם את יצחק. ויגדל הילד ויגאל ויעש אברה' משתה גדול ביום הגמל
 את יצחק. ויבאו שם ועבר וכל גדולי הארץ ואבימלך מלך פלשת' וכל עבדיו ופיטול
 שר לבאו לאכול ולשתות ולשמות במשתה אשר עשה אברהם ביום הגמל את יצחק
 בנו. וגם הרח אבי אברה' ונחיר אחיו באו מחרן הם וכל אשר להם וישמחו מאד
 בשמעם כי נולד בן לשרה. ויבאו אל אברהם ויאכלו וישתו במשתה אשר עשה
 אברהם ביום הגמל את יצחק. וישמח הרח ונחור עם אברה' וישבו עמו בארץ
 פלשת' ימים רבים. בעת ההוא מת שרוב בן רעו בשנה הראשונה ללדת יצחק
 בן אברהם. ויהי כל ימי שרוב מאהי' שנה וחשע ושלש' שנה וימת. וישמעאל בן
 אברהם גדול בימים ההם בן י"ד שנה בלדת שרה את יצחק לאברה'. ויהי אלהים
 את ישמעאל בן אברהם ויגדל וילמד קשת ויהי רובה קשת. ויהי בהיות יצחק בן
 חמש שנים וישב עם ישמעאל בפחת האהל. ויבא ישמעאל אל יצחק וישב לנגדו
 ויקח

ויקח הקב"ה וימשוך צנה ויטן עליה את החץ ויאמר להכות את ינחק . ותרם שרה
 את המעשה אשר בקש ישמעאל לעשות לינחק צנה וירע בעיניה מאד על בנה
 ותשלח והקרה לאברהם ותאמר לו גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בנה
 עם בני כי כזה וכזה בקש לעשות לו היום וישמע אברהם בקול שרה וסכס בבקר
 ויקח י"ב ככרי לחם ותחת מיה ויתן אל הגר וישלח עם צנה המדברה וישבו
 במדבר פארן עם יובבי המדבר ויהי ישמעאל רובה קבת וישב במדבר ימי' רבים
 וילכו אחרי כן הוא ותמו ארצה מזרמה וישבו עם ותקה הגר לבנה אשה ממזרי'
 ושמה מריבה . וחרר אשת ישמעאל ותלד לו ד' בנים ובת אחת . ויסע ישמעאל
 אחרי כן הוא ותמו ואשתו ובניו וכל אשר לו וילכו ויבזו המדברה ויעשו להם
 אוהלים במדבר אשר ישבו בהן ויהיו נוסעים וחונים תמיד מידי חודש ומידי שנה .
 ויתן אלהים לישמעאל און ובקר ואהלים בעבור אברהם לביו ויפרון האיש מאד
 במקנה . וישב ישמעאל במדברו' באהלי' נוסע וחונה ימי' רבי' וסני אברהם לביו
 לא ראה . ויהי מימי' ויאמר אברהם אל שרה אשהו אלך לי וארצה את ישמעאל
 בני כי התאחתי אליו לראוהו כי לא ראייתיו זה ימי' . וירכב אברהם על גמל אחד
 מגמליו המדברה לבקש את ישמעאל בנו כי שמע כי הוא יושב באהל במדבר עם
 כל אשר לו . וילך אברהם המדברה ויגיע אל אהל ישמעאל בחצי היום . וישאל
 על ישמעאל וימצא אשת ישמעאל יושבת באהל עם בניה וישמעאל אישה ותמו און
 עמהם . וישאל אברהם את אשת ישמעאל לאמר אנה פנה ישמעאל והאמר הלך
 השדה ללוד ליד . ואברהם עודנו רוכב על הגמל ולא ירד מעליו ארצה כאשר נשבע
 לשרה אשתו אשר לא ירד מעל הגמל ארצה . ויאמר אברהם אל אשת ישמעאל בתי
 חנה לי מעט מים ואשחה כי יגע ועיף אני מהדרך . ותען אשת ישמעאל ותאמר
 לאברהם און לנו לא מים ולא לחם ותשב באהלה ולא הביעה אל אברהם ולא שאלה
 אותו מי הוא . אך מכה את בניה באהל ותקלסם ותקלל גם את ישמעאל בעלה
 ותחרפוה וישמע אברהם את כל דברי אשת ישמעאל על בניה ויחר לו מאד וירע
 בעיניו . ויקרא אברהם אל האשה ללאת אליו מאהלה ותלאת האשה ותעמוד נגד
 אברהם ואברהם עודנו רוכב על הגמל . ויאמר אברהם אל אשת ישמעאל בבוא
 ישמעאל אישך הנה ודברת אליו כדברי' האלה . בא הנה איש זקן מאד מארץ פלשתי'
 לבקש אותך וכזה וכזה מראהו והארו לא שאלתיהו מי הוא ויר' כי אישך פה וידבר
 אלי' ויאמר בבוא ישמעאל אישך ואמרת אליו כה אמר האיש ההוא בבואך הסר את
 יחד האהל הזה אשר נתת פה ושמה תהיה יחד אחרת ויכל אברהם ללנות את
 האשה ויטן וילך על הגמל וישב לדרכו . ויהי אחרי כן ויבוא ישמעאל מזידו הוא
 ותמו וישב אל אהלו . ותדבר אליו אשתו כדברי' האלה בא הנה איש זקן מאד
 מארץ פלשתיים לבקש אותך וכזה וכזה מראהו והארו לא שאלתיהו מי הוא וירא כי
 אישך פה ויאמר אלי' לאמר בבוא אישך הנה ואמרת אליו כה אמר האיש הזקן
 הסר את יחד האהל אשר נתת פה ושמת תחתו יחד אחרת . וישמע ישמעאל את
 דברי אשהו וידע כי הוא לביו ואשר לא כבדה אותו אשתו ויטן ישמעאל את דברי
 לביו אשר דבר אל אשהו וישמע ישמעאל בקול לביו ויגרש ישמעאל את האשה ההיא
 ותלך לה וילך ישמעאל אח"כ ארצה כנען ויקח אשה אחרת ויביאה אל אהלו במקו'
 אשר הי' שם ויהי מקו' ג' שנים ויאמר אברהם אלך לי עוד ארצה את ישמעאל
 בני ואבואה כי לא ראייתיו זה ימי' רבי' ורכב על גמלו וילך המדברה ויגיע אל
 אהל ישמעאל בחצי היום וישאל על ישמעאל ותלאת לו אשתו מן האהל ותאמר אינו
 פה אדוני כי הלך השדה ללוד ולרעות את הגמלים והאמר האשה אל אברהם סור'
 אדוני אל האהל ואכלת פת לחם כי עישה נפשך מן הדרך ויאמר אליה אברהם
 לא חשב כי מהיר אנכי ללכת לדרכי אך חנה לי מעט מים ושהיתי כי למאחתי ותמחר

האשה וחרץ ותבא האהלה ותזיף מים ולחם אל הצרחה ותחן לפניו וחסר בו מאד
לאכול ויאכל וישת וייעב לבו ויברך את ישמעאל בנו ויכל לאכול ויברך את ה'
ויאמר אל אשת ישמעאל צבוא ישמעאל ואמר' אליו כדברים האלה בא הנה איש זקן
מאד מארץ פלשת' וכזה וכזה מראהו ויאמר אליה צבוא ישמעאל הנה ואמרת
אליו כה אמר האיש הזקן היתד שמת פה באהל טוב מאד אל חסירנה מן האהל
ויכל הצרחה לנוות את האשה וירכב וילך לו לדרכו ארץ פלשתים ויבא ישמעאל
אל האהל ותאז אשתו לקראתו בשמחה ובטיב לבו ותאמר אליו בא הנה איש
זקן מארץ פלשתים ושאל עליך וזיניף לו לחם ומים ויאכל וישת וייעב לבו
וידבר אליו כדברים האלה צבוא ישמעאל אישך הנה ואמרת אליו יחד האהל
אשר לך טובה מאד אל חסירנה מן האהל וידע ישמעאל כי הוא אביו ובי
כנדה אוחו ויברך ישמעאל את ה' ויקם בעת ההיא ישמעאל ויקח את אשתו
ואת בנו ואת מקנהו ואת כל אשר לו וישר משו וילך אל ארץ פלשתים אל
אביו ויספר הצרחה לישמעאל בנו על אודות האשה הראשונה אשר לקח ישמעאל
כזאת וכזאת עשה וישבו ישמעאל ובניו עם הצרחה ימים רבים
בארץ. והצרחה ישב בארץ פלשתים ימים רבים. וירבו הימים ויהיו כ"ו
שנים. והיה אח"כ וילך הצרחה עם עבדיו וכל אשר לו ויבאו מארץ
פלשת' וירחיקו ממנה מאד ויטאו עד קרוב לחברון וישבו שם. ויחסרו שם עבדי
הצרחה בארות מים וישב שם הצרחה וכל אשר לו על המ'. וישמעו עבדי אבימלך
מלך פלשתים לאמר. חסרו עבדי הצרחה בארות מים בגבול הארץ. ויבואו
וריצו עם עבדי הצרחה ויגזלו להם את הבאר הגדול אשר חסרו וישמע אבימלך
מלך פלשתים את הדבר הזה ויבא הוא ופיכול שר לבאו וך' מאנשיו אל הצרחה
וידבר אבימלך אל הצרחה על אודות עבדיו ויוכח הצרחה את אבימלך על אודות
הבאר אשר גזלו עבדיו ממנו ויאמר אבימלך אל הצרחה חי ה' אשר ברא את כל
הארץ לא שמעתי את הדבר אשר עשו עבדי לעבדיך בלתי היו'. ויקח הצרחה ז'
כבשו' ויחן לאבימלך לאמר קח נא מידי צעבור תהי' לי לעד' כי חסרתי את הבאר
הזאת. ויקח אבימלך את ז' כבשו' הלחן אשר נתן לו הצרחה וגם לחן ונקר
נתן לו הרב' וישבע אבימלך לאצרחה על אודות הבאר. ע"כ קרא לבאר ההוא
באר שבע כי שם נשבעו שניהם עליו. ויכרתו ברית שניהם בבאר שבע ויקם
אבימלך ופיכול שר לבאו וכל חביו וישבו אל ארץ פלשת' והצרחה וכל אשר לו
ישבו להם בבאר שבע והיו שם בארץ ההיא ימים רבים ויעש הצרחה אהל גדול
בבאר שבע וישם לו שם ד' בערי' לד' רוהות העולם ויעש בו כרם למען כאשר
יבא הלך אל הצרחה' ובא לו משע' אשר יהי' נגד דרכו וישב שמה ואכל ושת'
ובב והלך לו כי בית הצרחה פתוח תמיד לכל בני האדם לעוברי' ולשבי' אשר
יבואו יום יום לאכול ולשתות בבית הצרחה המד והיה כל איש רעב אשר יבא בית
הצרחה' ונתן לו הצרחה' לאכול ואכל ושתה ושבע וכל הבא אל ביתו ערום יבטו
בבגדי' כרלונו ונתן לו כסף וזהב והודיעו את ה' אשר בראו בארץ כפה עשה
הצרחה כל הימי' וישבו הצרחה ובניו וכל אשר לו בבאר שבע ויאהל עד חברון
ונחור אחי הצרחה ואביו וכל אשר להם ישבו להם בחרץ כי לא באו עם הצרחה ארצה
כעטן ויולדו לנחור בנים בחרץ אשר ילד' לו מלכה בת הדין אחות שרה אשת הצרחה'
ואלה שמות הילודי' לו עון ובוז וקמואל וכשד וחזו וכלדש וידלף ובחואל בנים ח'
אלה בני מלכה אשר ילדה לנחור אחי הצרחה ותהי' לנחור פילגש ושמה ראומה
וחלד גם היא לנחור פנה וגחם וחמש ומעכ' בנים ארבעה והיה כל בני נחור
אשר יולדו לו בנים י"ב מלבד צטהיו ויולדו גם להם בנים בחרץ. והיו בני עון
בכור נחור אבימלך ונדון ומילו' ודבורה אחות'. ובני בוז ברכאל ונעמח ושוח ומדע

ובני קמואל ארס ורחוב ובני כשד ענמלך ומישר ובנין וישעי ובני חזו פלגש ומימי
 ועפר . ובני פלגש ערוד חמוס ומרזד ומולך ובני ידלף מיטן וכישן ומזיא .
 ובני קמואל שר ולבן ורנקה אחוהם . אלה משפחות בני נחור אשר נולדו להם
 בחרן וילך ארס בן קמואל ורחוב אחיו מהלאה לחרנה וימלאו בקעה בחרן על נהר
 פרת . ויבנו גם עיר ויקרא את שם העיר בשם פתור בן ארס היא ארס נהרים
 עד היום הזה ובני כשד הלכו גם הם לגור באשר ימלאו וילכו וימלאו בקעה מנגד
 לחרן - שנער וישבו גם . ויבנו גם להם עיר ויקראו את שם העיר - כשד בשם
 אחיהם היא חרן כשדי' עד היום הזה וישבו הכשדי' בחרן ההיא ופרו וירבו מאד
 וחרה אבי נחור ואבני אברהם הלך ויוסף ויקח אשה אחרת לעת זקנתו ושמה פילי'
 וחסר ותלד לו בן ויקרא את שמו לובא ויחי ירח אהרי הולידו את לובא ה' שנים
 ועשרי' שנה וימת הרח בשנה ההיא היא שנה חמש שנים ושלבי' שנה ללדת יצחק
 בן אברהם ויהיו ימי מרח חמש ומאתים שנה וימת ויקבר בחרן . ולובא בן מרח
 חי שלשים שנה ויולד את ארס ואת אכליו ואת מריק ותיינה לארס בן לובא בן
 מרח שלש שנים ויולד י"ב בנים ושש בנות וימן ה' לארס בן לובא עושר ונכסים
 ומקנה רב וכבד לאן ובקר וקרן האיש מאד מאד וישע ארס בן לובא הוא ואהיו
 וכל ביתו רחמן וילכו לגור באשר ימלאו . כי היה רכושם רב משבת בחרן ולא יכלו
 לשבת בחרן עם בני נחור אחיהם יחד וילך ארס בן לובא ואחיו וימלאו בקעה
 מהלאה לחרן קדם וישבו גם ויבנו גם הם עיר ויקראו את שמה ארס בשם
 אחיהם הנכור היא ארס לובא עד היום הזה . ויצחק בן אברהם הולך וגדל
 בימי' ההם וילמדוהו אברהם אביו את דרך ה' לדעת את ה' וה' עמו ויהי יצחק
 בן ל' שנים ושבע שנים וישמעאל אחיו הולך ובא עמו באהל ויחפאר ישמעאל
 על יצחק לאמר בן י"ג שנה הייתי כאשר דבר ה' אל אבי למול אהוי ואעשה את
 דבר ה' אשר דבר אל אבי ואחן את נפשי אל ה' ולא עברתי את דברו אשר נזהר
 את אבי . ויען יצחק את ישמעאל לאמר למה תחפאר עלי בדבר הזה על מעט
 בשר הבשרך אשר נזך ה' שהסיר איתו מעליך הי ה' אלהי אברהם אבי כי אם
 יאמר ה' לאבי קח נח את יצחק והעליו לפני עולה לא מנעתי את נפשי כי אעשה
 את הדבר בשמחה וישמע ה' את הדבר אשר דבר יצחק אל ישמעאל ויעטב בעיני
 ה' ויאמר לנכות את אברהם בדבר הזה ויהי היום ויבואו בני אלהים להחיצ על
 ה' ויבא גם השטן את בני האלהי לפני ה' ויאמר ה' אל השטן מאין חזוה ויען
 השטן את ה' ויאמר משוט בחרן ומההיך בה . ויאמר ה' אל השטן מה דברך
 אלי על כל בני הארץ ויען השטן את ה' ויאמר כי ראייתי את כל בני הארץ אשר
 יעבדוך ויזכרוך בעת בקשם מלפניך דבר . והיה כאשר חנן להם את הדבר ההיא
 אשר יבקשו מלפניך וטוב להם יעזובך ולא יוכיפו לזכור אותך עוד . הראיתי את
 אברהם בן מרח אשר בתחילה לא היו לו בנים ויעבדך ויבנה לך מזבחות בכל אשר
 יזך גם והקריב עליהן קרבנות ויקרא בשמך לכל בני הארץ חמיד . ועשה כאשר
 נולד לו יצחק בנו ויעזיב אותך ויעש משחה גדול לכל יושבי הארץ ואת ה' שכת .
 כי מכל אשר עשה לא הקריב לפניך קרבן עולה או שלמים זור אחד או כבש אחד
 או עז אחד מכל אשר שהם ביום הגמל את בני . גם מיום אשר טלד בנו היום ל"ז
 שנים לא בנה לפניך מזבח ולא הקריב אליך עליו קרבן כי ראה כי נחם לו
 אשר בקש מלכניך ועונך . ויאמר ה' אל השטן השמח לך אל עבדי אברהם כי
 אין כמוהו בחרן איש הם וישר לפני וירא אלהים וסר מרעו הי אבי כי אם אחרתי
 לו הקרב נח את יצחק בך לפני לא ימנעו ממני והף כי אומר אליו הקרב לפני
 עולה מן האלן או מן הבקר . ויען השטן את ה' ויאמר כעת דבר נח אל אברהם
 כדבר הזה אשר דברת אם לא יעבור ויכר את דברך היום :

בעת ההיא היה דבר ה' אל אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני . ויאמר
 קח נא את בןך את יחידך אשר אהבת את יחזק וכן לך אל ארץ המזרח
 והעלוהו שם לעולה על אחד ההרים אשר יראה לך כי שם ענן כבוד ה' ויאמר
 אברהם בלבו איך אעשה עד אשר אפריד את יחזק בני משרה אמו להעלותו
 לפני ה' לעולה ויבא אברהם האהל וישב לפני שרי אשתו וידבר אליה כדברים
 האלה . בנינו יחזק גדול ולא למד עבודה אלהיו זה ימים עתה איך לי למחר
 ואביאנו אל שסואל עבר בנו ושם ילמד את דרכי ה'. כי ילמדוהו לדעה את ה' ולדעה
 כהמר יסלל לפני ה' בכל עת ויענהו ולדעה שם את דרך עבודת ה' אלהיו .
 ומאמר שרה טוב דברת לבי אדוני ועשה לו כאשר דברת ואילם אל חזקת את בני
 מעלי ולא ישב שם ימים רבים כי נפשי קשורה בנפשו מאד . ויאמר אברהם ה.
 שרי בתי חלי נא את פני ה' אלהינו אשר יעשה עמנו טובה וקחת שרה את יחזק
 בנה ויגן אזה בלילה ההוא ותשקרו ותחנקו ותאזוהו עד הבקר . ומאמר לו בני
 איך תוכל נפשי להסדר ממך ותשקרו ותחנקו עוד ותנך עמו ותזוה את אברהם
 עליו . ומאמר שרה לאברהם בני אדוני השמר נא בנךך ושים את עיך עליו כי
 אין לי בן אחר ולא בתי כי את היא . אל נא העזבנו את ירעיב האכילנו את
 ואם ימא השקרו מים ואל תניחנהו ללכת ברגליו ולא לישב בשמש . וגם אל
 העזבנהו ללכת בדרך לבדו ולא תאכזבו מכל אשר ידבר ועשית לו ככל אשר יאמר
 אליך . ותנך שרה עוד כפי גדול על יחזק בלילה ההוא והאזוהו עד הבקר . ויהי
 בנךך וקחת שרה בגד טוב וגאה מאד מן הנגדים אשר רתה בבית מאשר נתן לה
 אבימך . ותלבש את יחזק בנה והשם לו מנפשה על ראשו והשם אבן יקרה על
 המנפשה וחתן להם זדה לדרך וילאו וילכו יחזק ואברהם אביו וילכו עמהם מעבדיהם
 לשלחם בדרך . וחלא גם שרה עמהם וחלך בדרך אחת לשלחם ויאמרו לה טוב לך
 האלהים . והשמע שרה את דברי יחזק בנה ותנך בני גדול ויבך גם אברהם
 אישה עמה . ויבך גם בנה עמה בני גדול מאד גם אשר הלכו לשלחם בני בני
 גדול עד מאד ותחזק ברה בילחך בנה ותאחזוהו בין זרועותיה ותחזקוהו ותוסף
 עוד לבכות עמו ומאמר שרה מי יודע את ארצה אותך עוד בני מהיום הזה
 ויבכו עוד בני גדול ואברהם ושרה ויחזק וגם אשר הלכו עמהם בדרך לשלחם
 בכו בני גדול עמהם והשכ לו אחרי כן שרה מעל יחזק בכביה רבה וישיבו כל
 שפתותי ועבדיה עמה האלהה . ואברהם הלך עם יחזק בנו להעלותו עולה לפני
 ה' כאשר צוהו ויקח אברהם גם את בני נערו עמו את ישמעאל בן הגר ואת
 אליעזר עבדו וילכו יחדיו עמהם ויהי הם הולכים בדרך וילכרו הנערים
 בנייהם כדברים האלה ויהמ יבמעאל אל אליעזר בנה אברהם אבי הולך להקריב
 את יחזק עולה לק' כאשר צוה והיה בשבבו ונתן לי את כל אשר לו לרששו
 אחריו כי אני בכורו וענן אליעזר את ישמעאל ויאמר הלא אברהם גרש אותך
 ואת אמך ויבצע לבתי הורים לך מכל אשר לו מאומ' ולמי יתן את כל אשר
 לו ואת כל חמודותיו הלא לעבדו הנאמן בניתו אשר עבדתי יומם ולילה ואעש
 כל אשר יאמר אלי כי לו יוריש כל אשר לו אחרי מותי . ויהי בלכת אברהם
 עם יחזק בנו בדרך ויבא השמן וידמה לאברהם כהואר איש זקן מאד עניו ושפל
 רוח מאד ויגש לאברהם ויאמר אליו הכסיל או צער אזהה אתה הולך
 לעשות את הדבר הזה היום לבנך יחידך כי נתן לך אלהים בן באחרית ימך
 לעה זקנתך וחלך והשתטה היום על לא חמם והאבדת נפש בן יחידך מן
 הארץ הלא ידעת את לא שמעת כי אין הדבר מאת ה' כי לא עשה ה' לאיש רעה
 כזאת בארץ לאמר לו לך שחוט את בןך . וישמע אברהם את הדבר הזה וידע
 כי דבר השמן הוא אשר בקש להתשו מדרכ ה' ולא אנה אברהם לשמוע בקול

הבטן ויגער בו אברהם וילך לו . וישב השטן ובה אלל יחזק וידמה ליחזק כחומר
 איש בחור יפה תואר ויפה מראה מאוד ויגש אל יחזק ויאמר אליו הלא ידעת את
 לא שמעת כי אביך הזקן והכסיל הזה מניאך לשחטך היום הגם עתה בני לא
 השמע אליו ולא תאבה לו כי זקן הוא וכסיל ולא תאבד את נפשך היקר ואת
 תוארך הנאה מן הארץ . וישמע יחזק את הדבר הזה ויאמר לאברהם השמעת בני
 את אשר דיבר אלי האיש הזה כזה וכזה דיבר . ויען אברהם ליחזק בנו ויאמר
 אליו השמר לך ממנו ולא השמע אל דבריו ולא תאבה לו כי שטן הוא לנו
 להעבירנו ממצות אלהינו היום ויגער אברהם עוד בשטן וילך לו הבטן מעליו וירא
 כי לא יוכל להם ויחזר לו מפניהם וילך ויעבור לפניהם אל הדרך ויהי להם
 כנחל גדול מלא מים על הדרך ויגיעו אברהם ויחזק ובני גערו עד המקום ההוא
 ויראו נחל גדול ועצים מאד כמים אדירים . ויבאו בתוך הנחל ויעברו בו והמים
 עוברים לרגלם וילכו כנחל ההוא הלך ועצו ויגיעו המים עד לואריהם ויבהלו
 כולם יחד מהמים ויהי הם עוברים כנחל ויכיר אברהם את המקום ההוא וידע
 כי אין שמה מים במקום ההוא ויאמר אברהם אל יחזק בנו יודע אני המקום
 הזה אשר אין בו לא נחל ולא מים ועתה הבטן הוא אשר יעשה לנו את כל אלה
 להעביר אותנו ממצות אלהינו היום הזה ויגער אברהם בשטן ויאמר אליו יגער
 ה' בך הבטן לך נח מעלינו כי במצות אלהינו הלכנו ויפחד הבטן מקול אברהם
 וילך מעליהם . וישב המקום ההוא ליבשה כאשר היה בתחילה וילך אברהם
 ויחזק אל המקום אשר אמר לו אלהים . ויהי ציוס השלישי וישא אברהם את
 עיניו וירא את המקום אשר אמר לו אלהים מרחוק . וירא עליו עמוד אש מן
 הארץ ועד השמים וענן כנוד על הכר וכבוד ה' נראה בעין . ויאמר אברהם אל
 יחזק בנו הראית הכר ההוא אשר אנחנו רואים מרחוק את אשר אני רואה עליו
 ויען ויאמר אל אביו ראיתי והנה עמוד אש וכבוד ה' נראה בעין עליו . וידע
 אברהם כי יחזק בנו נראה לעולה לפני ה' . ויאמר אברהם אל אביו עזר ואל
 ישמעאל בנו הראיתם גם אתם אשר ראינו כהר ההוא מרחיק . ויענו ויאמרו לו
 לא ראינו דבר רק הרי כל הארץ ראינו וידע אברהם כי לא נראו לפני ה' ללכת
 עמהם ויאמר אליהם אברהם שבו לכם פה עם החמור ואני ויחזק בני נלכה לנו
 עד כה כהר ההוא ונשחחמה גם לפני ה' ונשובה אליכם :

וישבו שמה אליעזר וישמעאל במקום ההוא . כאשר צוה אברהם . ואברהם לקח
 עצים לעולה וישחם על יחזק בנו ויקח את האש ואת המאכלת וילכו
 שניה אל המקום ההוא . ויהי בלכתם ויאמר יחזק אל אביו הנה אש ועצים אני
 רואה ואיה השה לפני ה' לעולה . ויען אברהם את יחזק בנו לאמר בני בך בחפ
 ה' להיות לו לעולה תמימה תחת השה . ויאמר יחזק אל אביו כל אשר דבר אליך
 ה' אני אעשה בשמחה ובעוב לב . ויאמר אברהם עוד ליחזק בנו בני הים בלבך
 מחשבת דבר בזה או ענה אשר איננה נכונה הגד נח לי בני אל תחזק ממני .
 ויען יחזק את אברהם אביו ויאמר אליו חיי ה' וחי נפשך אני אש יש בלבי להימין
 ולהשמאל על הדבר אשר דבר אליך ה' וגם עשם מענמי ובשר מבשרי לא זע ולא
 ד-מהדבר הזה וגם מחשבת כל דבר או ענה רעה אין בלבי בדבר הזה . כי את
 לב שמה טוב נפש אני בדבר הזה אך אמרתי ברוך ה' אשר חשן בי היום לעולה
 לפניו . וישחם אברהם מאד בדברי יחזק וילכו ויבאו שניהם אל המקום ההוא אשר
 דבר ה' . ויגש אברהם לבנות את המזבח במקום ההוא ויהי אברהם בונה ויחזק
 נתן צידן אבנים וחמר עד אשר כלו לבנות את המזבח . ויקח אברהם את
 העצים ויערבה על המזבח אשר בנה ויקח את יחזק בנו ויספרהו לשומו על העצים
 אשר על המזבח לשחוט לעולה לפני ה' ויאמר יחזק אל אביו אני עקדני מאד

וקבור אחי ואח"כ השימי על המזבח פן אשיב ואניע ואחזק מחזקת המאכלת
 אשר בבשרי ואהלל את קרבן העולה ויעש אברהם כן ויאמר עוד ינחם לאנני אחי
 בעת אשר הבחטני וחשרפני לעולה קח עמך הגשם מאברי והבחת לשבי אחי
 ואמרת אליה זה ליחזק ריח אך אל תדבר אליה את הדבר הזה בשבתה על בשר
 או במקום גבוה פן השליך את נפשה עלי ותמות וישמע אברהם את דברי יחזק
 ויצא את קולו ויבך בדבר יחזק הדברים האלה וירדו דמעות אברהם על יחזק בנו
 ויחזק בכה מאד ויאמר אל הביו מהרה חושה אחי ועשה בי רצון ה' אלהי כי כאשר
 נזך ויהי לב אברהם ויחזק שמה בדבר הזה אשר נזה ה' אך עין במר חכמה ולב
 שמה ויעקוד אברהם את יחזק בנו ויסס אותו על המזבח ממעל לעינים ויששום
 יחזק את זארו לכני אביו על המזבח. וישלח אברהם את ידו לקחת המאכלת
 לשחוט בנו לשלח על המזבח. ויגשו מלאכי רחמים בעת ההיא לפני ה' ויודברו אליו
 בעבור יחזק להמר אגל ה' מלך רחום וחנן אתה על כל אשר בראת בשמים ובארץ
 ואתה מתיה את כלם הנה כופר ופדיון החת יחזק עבדך וחוס ורחם על אברהם
 ועל יחזק בן אשר עשו דברך היום. הראיה ה' אשר יחזק בן אברהם עבדך
 עקוד וקבור לזבח כבהמה עתה יהמו נא רחמך ה' עליהם. בעת ההיא נראה ה'
 אל אברהם ויקרא אליו מן השמים ויאמר אליו אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש
 לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה בעמותך את הדבר הזה ולא חשכת
 את בך את יחידך ממני. וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל נחזו בסבך
 בקרניו הוא האיל אשר ברא ה' אלהים בארץ ביום עשותו ארץ ושמים. ויבן
 ה' אלהים את הכבש הכוא מהיום והלאה להיות החת יחזק לעולה. ופאיל הוא
 הולך וקרב לפני אברהם ויאחזו בו השען ויסנך את קרניו בסבך לבלתי קרב אל
 אברהם למען אשר ישחט אברהם את בנו. וירא אברהם את האיל הוא האיל
 וקרב לפני אברהם והשען יחדלו ויקחהו ויביאהו לפני המזבח ויהר את יחזק בנו
 ממאכרו וישחטו את האיל הוא וישחט אברהם את האיל על המזבח ויעלהו
 נעולה תחת יחזק בנו. ויו אברהם מדם האיל על המזבח ויקרא ויאמר זה תחת
 בני וזה יהשב היום כדש בני לפני ה'. והיה כל הדבר אשר יעשה אברהם בדבר
 ההוא על המזבח וקרא ואמר זה תחת בני וזה יהשב היום לפני ה' על בני ויכל
 אברהם את כל העבירה על המזבח וחרצה העבודה לפניו ותחשב ביחזק ויבך ה'
 את אברהם ואת זרעו ביום ההוא. וילך השען אל שרה וידמה אליה כחומר אים
 זקן שאל ועניו מאד ואברהם עודנו מקריב העולה לה' ויאמר אליה הלא ידעת את
 כל המעשי' אמר עשה אברהם ליחזק בך היום. כי לקח את יחזק ויבן מזבח
 וישחטו ויקרב אותו על המזבח ויהי יחזק נעק וכוכה לפני אביו ואין מביט עליו
 ואין מרחם עליו. וידבר השען את הדברים האלה עוד לשרה פעמים ויך מלפניה.
 ותחזע שרה- את כל דברי השען ותחשוב כי אים זקן הוא הבני האדם אשר היה
 אלל בנה ויבא ויגד לה דברים האלה. ותשא שרה את קולה ותבך ותלעק-לעקה
 גדולה ומרה על בנה ותשל את נפשה לארץ ותזרק עפר על ראשה. ותאמר בני
 יחזק בני מי יתן שתי אחי תחזיק היום הזה. ותוסף עוד לבכות ותאמר כל לי
 עליך כי גדלתך טפתחך ויהפך ששני עליך לאבל כי היית' האומי אליך בצעקה
 ותשלה עד אשר ילדהיך לתשעים שנה. ועתה היית למאכלת ולאש היום הזה למנחה
 אך מתנחמת אחי אליך בדבר ה' בני כי מזה אלהיך עשית כי מי יוכל לעבור
 את דבר ה' אלהיך אשר נפש כל חי צידו נדיק אתה ה' אלהינו כי כל מעשיך מוציאים
 וישרים כי שמחתי גם אני בדגריך אשר נזית אך עיני במר חכמה ולב שמה. ותאמן
 שרה את ראשה בריק אתה משכחותיה אחר קן ותדום כאבן. ותקם אחר כן

והלך הלך ושאלה ותלך עד חברון ותשאל את כל הולכי הדרך אשר תכנע בדרך
 אין דובר אליה דבר לאמר מה נעשה בנה . ותבוא עם שפחותיה ועבדיה לקרית
 ארבע היא חברון ותשאל על בנה ותשבע שמה ותשלח מעבדיה לבקש אנה הלכו
 אברהם וינחק :

וילכו לבקש אותו בית שם ועבר ולא מצאו ויבקשו בכל הארץ ואין הנה השמן
 בא אל שרה בדמות איש ויבא ויעמוד לפניו ויאמר אליה שקר דברתי
 אליך כי לא שהט אברהם את ינחק בנו ולא מת . ויהי בשמעיה הדבר ותשמח
 מאד מאד אל בנה ותלח נפשה משמחתה ותמת והאסוף אל עמיה ואברהם בכלותו
 את עבדו וישב עם ינחק בנו אל עריו ויקומו וילכו יחדו בארה שבע ויבאו
 אל ביתם ויבקשו את שרה ולא מצאו וישאלו עליה ויאמרו אליהם הלך הלכה עד
 חברון לבקש אחכס אנה הלכתם כי כזה וכזה הוגד לה וילכו אברהם וינחק אליה
 חברונה וימצאו כי מחה וישאו קולם ויבכו עליה בבי גדול . ויפול ינחק על פני
 אמו ויבך עליה ויאמר אמי אמי איך עזבתי ותלך אנה ואנה ואיכה עזבתי .
 ויבכו אברהם וינחק בבי גדול וכל עבדיה בכו אתם על שרה ויספדו עליה מספד
 גדול וכבד :

פרשת היי שרה

ויהיו היי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים וכו' ותמת שרה וכו' ויקם
 אברהם מעל פני מהו לבקש קבר לקבור את שרה אשיו וילך וידבר אל
 בני חז יושבי הארץ לאמר . גר ותושב אנכי עמכם בארצכם הנו לי לחוזה קבר
 בארצכם ואקבר את מתי מלפני ויאמרו בני חז אל אברהם הנה הארץ לפניך
 במנחם הארץ קבור מהך כי לא ימנעך איש מקבור מהך . ויאמר אליהם אברהם אם
 יש נפשכם בדבר הזה לכו ובקשו לי מעפרון בן חזר לאמר . ויתן לי את מערת
 המכפלה אשר בקנה סדור ואקנה אותה ממנו כאשר הפך זה . ועפרון יושב בחור
 בני חז וילכו ויקראו אליו ויבא לפני אברהם . ויאמר עפרון אל אברהם הנה כל
 אשר תחפון לפניך אותו יעשה עדיך ויאמר אברהם לא כי קנה אקנה המערה
 והשדה אשר לך במחיר לחוזה קבר עד עולם . ויען עפרון ויאמר הנה השדה
 והמערה לפניך את אשר תחפון חן . ויאמר אברהם כי בכסף מלא אקנה אותה
 מידך ומיד בתי שער עירך ומיד זרעך עד עולם . וישמע עפרון וכל אחיו לדבר
 הזה וישקול אברהם לעפרון ארבע מאות שקל כסף ביד עפרון וביד כל אחיו
 ויכוש אברהם את הדבר הזה בספר ויהחוס ויעד ארבעה עדים . ואלה שמות
 העדים אמיגל בן אבישוע החתי אדיחורון בן אשנש החתי ענדון בן אחיר' הגמרי
 בקדיל בן אבידוש הדוגי . ויקם אברהם את ספר המקנה וישמחו באזנותיו .
 ואלה הדברים אשר כתב אברהם בספר לאמר כי המערה והשדה קנה אברהם
 מאת עפרון החתי וזרעו ויוצאי עירו וזרעם עד עולם . לאברהם למקנה ולזרעו
 וליוצאי יריבו לחוזה קבר עד עולם ויחוס ויעד עדים ויקם השדה והמערה אשר
 בו וכל המקום הוא לאברהם ולזרעו אחריו מאת בני חז הנה לפני ממרא בחברון
 אשר בארץ כנען . ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשיו במקום ההוא . ויהי
 המקום ההוא וכל גבולו לאברהם ולזרעו לחוזה קבר ויקבור אברהם את שרה
 בכבוד קבור את המלכים ותקבר בבגדים טובים וישים עד מאד . ויהי שם שם
 בן נח ועבר בנו ואבימלך וענר ואשטל וממרא וכל גדולי הארץ הולכים אחר המטה
 ויהיו ימי שרה מאה שנה ועשרים ושבע שנים ותמת ויעש אברהם לשבה אשיו
 מספד גדול וכבד מאד ויעש אבל שנעת ימים וינחמו כל יושבי הארץ את אברהם
 ואלה

ויהיו היי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים וכו' ותמת שרה וכו' ויקם אברהם מעל פני מהו לבקש קבר לקבור את שרה אשיו וילך וידבר אל בני חז יושבי הארץ לאמר . גר ותושב אנכי עמכם בארצכם הנו לי לחוזה קבר בארצכם ואקבר את מתי מלפני ויאמרו בני חז אל אברהם הנה הארץ לפניך במנחם הארץ קבור מהך כי לא ימנעך איש מקבור מהך . ויאמר אליהם אברהם אם יש נפשכם בדבר הזה לכו ובקשו לי מעפרון בן חזר לאמר . ויתן לי את מערת המכפלה אשר בקנה סדור ואקנה אותה ממנו כאשר הפך זה . ועפרון יושב בחור בני חז וילכו ויקראו אליו ויבא לפני אברהם . ויאמר עפרון אל אברהם הנה כל אשר תחפון לפניך אותו יעשה עדיך ויאמר אברהם לא כי קנה אקנה המערה והשדה אשר לך במחיר לחוזה קבר עד עולם . ויען עפרון ויאמר הנה השדה והמערה לפניך את אשר תחפון חן . ויאמר אברהם כי בכסף מלא אקנה אותה מידך ומיד בתי שער עירך ומיד זרעך עד עולם . וישמע עפרון וכל אחיו לדבר הזה וישקול אברהם לעפרון ארבע מאות שקל כסף ביד עפרון וביד כל אחיו ויכוש אברהם את הדבר הזה בספר ויהחוס ויעד ארבעה עדים . ואלה שמות העדים אמיגל בן אבישוע החתי אדיחורון בן אשנש החתי ענדון בן אחיר' הגמרי בקדיל בן אבידוש הדוגי . ויקם אברהם את ספר המקנה וישמחו באזנותיו . ואלה הדברים אשר כתב אברהם בספר לאמר כי המערה והשדה קנה אברהם מאת עפרון החתי וזרעו ויוצאי עירו וזרעם עד עולם . לאברהם למקנה ולזרעו וליוצאי יריבו לחוזה קבר עד עולם ויחוס ויעד עדים ויקם השדה והמערה אשר בו וכל המקום הוא לאברהם ולזרעו אחריו מאת בני חז הנה לפני ממרא בחברון אשר בארץ כנען . ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשיו במקום ההוא . ויהי המקום ההוא וכל גבולו לאברהם ולזרעו לחוזה קבר ויקבור אברהם את שרה בכבוד קבור את המלכים ותקבר בבגדים טובים וישים עד מאד . ויהי שם שם בן נח ועבר בנו ואבימלך וענר ואשטל וממרא וכל גדולי הארץ הולכים אחר המטה ויהיו ימי שרה מאה שנה ועשרים ושבע שנים ותמת ויעש אברהם לשבה אשיו מספד גדול וכבד מאד ויעש אבל שנעת ימים וינחמו כל יושבי הארץ את אברהם ואלה

ואת יצחק בנו על שרה. ויעברו ימי בכיתה וישלח אברהם את יצחק בנו וילך בית שם ועבר ללמוד את דרכי ה' ואת מוסרו וישב שם יצחק שלש שנים. ויהי בעת ההיא ויקם אברהם וכל עבדיו וילכו וישבו להם באר שבע אל ביתו. וישב אברהם וכל עבדיו בבאר שבע. ויהי לחקופת השנה וימת אבימלך מלך פלשתים בשנה ההיא. בן מאה שנה ושלש ושמשים שנה היה במוחו. וילך אברהם עם אנשיו ארץ פלשתים וינחמו את כל בית אבימלך וכל עבדיו ויפן וישב אל ביתו. ויהי אחרי מות אבימלך ויקחו כל אנשי גרר בנמלך בנו והוא בן ששים עברה שנה וימליכוהו ההם אביו. ויקראו את שמו אבימלך בשם אביו כי בן משפט לעשות בגרר. וימלך אבימלך ההם אבימלך אביו וישב על כסאו. וגם לוט בן הרן מת בימים ההם בבנת שבע ושלשים שנה לחיי יצחק בן אברהם. ויהיו כל ימי לוט אשר חי מאה שנה ובתים וארבעים שנה וימת. ואלה בני לוט אשר יולדו לו מבנותיו שם הנכור מואב ושם הבני בן עמי. וילכו שני בני לוט ויקחו להם נשים מארץ כנען ויולדו להם בנים ויהיו בני מואב ער ומעיון ותרסיון וקגויל בנים ארבעה הם אבות לבני מואב עד היום. ובני בן עמי גרם ועושין ורבות וזילון ועוינין ומיזם בנים ו' הם אבות לבני עמון עד היום הזה. וילכו כל משפחות בני לוט לגור באשר ימצאו כי פרו ורבו מאד. וילכו ויבנו להם ערים בארץ אשר יבנו שם וקראו שמות הערים אשר בנו על שמותם ונחור בן תרח את אברהם מת בימים ההם בשנת ארבעים שנה לחיי יצחק ויהיו כל ימי נחור מאה שנה ושבעים שנה וששים שנה וימת ויקבר בחרן. וישמע אברהם כי מת אחיו ויחר לו מאד ויחאבל על אחיו ימים רבים. ויקרא אברהם אל אליעזר עבדו הגדול והפקידו על ביתו ויבא לפניו ויעמוד לפניו. ויאמר אליו אברהם הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי כי באתי בימים עתה קום לך ולקחה אשה לבני ממשפחתי מבית אבי מחרן. ואשביעך בה' אלהי השמים אשר לא הקח אשה לבני מן המקום הזה ומן הארץ הזאת מבנות הכנעני אשר אנהנו יושבים בקרבם. כי את אל ארלי ואל מולדתי תלך ולקחה לבני אשה משה. וה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לקחתי מבית אבי ויביאתי אל המקום הזה ויאמר אלי לזרעך אתן את הארץ הזאת לרשתה עד עולם הוא ישלח מלאכי לפניך ויגלית דרכך ולקחה אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי. ויען העבד את אברהם אדוניו ויאמר הנה אנכי בא אל מולדתך ואל בית אביך ולקחתי לבןך משם אשה והיה אם לא תמצא האשה ללכת אחרי אל הארץ ההשכ אשיב את בןך אל ארץ מולדתך. ויאמר אליו אברהם השמר לך מן השיב את בני שמה כי ה' אשר ההלכתי לפניו הוא ישלח מלאכי לפניך והגלית דרכך. ויש אליעזר כאשר צוה אותו אברהם וישבע אליעזר לאברהם אדוניו על הדבר הזה ויקם אליעזר ויקח י' גמלים מגמלי אדוניו ועשרה אנשים מעבדי אדוניו עמו. ויקומו וילכו חרנה עיר נחור ותרח לקחת אשה ליצחק בן אברהם משם ויהי בלכתה וישלח אברהם בית שם ועבר ויביאו משם את יצחק בנו:

ויבא יצחק בית אביו בארה שבע ואליעזר ואנשיו באו חרנה וישב העיר לפני המימה ויבדך את הגמלים על המים וישבו שם. ויתפלל אליעזר עבד אברהם ויאמר אלהי אדוני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה טוב וחסד עם אדוני אשר הכין היום אשה לכן אדוני ממשפחתו. וישמע ה' בקול אליעזר בעבור אברהם עבדו. ויקר מקרהו בת בחוהל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם ויבא אליעזר אל ביתם. ויספר להם אליעזר את כל אודותיו וכי הוא עבד אברהם וישמחו עליו מאד מאד. ויברכו כלם את ה' אשר עשה את הדבר הזה וימתו לו את רבקה בת בחוהל ליצחק לאשה. והאערה טובת מראה מאד בחולה ואיש ל ידעה בת ג' שנה היחה רבקה בימים ההם. ויעשו בחוהל ולבן בנו משתה בלילה והוא

הוא ויבואו אליעזר ואנשיו ויאכלו וישתו וישמחו שם בלילה ההוא. ויקם אליעזר בבקר הוא ואנשיו אשר אתו ויקראו אל כל בית בתואל לאמר שלחוני ואלכה לאדוני ויקומו וישלחו את רבקה ואת דבורה בת עון מניקתה ויתנו לה כסף וזהב ועבדים ושפחות ויברכו אותה. וישלחו את אליעזר עבד אברהם ואת אנשיו ויקח העבד את רבקה וילך וישב ארצה כנען אל אדוניו. ויקח יצחק את רבקה ותהי לו לאשה ויביאה האלה. ויצחק בן מ' שנה בקחתו את רבקה בת בתואל דודו לו לאשה. ויהי צעתה היא וילך אברהם ויוסף ויקח אשה אחרת לעת זקמתו ושמה קטורה מארץ כנען:

ותלך לו את זמרה ויקשן ומדן ומדן וישבק ושוח בני' ששה. ויהיו בני זמרה אביהן ומוליך ומרי' ובני יקשן שבא ודדן. ובני דדן אמידע ויוב וגומי אלישע וגומה. ובני מדן עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה ובני ישבק מכירי וזירו' ותמור. ובני שוח בלדד ותמדד מוכן וזיבן כל אלה משפחות בני קטורה הכנענית אשר ילדה לאברהם העברי. וישלח אברהם את כל אלה ויהן להם מתנות וילכו מעל יצחק בנו לגור באשר ימצאו. וילכו כל אלה הר קדם ויבנו להם שם ערים וישבו בהם עד היום הזה. אך בני שבא ודדן ובני יקשן עם בנייהם לא ישבו עם אחיהם בעריהם ויהיו נוסעים ותוהים בארצות ומדברות עד היום הזה: ובני מדן בן אברהם הלכו מזרחה לארץ כוש וימצאו שם בקעה גדולה בארץ הקדם. ויבנו שם עיר וישבו בה היא ארץ מדן עד היום. וישב מדן בעירו אשר בנה הוא וה' בניו וכל אשר לו. ואלה שמות בני מדן לשמות בעריהם עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה. ויהי בני עיפה מיתח ומישוח וחוי וללוע. ובני עפר עפרון וזר ואלירון ומידן. ובני חנוך רעואל ורקס ועזי ואליושב ואלד. ובני זירע חור ומולד קרוי ומלחי. ובני אלדעה ויכיר ורבע ומחליה וגבל. אלה משפחות המדינים למשפחותם ואת נסיון משפחות מדן בארץ מדן. ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחה שרה לאברהם. ויקח ישמעאל אשה מארץ מצרים ושמה רישה היא מריבה. ותלד מריבה לישמעאל את נביות ואת קדר ואת אדבאל ואת מבשם ואת בשמת אחותם. ויגשם ישמעאל את אשתו את מריבה ותלך מאתו וחשב מצרימה בית אביה כי היתה רעה מאד בעיני ישמעאל ובעיני אברהם אביו וחשב שם. ואחר לקח ישמעאל אשה מארץ כנען ושמה מלכית. ותלד לו את משמע ואת דומה ואת משא ואת חדד ואת תימא ואת יטור ואת נפיש ואת קדמה. אלה הם בני ישמעאל ואלה שמוהם י"ג נשיאים לאחותם ואחר נשאו משפחות ישמעאל ויקח ישמעאל את בניו ואת כל רכושו אשר רכש ואת נפשות ביהו ואת כל אשר לו וילכו לגור באשר ימצאו. וילכו וישכנו אל מדבר פלגן. ויהי מושב' מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בואכה אשורה. וישב ישמעאל ובניו בארץ ההיא ויולדו להם בנים ויפרו וירבו מאוד. ואלה שמות בני נביות בכור ישמעאל מיעוד וסועד ומעין ובני קידר עליון וקאם וחמד ועלי: ובני אדבאל חמוד ויבין ובני מבשם עבדים ועבד מלך ויעוש אלה משפחות בני מריבה אשת ישמעאל. ויהי בני משמע בן ישמעאל. שמע וזכרון ועובד. ובני דומה קאם ואלה ומחמד ועמאד. ובני משא מלון ומולה ועבד אדון. ובני חדד אלור ומינאל ועבד מלך. ובני תימא סעיר וסעדון. ובני יטור מריק ויעיש ועליו ופוחה. ובני נפיש עבד חמיד ואביוסף ומיר. ובני קדמה כליף ותחמי ועמיר אלה היו בני מלכית אשת ישמעאל למשפחותם. כל אלה משפחות ישמעאל לתולדותם וישבו להם בארצות אשר בנו להם עד היום. ורבקה בת בתואל אשת יצחק בן אברהם עקרה בימיס ההם אין לה ולד. וישב יצחק את אברהם אביו ארצה

אננה כנען ויהי ה' את יצחק ואת אברהם אביו . וארפכשד בן שם בן נח מת
 בימים ההם בשנת מ"ח שנה לחיי יצחק . ויהיו כל ימי ארפכשד אשר חי ארבע
 מאות שנה ושלושים ושמונה שנה וימת :

פרישת תולדות

ויהי בשנת תשע וחמשי' שנה לחיי יצחק בן אברהם ורבקה אשתו עודנה עקרה
 בימים ההם . והאמר רבקה אל יצחק הלא שמעתי אדוני כי גם שרה אמך
 הייתה עקרה עד אשר התפלל אדוני אברהם אביך והתר לו . עתה עמוד והתפלל
 אל האלהים גם אתה וישמע את הפליאך ויזכור אותנו למען חסדיו . ויען יצחק את
 רבקה אשתו לאמר כבר התפלל עלי אברהם אבי אל אלהינו להרבות זרעי . עתה
 ממך יהי העקרות הזה אלי . והאמר לו רבקה אך עתה קום והתפלל גם
 אתה וישמע ה' את תפלתך ויתן לי בנים וישמע יצחק אל דברי אשתו וילכו יצחק
 ורבקה ארץ המוריה להתפלל גם ולדרוש שם את ה' ויבאו עד המקום ההוא
 ועמוד יצחק ויתפלל לנוכח אשתו אל ה' כי עקרה היא :

ויאמר יצחק ה' אלהי השמים והארץ אשר עונך וחסדיך מלאו כל הארץ אתה
 אשר לקחת את אבי מבית אביו מארץ מולדתו ומביאָהו אל הארץ הזאת
 והאמר לו לזרעך אתן את הארץ . ורצתים אותו והאמר לו ארבה את זרעך
 ככוכבי השמים וכחול הים עתה יאמרו דבריך אשר דברת אל אבי . כי אתה
 ה' אלהינו עינינו עליך לחת לנו זרע גשמים כאשר הצטפתנו כי אתה ה' אלהינו
 ועליך עינינו וישמע ה' אל תפלת יצחק בן אברהם ויעתר לו ה' והתר רבקה
 אשתו ויהי כשבוע' חדשים וישרוללו הגשמים בקרבה וילך לה מאד מאד והקץ משניהם
 והאמר אל כל הגשם אשר היו אתה בארץ הנהיה לכם כדבר הזה אשר נעשה לי
 ויאמרו אליה לא . והאמר אליהן למה זה אנכי היה לי הדבר הזה מכל הגשמים
 אשר היו בכל הארץ ותלך ארץ המוריה לדרוש את ה' על הדבר הזה . ותלך אל
 שם ואל עבר בנו לשאול ולדרוש אותם על הדבר הזה ולבקש עליה מלפני ה'
 בדבר הזה . והשאל גם את אברהם לבקש ולדרוש את ה' על כל הדבר אשר קרה
 לה . וידרשו כלם את ה' על הדבר הזה וישיבו אליה דבר מאת ה' ויאמרו אליה
 שני ילדים בצפקך ושני לאומים יקומו מהם ולאום מלאום יאמן ורב יעבוד לעיר
 וימלאו ימיה ללדת ומכרת והנה האומים בצטניה כאשר דבר אליה ה' . ויבא
 הראשון אדמוני כולו כאדרת שער ויקראו כל הארץ שמו עשו לאמר כי שלם זה
 מהבטן ואחרי כן יבא אחיו ותאחז ידו בעקב עשו על כן קרא שמו יעקב . ויהי
 יצחק בן אברהם בן ששים שנה בלדת אהם ויגדלו הנערים עד חמש עשרה שנה
 ויבאו בגשמים . ויהי עשו איש מחשבות ומרמות ויודע לגוד ליד בשדה ויעקב היה
 איש חס וחכם יושב אוהלים ורועה לאן ולומד מוסר ה' ומלות אביו ואמו ויגד
 יצחק ובני ביתו עם אברהם אביו בארץ כנען כאשר נזר אהם אלהים . וישמעאל
 בן אברהם ובניו וכל אשר להם הלכו ויבטו שם בארץ החוילה וישנו שם . וגם
 כל בני השילגשי' אשר לאברהם הלכו כאשר יגורו אל ארץ הקדם כי שלח אברהם
 מעל יצחק בנו ויתן להם מתנות וילכו להם . ויתן אברהם את כל אשר לו אל
 יצחק בנו וגם את כל חיידותיו נתן לו . ויטרו לאמר הלא ידעת וכי שמעת
 כי ה' הוא האלהים בשמים וארץ אין עוד מלבדו . והוא אשר לקחתי מבית אבי
 וממולדתי וביאתי אל המקום הזה ויילני מאור כשדים ומעלת רשעים כי צפתתי
 בו . ויתן לי כל חמדת הארץ והמה יירשום בשמרם את מלואי וחקתי ואת תורת

ואת משפטי אשר לוימי אוחך ואשר תלזה אותם . ועתה בני שמע בקולי ושמעו את מצות ה' אלהיך אשר לוימי אוחך לא תסור מן הדרך הישר ימין ושמאל למען ייטב לך ולבניך אחריו עד עולם . וזכור את נפלאות ה' וחסדיו אשר עשה עמנו ואשר הילינו מקץ איבינו ויפילם ה' אלהינו בידו ועתה כל אשר לוימיך חשמו ומצות אלהיך לא תסור ולא תעבוד אחר זולתו למען ייטב לך ולזרעך אחריו . ולמדת את בך ואת זרעך את מוסר ה' את מצותיו והוריתם הדרך הישרה אשר ילכו בה למען יטב להם עד עולם . ויען יצחק את אביו ויאמר אליו כל אשר עשה אלהי ומצות ה' אלהי לא תאזר ככל אשר לוימי חשמו ויברך אברהם את יצחק בנו ואת בניו וילמד אברהם את יעקב מוסר ה' ודרכיו . ויהי בעת ההיא וימת אברהם בשנת חמש עשרה שנה לחיי יעקב ועשו בני יצחק ויהי כל ימי אברהם שבעים וחמש שנה ומאת שנה . וימת ויאסף אל עמו בשביעיה כונה זקן ושבע ימים ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו . ויהי כאשר שמעו כל יושבי ארץ כנען כי מת אברהם ויבאו כלם עם מליכיה ושריהם וכל אנשיהם לקבור את אברהם . ויבאו כל יושבי ארץ הקן וכל משפחות בית אברהם וכל הגרים הגדולים וכל בני הפילגשי' אשר לחברה כי שמעו כי מת אברהם ויבאו חסד לאברהם וינחמו כלם את יצחק בנו ויקברו את אברהם בחציה אשר קרה מאת עפרון החזי ובני חת לאחות קבר ויבכו כל יושבי כנען וכל יודעי אברהם את אברהם שנה תמימה וישדו עליו אנשים ונשים . וגם כל הילד' הקטני' וכל יושבי הארץ בני כלם על אברהם כי היה אברהם עיב עם כלם וכי היה ישר עם אלהים ועם אנשי' . ולא קם עוד ירא אלהים כאברה' אשר ירא את אלהיו ומשריו ויעבוד את ה' וילך בכל דרכיו מעודו קפן כל ימי חייו ועד יום מותו . ויהי ה' עמו ויילכו מעלת נמרוד ואנשיו וילחם עם ארבעה מלכי עילם וינלח' ויקרב את כל בני הארץ לעבודת האלהי' וילמד את דרכי ה' לכל בני הארץ ויודיע' את ה' . ויעש אשל ויטע בו כרם ויערוך לחם באהלו תמיד לכל בני הארץ לאכול ולשתות ולשנוע בביתו . וייל' ה' את כל הארץ בעבור אברהם ויושיע' ה' מחרון אפו אשר חרה עליהם צימי' ההם בעבור אברהם . ויהי אחרי מות אברה' ויברך אלהי' את יצחק בנו ואת בניו ויהי ה' עם יצחק כאשר היה עם אברה' אביו כי שמר יצחק את כל מצות ה' כאשר ליהו אברהם אביו לא נסה מן הדרך הישר אשר ליהו אביו ושמאל וילך עשו בעת ההיא אחרי מות אברהם ללוד ליד צדעה כפעם בפעם להביא ונמרוד מלך בכל הוא אמרפל הלך כפעם בפעם עם גבוריו ללוד ליד גס הוא צדעה ולהזלך לרוח היום עם אנשיו . ויהי נמרוד עויין את עשו כל הימים כי נפלה קאה בלב נמרוד אל עשו כל הימים . ויהי ביום ההוא וילך עשו ללוד הגדה וימלא את נמרוד מזהלך במדבר עם שני אנשיו . וכל גבוריו ואנשיו היו עמו במדבר אך רחוק ממנו וילכו מעליו הנה והנה ללוד . ויחכר עשו אל נמרוד ויארום לו במדבר ונמרוד והאנשי' אשר אתו לא ידעו ויחלך נמרוד ואנשיו צדעה לרוח היום כפעם בפעם ולדעת איפה אנשיו גודים צדעה . ויבא נמרוד ושני האנשים אשר סיו אתו עד המקום אשר עשו שם . ויקם עליו עשו פתאום מהמארב אשר ארבו בו שם וישלף חרבו וימטר וירץ אל נמרוד ויכרות את ראשו מעליו . וילחם עשו עם שני האנשים אשר היו עם נמרוד מלחמה רבה ויעקו עליו ויסן עשו אליהם ויכס וימיתם בחרבו . וישמעו כל גבורי נמרוד אשר הלכו מאתו המדבר' את קול הנעקה מרחוק ויכירו את קול שני האנשים ההם , וירצו לדעת מה זה ועל מה זה וימלאו את מלכם ושני אנשיו אשל עמו ונסלים מחים במדבר . ויהי כאשר ראה עשו את כל גבורי נמרוד באים

מרחוק וגם ויברח וימלט. ויקח עשו את בני נמרוד המאודות אשר לנמרוד אשר סורישו אביו אשר בכה נמרוד על כל בארץ וירך עמסס עשו ויחיה' בנימו. ויקח עשו את סנגדים ססס וירך סעירס מפני אביו נמרוד ויבא בית אביו עיף ויגע מפני סמחד וספקר מאד נספו למות וכי לר לו ויגש אל יעקב אחיו וישב לפניו :

ויאמר אל יעקב אחיו סנס אנכי סולך למות סיום סוס ולמס זס לי בכורס :
ויתחבם יעקב אל עשו בדבר סוס וימכור את בניורמו ליעקב כי מס' סיתס לו וגם חלק עשו אשר לו כמערת שרס סמכסלס אשר קנס אכרסס מלח בני חת לאחות קבר מחר עשו ליעקב ויקנס יעקב את כל אלס מלח עשו אחיו כמחיר :

ויכתוב יעקב את כל אלס כסצר ויעד עדים על זס ויחמוס ויכי ססצר ביד יעקב . ונמרוד בן כוב כאשר חס וישאלו חיתו אנשיו ויביאוכו ככלס ויקברוכו בעירו

ויסיו כל ימי נמרוד אשר חי חמש עשרס שנס ומלחיס שנס וימת וסוימס אשר מלך נמרוד על כל אנשי סארך חמש ושצוטס ומלח שנס ומס נמרוד כחרי עשו כחרסס וכזו וימיחסו זעמ אכרסס כאשר ראס כחלומו ויסי כאשר חס נמרוד ותחלק מלכותו לחלקיס רבים ויושב כל ממסלת נמרוד לכל מלכי סארך ויקחוס אחרי מות נמרוד . ויסיו כל אנשי בית נמרוד עבדים לכל מלכי סארך ימים רבים . ויכי בימים ססס אחרי מות אכרסס ויבא ס' על סארך בשנס ססיח רעב גדול וכבר ויכי בסיות סרעב בארך כנען ויקס יצחק לרדס מלריס מפני סרעב כאשר עסס אכרסס אחיו וירא ס' אל יצחק בליס ססוא ויאמר אליו אל חרד מלרימס קוס לך גרסס אל אבימלך מלך פלסתיס וסב סס עד תח סרעב ויקס יצחק וילך גר כאשר יסס אוחוס ס' וישב סס יצחק שנס חמימס ויכי כרא יצחק גרסס ויראלו אנשי סארך את רנקס אשזו כי טונת יצחק סיח וישאלו כל אנשי בני חת את יצחק לאשזו ויאמר אחותי סיח כי ירא לאמר אשזו מן יסרגוכו עליס אנשי סארך וילכו שרי אבימלך ויסללו את סלסס אל אבימלך ולא ענס אונסס דבר ולא סת לבו אל דכריסס אך שגע כי סגידו לו כי אחר סליס אחותי סיח וידע סמלך את סדבר סוס כלבו . ויכי מוקן שלסס חדשים לשבת יצחק בארך וישקף אבימלך בעד סחלין וירא וכנס יצחק מלחך את רנקס אשזו כי ישב יצחק בנית סמלך סחילונס וכסי בית יצחק נגד בית סמלך :

ויאמר סמלך אל יצחק מס סדבר סוס אשר עשית לנו כחמלך על אשך אחותי סיח כמעט סכב אחד ססס מגדוליסס את אשך וסבחת עלינו אסס . ויאמר יצחק אל

אבימלך כי יראסי מן אחות על אחתי על כן אמרתי אחותי סיח . בעת ססיח לוב אבימלך לכל שריו וגדוליו ויקחו את יצחק ואת רנקס אשזו ויביאו לפני סמלך . ויזו סמלך וילבישו את שניסס לבוש מלכות וירכיבוסו כרחוב סעיר ויקראלו לפניסס ככל סארך לאמר זס סליס ואת אשזו כל סנוגע באיש סוס וכאשזו מות יומס וישב יצחק ואשזו בית סמלך ויסי ס' עס יצחק וילך סולך וגדול כל חמר דבר . ויהן ס' את יצחק לחן כעניי אבימלך וכעניי כל עבדיו וישב אבימלך עס יצחק טובס כי זכר אבימלך סנוגעס ואת ככרית אשר סיס בין אחיו ובין אכרסס ויאמר אבימלך אל יצחק סנס כל סארך לפניך כטוב כענין סב עד אשר תשוב אל ארנך וימן אבימלך ביד יצחק שדות וכרמיס ויעטב ארן גרר לזרוע ולקצור ולסכול את שרי סלדמס עד אשר יכלו ימי סרעב . ויזע יצחק בארך ססיח וימלא בשנס ססיח מלס שעריו ויכרכו י"י . ויגדל סליס ויכי לו מקנס ללן ומקנס בקר ועבודס רבס . ויכי כאשר כלו ימי סרעב וירא י"י אל יצחק ויאמר אליו קוס לא מן סמקוס סוס ושוב אל ארנך ארלס כנען ויקס יצחק וישב חכרונס אשר בארך כנען סיח וכל אשר לו כאשר לזכו י"י . ויסי אחרי כן וימת שלח בן ארסכסד בשנס ססיח סיח שנת שמונס עשרס לחיי יעקב ועשו . ויכי כל ימי שלח אשר חי שלש ושלשים שנס וארנע מאות שנס וימת . בעת ססיח שלח יצחק את יעקב בנו סקנן בית שס ועבר וילמד את מוסר י"י וישב יעקב בבית שס ועבר שלמים ושמיס שנס ועשו אחיו לא סלך כי לא אבס לנכת וישב בבית אחיו ארלס כנען . ויסי עשו סולך כשדס כל סימיס ללוד ליד כשדס לכביח ככס יעסס עשו כל סימיס . ועשו ס' איס מחסבות ומרמות ולורס את לב כל סלדס וגונכ את דעסס ויסי עשו גבור חיל כשדס ויסי מימיס וילך עשו אל ארך שער ללוד כפעס כפעס וילך ויבא עד שרס שער סוא שרס ארוס . וישב סס בארך שער ללוד כשדס ימיס וארבע חדשים . וירא שס עשו בארך שער כס איס כעניי ושנס יסודית נת כלרי בן עטר ממסמחות חת בן כנען ויקחס עשו לאבס ויבא אליס בן ארכעיס שנס סיס עשו כקחתו אוחס ויביאס חכרונס ארך מגורי אחיו וישב סס . ויסי בימיס ססס כשנת מלס ועשרים שנס לחיי יצחק סיח שנת חמשי' שנס לחיי יעקב כעס ססיח מת סס בן נח בשנס ססיח בן שס מאות שנס סיס שס כמותו . ויסי כאשר מת שס וישב יעקב אל אחיו חכרונס אשר בארך כנען . וכשנת חמשים ושס שנים לחיי יעקב באו אנשים מחרן ריגידו לרנקס על אדות לנן בן כסואל אחיס . כי אשס לנן סימס סימס עקרס בימיס ססס ולא ילדס וגם כל חמסופיו לא ילדו לו . ויזכור י"י את עדינל

אשת לכן אחרי כן ומהר ותלד שתי בנות תלמות ויקרא לכן את שמות בנות'
 ויקרא את שם הבכורה לזה ואת שם הקטנה רחל . ויצאו האנשים ההם ויגידו
 לרבקה את הדברים האלה ותשמח רבקה מאד . כי שקד יי את אחי ויהי לו
 בנים ויחזק בן לנדהם זקן בא בימים ועיניו כנודו מזוקן ותכהין ולא יכול לראות .
 בעת הסיף קרא יצחק אל עשו בנו לאמר שא נא בליך חניך וקשהך וקוב לא השדה
 וטדה לי יד . וטעה לי מעטמים והבא לי ואוכלי בעבור אהבך בפרס מומי
 כי אחי זקנהי ושנתי . ויעש עשו כן ויצא את כליו ויבא השדה לטור יד כפעם
 כפעם להביא אל אחיו כאשר ליהו בעבור אשר יבך ליהו ושמעה רבקה את כל
 הדברים אשר דבר יצחק אל עשו ותמחר ותקרא ליעקב בנה לאמר כזה וזה דבר
 אחיך אל עשו אחיך כה וכה שמעתי עשה מהר חמה וטעה את אשר אהבתיך
 קום ולך נא אל האלן ולקחה לי מאס שני גדיי עזים טובים ואתעה אחס מעטמים
 לאחיך . והבא את המעטמים ואל כל בפרס יבא אחיך מידו בעבור אשר יבךך
 אחיך . וימחר יעקב ויעש כאשר נחה ליהו אמו ויעש מעטמים ויביאם לפני אחיו
 בפרס יבא עשו מידו . ויאמר יצחק אל יעקב מי אהה בני ויאמר אחי בטרך
 עשו עשייתו כאשר לויחתי עשה קום נא שבה ואוכלה מידו בעבור אשר תכרתי
 נספך (כאשר דברתי אלי) ויקם יצחק ויאכל וישת ויסב לבו ויבך את יעקב ויצא
 יעקב מלפני אחיו ויהי כאשר בך יצחק את יעקב ויצא מאהו והנה עשו בא
 מידו מן השדה ויעש גם הוא מעטמים ויבא לאביו ולאכול ולברכו ויאמר יצחק אל
 עשו ומי אהיפך האד ליד ויבא לי בפרס מבוא אהה ואברכה וידע עשו כי יעקב
 אהיו עשה הדבר הזה . ויחר אף עשו ויעקב אחיו כי עשה לו הדבר הזה .
 ויאמר עשו הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים אה בטרתי לקח ועשה לקח
 גם את ברכתי ויבך עשו בני גדול וישמע יצחק את קול עשו בנו בוכה ויאמר
 יצחק אל עשו מה אעשה בני בא אחיך במרמה ויקח ברכהך ויבסוס עשו את
 יעקב אחיו על הברכה אשר ברכו אחיו ויחר אפו מאד ויירא יעקב מאד מפני
 עשו אחיו ויקם ויברח בית עבר בן שם ויסתר שם מפני אחיו . ויעקב בן ששים
 ושלש שנים נלאתו מארץ כנען מתברון ויהחבא יעקב בבית עבר מאני עשו אחיו
 יד שנים וילמוד כס עוד את דרכי ה' ואת מלתיו . ועשו ראה כי ברח יעקב
 וימס מידו וכי לקח את הברכה במרמה וישעלב מאד עשו ויחר לו גם על אחיו
 ועל אמו וקם גם הוא ויקח את אשהו וילך ארצה שעיר מפני אחיו ואמו וישב כס וירא
 כס עשו עיד אשה מננות חס ושמה נשמת בת אילון החיה ויקחה לו לאשה על אשתו
 ויקרא עשו את שמה עדה לאמר מדה ממנו הברכה בעת ההיא ויב עשו בלחץ
 שער שבה חדשים ופני אחיו ואמו לא ראה ויהי אחרי כן ויקח עשו את נסיו
 ויקם וישב ארצה כנען ויושב עשו את שתי נסיו ויהי בית אחיו . ותבינה נסיו
 עשו מעבידים ומקניסים את יצחק ורבקה במעשיהם כי לא הלכו בדרכי ה'
 ועבדו את חלהי אביהן עץ ואבן אשר למדום אביהן וירשיעו מאד מחבוחם
 וילכו אחרי שרירות לבם הרע ויזנהו ויקטרו לבצלים ויקולו מפניהם יצחק
 ורבקה והאמר רבקה קלתי בחיי מפני בנות חס אתם לוקח יעקב אשה מבנות חס
 כאלה בנות הארץ הזאת לפי לי חיים ויהי בימים ההם ומהר עדה אשת עשו
 ותלד לו בן . ויקרא עשו את שם בנו הנוול לו אליסו ועשן בן ששים ויחיים שנים
 בלדת איתו וישמעאל בן אברהם מת בימים ההם בשנת ששים וחמש שנים בחיי
 יעקב . ויהיו כל ימי ישמעאל אשה חי שבע ושלשים שנה ומאת שנה וימת וישמע
 יצחק כי מת ישמעאל ויספדהו ויתאכל עליה יצחק ימים רבים ויהי מקן אבנע
 ששנה שנה לשנת יעקב בית עבר ויהלכו יעקב לראות את פני אחיו ואמו ויבא
 יעקב בית אחיו ואמו חתונה ועשו שכת בימים ההם את אשר עשה לו יעקב

אחיו על הנריפה אשר לקח מאתו צימים ההם ויהי כרואה עשו כי יבא יעקב אל
 אחיו ולא אמו ויזכור את אשר עשה לו יעקב ויחר אפו עליו מאד
 ויבקש להרגו . ויחק בן אנדרהס זקן מאד בא צימים ויאמר עשו עשה כהנה ימי
 אחי קרבו למוח והיה כמותו ואהרנ' את יעקב אחי . ויוגד לרבקה את
 הדבר הזה ותמחה ותשלח ותקרא ליעקב בנה ותאמר אליו קום . ברח לך חרנה
 אל לבן אחי וישבת עמו ימים אחדים עד שוב חמת אחיך ממך ואחר הנוא .
 ויקרא יצחק אל יעקב ויזוהו ויאמר לא תקח אשה מבנות כנען וכי כה לזה אנדרהס
 אבינו לזוהו בדבר ה' אשר לזוהו ויהי לזרעך נחמי את הארץ הזאת אם ישמרו
 בניך ברימי אשר ברחי אהך ושמרתי גם אני לבניך את אשר דברתי אליך ולא
 אפגום ועמה בני שמע בקולי לכל אשר אנוך וחדל לך לקחת אשה מבנות כנען
 קום לך אל חרנה ביהה בחוה' אחי אהך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אהך .
 ולכן השמר לך סן השכח את ה' אלהיך ואת כל דרכי בארץ אשר אתה הולך שמה
 ונליית אל אנשי הארץ וכדעת אחרי ההכל ועזבת את ה' אלהיך . אך בבואך אל
 הארץ ועבדת שם ה' לא תסור מן הדרך אשר ציוויך ואשר למדת לנסות ימין
 ושמאל . ואל שדי יתן לך רחמים לפני אנשי הארץ ולקחת אשה כחסףך שמה טובה
 וישרה בדרכי ה' ויתן לך האלהי' את ברכת אנדרהס אביך לך ולזרעך ויירכך
 והיית לקהל עמים בארץ אשר אתה הולך שם . והשיבך אל הארץ הזאת ארץ
 מגורי אביך בניים ובעושר רב בשמחה ובטובה ויכל יצחק לעשות את יעקב ולברכו
 ויתן לו מהנות וכסף וזהב וישלחהו וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וישק להם ויקם
 וילך סדנה ארס . ויעקב בן שנעים שנה ושבע שנים בלואו מארץ כנען מבאר
 שבע . והי בלוא יעקב ללכת חרנה ויקרא עשו אל אליסו בנו וידבר אליו בסתר
 לאמר עמה מהר וקח חרבך ורודף אהר יעקב ועברת לסויו אל הדרך וארבת לו
 והרגנו בחרבך באחד ההרים ולקחת את כל אשר לו ובאת . ואלויסו בן עשו איש
 מחר ויודע קשה כאשר הורוהו אביו ויודע לגוד ליד בשדה וגבור חיל . ויש
 אליסו כאשר לזוהו אביו ואלויסו היה בן י"ג שנה נעת ההיא ויקם אליסו וילך ויקח
 עשרה אנשים אחי אמו וירדוף אחרי יעקב . וידבק את יעקב ויארוכ לו בגבול
 ארץ כנען מול עיר שכם . וירא יעקב את אליסו רודף אחיו הוא ואנשיו ויעמוד
 יעקב במקום אשר הלך בו לדעת מה זה כי לא ידע הדבר וישלף אליסו את חרבו
 וילך הלוך וקרוב הוא ואנשיו מול יעקב ויאמר אליהם יעקב מה לכם כי באת' עד הלום
 ומה תרדפו בחרבכם . ויקרב אליסו מול יעקב וישן ויאמר אליו כה וכה טוב לי אחי
 ועתה לא אעבור על מלוהי אשר לזוהו וירא יעקב כי דבר עשו הזקה אל אליסו בנו
 ויגש יעקב ויהחן לאליסו ואנשים אשר אהו לאמר . הנה כל אשר לי וחמר נחמו
 אחי ואחי קח לך ולך מעלי ואל תמיתני והיה לך הדבר הזה אחי לזדקה . ויתן ה'
 את חן יעקב בעיני אליסו בן עשו ואנשיו וישמעו בקול יעקב ולא המיחוהו ויקח
 אליסו ואנשיו את כל אשר ליעקב ואת הכסף ואת הזהב אשר הוציא עמו מבאר שבע
 לא השאיר לו דבר . וילכו מעליו אליסו ואנשיו וישבו באר שבע אל עשו ויגידו
 לו את כל אשר קרה להם עם יעקב ויהנו לו את כל אשר לקחו מאת יעקב
 ויקלף עשו על אליסו בנו ועל האנשים אשר אהו על אשר לא המיחו את יעקב
 ויעטו ויאמרו אל עשו כי תהק בנו יעקב על הדבר הזה לבלתי המית אהו ויכמרו
 רחמינו עליו ולקחנו את כל אשר לו ונבוא ויקח עשו את כנ הכסף ואת כל הזהב
 אשר לקח אליסו מיד יעקב ויהנ' בניו . בעת ההיא כרואה עשו כי ברח יצחק
 את יעקב וכי לזוהו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען וכי רעוה בנות כנען בעיני
 יצחק ורבקה . וילך הוא אל בית ישמעאל דודו ויקח את מחלת בת ישמעאל אחות
 נביות על נסיו לו לאשה :

ויצא יעקב וילך אל דרכו חרנה ויבא עד ההר המוריה וילן שם אלל עיר לזו וירא
 ה' אל יעקב שמה בלילה ההוא ויאמר אליו אני ה' אלקי אברהם אלקי יצחק
 אביך הארץ אשר שכב עליה לך אחננה ולרעדך והנה אנכי עמך אל חירא
 ושמרתיך בכל אשר תלך והרציתי את זרעך ככוכבי שמים והשאתי את כל אויביך
 לפניך ונלחמו חילך ולא יוכלו לך והשיבותיך אל הארץ הזאת בשמחה ובצניס
 ובשופר רב. ויקן יעקב משנהו וישמח מאד על המראה אשר ראה ויקרא את
 שם המקום ההוא בית אל. ויקם יעקב מן המקום ההוא שמת ויקלו רגליו ללכת
 מהשמחה וילך משם חרנה בני קדם ויבא חרנה וישב על באר הרועים :

ויבצא שם אנשים יולאים מהרן לרעות האלן וישאלם יעקב ויאמרו מהרן אנחנו
 ויאמר אליהם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו והנה רחל בתו באה
 עם האלן אשר לאביה לרעות. עודנו מדבר עמם ורחל בת לבן באה עם האלן
 אשר לאביה לרעות כי רועה היא. וירא יעקב את רחל בת לבן אחי אמו וירץ
 וישק לה וישא את קולו ויבך. ויגד יעקב אל רחל כי בן רבקה אחות אביה הוא
 וחרץ רחל והגד לאביה ויוסף יעקב לבכות על אשר אין צידו מאומה להביא בית
 לבן. וישמע לבן כי בא יעקב בן אחותו וירץ וישק לו ויחבק לו ויביאהו אל
 ביתו ויקן לו לחם ויאכל ויספר יעקב ללבן אשר עשה לו עשו אחיו ואשר עשה לו
 אליפו בנו בדרך :

וישב יעקב בבית לבן חודש ימים ויאכל וישת יעקב בבית לבן ויהי אח"כ ויאמר
 לבן ליעקב הגד נא לי מה שכורתך ואיך חשבדווי חנם וללנן אין בניס
 פי את בנות וגשוי ואמהותיו עקרות עוד בימים ההם. ואלה שמות בנות לבן
 אשר ילדה לו עדניה אשתו שם הבכורה לאה ושם השנייה רחל ועיני לאה רכות
 ורחל הייתה יפה תואר ויפת מראה ויעקב אהבה. ויאמר יעקב אל לבן אעבדך
 שבע שנים ברחל בתך הקטנה. ויאבה לבן לדבר הזה ויעבד יעקב את לבן
 נחל בתו שבע שנים. ויהי בשנה השנית לשנת יעקב בחרן היא שנת שבעים
 והשע שנים לחיי יעקב וימת עבר בן שלח בשנה ההיא בן ארבעה וששים שנה
 וארבע מאות שנה היה בנותו. וישמע יעקב כי מת עבר ויתעצב מאד עליו
 ויספדהו ויאחלו עליו ימים רבים. ובשנת שלש לשנת יעקב בחרן ילדה בשמת
 בת ישמעאל אשת עשו לו בן ויקרא עבו את שמו רעואל. ובשנה הרביעית לשנת
 יעקב בבית לבן עקד ה' את לבן ויזכרהו ה' בעבור יעקב ויולדו לו בניס. ואלה
 שמות בני לבן אשר יולדו לו בימים ההם. ויהי בכורו צעור ומשנהו אליב
 והשלישי הורם. ויחנן ה' ללבן עושר וכבוד ובניס ובנות ויפרון האיש מאד מאד
 בעבור יעקב. ויעקב היה עובד את לבן אחי אמו בימים ההם בכל מלאכה ובכל
 עבודה בבית ובשדה. ויהי ברכת ה' בכל אשר ללבן בבית ובשדה. ובשנה
 החמישית מתה יהודית בת בארי אשת עשו בארץ כנען ובניס לא היו לה כי את
 בנות. ואלה שמות בנותיה אשר ילדה לעשו שם הגדולה מריח ושם הקטנה
 פועיה. ויהי כאשר מתה יהודית ויקם עשו וילך שעירה לזוד ציד בשדה לפעם
 בשעם. וישב עשו בארץ שעיר ימים רבים. ובשנה הששית לקח עבו את אהליבמ'
 בת עקה בת נבעון החוי על נשיו לו לאשה. ויביאה עשו חרנה כנען וקאר
 אהליבמה ואלד לעשו את ישוע ואת יעל ואת קרח בניס שלמה וחסה מלחמה
 בימים ההם בארץ כנען בין רועי מקנה עשו ובין רועי מקנה יוספי הארץ הכנעני
 כי היה מקנה עשו וכבשו רב מאד משבת בארץ כנען בבית אביו ולא יכלה ארץ
 כנען לשאת אותו מסני קנינו. ויהי כראות עשו כי גדלה מלחמתו עם יוספי
 הארץ הכנעני ויקם ויקח את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל אשר לו ואת

מקנה קנינו ואת כל רכושו אשר רכש בארץ כנען. ויך אל ארץ שעיר מסני
יושבי הארץ ויגר שם עשו הוא וכל אשר לו בארץ שעיר :

אך מיום ליום ומחדש לחדש יבוא עשו ארצה כנען לראות אביו ואמו ויחמון
את החורים ויתן את בנותיו לבנות שעיר התורי ויתן את מרתית בתו הגדולה
לענה בן זבשון אחות אשתו ואת פועית נתן לאזר בן בלהן התורי וישב עשו בהר
הוא ובניו ויסרו וירכו מאד. ויהי בשנה השביעית ותחום עבודת יעקב אשר עבד
את לבן ויאמר יעקב אל לבן תנה את אשתי כי מלאו ימי עבודתי ויעש לבן כן
ויאספו לבן ויעקב את כל אנשי המקום ההוא ויעשו להם משחה. ויהי בערב
ויבא לבן אל הבית אשר בא יעקב שמה עם אנשי המשחה ויכנה את כל הגרות
אשר היו שם בנות ההוא :

ויאמר יעקב אל לבן למה תעשה לי הדבר הזה ויען לבן כה משפטיו לעשות
בארץ הזאת. ואחרי כן לקח לבן את לאה בתו ויבא אותה אל יעקב
ויבוא אליה ויעקב לא ידע כי לאה היא ויתן לבן ללאה בתו את זלפה שפחתו
לשפחה וכל בני המשחה ידעו את כל אשר עשה לבן ליעקב אך לא הגידו הדבר
ליעקב ויבואו כל המריעים האלה בלילה ההוא בנות יעקב ויאכלו וישתו וישמחו.
ויחזקו לפני יעקב בלילה ההוא בחופים ומחולות ויאמרו במעג' לפני יעקב היללה
היללה וישמע יעקב את דבריהם ולא הבין את לשונם אך אמר ככה משפטם
לעשות בארץ הזאת. וידברו המריעים כדברים האלו בלילה לפני יעקב וכל הגרות
אשר בבית ככה אוחס לבן בלילה ההוא. ויהי בבקר ויאר היום ויסן יעקב אל
אשתו וירא והנה לאה שוכנת בחיקו. ויאמר יעקב הנה עשה ידעתי את אשר
אמרו המריעים אמש הלילה היא לאה אמרו ואני לא ידעתי :

ויקרא יעקב אל לבן ויאמר אליו מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתיך ולמה
רמיתני וחתן לי לאה. ויען לבן את יעקב לאמר לא יעשה כן במקומו
לחת הנעירה לפני הבכירה. ועתה אם תחפון לקחת גם אחותי קח לך בעבודה
אשר תעבדני עוד שבע שנים אחרות ויעש יעקב כן ויקח גם את רחל לאשה
ויעבד את לבן עוד שבע שנים אחרות ויבא יעקב גם אל רחל ויאהב גם את
רחל מלאה ויתן לה לבן את בלהה שפחתו לשפחה. וירא ה' כי שונאה לאה וישח
ה' רחמה ותר ותלד ליעקב בימים ההם ארבעה בנים. ואלה שמותם ראובן שמעון
לוי ויהודה ותעמוד מלדת אחרי כן. ותר רחל עקרה בעת ההיא ולא ילדה וחקגה
רחל בלאה אחותה. ותר רחל כי לא ילדה ליעקב וחקה את בלהה שפחתו וחתן
אותה ליעקב לאשה ויבא יעקב אל בלהה ותלד ליעקב שני בנים את דן ואת נפתלי.
ותר רחל גם לאה כי עמדה מלדת וחקה גם היא את זלפה שפחתו וחתן אותה
ליעקב ל-ה. ויבא יעקב גם אל זלפה ותלד גם היא ליעקב שני בנים את גד
ואת אשר. ותוסף עוד לאה ותר ותלד ליעקב בימים ההם שני בנים ונת אחת.
ואלה שמותם יששכר וזבולן ודינה אחותם ורחל עולנה עקרה בימים ההם.
ותחלל רחל אל ה' בעת ההיא ותאמר ה' אלהים זכרתי נא ופקדני נא כי עתה
יגרשני אשתי כי לא ילדתי לו בנים. עתה ה' אלהים שמע נא את תחנתי לפניך
וראה עני ונתה לי בנים כחת השפחה ולא אשמע חרשתי עוד. וישמע אלהי'
וישחח ה' רחמה. ותר רחל ותלד בן ותאמר חסף אלהים את חרשתי וחקרה
את שמו יוסף לאמר יוסף ה' לי בן אחר ויעקב בן השמים ואמר שנה בלדת
אורו. בעת ההיא שלחה רבקה את יעקב מארץ כנען את דבורה בת עין
מנקחה ושרי אנשים מעבדי יחזק אל יעקב :

ויבאו אל יעקב חרנה ויאמרו אליו כי רבקה שלחתך אלך לשוב בית אביך ארצה
כנען וישמע להם יעקב לדבר הזה אשר דברה אמו. בעת ההוא חת

שבע שנים האחרות אשר עבד יעקב את לבן ברחלו. ויהי מקץ י"ד שנה אשר
 יצא בחרץ ויאמר יעקב אל לבן תנה את נשי ושלחתי וחלצה אל ארצי כי הגה
 אחי שלחה אלי מארץ כנען לשוב לי אל בית אבי :

ויאמר אליו לבן אל נא אם נא מלאתי חן בעיניך אל נא העזוב אותי נקבה
 ספרך אלי וחגנה ושבע עמי. ויאמר יעקב זה הדבר אשר חתן לי בשכרי
 אשר העזוב היום בכל חלק ואסיר מהם כל שה נקוד ושלח וחוס בכשבי' ובעזים
 והיה אם תעשה לי הדבר הזה תשובה לי ארעה לאלך אשמור כאשר בחלה .
 וישע לבן בן ויפטר לבן מאלו כל אשר אמר יעקב ויתן לו. ויתן יעקב את כל אשר
 הסיר מאלו לבן ביד בניו ויעקב רועה את אלף לבן הנותרות. ויהי כאשר ראו
 עבדי יצחק אשר שלח אל יעקב כי לא שב יעקב אהם בעת ההיא ארעה כנען אל
 אביו וילכו הם מאחו וישבו אל ביתם ארעה כנען ודבורה ישבה עם יעקב בחרן
 ולא שנה את עבדי יצחק ארעה כנען וחשב דבורה עם נשי יעקב ועם בניו בחרן :
 ויעבור יעקב את לבן בלאו שש שנים אחרות. ויהי בעת לדה הלאו ויסר יעקב
 מהם את הנקודות ואת הפולאות כאשר דיבר עם לבן וישע יעקב בן
 אל לבן ששה שנים. ויפטר האיש מאד מאד ויהי לו אלן ושפחות וגמלי' וחמורי'.
 והחיינה ליעקב מאתים אלף עדרי צאן וצמח היו גדולות קמה וישת תואר מאד
 ונחמנה את סרין הרבה מאד ויחאו כל משפחות בני האדם לקחת להם מאלו
 יעקב וחלחה מאד מאד. ויבואו מכל בני האדם לקחת מאלו יעקב ויתן להם
 יעקב אלן אחד בעבד או באמה או בחמור או בגמל. בכל אשר יחסון יעקב
 מהם ונתנו לו :

וידי יעקב עופר וכבוד ונכסים במעשה הזה אשר יעשה את בני האדם ויקנאו
 אחיו בני לבן מהכבוד הזה. ויהי מימים וישמע את דברי בני לבן אומרים
 לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עבד כל הכבוד הזה. וירא
 יעקב את פני לבן ובניו והנה חיינו עמו כחמול שלבוס בימים ההם מקץ שש שנים
 וירא ה' אל יעקב ויאמר לו קום אל מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך
 ואחיה עמך. ויקם יעקב בעת ההיא וישא את בניו ואת נשיו ואש כל אשר לו
 על הגמלים וירא ללכת ארעה כנען אל יצחק אביו. ולבן לא ידע כי הלך יעקב
 מאחו כי הלך לבן ביום ההוא. לגזוז את צאנו. ורחל נגבה את התרפים אשר
 לאביה ומקמה ומחביאם על הגמל וחשב וחלק לה. וזה מעשה התרפים אשר יקמו
 איש אשר יהיה בכוח וישתפו אותו וימרטו את ראשו. ולקחו מלח והמליחו את
 הראש ומשחו אותו בשמן ולקחו לוח נחושת קטנה או לוח זהב וכתבו עליה את
 השם ונתנו את הלוח ההוא חחת לשוננו ולקחו את הראש ההוא ואת הלוח אשר
 חחת הלשון ושמו בביאו והדליקו לו נרות והשתחוו לו והיה בעת אשר ישתחוו לו
 ידבר אליהם כל דבר אשר ישאלו מאחו בכח השם אשר כתוב בלוח ויש אשר
 יתנו אותם כנורת אדם מזהב ומכסף בשעות ידועות אליהם. ויקבל החומר
 ההוא את כח הכוכבים ודינה אליהם עמידות ומעשה הזה היו התרפים אשר
 נגבה רחל מאביה. והגבנו רחל את התרפים ההם אשר לאביה בעטר אשר לא ידע
 לבן מהם חיה דרך הלך יעקב :

ויבא לבן אל ביתו וישאל על יעקב ובניו ואין ויבקש לבן את הרפיו לדעת אנה
 הלך יעקב ולא מצא ויך אל תרפים אחרים וישאל בהם ויגידו לו כי ברח
 יעקב מאחו ארעה כנען אל אביו ויקם לבן בעת ההיא ויקח את אחיו ואת כל
 עבדיו וירא וירדף את יעקב. וידבק אותו בנה בלעד ויאמר לבן ליעקב מה זאת
 עשית לי לברוח והגבונ את לבני והנהג את בעטי ואת בנייך כשבויה חרב ולא
 נעשית לי נשק להם ולשלחם בשמחה ומגנב אלהי וחלך. וישן יעקב את לבן לאמר
 כי

כי ירחמי פן הגזול את בנותיך מחתי ועם אשר חמלא את אלהיך- ימות ויעקב לכן
את הנורפים וימשש בכל האלהי' אשר ליעקב ובכל כליהם ולא מלא ויאמר לכן ליעקב
נכרתה יחד ברי' והיה לעד בני וביניך אם לא חטעה את בנותי ואם הקח נשים על
בנותי גם אלהים יהיה עד בני וביניך בדבר הזה ויקחו חבתי ויששו גל ויאמר
לכן הגל הזה עד בני וביניך היום ע"כ קראו שמו גלעד ויזכרו יעקב ולכן זכח
בחר ויאכלו שם על הגל וילינו שם בחר וישכס לכן ויקס בנקר ויבך עם בנותיו
ויסק אחתן וילך למקומו וגם יעקב הלך לדרכו ויהי כאשר שב לכן אל ארצו וימכה
וישלח את בעור בנו בן שבע ועשרים שנה ועמו חבתי חידן בן עין בן נחור ועמיהם
עשרה אנשים וימחרו וילכו ויעברו הדרך לפני יעקב ויבאו בדרך אחר ארצה שעיר :
ויבאו אל עשו ויאמרו לו כה אמר אחיך וקרובך ואחי אמת לכן בן בהואל לאמר
השמעתה אשר עשה לי יעקב אחיך אשר בא אלי מחלה ערום וריק ואלא
לקראתו ואביא אותו אל ביה בכבוד ואגדלו ואתן לו שתי בנותי לנשים ואת שתי
שפחותי . ויבך אלהים אותו לרגלי ויפרץ מאד ויהי לו בנים ובנות ושפחותו וגם
לאן ובקר' וגמלים וממורים היה לו מאתי הרבה מאד עד חין מספר גם כסף חבב
הרבה ויהי כראותו כי עזום חילו ויעזוב אותו כאשר הלכתי לגן . את לאני ויקס
ויברח בהחבא וישא את נשיו ואת בניו על הגמלים וינהג את כל מקנהו ואת
רכושו אשר רכש בארצו וישא פניו ללכת אל יחזק חבתי ארצה כנען ולא נעשתי
לנשק לבני ולבנותי וינהג את בנותי כשפיות חרב וינונב גם את אלהי ויברח .
ועתה' הנה עוזבתי בחר נחל יבוק הוא וכל אשר לו לא חסר דבר אם יש נפשך
ללכת אליו לך ושם המלאכה ועשית. לו כאשר תאווה נשךך ויבואו מלאכי לכן ויגידו
לעשו את כל הדברים האלה . וישמע עשו את כל דברי מלאכי לכן ויחר אפו על
יעקב מאד ויזכור את שנאתו וחתמה בערה בו וימחר עשו ויקח את בניו ואת עבדיו
ואת כל נפשות ביתו ששים איש וילך ויקבץ את כל בני שעיר החורי וכל אנשיהם
ג' מאות וארבעים איש . ויקח את כל המחנה הזאת ארבע מאות איש שולף חרב
נילך אל יעקב להטות אותם ויחלק עמו את כל המחנה הזאת לשבעה חלקים ויקח
את בניו ואת כל נפשות ביתו ששים איש לראש אחד ויחנס ביד אליהם בנו הבכור
ואת ששה ראשים הבארים נתן ביד ששה בני שעיר החורי וישם כל איש ואיש
מהם על תולדותיו ועל בניו והלך כל המחנה הזאת כאשר היו וילך עשו בתוך כלם
לקראת יעקב ויוליכם במרוצה . ומלאכי לכן יאלו מאת עשו וילכו ארצה כנען
ויבאו בית רבקה את יעקב ועשו ויגידו לה לאמר הנה עשו בך ערך לקראת יעקב
אחי ד' מאות איש כי שמע אשר הוא בא וילך להלחם עמו ולהכותו ולקחת כל
אשר לו . והמחר ותשלח רבקה אנשים מעבדי יחזק שבעי ושחיס איש לקראת
יעקב בדרך כי אמרה אולי ילחם עמו בדרך במולאו אותו וילט המלאכים האלה
לקראת יעקב הדרך ויפגשו בו בדרך האהל מעבר נחל היבק ויאמר יעקב כאשר
ראם מחנה זה עמדה לי מאת אלהים ויקרא יעקב את שם המקום ההוא מחנים
ויבר יעקב את כל אנשי חבתי וישק להם ויחנק להם ויבא עמיהם וישאלם יעקב
על חבתי ועל אמו ויאמרו שלום . ויאמרו המלאכים האלה אל יעקב כי אמת שלחה
אוחנו אליך לאמור שמעתי בני כי עשו אחיך יאל לקראתך בדרך עם אנשים מבני
שעיר החורי ועתה בני שמע בקולי וראה בעלמך מה חטעה והיה בנוא עליך
תחתן לו ואל הדבר אליו קצות ופן לו ברכה מאשר המלא ידך ומאשר חק אלהים
אוחך והיה כאשר ישאלך על כל דבריך ואודומיך אל תסתייר ממנו דבר אולי יסוב
מחזון אפו עליך והללתי את נפשך אתה וכל אשר לך . כי עליך הדבר לגלות כי
הוא אחיך הגדול ויהי כשמוע יעקב את דברי אמו אשר דברו אליו המלאכים וישא
יעקב את קולו וירך בני גדול ויעש כאשר נוס אותו אמו בעת ההיא :

וישלח יעקב בעת ההיא מלאכים אל עשו אחיו ארצה שעיר לקראתו ולדבר
אליו דברי החטונים :

ויצו אותם לאמר כה תאמרו לאדוני לעשו כה אמר עבדך יעקב אל יחשוב
אדוני כי עמדה לי ברכה אזי אשר ברך אותי כי עם לבן הייתי זה
עשרים שנה וירמני ויתלך את מכורתי עשרת מונים ככל אשר הוגד לאדוני .
ואטעוד לומר בניתי עבודה קשה מאד וירא אלהים את עמי ועמלי ויגיע כפי
אחרי ק ויסני לרחמים ולחן בעיניו . ויהי לי בור ותמור לחן וענד ושפחה אחרי .
כן מחמלת אלהים עלי ומחמדו הגדול :

ועתה הנני באתי אל ארצי ואל מקומי אל אבי ואל אחי אשר בארץ כנען לבקד
את כל אלה לאדוני למנות חן בעיני אדוני למען אשר לא יחשוב אדוני
כי קניתי חיל או עמדה לי ברכה אזי אשר ברך אותי . וילכו המלאכים ההם
אל עשו וימלאו אותו בקנה ארץ אדום הולך לקראת יעקב ועמו ד' מאות איש שוקף .
חרב מבני שעיר הכזרי . ויגידו למלכי יעקב לעשו את כל דברי יעקב אשר דבר
אלהים אל עשו . ויען עשו אותם בנאווה וצו ויאמר אליהם הלא שמעתי והלא
הוגד לי אשר עשה יעקב אל לבן אשר גדלו בכימו ויתן לו את בנותיו לגשים ויולד
בנים ובנות ויפרוץ בחיל ובעושר מאוד בבית לבן . וירא כי עווס חילו וכי רב
עושרו מאתו ויברח הוא וכל אשר לו אשר לו מבית לבן וינהג בנות לבן כשנוי חרב מאת
פני אביהן ולא הוגד לו וגם לא ללבן עשה זאת יעקב כי גם לי עשה כזאת
ויעקבני פעמים ואלו' . ועתה הנני באתי היום במחטתי לקראתו ואעשה לו אשר
היה עם לבני . וישונו המלאכים ויבואו אל יעקב ויגידו לו לאמר באט אל אחיך
אל עשו ועד לו את כל דבריך וכזאת וכזאת השיבו הנה הוא בא לקראתך
בארבע מאות איש . פתק דע וראה מה תעשה והתקלל לפני אלהים להצילך
ממנו . ויהי כשמע את דברי אחיו אשר דבר אל מלאכי יעקב ויירא יעקב מאד
ויזר לו . ויסלל יעקב אל אלהיו ויאמר אנה ה' אלהי אזי אברהם ויחזק אהם
אמרת לי בלאתי מבית אבי לאמר אזי ה' אלהי אברהם אביך וחלתי יחזק לך חתן
את הארץ ולזרעך אחרך ושמתי את זרעך כסוכי השמים וסלח לארבע רוחות
השמים ונברכו כך כל משפחות האדמה וצורעך . וחזק את דבריך וחתן לי
שער ובנים ומקנס ככל אשר היה עם לבני נחח לעבדך וכל אשר שלחתי ממך
נחח לי לא חסרתי דבר ותאמר אלי אחרי ק טוב אל אבותיך ולמולדתך ואסיבם
עוד עתך מאד . ופסה הנני באתי והנלהי תלבן ואסול ביד עשו אחי ויהרגני את
על בנים . עתה ה' אלהים האילני גם מיד עשו אחי כי ירא אובי ממנו מאד .
ואם אין בי זדקה עשה עמי למען אברהם ויחזק אבי . כי אני ידעתי כי בחסדים
וברחמים קרתי את החיל הזה ועתה האילני נא היום הזה בחדך וענני . ויכל
יעקב להחלל אל ה' ויחז את העם אשר חתן והלחן והמקנה לפני מחנות . ויתן
את החגי ביד דמשק בן אליעזר עבד אברהם למקנה עם בניו . ואת החגי נתן
ביד אליעזר אחיו למחנה עם בניו ויצו אותם לאמר התרחקו במחנותיכם זה מזה
מאד ואל תסקרבו זה לזה . והיה אם יבא עשו אל המחנה האחת והכה אותם
והיה המחנה האחרת הרחוקה מכם לסלפה ממנו :

וילך יעקב בלילה ההוא ויצו את עבדיו כל הלילה ההוא על החיל ועל בניו וישמע
ה' את תפלת יעקב ביום ההוא וייל ה' את יעקב בעת ההיא מיד עשו אחיו
וישלח ה' ד' מלאכים ממלאכי מרום וילכו לפני עשו ויבואו אליו וידע המלאכי
האלה לפני עשו . ואבשו כאלפים מאות אנשים רובנים על סופים ויחגרו כל בני
המחנה ויתחלפו לארבע מחנות לארבע ראשים בקיני עשו ובעיר כל אנשי
כאשר

כאשר נדמה בעיניהם ותלכנה אליהם המחנה האחת וימלאו את עשו וחרבע מאות
איש אשר אתו הולך ונתן לקראתו יעקב אחיו ומתן המחנה היתה לקראת עשו
ואנשיו ויבהלו אותם ויפול עשו מעל הסוס בנהלה ויפוט מעליו כל אנשיו במקום
ההוא כי יראו מאד ותנעק עליהם כל המחנה בנרת' מעל עשו . ויעטו כל
אנשי המחמה בקול רם לאמר הלא אנחנו עבדי יעקב עבד אליהם ומי יוכל לעמוד
נגדנו ויאמר עשו אליהם הנה אדוני יעקב אדוניכם אחי הוא וזה לי עשרי' שנה
לא ראייתו ואלך לקראתו היום הזה ותעשן אלי כלכם כמעשה הזה ויענוהו המלכאי'
לאמר מי ה' כי לולא יעקב אשר אמרת אחיך הוא לא השארנו מתך ומאנשיך
איש . אולם בעבור יעקב לא נעשה לכה דבר ותעבדי' המחנ' הזאת מאה עשו
ואנשיו ואיך לה ועשו ואנשיו הלכו מאתם במהיך פרכה והנה המחנ' השני' באה
לקראתו . בכל כלי קרב ויעשו גם הם לעשו ואנשיו כאשר עשתה להם המחנה
הראשון' ויענוהו עוד ללכת והנה המחנ' השלישית באה לקראתו ויבהלו ויפול עשו
עוד מעל הסוס ותנעק עליו כל המחנ' ויאמרו הלא אנחנו עבדי יעקב עבד
אליהם ומי יוכל לעמוד נגדנו ויען עשו עוד אותם לאמר הנה אדוני יעקב אדוניכ'
אחי הוא וזה עשרים שנה לא ראיתו עיני ואשמע היום שגא' ואיך לא אחתו היום
ותעשו אלי כמעשה הזה ויענו אחיו ויאמרו אליו מי ה' כי לולא יעקב אשר
אמרת אחיך הוא לא השארנו מתך ומאנשיך פריד . ואולם בעבור יעקב אשר אמרת
אחיך הוא לא נעשה לך ולאנשיך דבר ותעבור גם המחנ' השלישית וילך עוד לדרכו
הוא ואנשיו לקראת יעקב והנה המחנ' הרביעית באה לקראתו ויעבו גם הם לו
ולאנשיו כאשר עשו לו הראשונות . וירא עשו את כל הרעה אשר עשו לו חרבע'
המלאכים הקם ולאנשיו וירא מאוד מגני יעקב אחיו והיך לקראתו בשלום . ויכס
עשו את שנתם יעקב חמתו כי ירא מאד לנפשו מפני יעקב אחיו כי חשב כי
החרבע המקומות אשר פגע בו עבדי יעקב הם . ויעקב לן בלילה ההוא עם עבדיו
במחנותיו ויתען עם עבדיו לתת לעשו אחיו מנחה מכל הנא בידו ומכל מקנהו
יקם יעקב בנקה הוא ולאנשיו ויבחרו מכל המקנ' מנחה לעשו . ואלה משער כל
המנח' אשר בחר יעקב ממקנהו לתת לעשו אחיו ויבחר מכל האנן חרבע מאות
וארבעים און ויבחר מן הגמלים והחמורים שלשים שלשים ומן הבקר בחר המשים
בקר . ויכס את הכל לעשרה עדרים וישן מכל מין אל מין ויחנס ביד עשר' מעבדיו
עדר עדר לבדו ויעום ויאמר אליהם הרתיקו לכם זה מזה ושמתם ריח בין עדר
ובין עדר והיה כי יפגש חתכם עשו ואשר אתו ואלל חתכם לאמר לתי אחיה ואלה
חלכו ולמי כל אלה אשר לסריכם ואמרתם אליהם עבדי יעקב אנחנו ונך לקראת
עשו אחיו לשלום והנה יעקב בא אחריו . ואשר לפניו מנחה היא שלוחה מאתו אל
עשו אחיו וקיה כי יאמרו אליהם למה יאחר הוא חתריכם ללכת לקראת אחיו
לראות את פניו ואמרתם אליהם אך הנה הנה בא אחרינו לקראת אחיו בשמחה כי
אמר אלכרם פניו במנחה ההולכת אליו ואח"כ תראה פניו אולי ישא פניו ותעבור
כל המנח' הזאת ביד עבדיו ותיך לשניו ביום ההוא והוא לן בלילה ההוא עם
מחנותיו על שפת גתל יבוק . ויקם בחצי הלילה ויקם את קצו ואת שפתותיו ואת כל
אשר לו ויעבירם בלילה ההוא את מעבר יבוק . ויהי כאשר העביר את כל אשר לו
את הנחל ויחזר יעקב לבדו ויסגססו איש ויאבק הוא עמו בלילה עד פלות השחר
והקץ קץ ירד . יעקב בהתבקר עמו . ויסי כעלמת השחר ויעזב האיש את יעקב
שם ויברכהו ויך לו . ויעקב עבר את הנחל כעלמת השחר והוא גולג על ירכו
ויזרח לו השמש כאשר בלה לעבור את הנחל ויבא עד מקום מקנהו ובניו . וילכ
עד חנות היום ויהי הם האלכים והמחנ' עונתה לפניהם . וישא יעקב את פניו
וירא והנה עשו בא מרתק ועמו אנשים רבים חרבע מאות וירא יעקב מאד

מחציו וימכר יעקב ויתן את בניו על נשיו ועל שפחותיו ואת דינה בתו נתן בחיבה
 אחס ויהנס ביד עבדיו . ויעבור הוא לפני בניו ונשיו לקראת אחיו וישתחו ארצה
 והשתחוה שבע פעמים עד גשמו עד אחיו ויתן אליהם את יעקב נתן ולרחמי' בעיני
 עשו ולנשיו כי שמע אליהם אל תפלת יעקב וחשול יראה יעקב ופחדו על עשו
 אחיו כי ירא עשו מיעקב. מחד על אשר עשו מלאכי אלהים לעשו ומתסך חמת
 עשו לרחמים על יעקב וירא עשו את יעקב רץ לקראתו וירץ גם הוא לקראתו
 ויחבקו ויפול על גוארו ויסקרו ויבכו . וגם כל האנשים אשר באו עם עשו נתן
 אליהם יראה ורחמים בלבם על יעקב וישקו את יעקב גם הוא ויחבקו וגם אלישו
 בן עשו וזרבע אחיו בני עשו בכו. עם יעקב ויסקרו ויחבקו כי נפלה יראה
 יעקב על כלם . וישא עשו את עיניו וירא את האנשים ואת הילדים בני יעקב
 הולכים אחרי יעקב ומשתחויים בדרכך. אל עשו ויאמר עשו אל יעקב מי אלה לך
 אחי הנניך הם או עבדך ויען יעקב את עשו ויאמר בני אשר חנן אליהם את עבדך
 ויהי כדבר יעקב אל עשו ולנשיו וירא עשו את כל המהנה ויאמר אל יעקב מאין
 לך כל המהנה הזאת אשר פגשתי אמש :

ויען יעקב את עשו ויאמר למנוח חן בעיני אדוני הוא אשר חנן אליהי את עבדך
 וחננה המנה' לפני עשו וישלח יעקב בעשו לאמר קח נא את מנחתי אשר הוצאת
 לאדוני מחתי ויאמר עשו למה זה אחי יהי לך אשר לך . עלי לחת לך את כל אלה
 אשר ראיתי. את פניך כי עודך חי בשלום. וימאן עשו לקחת את המנהנה ויאמר
 אליו יעקב בני אדוני אם נא מנחתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי
 פניך כראוה פני אלהים וחרני . ויקח עשו את המנהנה ההוא וגם כסף וזהב וכדולח
 נתן יעקב לעשו וישלח בו ויקח . ויחלק עשו את כל המקנה אשר במנח' ויתן חמיה
 לאנשים אשר באו אחרו כי בשכר באו וחמיה נתן ביד בניו ואת הכסף ואת הזהב
 ואת הכדולח נתן ביד אלישו בנו בכורו ויאמר עשו ליעקב נעמוד אהך. ונלכה לנו
 בלחץ אהך עד בואכה עמי אל מקומי לגור שם שנינו יהוה . ויען יעקב את אחיו
 ויאמר כן תעשה כאשר אדוני דובר אלי אך אדוני יודע כי הילדים בני רכים והנאן
 והעקר ועולליהם אשר אחי לאט ילכו והיה כי ילכו במרוצה ומחו טרלס כי אחי
 ידעה את מבואם ואת סדחם. ולכן יעבר נא אדוני לפני עבדו ואני אלוכה לי
 לאט בעבור הילדים והנאן עד אשר אבוא אל אדוני אל מקומו שעירק. ויאמר
 עשו אל יעקב אל תגיה עמך חן העם אשר אחי לשמך בדרכך ולשאה את סדחך ואת
 משאך ויאמר למה זה אמלא חן בעיניך אדוני . הנה אנכי בא אליך שעירה לשבת
 עם יחד כאשר דברת ואחיה לך עם אנשיך כי הנני בא אחריך. ויעקב אמר
 הדבר הזה אל עשו למען הרחוק מעליו את עשו ואת כל אנשיו ואחר ילך יעקב
 בית אביו ארצה כנען . וישמע עשו בקול יעקב וישב עשו עם ארבע מאות איש
 אשר אחרו לדרכם אל שעיר ויעקב וכל אשר לו הלך ביום ההוא עד קצה ארצה
 כנען בגבולה וישב שם ימים. והיה מימים ויגע יעקב מגבל הארץ ויבא בארץ
 שלם היא עיר שכם אשר בארץ כנען ויתן את פני העיר ויקן את חלקת השדה
 אשר שם מלח בני חמור אנשי הארץ נחמשים שקלים . ויבן לו יעקב בית שם
 וישם שם אהלו ולתקוהו עשה סוכות על כן קרא שם המקוה 'ההוא סוכות וישב
 יעקב בסוכות ימים שנה ובשנה השנים. בעת ההיא ילאו מנשיו ושבני הארץ עיר
 שקם לחול במחילות ולשתוח בשמחת בנות אנשי העיר והיה בלאתם וחלצו רהל ולאה
 נשי יעקב עם שפחותיהן ללחות בשמחת בנות העיר וחלצו גם דינה בת יעקב עממן
 ויאלו את בנות העיר וישנו עם לפני בנות העיר :

וברך אנשי העיר עומדים עליהם ללחות בשמחתם וכל גדולי העיר עם וגם שקם
 בן חמור גשיו הארץ עומד שם ללחות . וירא שכם את דינה בת יעקב וישבת
 עם

עם אמה לפני בנות העיר וחימר הנערה בעיניו מאד . וישאל שכם את רעיו ואת
אחייו לאמר בתי מי הנערה היא היושבת בין הנשים אשר לא ידעתי אותה בעיר
הזאת ויחמרו אליו הלא זאת בת יעקב בן אברהם העברי היושב בעיר הזאת זה
ימים וכמעט' כי בנות הארץ יאלו לשמות ותאל גס היא עם אמה ועם שפחותיה
ותשב בתוכם כאשר ראתי . וירא שכם את דינה בת יעקב ויהי הוא רואה אותה
ונשאו נקשרה בדינה וישלח ויקחה בחזקה ותבא דינה בית שכם ויאחזו בה בחוק'
וישכב אותה ויענה ויאבהה מאד וישיבה בניתו . ויבאו וינידו הדבר ליעקב וישמע
יעקב כי עמא שכם את דינה בתו וישלח יעקב שנים מעבדיו להביא את דינה מבית
שכם וילכו ויבאו בית שכם לקחת את דינה משם ויהי בנחש ויאל שכם אליהם
עם אנשיו ויגרשום מביתו ולא נחנמם לבוא לפני דינה אך ישב שכם את דינה וינשקה
ויחבקה לעיניהם ויבואו עבדי יעקב וינידו לו לאמר בנחשנו ויגרשנו הוא ואנשיו
וכזאת עשה שכם לדינה לעינינו וידע עוד יעקב כי עמא שכם את בתו אך לא
דבר מאומה ובניו היו רועים את מקנהו בשדה ויחריש יעקב עד בואם וישלח יעקב
פרס בא בניו ב' נערות מננות עבדיו לשומר את דינה בבית שכם ולשבת אמה .
ושכם שלח ב' אנשיו מריעיו אל חמור בן חדקם בן פרד אחיו לאמר קח לי את
הנערה הזאת לאשה ויבא חמור בן חדקם החוי בית שכם בנו וישב לפניו .
ויאמר חמור אל שכם בנו האין בננות עמך אשה אשר תקח אשה עבדיה אשר לא
מעמך היא ויאמר שכם אליו אזהה קח לי כי היא ישרה בעיני ויעש חמור כדבר
בנו כי הוא אהוב מאד בעיניו ויאל חמור אל יעקב לדבר אתו בדבר הזה והיה
בנאת חמור מבית שכם בנו פרס בואו אל יעקב לדבר אתו והנה בני יעקב באו
מן השדה כאשר שמעו את הדבר הזה אשר עשה שכם בן חמור ויחשבו האנשים
מאד על אודות אחותם ויבאו כלם בחרי אף פרס האסף המקנה ויבואו וישבו
לפני אביהם וידברו אליו בחרי אף לאמר הלא משפט מות לחי הוא ולביתו .
כי ה' אלהי כל הארץ נזה את נח ואת בניו לכלתי יגזול ולכלתי ינאף איש עד
עולם והנה שכם גזל ונאף את אחותינו ואין דובר אליו דבר מכל אנשי העיר
הלא ידעתם אם לא שמעתם כי משפט מות לשכם ולאביו ולכל העיר בדבר אשר עשה
וידיי הם מדברים לפני אביהם בדבר הזה והנה חמור אחי שכם בא לדבר אל
יעקב את דבר שכם בנו על אודות דינה לפני יעקב ולפני בניו .
וידבר חמור אליהם לאמר שכם בני חזקה נפשו בנחשתינו נח נח אותה לו לאשה .
והתחתנו אותנו את בנותיכם תחנו לנו ואל בנותינו נתן לכם וישבתם אחנו בארצנו
והיינו לכם א' בארץ . כי הנה ארצנו רחבת ידיים היא שנו וסחרה והאחזו בה
ועשיהם בה כל השליכם ואין דובר אליכם דבר . ויכל חמור לדבר אל יעקב
ואל בניו והנה שכם בנו בא אחריו וישב לשניהם . וידבר שכם לפני יעקב
ובניו לאמר אמאל חן בעיניכם אשר תחנו אלי בנכם ואשר תאצרו אלי חשבה לה
הרבו עלי מאד מוהר ומתן ואחנה ואשר תאצרו אלי חשבה ואשר ימרה את
סיכס ימית ותנו לי את הנערה לאשה ויען שמעון ולוי את חמור ואת שכם בנו
במרמה לאמר כל אשר דברת אלינו כן נעשה לכם והנה אחותינו בנתיכם . אך
הרפו מתנו עד אשר נשלח אל ינחק אחיבי על הדבר הזה כי לא נוכל לעשות
דבר בלתי דברו . כי הוא ידע את דרכי א"ל והיה הדבר אשר יאמר אלינו
והגדנו אליכם לא נבחד מכם דבר . ושמעון ולוי דברו את הדבר הזה אל שכם
ואל אחיו למען מעוף עליה ולבקש ענה מה לשבות אל שכם ואל עירו בדבר הזה .
ויהי כאשר שמע שכם ואביו את דברי שמעון ולוי אליהם וייסב בעיניהם ויאל שכם
ואביו וילכו אל ביתם . ויהי בלכתם וידברו בני יעקב אל אביהם לאמר הנה
ידענו כי משפט מות יש לרשעים האלה ולקירם כי עברו את אשר נזה ה'
אלהינו

אלהינו את נח ואת בניו וזרעו אחריו. גם אשר עשה כדבר הזה לדינה
 אחותינו אשר עמא אחת כי לא חשפה הנבלה הזאת בחוכנו עד עולם. עשה
 דעו וראו מה חששו ובקשו ענה ועלילה מה לעשות להם להמית את כל יושבי
 העיר הזאת. ויאמר אליהם שמעון הגה לכם ענה נכונה אשר תאמרו אליהם
 להמול כל זכר כאשר אהנו נמולים. ואם לא יחשבו להם כדבר הזה ולקחנו
 את בנות והלכנו והי' כאשר יאנו לעשות כזה ועשו אותנו והיה כשיוחס כואבים
 ובאנו בחריבנו עליהם כעל עם שוקם ובוטח והרגנו להם כל זכר. ותישב ענת
 שמעון בעיניהם ויאמרו שמעון ולוי לעשות להם כדבר הזה. ויהי ממחרת ויבואו
 שכם וחמור אחיו עיד אל יעקב ואל בניו לדבר על אודות דיני' ולשמוע מה
 יאנו אותם בני יעקב על דבריהם וידברו אליהם בני יעקב במרמה לאמר הנד
 הגדע את כל דבריהם לאבינו ליחזק ויישבו דבריהם בעיניו. אך דיבר אלינו לאמר
 כה צוה א"ל אהוה מאת אלהינו אדון כל הארץ. כי כל איש אשר לא מבניו
 אשר יתפוץ לקחת מבנותיו ימול לו כל זכר כאשר אהנו נמולים ואחר נתן לו את
 בנותו לאשה. עשה. וידענו לכם את כל דברינו אשר דבר אלינו אבינו. כי לא
 טבל לעשות הדבר הזה אשר דברת' אלינו לחת את בנותו לאיש אשר לו ערלה כי
 חרפה היא לנו. אך בואת נאות לכם לחת את בנותו ולקחת לנו את בנותיב'
 וישבו. אחכם והיינו לעם א' כאשר דברת. את תשמעו ותאנו אלינו להיות כמונו
 להמול לכם כל זכר כאשר אהנו נמולים. ואם לא תשמעו אלינו להמול לכם
 כל זכר כאשר אהנו נמולים כאשר צונו אלהינו ובאנו אליכם ולקחנו את בנותנו
 מאתכם והלכנו וישמעו שכם וחמור אחיו את דברי בני יעקב ויישב הדבר בעיניהם
 מאד וימחר שכם וחמור אחיו לעשות את דברי בני יעקב כי חסן שכם בדינה מאד.
 ונפשו דבקה בה וימחרו שכם וחמור אחיו אל שער עירם ויאספו את כל אנשי
 עירם. וידברו אליהם דברי בני יעקב לאמר באלו אל האנשים ההם בני יעקב
 ונדבר אליהם את כל אודות נחם ויאוחזו לעו האנשים ההם לעשות את כל דברינו
 וגם הנם ארצנו רחנת ידים לפני' וישבו בה. וישארו אות' והיינו לעם א' עמה'
 בנחם נקח לנו ובנותיט נתן להם לנשים אך בואת יאוחזו לעו האנשים ההם לדבר
 הזה להמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים כאשר צוה אלהיהם והיה בעשותנו את
 כל דבריהם להמול לנו וישבו אהנו וכל מקניהם וקנייני' והיינו לעם א' אתם ויהי
 כשמוע כל אנשי העיר את כל דברי שכם וחמור אחיו ויאוחזו להם כל אנשי עירם
 בדבר הזה וישמעו להם להמול כי היו שכם וחמור אחיו נכבדים בעיניהם. מאד כי
 הם נשיאי הארץ. ויהי ממחרת וישכמו בנוקר שכם וחמור אחיו ויקנעו את כל
 אנשי עירם אל הוך העיר ויקראו אל בני יעקב וימולו להם כל זכר ביום ההוא
 ומתקמו. ואת שכם ואת חמור אחיו מלו ואת ה' אתי שכם ויקומו וילכו וישב
 כל א' בביתו. כי מה' היה הדבר הזה לעיר שכם ומאת ה' היתה ענת שמעון
 בדבר הזה. למען חת ה' את עיר שכם ביד שני בני יעקב. ויהי ממסר כל זכר
 אשר היו בעיר אשר נתולו שם מאות ומ' איש והילדים רעו'. אך חזקס בן
 סרד אחי חמור ונשת אחיו לא שמעו אל שכם ואל חמור אחיו ולא מלו כי היה
 דבר בני יעקב נמאם בעיניהם. ויחר אפס מאד על הדבר הזה כי לא שמעו
 להם אנשי העיר והיו ביום השני בערב וימלאו ח' ילדי קטני' אשר לא מלו
 אותם כי התבואם אחות' מפני שכם וחמור בנו ובני אנשי העיר. וישלחו אליה'
 שכם וחמור אחיו להביאם לפני' ולמולם וידלעו עליה' חזקס ונשת אחיו במרבותיה'
 ויבקשו להמית' ויבקשו להמית גם את שכם ואת חמור אחיו ויבקשו להמית גם
 את דינה עמהם על הדבר הזה. ויאמרו אליהם מה המעשה הזה אשר עשית'
 האין בנות כל אחיב' הכנעני' אשה כי תקחו לכם מבנות העברים אשר לא

ידעה' המול' שלבוס והעשו את כל המעשה הזה את אשר לא נזכר לחכם אבותי' עד עולם . התחשבו כי תלליחו לכם במעשה הזה אשר עשיתם ומה עשיתם ותענו בדבר הזה לחכמים הכנענים כי יבואו מחר וישאלו חכם בדבר הזה . והיה אם לא ישר ולא יקב בעיניהם את מעשיכם מה תעשו לכם על נשפוחיכם על אשר לא שמעתם בקולו . וכי ישמעו כל יושבי הארץ וכל חכמים בני חם את מעשיכם לאמר בעבור אשר עברית עשו שכם וחמור אביו וכל יושבי עירם את אשר לא ידעו ולא נזכר אבותיהם עד עולם הנה חנוסו והנה אהם חוליו את הרפתקתם כל הימי' לפני יושבי ארץ כנען חכמים ועמה לא נוכל לעמוד בדבר הזה אשר עשיתם ולא נוכל לסבול ולשאת את העול הזה עלינו אשר לא נזכר אבותינו לנו . הנה אנחנו נלך למחר ואספנו את כל אחינו הכנענים היושבים בכל הארץ ובאנו כלנו יחד ונכה אחי' ואח כל אשר בוסחי' עליכם ולא נשאר להם ולכם שריד . והי' כשמוע חמור ושכם בנו וכל אנשי העיר את דברי חדק' ואחיו פחדו ויראו מאד לנפסם מדבריה' וינחמו על כל אשר עשו . ויענו שכם וחמור אביו את חדקם אביהם ואחיו ויאמרו אליהם כל הדברי' אשר דברתם אלינו נכונה היא . עתה אל תאמרו ותחשבו בלבבכם כי מאהבת' העברים עשיתם את המעשה הזה אשר לא נזכר אבותינו ארץ על כי ראינו כי לא היה לכם וחפסם לעשות דברינו על אודות בכם לקחת לנו כ"א בדבר הזה ונשמע בקולם ונעשה את המעשה הזה אשר ראינום עד אשר נמצא את מנוקשינו מהם . והיה כאשר נמצא את חסליו אשר שאלנו מהם ושבתו אליהם ועשיתם להם את הדבר אשר תאמרו אלינו . ואחס חטו נא והתאמתו עד אשר ירפא בשרנו ונחנק והלכנו עליהם יחד ועשיתם להם את אשר היה עם לבבנו ולבבכם . ודינה נת יעקב שמעה את כל הדברים האלה אשר דברו חדקם ואחיו ואח . אשר הביאו לאחס חמור ושכם בנו ואנשי עירם . ותמהר והשלח גערה אחת מנעורותיה אשר שלח אביה לשמרה בניה שכם אל יעקב אביה ואל אחיה לאמר . ותלך השפחה ותגיד את כל דבריהם אל יעקב ואל בניו לאמר כזה וכזה יען חדקם ואחיו עליכם וכזאת וכזאת הביא להם חמיר ושכם ואנשי עירם :

ויהי כשמוע יעקב ובניו את הדברים האלה וימלאו חמה ויקלסו עליהם ויחך אחס עליהם מאד . וישבעו שמעון ולוי חי' ה' אלהי כל הארץ כי לעת מחר לא יישאר שריד ופליט . ויתחבצו עשרים בחורים שלא מלו וילחמו הבחורים ההם בשמעון ולוי ויהרגו שמעון ולוי ושנים מהם ברחו וימלטו וילכו ויבואו אל בארות התמר אשר בעיר ויבקשו שמעון ולוי ולא מצאו ויסיפו עוד שמעון ולוי ויתהלכו בעיר ויהרגו כל אנשי העיר לפי חרב לא השאירו שריד . וקחי מהומה גדולה בחוק העיר ותעל געקת כל אנשי העיר השמימה וילעקו כל הנשים וכל הילדים ושמעון ולוי הרגו כל העיר לא השאירו זכר בכל העיר . ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויוליחו את דינה מבית שכם ויבאו משם . וילכו ויבאו בני יעקב ויבואו על החללים ויבואו את כל חילם אשר בעיר ואת אשר בצדה . והיה הם בוזים את כל השלל ויעמדו אליהם בשלש מחות נשים וישליכו עליהם ספר ויבוס בלתיים ויטן עליהם שמעון ויהרג את כלם לפי חרב וישב שמעון אל ג' ויבוא אל העיר ויבואו גם את האלן ואת הנקר וכל הבמה בזו וגם את יתר הנשים ואת הסף וינהגו את כל אלה ויסחחו השער ויבאו אל יעקב אביהם בגזרה . והי' כדלות יעקב אביהם את כל אשר עשו אל העיר וירא את הנזה אשר לקחו מהם ויקטף עליהם יעקב מאד . ויאמר אליהם מה המעשה הזה אשר עשיתם לי הנה מצאתי לי מנוחה עם יושבי הארץ הכנעני ואין דובר אלי מהם דבר ואחס עשיתם להבאיתי ביושבי הארץ כנעני וכנעני ואני מהי מסר ולאספו עלי כלם

וקבני כי ישמעו את מעשיכם לאחיהם וגשמתיה חגי וכל ביתי ויעשו שמעון ולוי
 וכל אחיהם אחס את יעקב אחיהם ויאמרו אליו הנה חיים אנחנו בחרץ ויעשה
 שכם את כל זאת לאמתינו למה תחרים אחיה על כל-אלה אשר עשה שכם כי הכאנה
 בחץ יעשה את אחימינו ויהי מספר הנשים אשר שבו שמעון ולוי מעיר שכם אשר
 לא הרגו אותן וחסמה אשר לא ידעו איש . ויהי בהן נערה קטנה יפה
 תאר ויפת מראה מאד ושמה בונה ויקחה שמעון לו לאשה ומספר כל זכר אשר
 שבו ולא הרגו מ"ז איש והיוותר הרגו ויהי כל הנערים וכל הנשים אשר שבו שמעון
 ולוי מעיר שכם עבדים לבני יעקב ולבניהם אחריהם עד יום לאח בני יעקב מארץ
 מצרים . ויהי כאשר יצאו שמעון ולוי מן העיר ויקומו שני הבחורים אשר נשאלו
 אשר התחבלו בחך העיר כי לא מתו בחך אנשי העיר ויעלו הבחורים ההם על
 העיר ויתקלבו בה וימלאו את העיר חריבה ואין איש כי אס הנשים בוסות ויעקו
 הבחורים ההם ויאמרו הנה זאת הרעה אשר עשו בני יעקב העברי לעיר הזאת
 אשר החריבו היום עיר מערי הכנעני ולא יראו לנפסם מכל יושבי ארץ כנען ויצאו
 האנשים ההם מהעיר וילכו אל עיר חסות ויבואו שמה ויגידו ליושבי חסות את כל
 הקצרות ואת אשר עשו בני יעקב לעיר שכם ויגיע הדבר לישב מלך חסות
 וישלח אנשים לעיר שכם לראות דברי הבחורים ההם . כי לא האמין להם המלך
 לדבר הזה ולאמר חך שני אנשים יחריבו עיר גדולה כשכם . ויבאו מלאכי ישב
 ויגידו לו לאמר באנו אל העיר חרבה אין איש כי אס מעט נשים בוכות . גם לאן
 ומקנה אין פס כי כל אשר בעיר בזז להם בני יעקב . ויהמה ישב על הדבר
 הזה לאמר חך שני אנשים יוכלו לעשות הדבר הזה להשמיד עיר גדולה ולא
 יוכל איש מהם להתיבז נגדם . כי לא היה כדבר הזה מימי נמרוד ואף מימי
 קדם לא היתה כזאת ויאמר ישב מלך חסות הן כל עמו חזקו ונלכה להלחם
 בעבריים ההם ולעשות להם כאשר עשו לעיר ונקמה מהם נקמה כל אנשי העיר .
 ויתעץ ישב מלך חסות עם כל יועציו על הדבר הזה ויאמרו אליו כל יועציו לא
 חובל לעבריים האלה לכך כי בטורה להם נעשות המעשה לכל העיר . השניים
 מהם חרבו את כל העיר ולא עמד איש נגדם ואף את הבואו אחס עליכם כלם
 יקומו עלינו והשמידו גם אותנו . אך שלח אל כל המלכים אשר סביבותינו ויבאו
 יחד ונלכה עמם ונקמה בבני יעקב אז חוכל להם . וישמע ישב אל דברי
 יועציו ויאמר לדבריהם בעיניו ובעיני עמו ויעש כן וישלח ישב מלך חסות אל
 כל מלכי האמורי אשר סביבות שכם וחסות לאמר עלו עלי ועזרוני ונכה את
 יעקב העברי ואת כל בניו וגשמידם מן הארץ כי כזה וכזה עשו לעיר שכם
 ואתם לא ידעתם . וישמעו כל מלכי האמורי את כל הרעה אשר עשו בני יעקב
 לעיר שכם ויתמחו מאד מהם . ויתקבצו כלם שנעה מלכי האמורי עם כל מחנותם
 יחד כעשרת אלפים איש שולף חרב ויצאו להלחם בבני יעקב וישמע יעקב כי
 התקבצו יחד מלכי האמורי להלחם עם בניו ויירא יעקב מאד ויירר לו . ויעקב
 יעקב על שמעון ועל לוי לאמר מה המעשה הזה אשר עשיתם למה הרעותם לי
 להביא עלי את כל בני כנען להשמיד אותי ואת ביתי כי במוחה הייתי גם אני
 גם כל ביתי ומעשו לי הדבר הזה ותקבצו עלי את כל יושבי הארץ כמעשיכם וישן
 יסודה את אביו לאמר החסם הרגו שמעון ולוי אחי את כל יושבי שכם הלא על
 אשר ענה שכם את אחימינו ויעבור על מצות אלהינו את נח ואת בניו כי גזל
 ונאף שכם אס אחימינו ויוסי שכם את כל הרעה אשר עשה ואין איש מיושבי
 עירו וזכרתי וזכרתי דבר אמה מעשה זאת הלא על זאת הלכו אחי ויטו את העיר
 ויושבו בה בידים על אשה עברו כל יושביה את מצות אלהינו החסם עשו כל אלה .
 ועתה למה תירא ויירר לך ולמה ירע לנכך על אחי ויחר אסך בקסם .
 והלא

והלא אלהינו אשר נתן בידם את עיר שכם ואת אנשיה האִיִּיתָן בִּידֵינוּ גַם אֵת כָּל מַלְכֵי הַכְּנַעֲנִי הַנְּאֻחִים עֲלֵינוּ וְעָשִׂינוּ לָהֶם כְּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲחֵי לְשָׁכֶם. עַתָּה דוּם לָךְ מֵעֲלֵיהֶם וְחָדַל לָךְ אֵל הִירָא אֲךָ בַּעַת בַּה' אֱלֹהֵינוּ וְהַחֲפֹלֵל אֲלֵינוּ בַּעֲדוֹ לְהוֹשִׁיעֵנוּ וּלְהַצִּילֵנוּ וּלְחַת אֵת אֲוִיבֵנוּ בִּידֵינוּ וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל עַבְדּוֹ מֵעַבְדֵי אֲבִיו לֵאמֹר לָךְ נָא רָאָה אִישׁוֹ הֵם הַמַּלְכִּים הַנְּאֻחִים עֲלֵינוּ נֹצְרִים עִם מַחֲנוּתֵיהֶם. וַיִּלֶךְ הַעֲבָד וַיִּבֶט פָּרְחוֹק וַיַּעַל אֶל גִּבְדֵי הַר סִיחֹן וַיִּרְא אֵת כָּל מַחֲנוֹת הַמַּלְכִּים עוֹמְדִים בַּשָּׂדֶה. וַיִּשָּׁב אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַמַּלְכִּים נֹצְרִים בַּשָּׂדֶה עִם כָּל מַחֲנוֹתָם עִם רֹב מְאֹד כְּחוֹל אֲשֶׁר עַל שֵׁפֶת הַיָּם. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל שְׁמֵעוֹן וְאֶל לֵוִי וְאֶל כָּל אֲחָיו הַתְּחַזְּקוּ לָכֶם וְהִייתֶם לִבְנֵי חַיִל כִּי ה' אֱלֹהֵינוּ אֲחֵנוּ אֶל תִּירָאוּם. עַמְדוּ לָכֶם וּתְגַדּוּ אִישׁ אֶת כָּל כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ אֵת קֶשֶׁתוֹ וְאֵת חֶרְבוֹ וּנְלַכֶּה וּנְלַחֲמֶה בַּעֲרֵלִים הַאֱלֹהִים ה' אֱלֹהֵינוּ יוֹשִׁיעֵנוּ. וַיִּקְוָמוּ וַיִּתְגַּדּוּ אִישׁ כְּלֵי מִלְחָמָה גְּדוּלִים וְקַטְנִים אֶחָד עֶשֶׂר צְנִי יַעֲקֹב וְכָל עַבְדֵי יַעֲקֹב עִמָּהֶם. וְגַם כָּל עַבְדֵי יִצְחָק אֲשֶׁר עִם יִצְחָק בְּחֶבְרוֹן בָּאוּ כֻלָּם אֲלֵיהֶם וּמְלוּבָשִׁים בָּכָל כְּלֵי מִלְחָמָה וַיִּלְכוּ צְנִי יַעֲקֹב וְעַבְדֵיהֶם לִקְרָאתָם הַמַּלְכִּים שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמֵאָה אִישׁ וַיִּלֶךְ גַּם יַעֲקֹב עִמָּהֶם וּבְנֵי יַעֲקֹב שָׁלְחוּ אֶל יִצְחָק בֶּן אֲבִירָהּ אֲבִירָהּ חֶבְרוֹנָה קְרִיָּה אֲרַבְעָה לְאָמֶר. הַחֲפֹלֵל נָא בַּעֲדוֹנוֹ אֵל ה' אֱלֹהֵינוּ לְהַצִּיל אֲחֵנוּ מִיַּד הַכְּנַעֲנִים הַנְּאֻחִים עֲלֵינוּ וּלְחַתֵּם בִּידֵינוּ. וַיִּתְחַלֵּל יִצְחָק בֶּן אֲבִירָהּ אֵל ה' בַּעַד צְנִי וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים אֲתָהּ הַנְּתַחָה אֵת אֲבִי לְאָמֶר אֲרַבְּהָ אֵת זֶרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְחֶבְרִיתָ גַם אֲחֹתִי וְחָקַסְתָּ אֵת דְּבַרְךָ וְעַתָּה הִנֵּה מַלְכֵי כְּנָעַן בָּאִים יַחַד לְהִלָּחֵם עִם צְנִי עַל אֲשֶׁר לֹא חָמַם צְרַפְיָהֶם. וְעַתָּה ה' אֱלֹהִים יֵאלֹהֵי כָל הָאָרֶץ סָכַל נָא אֵת עַמְּךָ כָּל הַמַּלְכִּים הַאֱלֹהִים לְבַלְתִּי הַלָּחֵם צְנִי. וְנַחֲתָ אֵת פֶּחַד צְנִי בְּכָל כָּל הַמַּלְכִּים הַאֱלֹהִים וְכָל אֲנָשֵׁיהֶם וְהַשְׁפֵּלְתָּ אֵת גְּאוֹתָם וַיִּשׁוּבוּ מֵעַל צְנִי. וְהִגַּלְתָּ אֵת כָּל צְנִי וְעַבְדֵיהֶם מֵהַם בִּידֶךָ הַחֲזָקָה וּבְזִרוּעֶךָ הַנּוֹטִיָּה כִּי בִידֶךָ הִכָּה וְהַגְּבֹרָה לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל אֱלֹהִים. וּבְנֵי יַעֲקֹב וְעַבְדֵיהֶם הִלְכוּ לִקְרָאתָם הַמַּלְכִּים הַאֱלֹהִים וַיִּבְטְחוּ בַּה' אֱלֹהֵיהֶם. וַיְהִי בְּלַחַתָּה וַיִּתְחַלֵּל גַּם יַעֲקֹב אֲבִירָהּ אֵל ה' וַיֹּאמֶר. ה' אֱלֹהִים אֱלֹהֵי הַנֶּשֶׁבֶת וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר מִשְׁלַח מִיָּמִי קָדָם וְעַד עַתָּה וְלַעֲוֹלָם. וְאַתָּה מַעֲוֹרֵר מִלְחָמָה וּמַשְׁבִּיתָהּ וּבִידֶךָ הִכָּה וְהַגְּבֹרָה. לְרוּחַם וּלְהַשְׁפִּיל חֲרָפָה נָא תַחֲנִי לְהַפְנוֹת אֲלֵי בְרַחְמֶיךָ לְחַת פֶּחַד צְנִי בְּכָל כָּל הַמַּלְכִּים הַאֱלֹהִים עִם אֲנָשֵׁיהֶם וְהַחֲרַדְתָּ אֲוִתָם וְאֵת מַחֲטֵיהֶם וְהִגַּלְתָּ אֵת כָּל הַבּוֹטְחִים עֲלֶיךָ בַּחֲסֹדְךָ הַגְּדוֹל כִּי אֲתָה אֲשֶׁר תִּדְבַר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ וְלְאֲוִמִּים תַּחַת יְדֵינוּ. וְכָל מַלְכֵי הָאֲמּוֹרִי בָאוּ וַיִּתְחַזְּקוּ בַּשָּׂדֶה לְהִתְעַזֵּץ עִם יוֹעֲזֵיהֶם מֵהַ עֲשִׂיהֶם עִם צְנִי יַעֲקֹב כִּי עוֹדֵם יִרְאִים מֵהֶם לְאָמֶר שְׁנַיִם מֵהֶם הַמִּיתוּ כָּל עִיר שָׁכֶם. וַיִּשְׁמַע ה' אֵל הַהֵל' יִצְחָק. וַיַּעֲקֹב וַיִּתֵּן ה' פֶּחַד גְּדוֹל וַיִּרְאָה בְּכָל כָּל יוֹעֲזֵי הַמַּלְכִּים הַאֱלֹהִים לְאָמֶר סֶה אֶחָד הַבְּסִילִים אֲתָם הַיּוֹם אִם אֵין לָכֶם חֲבוּנָה כִּי תִלְחַמוּ עִם הָעַבְרִים וְלִמָּה תִפְתָּחַם בְּמוֹת כֻּלָּם הַיּוֹם הַזֶּה שְׁנַיִם מֵהֶם בָּאוּ אֶל עִיר שָׁכֶם בְּאֵין יִרְאָה וּפֶחַד וַיִּתְגַּדּוּ וַיִּשְׁבֵי עִיר וְלֹא עָמְדוּ אִישׁ בְּפָנֵיהֶם וְאֵין תּוֹכְלוּ אֲתָם לְהִלָּחֵם עִם כֻּלָּם. וְהִלָּחַ יִדְעַתָּה כִּי אֱלֹהֵיהֶם חָפְזִים מְאֹד וַיַּעַשׂ לָהֶם נִוְרָאוֹת אֲבֵר לֹא נִעֲשׂוּ מִיָּמִי קָדָם וְאֵין בְּכָל אֱלֹהֵי הַעַמִּים יוֹכֵל לַעֲבֹת כְּנוֹרָאוֹתָיו. וְהִלָּחַ הוּא הִצִּיל אֵת אֲבִירָהּ אֲבִירָהּ הַעַבְרִי מִיַּד גְּמָרוֹד וּמִיָּד כָּל עַמּוֹ אֲשֶׁר בָּקְשׁוּ לְהַמִּיתוֹ סַעֲמִים רַבִּים. וְגַם מֵאֲשֶׁר הִצִּיל אֲשֶׁר הַשְׁלִיךְ אֲחֹתוֹ גְּמָרוֹד הַמֶּלֶךְ אֲלֵינוּ וַיִּזְלִילוּ אֱלֹהֵינוּ מִמֶּנּוּ וּמִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל אֲלֹהֵי אֲבִירָהּ אֲבִירָהּ הוּא אֲשֶׁר הַמִּית אֲתָם מַלְכֵי עֵילָם בְּנֵגֶטֶם בְּבֶן אֲחֵנוּ אֲשֶׁר הִיָּה יוֹשֵׁב בְּסֻדּוֹם צִימִים הֵם וַיִּקַּח אֵת עַבְדּוֹ הַגָּאֹמֵן צְבִירָהּ וּמֵעַם אֲנָשֵׁינוּ וַיִּרְדְּפוּ אֲחֵרֵי מַלְכֵי עֵילָם בְּלִילָה אֶחָד וַיִּמָּיתוּ כֻלָּם וַיִּשָּׁב לָבֶן אֲחֵנוּ אֵת כָּל רְכוּשׁוֹ אֲשֶׁר לָקְחוּ לוֹ. וְהִלָּחַ יִדְעַתָּה כִּי אֱלֹהֵי הַעַבְרִים הַאֱלֹהִים חָפְזִים מְאֹד וְגַם הֵם חֲפְזִים בּוֹ מְאֹד כִּי יִדְעוּ כִּי הִצִּיל מִכָּל אֲוִיבֵיהֶם. וְהִנֵּה בְּאַהֲבָתָם אֵת אֱלֹהֵיהֶם לִקְרָאתָם אֵת צְנִי

יחידו ומוחזרו ואמר להעלותו עולה לאלהיו . ולולי אלהיו אשר מנעו מלעשות
 הדבר ההוא אז עשבו בחכמתו את אלהיו . וירא אלהים את כל מעשיו וישבע לו
 ויבטיח אותו אשר יציל את בניו ואת כל זרעו מכל צרה אשר תבוא עליהם על
 אשר עשה את הדבר ההוא אשר לא חמל על בע מההנהגת אלהיו . והלא שמעת'
 את אשר עשה אלהיהם לפרעה מלך מצרים ולאבימלך מלך גרר בלקח' שרה אשת
 אברה' . אשר אמר עליה אחותי היא כי אמר פן יהרגוהו עליה ויאמרו לקחמה
 לאשה וישע אלהים להם ולאנשיהם את כל אשר שמעת' והנה ראינו בע ימינו הלחטו
 אשר בא עשו אחי יעקב אליו ועמו ארבע מאות איש ויאמר להשמידו . כי זכר
 לו את אשר לקח ברכתו מיד אביהם . וילך לקראתו בבואו משדן ארם להכות אדם
 על בניו . ומי הצילו מידו הלא אלהיו אשר בטח בו הוא הצילו מיד אחיו ואף
 מיד אויביו הלא יוכל להצילו . מי לא ידע כי אלהיהם הוא אשר הנביר את שני
 בני יעקב לעשות לעיר צכס הרעה אשר שמעת' . הנבטרתם יוכלו שנים להמית
 לעיר גדולה כשכס את לא אלהיהם אשר בטחו בו הוא אשר עשה להם את' כל
 זאת להמית את כל יושבי העיר צעירס . ואף אחס אשר ינאחס כ לכם מעירכם
 יחד והבאו להלחם עם כלם החולו להם ואף אתם יאספו לעזרתכם ככם אלף
 פעמים והלא תדעו הלא תשמעו כי לא עמם באתם להלחם כי עם אלהיהם
 אשר בחר עם באתם להלח' ותבאו להאזיד כלכם היום . ועתה חדלו לכם מן
 הרעה הזאת אשר חסנתם לעשות לנשמותיכם וטוב לכם כי לא תלכו להלחם ואף
 אתם הם מתי מספר כי אלהיהם עמם . ויהי כאשר שמעו מלכי האמורי את כל
 דברי יועזיהם וימלא לבנם פחד ויראו מבני יעקב ולא חבו להלחם עם . וגם אל
 דברי יועזיהם הטו את אזנם וישמעו את כל דבריהם ויטעו דברי היועזי' צעיני
 המלכי' מאד ויעשו כן . וישבו ויחדלו המלכי' מעל בני יעקב כי לא יכלו לגשת
 עליהם למלחמה כי יראו מהם וימם לבנם בקרב' מאד מיראתם אותם . כי מאת
 ה' היתה זאת להם כי שמע ה' אל תפלת יצחק ויעקב עבדיו כי בטחו בו . וישבו
 כל המלכים האלה עם מחנותם איש לעירו ביום ההוא ולא הלחטו עם בני יעקב
 בעת ההיא ובני יעקב עמדו במעמד' נגד הר סיחון ביום ההוא עד הערב ויראו
 כי לא באו לקראתם המלכי' האלה וישבו להם בני יעקב אל מקומ' . בעת ההיא
 נראה ה' ליעקב לאמר קום עליה בית אל ושם עשה שם מזבח לאל הנצלה
 אליך המציל אותך ואת כל בניך מצרה . ויקם יעקב ובניו וכל אשר לו ויעלו
 ויבאו בית אל בדבר ה' . ויעקב בן חשעי' שנה והשע שנים בעלותו בית אל .
 וישב יעקב ובניו וכל העם אשר אמו בנית אל בלו ויבן שם מזבח לה' הנצלה
 אליו . וישבו יעקב ובניו בנית אל ימים ששה חדשים . בעת ההיא מהה דבורה
 בה עץ מינקת רבקה אשר היתה עם יעקב ויקבור אותה יעקב מאמת לבית אל
 תחת האלון אשר שם וגם רבקה בה בתואל את יעקב ממה בעת ההיא בתכרון
 היא קרית הארבע והקבר במערת המכפלה אשר קנה אברהם מאת בני קת .
 ויהיו חיי רבקה מאת שנה ושלשים שנה ושלוש שנים . וישמ' יעקב כי ממה רבקה
 אמו ויבך מאד על אמו וישע לה מספר גדול ועל דבורה מניקתה תחת האלון
 ויקרא שם המקום ההוא אלון בכות . ולבן הארמי מה בימים ההם כי נגפו אלהי'
 על אשר עבר הנרי' אשר היה בניו ובין יעקב ויהי יעקב בן מאת שנה וירא
 אליו ה' ויבך אותו ויקרא את שמו ישראל ורחל אשת יעקב הרבה בימים ההם .
 וישע יעקב וכל אשר לו בעת ההיא מבית אל לבוא אל יצחק אביו הצרורה .
 וילכו בדרך ויהי עוד כנרת ארץ לבוא אפרתה והלד רחל בן ותקם בלדמה .
 והמת ויקברה יעקב בדרך אפרתה בבית לחם ויבן מצבה על קבורתה עד היום
 ויהיו ימי רחל חמש שנים וארבעים שנה ותמת ויקרא יעקב את שם בנו המולד ל

אשר ילדה רחל בנימין כי בארץ הימין נולד לו . ויהי אחרי מות רחל ויתן יעקב את אהלו בזה בלהה שפחה . ויקנה ראובן אל לאה אמו על הדבר הזה וימלא חמה ויקם בחמתו וילך ויבא אל אהלי בלהה וינתק את משכב אביו משם . בעת ההיא הוברה מצני ראינן חלק הבכורה והמלכות והכהונה כי הלל יצועי אביו והנחן הבכורה יוסף והמלכות ליהודה והכהונה ללוי על אשר חלל ראובן יצועי אביו ואלה תולדות יעקב אשר יולדו לו בסדן ארם והיו בני יעקב שנים עשר בני לאה הבכור ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון ודינה אחותם ובני רחל יוסף ובנימין ובני זלפה שפחה לאה גד ואשר בני בלהה שפחה רחל דן ונפתלי . אלה בני יעקב אשר יולדו לו בסדן ארם . ויסע יעקב ובניו וכל אשר לו ויבא ממרא קרית הארבע אשר בחברון אשר גרו שם אברהם ויחזק וישב יעקב ובניו וכל אשר לו עם יחזק אביו בחברון ועשו אהיו ובניו וכל אשר לו הלכו ארץ שעיר וישבו שם ויאחזו בארץ שעיר ויפרו וירבו מאד בני עשו בארץ שעיר . ואלה תולדות עשו אשר נולדו לו בארץ כנען והיו בני עשו הבכור עדין לעשו את אליפו בכורו ובשפת ילדה לו את רעואל ואהליבמה ילדה לו את יעוש ואת יעלם ואת קרה אלה בני עשו אשר יולדו לו בארץ כנען והיו בני אליפו בן עשו תימן אומר נפו ונעהם וקנו ועמלק ובני רעואל נחת וזרח ובמה ומזה . בני יעוש חמנה עלוה יתא ובני יעלם אלה ופינן וקנו . ובני קרה תימן מבזר מנדילא עיר . אלה משפחות בני עשו לאלופיהם בארץ שעיר ואלה שמות בני שעיר החורי יושבי ארץ שעיר לוסן ושוכל וזבעון וענה ודישון ואזר ודישן בנים שנעה . והיו בני לוסן חורי והימן ותמנע אחותה היא תמנע אשר באה אל יעקב ואל בניו ולא שמעו אליה ותלך ותיש סלגש לאליפו בן עשו ותלד לו את עמלק ובני שוכל עלון ומנחת ועיבל . שסו ואונס ובני זבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מלא את הימים במדבר ברעותו את החמורים לזבעון אביו . ויהי בהיותו רועה הן החמורי לאביו ויוליכם המדבר כפעם כפעם לרפואן ויהי היום ויוליכם אהר מדבר אחד על שפת ים סוף נגד מדבר העמים . ויהי הוא רועה שם והנה רוח סערה חזקה מאד באה מעבר הים והניח על החמורים הרועים שם ויעמדו כלם . ואח"כ יבאו מעבר הים מן המדבר כעשרים ומאה היות גדולות ונוראות מאד ויבאו כלם אל מקום החמורים ויהי'צבו שם . והחיות ההמה מחני' ולמטה כתואר בני האדם ומחני' ולמעלה מהם כדמות דובי' . ומהם כדמות קופי' ולכן זנבות אחוריהן מבין כחשיהן ומטה לארץ כזנב הדוכיפת . ויבאו החיות האלה ויעלו וירכבו על החמורים ההם ויוליכום כולם וילכו להם עד היום הזה ואחת מהחיות ההמה נגשת לפני ענה והכהו בזנבה ותנחת מן המקום ההוא . וירא את המעשה הזה ויירא מאד לנפשו וינח וימלט וינס שעיר' . ויספר לאביו ולאחיו את כל אשר קרהו וילכו אנשי רבים לבקש את החמורים ולא מצאו ולא יספו עוד ענה ואחיו ללכת אל המקום ההוא והלאה כי יראו לנפשותם מאד . ובני ענה בן שעיר דישון ואהליבמה אחותו ובני דישון חמדן ואשכנ ויחרן וקרן ובני אזר בלחן וזעון ועקן ובני דישון עזן וערן . אלה משפחות בני שעיר החורי לאלופיהם בארץ שעיר . ויבא עשו ובניו בארץ שעיר החורי יושב הארץ ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד . ויעקב ובניו וכל אשר להם ישבו עם יחזק אביהם בארץ כנען כאשר צוה ה' את אברהם אביהם . ויהי בשנת מאה וחמש שנים לחיי יעקב היא השנה החשיעית לשנת יעקב ובניו בארץ כנען בגואן מסדן ארם . ויסע יעקב ובניו בימים ההם מחברון וילכו ויבאו עיר שכם הם וכל אשר להם וישבו שם כי מצאו להם בני יעקב בעיר שכם מרעה טוב ושמן למקניהם ועיר שכם שבה ונבנהה בעת ההיא והיו בה כשלוש מאות איש ואשה ויבאו יעקב ובניו וכל אשר להם וישבו בחלקת

השדה אשר קנה יעקב מאת חמור אביו שכם וצואו מסדן ארם ערס הכות שמעון
 ולוי את העיר. וישמעו כל המלכים האלה מלכי הכנעני והאמורי אשר בניבות
 עיר שכם כי בואו עוד בני יעקב שמה וישבו בה. ויאמרו הֲיִדָּו בְּנֵי יַעֲקֹב הַעֲבָדִי
 יבואו העיר וישבו שם אחר אשר הכו את יושביה ויירשו ועתה ישובו וירשו
 גם את אלה היושבים בעיר ויהרבו. ויעקבו כל מלכי כנען עוד ויבואו כלם
 יחד להלחם עם יעקב וגם בניו. וישלח יצוב מלך ספוח גם אל כל המלכים
 אשר בניבותיו אל אילון מלך גשז ואל איהורי מלך שולה ואל פרעתון מלך חמר
 ואל כוסי מלך סרסן ואל לבן מלך בית חורין ואל שכיר מחנימה לאמר עלו אלי
 ונאצוני ונכה את יעקב העברי ואת בניו ואת כל אשר לו כי בואו עוד שמה לרשת
 אותה ולהרוג את יושביה כראשונה ויעקבו יחד ויבואו כל המלכים האלה עם כל
 מחגייהם עם רב מאוד כחול אשר על שפת הים ויגורו כלם נגד ספוח. ויבא
 יצוב מלך ספוח אליהם עם כל חילו ויתן עמהם נגד ספוח מחוץ לעיר ויתחלקו כל
 המלכים האלה לשבע חלקים לשבצ מחנות על בני יעקב וישלחו ספר אל יעקב ואל
 בניו לאמר בואו אלינו כלכם ונאמרה עמכם פני' במישור וננקמה מכם נקמת אנשי
 שכם אשר הרגתם אותם בעיר' ותוסיפו עמה ותשובו אל עיר שכם ותשבו בה
 להרוג את כל אנשיה כראשונה. וישמעו בני יעקב את הדבר הזה ויחר אפם
 מאד מדברי מלכי כנען. וימארו ויקומו כל בני יעקב עשרה ויחגרו איש כלי
 מלחמתו ומהם מאה וי"ב איש מבניהם מלובשים כלי מלחמה. ויילכו כל
 האנשים האלה בני יעקב עם עבדיהם לקראת כל המלכים ההם ויעקב אביהם
 עמהם ויעמדו כלם בחל שכם. ויתפלל יעקב ביד בניו אל ה' ויסרוש כפיו אל
 ה' ויאמר ה' אלהים אמת אל שדי אבינו אתה ואמת ירנהו ומעשה ידיך אהנו
 הלא נא את בני ברחמיך מיד אויביהם הנאים היום להלחם בם והשגיח אותם
 מידם כי בידך הכה והגבורה להושיע מעם מיד רב ונתת לפעדיך בני חוזק לב
 ונצורה להלחם באויביהם להכרעם חתיהם והסלת את כל אויביהם לסיהם ולא
 ימותו בני ועבדי ביד כנען. אך הם עוב בעיך לקחת את נפשות בני ועבדי
 קחם נא ביד מלאכך ברחמיך הרבים ואל ימותו היום ביד מלכי האמורי. ויהי
 ככלות יעקב להתפלל אל ה' וחרעש הארץ ממקומ' ותחשך השמש ויתכסו כל
 המלכים האלה ותנא בהם מהומה גדולה. וישמעו ה' אל הסלת יעקב ויתן ה'
 סחז בני יעקב ומורא' בלב כל המלכים ובלב נבאומיהם. כי השמיע ה' אותם
 קול רכב וקול סוס עזים מאת בני יעקב וקול מחנה כבוד אותם. וייראו המלכי'
 האלה יראה מבני ירב ויהי עומדים במצמדם והנה בני יעקב באים עליהם
 במאה וי"ב איש בקול עזים וכבר. ויהי כראות כל המלכים האלה את בני יעקב
 באים לקראתם וחוסף להם יראה בלבם ויאמרו לשוב מצל בני יעקב כראשונים
 לנלתי הלחם בם אך לא צנו להם כי אמרו הנה חרפה היא לנו לשוב מפני
 הַעֲבָדִים זֶה פָּעַמִּים וּבְנֵי יַעֲקֹב קָרְבוּ וַיִּגְשׁוּ נֶגַד כָּל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וּמַחְנוּתֵיהֶם
 ויראו והגה עם כבוד מאד כחול הים. ויקראו בני יעקב אל ה' ויאמרו הושיע
 ה' לנו הושיע וננו כי כך בעתנו ולא נמות ביד הזרלים הנאים עלינו היום.
 ויחגרו בני יעקב את כלי מלחמתם ויקחו את המגירה בידיהם ואיש כידונו בידו
 ויגשו להלחם. ויתן ויתן יהודה בן יעקב ראשונה לפני אחיו וי' אנשים מעבדיו
 עמו ויתן לקראת המלכים האלה. וישבו מלך ספוח גם הוא יבא ראשונה עם חילו
 לקראת יהודה. וירא יהודה את יצוב ואת חילו יבא ראשונה לקראתו ויחר אף
 יהודה מאד ותחתו בערה זו. ויגש להלחם ויתן יהודה את נשאו לאות וישבו וכל
 חילו האך ונא לקראת יהודה והוא רוכב על סוס חזק ועזים מאד. וישבו איש
 נגור חיל מאד ויסתה מראשו ועד רגליו בכרזל ונחושף. והוא מורה חיל' בשמי

ידיו מעל הסוס לפניו ולאחריו כמשפטו בכל מלחמותיו ולא יחסיא במקום אשר יורה עליו החני' ויהי כי בא ישוב להלחם ביהודה ויורה חני' רבים אל יהודה ויקצור ה' את יד ישוב ויאבדו כל החתים אשר ירה על חשיו . וכל זאת הלך ישוב וקרב לפני יהודה להטותו בחתים אך היה מרחק בין שניהם כשליש חמה . וירא יהודה את יבוב מור' בחתים לפניו וירץ אליו בחמת כמו . וישא יהודה חבן גדולה מן האדמה והיה משקלה כששים שקלים . וירץ יהודה לקראת ישוב ויכהו באבן ההוא על מגינו ויחנהל ישוב מן המכה ויפול מעל הסוס לארץ . וינחק המגן מיד ישוב וילך לו מחזוק המכה ההיא כמו חמש עשרה חמה ויפול המגן לפני המחנה השנית . והמלכים אשר באו עם ישוב ראו מרחוק את גבורת יהודה בן יעקב ואשר עשה לישוב ויחנהלו מאד מפני יהודה ויחבקו אל מחנה ישוב לבהלו אותו וישלוף יהודה את חרבו ויך ממחנה יבוב ארבעים ושנים איש . וינוסו כל מחנה ישוב מפני יהודה ואין איש עומד נגדו ויעזבו את ישוב וינוסו מעליו וישוב עודנו נופל לארץ וירא ישוב כי ברחו מעליו כל אנשי מחנהו וימחר ויקם בנהלה לקראת יהודה ויעמוד על רגליו מול יהודה ויערוך ישוב לכדו מלחמה עם יהודה ויכה מגינו מול מגינו ואנשי ישוב ברחו כולם כי יראו מפני יהודה מאד . ויפול ישוב את הכידון בידו ויכה את יהודה על ראשו . וימחר יהודה וישא מגינו על ראשו לנגד כידון ישוב ויקבל מגן יהודה את מכת כידון ישוב ויכרות את המגן לשני' . וירא יהודה כי נכרת מגינו וימחר וישלוף חרבו . ויכה את ישוב בקרסולי הדגלים ויכרות את רגליו ויפול ישוב לארץ ויפול הכידון מידו . וימחר יהודה וישא את כידון ישוב ויכרותו כי את ראשו וישליכה אל רגליו . והי' כראות כל בני יעקב אשר עשה יהודה לישוב . וירוו כלם אל מערכות המלכים ההם וילחמו בני יעקב במחנה ישוב ובמחנות כל המלכים אשר עם וישילו מהם בני יעקב ס'ו אלף איש ויכו בהם כהכות בקשואים ואת הנותר ברחו לנפשם ויהודה עודנו עומד . על גויית ישוב ויפשוט את שריו ישוב מעליו וגם את הכרזולות הנחושת אשר על ישוב פשט יהודה . והנה ס' אנשי שרי ישוב באו לבדם נגד יהודה להלח' בו . וימחר יהודה ויקח חבן מהארץ ויך בה את האחד על ראשו וחבקע ראשו וקטל גם הגויה מעל הסוס לארץ . ויראו ח' השרים הנשארים את גבורת יהודה וייראו מאד ויטו וירדוף אחריהם יהודה וי' אנשיו וידביקו אותם ויהרגו אותם . ובני יעקב עודם מכים במחנות המלכים ויהרגו מהם רבים אך המלכ' החלה בנפשיהם עמדו עם כל שריהם במעמדם ולא ברחו ממקומ' ויעקו על כל מחנות הבורח' מפני בני יעקב ואין שומע אליהם כי יראו מאד לנפשות' פן ימותו וישבו כל בני יעקב אחרי הטח במחנות המלכים ויבואו לפני יהודה ויהרהר עודנו הירג את ח' שרי ישוב ופושט את גדיה' וירא לוי את חילון מלך געש הולך וקרב נגדו עם הרבעה עשר שריו להכותו ולוי לא ידע . ויגש עד חילון עם שריו ויפן לוי ואחריו וירא והרה לו המלחמה לאחור . ויץ לוי עם שנים עשר מעבדיו וילכו ויהרגו את חילון ואת שריו לפי חרב . ואוהירי מלך שילה נגש לעזיר את חילון ויגש מול יעקב וימשך יעקב את הקשת אשר בידו ויך בחץ את אוהירי וימיתהו . והי' כאשר מת אוהירי מ'ך שילה וינוסו ארבעה המלכ' הנשארים עם . ימחר שריהם ממקום מעמדם ויבקשו לברוח להם ויאחרו אין לנו עוד גבורה עם העבדים אחרי אשר המיהו את שלשת המלכים ושריהם החזקים ממנו . ובני יעקב כאשר ראו כי נחפו המלכים הנשאר' וירדפו להם אחריהם . ויבאו גם בני יעקב מחל שכס מן המקום אשר עמדו שם וילכו אחרי המלכ' ויגשו אליהם עם עבדיהם . והמלכ' וכל השרים וימחר מתוהם ראו כי נגשו בני יעקב אליהם וייראו לנפשם ויטו ויברחו וילכו עד עיר חסר . וירדפו אחריהם בני יעקב

עד שער עיר חסר ויכו במלכים האלה ובמחמה' מכה רבה כארבעת אלפי איש
 ויהי הם מכים במחנה המלכי' ועקב משך עוד בקשה ויכה במלכי' ויהרגם כלם .
 ויהרוג את פרעתון מלך חסר בשער עיר חסר ואחר כן הכה את סוסי-מלך
 סרסן ואת לבן מלך בית חורון ואת שכיר מלך מחנימה ויהרגם כלם בחלים חן
 לאחד ומחו . ויוסיפו בני יעקב ויערכו מלחמה עם מחנות המלכי' הנהה עד
 שער חסר והמחנות בראוחם כי מחו כל מלכיה' ויחזו עורף ליום ויכו מהם עוד
 כארבע מאות איש ויפלו מעבדי יעקב במלחמה ההיא ג' אנשים וירא יהודה כי
 מחו ג' אנשים מעבדיו ויחר לו מאד ותבער בו חמתו על האמורי וכל האנשים
 הנשארים ממחנות המלכים וייראו מאוד לנפשו וירוו וישברו את שער תומות עיר
 חסר ויבאו כלם בחוף העיר להמלט . ויתחבאו כלם בחוף עיר חסר כי עיר חסר
 גדולה מאד ורחבת ידים ויהי כבוא כל המחנות האלה בחוף העיר ויראו אחריהם
 בני יעקב אל העיר . ויאלו מהעיר ד' גבורים מלומדי מלחמה ויעמדו נגד פתח
 העיר וחרבותם שלופות וחניתותיהם בדיהם וימציגו נכח בני יעקב ולא נחטם לבוא
 העירה . וינן אליהם נפתלי ויבא בתיכס ויכה בחרבו את שנים מהן ויכרות ראשם בפעם
 אחת . ויטן אל בניו האחרי' והנה נבו וירדוף אחריה' וידיבקס ויכס וימית' .
 ובני יעקב באו העירה ויראו והנה חומ' אחרת לעיר ויבקשו את שער החומה
 ולא מצאו וידלגו ויודגו יהודה ויעל על קיר החומה ויעלו אחריו שמעון ולוי וירדו שלשתם
 מעל החומה אל תוך העיר ויהרגו שמעון ולוי את כל האנשי' הנמלטי' אל העיר
 וגם את כל יושבי העיר וגושיהם וספס הרגו לפי חרב . ותעל לעקת העיר
 השמימה וידלגו דן ונפתלי על החומה לראות מה קול האעקה כי יראו בני יעקב
 אל אחיהם ושמעו את כל יושבי העיר דובני' כבני ובתח' וגי' לאמר הנה אשר
 לנו בעיר קמו ולכו אך המת אל תמיתונו . ויהי ככלות יהודה להכות את כל יושבי
 העיר ויעלו על החומה ויקראו אל דן ואל נפתלי אשר על החומה ואל יחד אחיהם
 ויודיעו להם שמעון ולוי את שער העיר ויבואו כל בני יעקב לקחת את כל השלל .
 ויקחו בני יעקב את כל שלל עיר חסר האנן והבקר והרכוש ושבו את יחד השבי
 ויאלו מן העיר צום הוא . ויהי צום השני וילכו בני יעקב סרסנה כי שמעו
 כי אנשי סרסן אשר נשארו בעיר נאספו להלחם אחס על אשר הרגו את מלכס
 וסרסן היחה עיר גבוהה מאד ובצורה ולה חיל עמוק סביב לעיר ועמוק החיל
 כחמשים אמה ורחבו ארבעים אמה ולא היה לאיש מקום לביא אל העיר מפני
 החיל . ויראו בני יעקב את חיל העיר ויבקשו בו דרך ולא מצאו . כי היה דרך
 העיר מאחריה והיה כל איש אשר יבוא לעיר בא מן הדרך ההוא וכבד את כל
 העיר ואחר יבוא העירה ויראו בני יעקב כי לא מצאו דרך העיר ויחר אפס מאד
 ויושבי העיר כראוחם כי באו להם בני יעקב יראו מאד מהם כי שמעו את אשר עשו
 לעיר חסר . ולא יכלו יושבי עיר סרסן ללאת לקראת בני יעקב אחרי אשר
 נתקבצו בעיר להלחם גם כי יבואו בעיר אך כאשר ראו כי באו אליהם יראו מאד
 מפניה' כי שמעו את גבורתם ואת אשר עשו להם . וימחרו יושבי סרסן וישאו
 את גשר דרך העיר ממקומו סרסן באו בני יעקב ויביאו אותם בחוף העיר . ויבאו
 בני יעקב ויבקשו את דרך בעיר ולא מצאו . ויושבי העיר עלו מעל לחומה ויראו
 והנה בני יעקב מבקשים את מבוא העיר . וימחרו יושבי העיר את בני יעקב מעל
 לחומה ויקללו אותם וישמעו בני יעקב את החרסה ויחר אפס מאד ותבער גם
 חמתם ויקללו עליהם בני יעקב ויקמו וידלגו כלם את החיל בחוזק גבורתם ויעברו
 את הארבעים אמה רוחב החיל בגבורתם . ויהי בעברם את החיל ויעמדו תחת
 חומת העיר וימלאו את כל שערי העיר סגורים בלדת ברזל . ויבאו בני יעקב
 לשבור את דלתי שערי העיר ולא עזבו יושבי העיר כי היו משליכי עליהם אנשים

וחזים מעל לחומה . ויהי מספר האנשים אשר היו על החומה ארבע מאות איש .
 ויראו בני יעקב כי לא עזבו אנשי העיר לפתוח שערי העיר וידלגו ויעלו על
 קיר החומה ויעל יהודה ראשונה מזרחה העירה . ויעלו אחריו גד משאת העיר
 ימה ושמעון ולוי לפניה ודן וראובן נגבה . והאנשים אשר מעל לחומה יושבי העיר
 בראותם כי עלו אליהם בני יעקב ויברחו כלם מעל החומה וירדו העירה
 ויחבצו בעיר ויגשו יששכר ונפתלי הגשורים תחת החומה ויבכרו את שערי העיר
 וידיקו את בשערי העיר ומס הכרזל ויבואו כל בני יעקב העירה הם וכל אנשיהם
 וילחמו עם כל יושבי עיר סרטן ויכוס לפי חרב ולא עמד איש בפניה . ויטבו
 כמאחיים איש מן העיר וילכו כלם ויחבצו במגדל אחד בעיר . וירדוף יהודה
 אחריה עד המגדל ההוא ויתון את המגדל ויפול על האנשי ויטו כים . ויעלו
 בני יעקב דרך גג המגדל ההוא ויראו והנה מגדל אחד מרחוק בעיר גבוה וחזק
 מאד וראשו בשמים וימהרו וירדו בני יעקב וילכו עם כל אנשיהם אל המגדל
 ההוא וימלאו מלא אנשי ונשים וסף כאלם מאות איש ואשה . ויכו בני יעקב
 באנשי ההם מבה גדולה בתוך המגדל ויברחו ויטו מהם . וירדפו אחריה שמעון
 ולוי וילאו אליה שנים עשר אנשי גבורי מאוד וחזקי מהמוק אשר התחבצו
 שם . ויערכו השנים עשר האנשי ההם מלחמה עזומה מול שמעון ולוי ולא יכלו
 עליהם שמעון ולוי ויכרתו הגבורי ההם את מגיני שמעון ולוי ויכה אחד מהם
 את לוי בחרבו על ראשו וימהר לוי וישם ידו על ראשו כי ירא מן החרב וסך
 החרב ביד לוי וכמעט אשר לא נחתך ידו לו . ויתפוש לוי את חרב הגבור בידו
 האחרת ויקנה בחוקה מיד האיש ויכהו בה על ראש הגבור ויסר את ראשו . ואחד
 עשר האנשי נגשו להלחם עם לוי כי ראו כי מת אחד מהם וילחמו עם בני
 יעקב ולא יכלו להם בני יעקב כי חזקי האנשי ההם מאד . ויראו בני יעקב
 כי לא יכלו להם ויעק שמעון לעקב גדולה ומרה עד מאד ויחבצו כל האחד
 עשר הגבורי מקול לבקת שמעון . ויכר יהודה מרחוק את קול לבקת שמעון
 אחיו וירלו נפזלי ויהודה במגיניהם אל שמעון וימלאו אותו נלחם בגבורי ההם
 ולא יכלו להם כי נכרתו מגיניהם . וירא נפתלי כי נכרתו מגיני שמעון ולוי
 ויקח שני מגיני מאת עבדיה ויבא אותם אל שמעון ואל לוי . וילחמו שמעון
 ולוי ויהודה שלשתם באחד עשר הגבורי ההם ביום ההוא עד עת נקות היום ולא
 יכלו להם . ויוגד הדבר הזה ליעקב ויחר לו מאד ויחפז אל ה' וילך הוא ונפתלי
 בנו נגד הגבורי ההם ויגש יעקב וימך בקשת ויקרב אל הגבורי ההם ויהרג
 מהם בקשת שלשה אנשי ויפנה השמונה הגשורי והנה המלחמה להם פני ואחו'
 וייראו מאד לנפסם ולא יכלו לעמוד לפני בני יעקב ויברחו מפניה ויהי בברח'
 ויפגעו את דן ואת אשר באים לקראת ויפלו עליהם פתאו וילחמו בהם ויהרגו
 מהם שני אנשי ויהודה ואחיו רדפו אחריה ויכו את הגשורי מהם ומיתום :
 וישוברו כלבני יעקב ויהלכו בעיר ויחפזו בה את ימלאו בה איש וימלאו כעשרי בחירי'
 במערה אחת בעיר ויהרגו כולם גד ואשר ואת יתר האנשי אשר נסו
 וימלטו מהמגדל השני פגעו בהם דן ונפתלי וילחמו בהם ויהרגו כולם . ויהרגו
 בני יעקב את כל יושבי העיר סרטן אך הנשי והסף עזבו בעיר ולא הרגו אותם .
 וכל יושבי עיר סרטן גבורי כולם אחד מהם ירדוף אלף ושני' לא ינוסו מפני
 רבנם מיהר האדם . ויהרגו בני יעקב כולם לפי חרב ולא עמד איש מהם בפניה'
 ויעזבו את הנבי בעיר . ויקחו בני יעקב את כל שלל העיר ומהשבי אשר בחרו .
 ויקחו את האזן ואת הנקר ואת כל רכוש העיר ויעשו בני יעקב לקרן וליושביה .
 כאשר עשו לחסר וכל יושביה וישו וילכו משם . ויהי בצלח בני יעקב משה
 סרטן וילכו להם כמהלך מאחי' אמה . ויפגעו את יושבי תפוח וילאו לקראת כי

יאלו להלחם אחס על אשר הכו את מלך חסות ואת כל אנשיו . ויאלו כל האשחר
 בעיר חסות להלחם את בני יעקב ויאמרו להגיל מידם את השני ואת המלקוח
 אשר לקחו מחסר ומסרסן . וילחמו כל יתר אנשי חסות עם בני יעקב במקום
 ההוא ויכוס בני יעקב ויכחו' וינוסו לפניה' וירדפו' עד עיר ארבליו ויסלו כולם
 לפני בני יעקב וישבו בני יעקב ויאלו חסות לקחת את שני חסות ויהי בנואם
 חסות וישמעו כי יאלו להם אנשי ארבל לקראתם להגיל את שני אחיה' . וישנו
 בני יעקב עשרה אנשים מאנשיה' בחסות לביו את העיר ויאלו הם לקראת אנשי
 ארבליו ואנשי ארבליו יאלו הם וגם נשיהם להלחם את בני יעקב כי נשיהם היו
 מלומדות מלחמה ויאלו כארבע מאות איש ואשה וילעקו עליהם כל בני יעקב בקול
 גדול וירצו כלם לקראת יושבי ארבל בקול גדול ועזום . וישמעו יושבי ארבליו
 את כל זעקה בני יעקב ונחמות' כקול אריות וכנחמ' ים גליו ויפול פחד ויראה
 בלבם מבני יעקב וייראו מאד מפניהם וישבו אחוריה' וינוסו לפניה' אל העיר
 וירדפו בני יעקב אחריה' עד שער העיר ויבואו עליה' בעיר . וילחמו בני יעקב
 אחס בחוץ העיר וכל נשיהם קולעים בקלע אל בני יעקב ויהי המלחמה ביניהם
 חזקה ביום ההוא עד הערב ולא יכלו עליהם בני יעקב וכמעט אשר מחו בני
 יעקב במלחמה ההיא וילעקו בני יעקב אל ה' ויתחזקו מאד לעת הערב ויכו בני
 יעקב את כל יושבי ארבל לפי חרב וישבו בני יעקב את כל השביה ואת כל השלל לאן ובקר
 אשר נכו מסרסן הכוס בני יעקב בארבליו . וישבו בני יעקב לארבל ולחסות כאשר
 עשו לחסר ולסרסן ויהי כראותם כי מחו כל אנשיהם ויסלו כולם על גנות העיר
 ויכו את בני יעקב באבני' כחמר . וימהרו בני יעקב ויבואו העירה ויחפשו את
 כל הנשים ויכו' לפי חרב וישבו בני יעקב את כל השביה ואת כל השלל לאן ובקר
 ומקנה . וישבו בני יעקב לארבל כאשר עשו לחסות ולחמר ולשיל' וישבו ויאלו
 משם אל דרכם . ויהי ביום החמישי וישמעו בני יעקב כי התקבצו עליהם אנשי
 געש למלחמה על אשר הרגו את מלכם ואת שריהם כי ארבעה עשר שרים היו
 בעיר געש ויהרגום כולם בני יעקב במלחמה הראשונה ויחגרו בני יעקב איש
 כלי מלחמתו ביום ההוא וילכו למלחמה לקראת יושבי געש ובגעש עם רב ועזום
 מעט האמורי וגעש היה עיר חזקה ובגורה מאד מכל ערי האמורי ולה שלש
 חומות ויבואו בני יעקב געשה וימלאו שערי העיר סגורים וכחמש מאות איש
 נלכים מעל לחומה החלונה . ועם רב כחול אשר על שפת הים ארבו לבני יעקב
 מחוץ לעיר מאחריה' וישבו בני יעקב לפתוח את שער העיר ויהי בגשת' והגם
 המארבי' אשר אחרי העיר באו מתקומ' ויסבבו את בני יעקב לאנשי געש בחוץ
 ויהי להם המלחמה שנים ואחור גם כל האנשים אשר על שפת הים ארבו לבני יעקב
 חלים ואבני' מעל החומה . וירא יהודה כי כבדו עליהם כל אנשי געש וילעק
 לעקה גדולה ומרה ויבהלו כל אנשי געש מקול זעקת יהודה ויסלו אנשים מן החומה
 מעוזם הזעקה . וגם כל אשר מחוץ לעיר ואשר בעיר יראו מאד לנפשם . וישבו
 בני יעקב עוד לשבור דלתי העיר וישליכו עליהם אנשי געש מעל החומה אבנים
 וחלים ויבריחו מעל השער . וישבו בני יעקב אל כל אנשי געש אשר אחס
 מחוץ לעיר ויכה בהם מכה רבה מאד כהכות בקשואים ולא יכלו כולם לעמוד
 מכה בני יעקב כי נפלה עליהם כולם אימתה ופחד מפני זעקת יהודה . ויהרגו
 בני יעקב את כל האנשי' ההם מחוץ לעיר . וישבו עוד בני יעקב לפתוח העיר
 ולהלחם תחת חומת העיר ולא יכלו . כי כל יושבי געש אשר גשארנו בעיר סבבו
 כולם את חומת געש מסה ומסה ולא יכלו בני יעקב לגשת אל העיר להלחם
 ויהי כאשר יקרבו בני יעקב אל אחת מהארות להלחם תחת החומה

וישליכו עליהם יושבי געש חזים ואבנים כמטר ויצריחום מתחת החומה ויראו
 אנשי געש על החומה כי לא יכלו עליהם בני יעקב מתחת החומה ויחרפו
 אז בני יעקב כדברים האלה לאמר . מה לכם ולמלחמ' אשר לא הוכלו
 עלי' האף לנעש העיר החזקה וליושביה מוכלו לעשות כאשר עשית' לערי
 האמורי אשר הם בלתי חזקים הלא לחשים אשר בנו עשית' הדברים האלו
 ומהרגום פתח העיר כי אין עמדם גבורה כי יראו מקול לעקתכם . ועתה
 הצמקום הזה תוכלו להלחם הלא בזה אתם מתיים כולכם ונגממה מכם נקמת
 כל הערים אשר חרבנתם אותם ויחרפו מאד יושבי געש את בני יעקב
 ויקללום בצלהיהם וישליכו עליהם חזים ואבנים עוד מעל החומה . וישמע
 יהודה ואתיו את דברי יושבי געש ויחר אשם מאד ויקנא יהודה לאלהיו
 בצדק הזה ויאמר ה' הושיעה הושיעה ה' לנו ולאחינו . וירץ מרחוק
 בכל כחו וחרבו שלופה בידו וידלג מארץ ויעל וירכב על החומה בחמת
 כחו ותפול החרב מידו . ויעקב יהודה על החומה ויבהלו כל האנשים
 אשר על החומה ויפלו מהם בחיך העיר מעל החומה וימותו . ואשר עודם על
 החומה כאשר ראו את גבורת יהודה יראו מאד ויטו מהם לנפשם אל
 הוך העיר להמלט . ומקנא' התחזקו להלחם עם יהודה על החומה ויגשו
 להמיתו בראוחם כי אין חרב ביד יהודה . ויאמרו להסילו מעל החומה אל
 אחיו ויעלו עליהם כעשרים אנשים מהעיר לעוזרם ויסיבצו את יהודה ויעקו
 כולם עליו ויגשו אליו בחרבות שלופות ויבהילו את יהודה וינ'ק יהודה מעל
 החומה אל אחיו . ויעקב ובניו משכו בקשת מתחת החומה ויכו באנשים
 אשר על החומה שלשה אנשים ויוסף יהודה ויעקב ויקרא ה' עזרנו ה'
 חללנו ויעקב בקול גדול על החומה וחשמע ה' ויעקב למרחוק . ויהי בצ'קו
 ויוסף עוד שנית ללצוק ויבהלו כל האנשים אשר סביבות יהודה מעל החומה
 וישליכו אים חרבו מידו מקול ה' . קת יהודה ומפחדו ויטו להם . ויקח
 יהודה את החרבות אשר נפלו מידם וילחם בס יהודה ויהרג מהם עשרים
 אים על החומה . ויעלו עוד מן העיר אל החומה כשמונים אים ואשה
 ויסיבצו כלם את יהודה ויתן ה' פחד יהודה בלבם ולא יכלו לגשת אליו
 וי-קב וכל אשר אתו משכו בקשת מתחת החומה ויהרגו עשרה אנשים על
 החומה ויפלו החת החומה לפני יעקב ובניו וייראו אנשי החומה כי נפלו
 מהם שלשים אים וירצו עוד אל יהודה בחרבות שלופות אך לא יכלו לגשת לפניו
 כי יראו מאד מגבורת יהודה וגם גבור אחד מהם ושמו ערוד ויכה את
 יהודה בחרבו על ראשו וימהר יהודה וישה מגינו על ראשו ותך החרב במגן
 ויחלק לבנים והגבור ההוא בהכותו את יהודה רץ לנשאו מפקד יהודה וימצדו
 רגליו על החומה ויפול בחוץ בני יעקב תחת החומה ויכוה בני יעקב וימיתוהו
 ותחאב ראש יהודה ממכת הגבור וכמעט אשר לא מת יהודה ממכה ההיא ויעקב
 יהודה מכאב המכה ההוא מ-ל החומה וישמע דן קול לעקת יהודה וצב'ר
 בו שמו ויקס גם הוא וילך מרחוק וירץ וידלג מארץ וי-ל על החומה בחמת
 כחו ויהי צילות דן על החומה אל יהודה ויצרחו משם כל אנשי החומה אשר
 עמדו נגד יהודה ועלו על החומה השני' וישליכו עוד חזים ואבנים מן החומה
 השניה אל דן ויהודה ויבקשו להצריחם מן החומה ויבאו החזים והאבנים
 בדן וביהודה וכמעט אשר לא מתו על החומה והיה למקום אשר יעשו דן
 ויהודה על החומה ובהו עליהם חזים ואבנים מן החומה השניה ויעקב ובניו
 עזרם פתח שער העיר תחת החומה הראשונה ולא היה להם למשוך בקשת אל

יושבי סעיר כי לא סיו נראים לסם כי סיו על סחומם סקנים ודן יסודם כלשר לא יכלו
 לנסול את סלכנים ואת סהליום אשר ירדו לסם מסחומם סקנים ויולגו סניסם אל סחומם
 אלל אנכי סעיר וירלו אנכי סעיר אשר על סחומם סקנים כי כל דן יסודם לסניסם לסחומם
 סקנים וישקו כלם וירדו בין סחומות . וישמע יעקב ונניו את קול לעקם אנכי סעיר וסם
 סודם סתם שער סעיר וירלו מאד על דן וסרסם כי לא סיו נראים לסם כי סיו על סחומם
 סקנים וישקו כחול נגשו לסעיר וירלו על סחומם סרלכנים לרלות מס קול סלכסם אשר שמו
 נעיר וישכר חנולן נגשו לסעיר וישקו דלמי סעיר וישתחו את שער סעיר ויבאו כלם סעירם .
 ונפלי קסן מסחומם סרלכנים אל סקנים ויבא אלל לחיו לעורם . וירלו יושבי געם אשר
 על סחומם כי עים נפאלי סלישי לעזיר ללחיו וינבו וינרו כלם וירדו בסוך סעיר ויעקב
 ונניו וכל נעייסם בלו סעיר אייסם וסודם ודן ונפאלי ירדו מן סחומם אל סוך סעיר
 וירדו . יושבי סעיר וישקו ויוי סיו מחך לעיר ולא ידעו כי נפסם סשער וישלו מסם
 לסחומם וירדו אל לחיסם סוך סעיר ויושבי סעיר יכרו כלם סוך סעיר ויבאו עליסם כל בני יעקב מסם
 וססם וססי לסם סלחלסם סניסם וסזיר ויכו בסם בני יעקב מסם רכס עד מאד ויסרגו
 מסם כעסרים אלף איש וססם לא עמד איש מסם בסני בני יעקב וירכ סדס נעיר
 וסי כחל מים וילף סדס כחל עד סוך לעיר ויגיע עד מורד בים מורון .
 וירלו אנכי בים מורון מרחיק את סדס וילף מעיר געם וירלו ססס כשכנים איש
 לרלות את סדס ססוא ויבאו עד מקוס סדס וילכו כמסילוב סדס ויבאו עד
 חומם בים געם וירלו סדס וילף מן סעיר וישעו את קול לעקם יושבי געם עלסם
 סשמיסם וסדס סילך ורכ מאד לללם כחל מים וכל בני יעקב עד מכיס ביושבי
 געם ויסרגו בסם עד סערב ככיס אלף איש וססם ויחזרו סלכנים ססס סחורנים
 אך זס ממשם סעכנים סוא כי עודם נלחמים נעיר כל סלחורי . וימסרו סלכנים
 ססס וירלו בים מירון ויקחו איש כלי מלחמסו וישקו ככל יושבי בים מורון
 ויחגרו גם קס כלי מלחמסם ללכס ללחמס בני יעקב . וכני יעקב ככלוסם לסכות
 נישבי געם ויחלכו בסוך סעיר לססם את כל סהלנים . ויבאו לסני מסעיר וסלסם וימלחו
 סללסם אנכים נביים מאד וסרכ אין בידם . ויבאו בני יעקב עד מקומם וירלו סכוכרים
 אלסם וקסם אל סססם את זכרון כי רלסו נעיר קסן וקלר קימס וסילסו סרלסם ככחו .
 וירך יעקב אליו כחרי ויכסו יעקב מלחמס למחניו כחרי ויחלק לשים וססול סגרים על
 זכרון . ויגש סני סזלים ויחוק ניעקב לססילו ללך ויסן אליו יעקב וישקו עליו וירלו
 שמו ונוי ויכוסו כחכסם אל סזקים ויסילסו ללך . ויקס סכוכור כחמס כחו מן סלרך
 ויבא אליו יסודם סרסם עמדו ויכסו כחרי על רלסו וסכקס רלסו וימס !וסכוכור ססלישי
 נרלסו כי מחו רעיו רך לסני בני יעקב וירדסי לחזיו בני יעקב כסוך סעיר וסי נכס
 סכוכור וימלף חרי את חזישי סעיר ויחלסם ויסן אל בני יעקב ויחלסם חרס כחרי ססיא .
 ויך סכוכור אל יסידה ויכסו כחרי על רלסו וזמן אין ביד יסודם . וסי כסכיו וימסר
 נפאלי ונניו וסן זל רלסו וסך חרי סכוכור כחרי נפאלי וינל יסודם מן סחרי . וירלו
 שמו ונוי על סכוכור ויחלקו איחיו לסנים כזוך . ויסרגו בני יעקב את סלסם סכוכורים
 ססס כעת ססיא עם כל יושבי געם יסוסם נסס לערוב . ויחלסו בני יעקב כעסם ויקחו
 את כל שלל סעיר אך ססך וסכסיסם לא סחיו . וישעו בני יעקב לגעם כלשר עשו לסרסן
 ולסילסם . וינסגו בני יעקב את כל שלל געם וילחו מסעיר לים . ססס ילחו וילכו עד
 מערוב בים מירון ססס עיו סעלסם ויושבי בים מירון עולים סעלסם לקרלסם ויחמו בני
 יעקב את יושבי בים מירון כחמלם בים מירון כלילסם ססיא . וכל יושבי בים מירון זכירים
 כלם את חססם לא ינוס מעני אלף אנכים . ויחמו זכילסם סזל על סעלסם וישמע לעקסם
 זכילסם ססיא ללחיות וסעסם כל סלך ילכקסם . וירלו כל בני יעקב מסלכנים ססס כי
 לא נסו לסלחם כחך וירלו מאד . וישקו בני יעקב אל ס' לחמר סוכיסם ס' לנו כלילסו
 ולא נסיק ביד סערים סלנו . וישמע ס' נקול בני יעקב ויבא ס' על אנכי בים מורון מרסם
 גדילסם וסלסם ויחמו בניסם אלסם כללסם כחמך סלילסם ויכו אלסם כללסם רבים . וכני יעקב
 ידעי כי סכילסם ס' כקרב סלכנים ססס רוח עעים ויחמו איש כרעסו וילפו כולסם מלחמסם
 אנכי בים מורון וילכו עד מורד מעלם בים מורון וסלסם ויילגו סס עם נעריסם זכילסם
 ססוא ללכסם . וכל אנכי בים מורון נלחמים כל סלילסם איש כחיו וסיסם כרעסו וישקו
 מסם ומסם על סעלסם וסשמע לעקסם למרחוק וסעסם כל סלך מקילסם כי סיו זכוכיסם
 יחד על כל סלך . וישמעו כל יושבי ערי סכוכרי סחסי וסלחורי וסחיו וכל מלכי כעסן וגם
 אשר כעבר סירדן את קול סלכסם זכילסם ססוא . ויחמו אך ססס מלחמסם סעכנים אשר
 סססם לקחמים כעכסם סערים כעגשים אלססם ומי וכל לעמוד לסני סעכנים ססס ויירלו כל
 יושבי ערי סכוכרי וכל אשר כעבר סירדן מאד מעני בני יעקב כי חמדו ססס כלשר עשו

לפרים האלם יעשו לנו גם אנחנו כי מי יוכל לעמוד מפני גבורתם סדוקים וסחורנים גדלים לעקמם בלידם ססוא סולך וזועק ויכו איש את רעמו עד סנוקר וימותו מכם רבים . ויאר סנוקר בעלות סמחר ויקימו כל בני יעקב ויעלו ספעלם ויכו סנוחרים מסחורנים מכם רבם וימותו כלם במעלם ססוא . ויאר סיום סשזי ויראו כל יושבי כנען מרחוק את כל אנשי בית חורון מפיים ומושלכים במעלות בית חורון ככנשים וכספודים מפיים . ונני יעקב נסגו את כל סשכים אשר שבו מגשז וילכו בית חורון . ויבאו בית חורון וימצאו סעיר מלאם אנשים כחול פים וילתזו כסם ויכו שם בני יעקב עד שם לזרים ויעשו בני יעקב אל בית חורון כאשר עשו לנעם ולנפוח וכאשר עשו לחצר ולביתן ולשילם . וישאו בני יעקב את שני בית חורון וכל שלל סערים עמם וילכו סכמם אל מקומם ביום ססוא . ויבאו בני יעקב ביום סשזי סעיר שכס אל ביתם וישבו מחוץ לעיר וינתו שם מסמלתמם בעת ספסיא ולינו שם . וגם כל סבריסם וכל סשלל אשר לקחו מסערים סינחו מחוץ לעיר ולא באו אל סוק סעיר כי אחרו סן ספיים מלתמם עוד עלינו ויבאו לזור עלינו כשכס וישבו יעקב ונני ביום ססוא ומחרתו בחלקם סשדס אשר קנס יעקב מאת האור בחמשת שקלים וכל שנימם אסם . וספי כל סשכים וכל אשר כזוו בני יעקב בחלקם סשדס כחול אשר על שזם סים אשר אין מסקר ויושני סארץ רואים מרחוק וייראו מאר כל יושני סארץ מסני בני יעקב אשר עשו את סדבר סזס כי אין כל מלך סיזי קנס עזס כדבר סזס . ויועדו כל שנפת מלכי סכנעני לסשלים שם בני יעקב כי יראו לנפסוסם מאר מסני בני יעקב . ויסי ביום ססוא סיא יום ז' וישלת יסיע מלך חכרון כשאר אל מלך סעי ואל מלך גבעון ואל מלך שלם ואל מלך סדולם ואל מלך לכישם ואל מלך חזיר ואל כל מלכי סכנעני אשר סתחם יודיסם לאמר עלו אחי וכזואו אלי ונלכס אל בני יעקב ואשלים אסם בשלום ונכריס . סן סחרב כל ארלכס סחרוכס בני יעקב כאשר עשו לשכס ולערים אשר סבינוחיס כאשר שנעמם וראים' וסיס כזואכס אל סנוואו כאנשים רבים . רק כל מלך ינח את שלכס סריו סנדוליס וכל שר ינח את שלכס אנשים מסרפיו . וכאכס כלכס אל סחרונס וכאכס כולו יחד אל בני יעקב ונפתחו לנפיים ויכרתו- לנו ברים שלום . ויעשו כל סמלכיס סאלס כאשר שלח אליסם מלך חכרון כי סיו כלם סתם עלמו ומאחרו ויסקכו כל מלכי כנען ללכס אל בני יעקב לעשות עמסם שלום וכני יעקב שבו וינאו אל חלקם סשדס אשר- כשכס כי לא סחמינו במלכי סארץ . וישיבו וישבו בני יעקב בחלקם סשדס י' ימים ואין בא עלישם למלתמם . ויראו בני יעקב כי אין מלתמם ויאספו כלם ויבואו סעיר שכס וישבו בני יעקב כשכס ויסקכו כל מלכי סחמורי מכל מקומסם מקן מ' יום ויבאו כלם סחרונס אל יסיע מלך חכרון . וססי מספר סמלכיס אשר- באו סחרונס לסשלים את בני יעקב כ"א מלכיס . ומספר סשרים אשר באו חכרון וינאו שרים ואנשים סשע וסחמונים ומאם איס יתנו כל סמלכיס- סאלס ואנשים סר סחרון וינאו אליסם מלך חכרון עס מ' שריו וס' אנשים עתמם ויסיעו סמלכיס דלסם יחד ללכס אל בני יעקב לשלום . ויאתרו אל מלך חכרון לך אסם לסינו עד אנשי חכרון ודברס אל בני יעקב כעדנו ואחר כזוא סחירך ונמלא את דברך ויעש מלך חכרון כן . וכני יעקב שמעו כי ססקכו כל מלכי כנען וימתו בחכרון וישלחו בני יעקב מרגלים ארבע עבדים מעבדיסם לכו ורגלו את סמלכיס סאלז ודרשו וחקרו את אנשיםסם אס סם מעע או סרכס וסיס אס סם בחמי מספר וספרתם את כלם ובאסם וילכו עבדי יעקב כסתר אל סמלכיס . סאלס ויעשו כאשר זזוס בני יעקב ויבואו אל בני יעקב ביום ססוא ויאתרו אליסם באנו אל סמלכיס סאלס וסנס סם מסי מסקר ונכסר את כלם וסנס רפ"ח איס מלכיס ואנשיםסם . ויאתרו בני יעקב מסי מספר סם ולא נאז אליסם כלנו וססי ככקר ויקומו בני יעקב ויבחרו מאנשיםסם ס"ב איס וינאו עמסם י' בני יעקב ויחגרו איס בני מלתממו כי אחרו למלתמם באים עלינו כי לא יעדו כי לשלום סם באים עליסם וינאו בני יעקב עם עבדיסם אל שער שכס לקראת סמלכיס סאלס ויעקב אנשיםסם אסם . וססי כזואס וסנס מלך חכרון וג' שריו וסשעס אנשים . עמו באים כדרך מול בני יעקב וישאו בני יעקב את עיניסם ויראו מרחוק את יסיע מלך חכרון ושריו באים לקראתם ויסילכו בני יעקב כמקום ססוא כשער שכס ולא סלכו ומלך חכרון סולך סלך וקרב סוא ושריו עד גשמו אל בני יעקב וישפחו לסס ארלכס עם שריו וישכ מלך חכרון ועס שריו לפני יעקב וכניו ויאתרו לו בני יעקב מס לך מלך חכרון למס באס אלינו סיום מס סכקס מלתמו ויאחר מלך חכרון אל יעקב בני ארוני כי כל מלכי סכנעני באו אליכס סיום לעשות עמכס שלום . וישמעו בני יעקב את דברי מלך חכרון ולא אנו לדבריו כי לא סחמינו לו בני יעקב כי חזנו כמרתס דבר אליסם מלך חכרון וידע מלך חכרון מדברי בני יעקב כי לא סחמינו אל כל דבריו ויגז עוד מלך חכרון לפני יעקב ויאחר אליו בני ארוני כי כל סמלכיס סאלס לשלום באו אליכס כי לא באו עם כל אנשיםסם . וגם כלי מלתממם לא סכיראו עמסם כי על שלום מאת ארוני וכניו באו

לכקס

לבקש ויענו בני יעקב את מלך חברון לאמר שלח נא אחיה ויבאו כל המלכים
האלה לבדם לפניו את באתה הדבר אלינו . והיה אם יבואו אלינו בלא בלי
מלחמה ונדעה כי שלום יבקשו ממנו . וישלח יפיע מלך חברון אחד מאנשיו
אל המלכים ויבאו כלם לפני בני יעקב וישתחוו להם עד ארצה וישבו המלכים
האלה לפני יעקב ולפני בניו וידברו אליהם לאמר שמענו כל אשר עשיתם למלכי
האמורי בהרצכם הקשה ובזרועכם הגדולה מאד כי לא עמד איש מהם בטיבכם
ויירא מאד לנפשותינו מכס סן יקראנו כמקריהם ונצוא אליכם לכרות לנו ברית
שלום ועתה כרתו לנו ברית שלום ואמת שלא תגעו בנו כאשר לא נגענו בכם .
וידעו בני יעקב כי באתה באו לבקש שלום מאתם וישמעו להם כל בני יעקב
ויכרתו להם שלום . וישבעו אליהם כל בני יעקב אשר לא יגעו בהם . וגם כל
מלכי הכנעני נשבעו להם וישמום בני יעקב למם מהיום ההוא והלאה ואח"כ באו
כל שרי המלכים האלה עם אנשיהם לפני יעקב ומנחות בדיהם אל יעקב ואל
בניו וישתחוו להם אפים ארצה ויספרו המלכים האלה בבני יעקב ויתחננו אליהם
להשיב את כל השביה אשר שבו מן ערי האמורי ויעשו כן בני יעקב וישיבו את
כל השביה ואת הנשים ואת הטף ואת כל הבהמה וכל השלל אשר לקחו וישלחו
אותם וילכו איש לעירו וישתחוו כל המלכים האלה עוד אל בני יעקב וישלחו ויביאו
אליהם מנחות רבות בימים ההם וישלחו בני יעקב את המלכים האלה ואת אנשיהם
וילכו מאתם לשלום אל עריהם וגם בני יעקב שבו אל מקומם שמה . ויהי
שלום מהיום ההוא והלאה בין בני יעקב ובין מלכי הכנעני עד בא בני ישראל אל
כנען לחלה :

פרשת וישב

ויהי לתקופת השנה ויסעו בני יעקב משכם וישבו ויבואו חברונה אל יצחק אביהם
וישבו שם אך לאום ובקרים וכל אשר להם רועים בשכם יום יום כי מרעה
טוב ושמן ה' בימים ההם . וישב יעקב ובניו וכל ביתם בעמק חברון ויהי בימים
ההם בשנה ההיא שנת ק' שנים לחיי יעקב בשנה העשירית לבוא יעקב מסדן ארם
ואמת לאה אשת יעקב בשנה ההיא בת אחת וחמשים שנה צמחה בחברון .
ויקברו אותה יעקב ובניה במערת שדה המכפלה אשר בחברון אשר קנה אברהם
מאת בני חת לאחוזת קבר . ובני יעקב ישבו עם אביהם בעמק חברון וידעו כל
יובני הארץ את גבורתם ויהי שמעם בכל הארץ ויוסף בן יעקב ובניו אחיו בני
רחל אשת יעקב עודם קטנים בימי ההם ולא ילאו את אחיהם במלחמות בכל ערי
האמורי וירא יוסף את גבורת אחיו וגדולתם וישבת אותם ויהללם אך גדל את
נפשו עליהם ויתנשא בנפשו עליהם וגם יעקב אביו אהב אותם מכל בניו כי
בן זקני' הוא לו ויעש לו כחותם פסים באהבתו אותו וירא יוסף כי אותו אהב
אביו מכל אחיו ויוסף עוד ויתנשא יוסף כל אחיו ויבא לאביו דבה רעה עליה' .
ויראו בני יעקב את כל מעשה יוסף אחיה' אחס וכי אהב אותו אחיה' מכלה
וישאו אותו ולא יכלו דברו לשלום כל הימי' . ויהי יוסף בן י"ז שנה והוא עודנו
גדל את נפשו על אחיו ויאמר להתנשא עליה' . בעת ההיא חלם חלום ויבא
אל אחיו ויגד להם את חלומו . ויאמר אליה' חלום חלומי והנה כולנו מאלמים
אלומי' בשדה והקם אלומתי ותחייב בארץ ויסובנוה אלומתי' וישתחוו לה .
ויענו אותו אחיו ויאמרו לו מה החלו' הזה אשר חלמת התאמר בלבבך למלוך הו'
למשול עלינו . ויבא עוד ויגד הדבר ליעקב אביו וינשק יעקב את יוסף כשמוע את
הדברי' מסיו ויברך יעקב את יוסף . ויראו בני יעקב כי ברך אביהם' את יוסף
זיין

גינשק אוחו ויאהבהו. מאד ויקנאו בו מאד וישנאו אוחו עוד ויהי אח"כ ויתלו' עוד יוסף חלו' אחר ויספר את החלו' לאביו לעיני אחיו ויאמר יוסף אל אביו ואל אחיו הנה חלמתי חלו' עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבי' משתחוו' לי. וישמע אביו את דברי יוסף ואת חלמו וירא כי אהיו שונאי' את יוסף בדבר הזה. ויגער יעקב ביוסף לפני אחיו על הדבר הזה לאמר מה החלו' הזה אשר חלמתי ותגדל ית נפסך על אחיך הגדולי' מתך. ההחשוב בלבנך אשר בוא נבוא אחי ואמך ואחד עשר אחיך להשתחות אליך כי חדבר הדברי' האלה. ויקנאו אחיו על כל דבריו וחלומותיו ויוסיפו עוד שנוא אוחו ויעקב שמר את החלומות בלבו. ויהי היום וילכו בני יעקב לרעות את לאן אביה' בשכ' כי עוד' רועי' בימי' ההם. ויהי בהיום בני יעקב רועי' שכמה ביום ההוא ויהמהמהו ויעבר עת האסף כל המקנה ולא באו. וירא יעקב כי ההמהמהו בניו בשכם ויאמר יעקב בלבו פן קמו עליה' אנשי שכם להלחם בם על כן התאחר בואם היום הזה ויקרא יעקב אל יוסף בנו ויגוה לאמר. הלא אחיך רועיש בשכ' היום והנה לא באו עד עתה לך נא וראה איפה הם והשיבני דבר אתה שלט אחיך ואת שלטם האלן :

וישלח יעקב את יוסף בנו מעמק חדרון ויבא יוסף אל אחיו שכמה ולא מלאה וילך יוסף בשדה אשר האל שכם לראות אנה פנו אחיו ויחעה בדרך צמדבר ולא ידע אנה ילך. וימצאוהו מלאך ה' תועה בדרך בשדה. ויאמר יוסף אל מלאך ה' אתה אחי אחי מבקש הלא שמעת איפה הם רועי' ויאמר מלאך ה' אל יוסף ראיתי את אחיך רועיש פה ושמעתי אומרי' ללכת להם לרעות בדוקן וישמע יוסף בקול מלאך ה' וילך דוהינה אל אחיו וימצא' בדוקן רועי' האלן. ויבא יוסף אל אחיו ובטר קרב לפניה' ויראוהו אחיו מרתק ויתיעשו עליו להמיתו. ויאמר שמעון אל אחיו הנה בעל החלומות בא אלינו היום הזה. ועתה לכו ונהרגו ונשליכוהו בא' הבורח אשר צמדבר הזה והיה צנקהו אוחו אבינו ממנו ואמרנו היה רעה אכלתו. וישמע ראובן את דברי אחיו על יוסף ויאמר אליה' אל תעשו הדבר הזה ואיך נשא פנינו לפני יעקב אבינו. אך השליכו אוחו אל הבור הזה למות שם ויד אל השלמו בו לשפך דמו. וראובן אמר למען הנילנו מידם להשיבו אל אביו. ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו וישב לפניה' ויקומו עליו ויחזיקו בו ויטוהו לארץ ויפשיטוהו כהונת הפסי' אשר עליו. ויקחוהו וישליכו אוחו הבורח והבור ריק אין בו מים כי אם גחשי' ועקרבי'. ויירא יוסף מפני הגחשי' והעקרבי' אשר בצור וילעק יוסף בקול גדול ויסהר ה' את הגחשי' ואת העקרבי' בקירות הבור ולא הרעו ליוסף. ויקרא יוסף מהוך הבור אל אחיו ויאמר אליהם מה עשיתי לכם ומה הפאתי למה לא תיראו מפני ה' בעדי הלא אחי עמכ' ובשרכ' ויעקב אביכ' אבני למה תעשו לי הדבר הזה היום ואיך תשלו פניכ' לפני יעקב אבינו ויהי זועק וקורא אל אחיו מהוך הבור ויאמר. יהודה ראובן שמעון ולוי אחי שאוני ממהשכי' אשר שמעתם אותי בו ובואו היום בני ה' ובני יעקב אחי לרחמי ואת אנו תפאתי לכם הלא בני אברה' יצחק ויעקב אתם אם יראו יתום ירחמו עליו ואם רעב יאכילוהו לכם ואם צמא ישקוהו מים ואם ערו' וכסוהו. ואיך אתם לא תרחמו על אחיכ' כי עמכ' ובשרכ' אחי ואם תפאתי אחיכ' הלא תעשו בעבור אחי. ויוסף מדבר את כל הדברי' האלה מהוך הבור ולא שמעו אחיו אליו ולא קמו את אחינה' לכל דברי יוסף ויהי זועק ובוכה בתוך הבור. ויאמר יוסף מי יתן יודע אחי היום את המעשה אשר עשו לי אחי ואת הדברי' אשר דברו אלי היום. וישמעו כל אחיו לעקרו ואת בכייתו בתוך הבור וילכו אחיו ויתרחקו מהבור למען לא ישמעו את צעקה יוסף ואת בכייתו בצור. וילכו וישנו מנגד הרהק. כמסתו

קשה ויטנו שם לנטול להם ויסי סמם סולכים ויתעשו יחד מה^ע לשפות לו אם לסימיו ואם לכשירו אל אביו . סמם מטיפעים וישאו עיניהם ויראו וסנס אורחת ישמעאלים כהם מרחוק מדרך גלעד סולכים לרדם מזרימם . ויאמר אליהם יכודם מה גלע בי נסרוג אחינו לחינו סן ידרשו אליהם מעמנו . זאת היא הפלס סיפולס עליו אשר תעשו לו סנס אורחת סישמעאלים כזאת כהלם עליו סולכת דרך מזרים . עמם לנו ונמכרנו אליהם וידינו אל ספי זו וכס יוליכונו אל דרכם ויאכר בין אנשי כל סארך ולא נמיתנו אהנו בדינו . וייסכ בדבר צעיו אחיו ויעשו כדבר יכודם . ויסי הם מדברים בדבר כוס ובקטרם כהם נגדם ארחת סישמעאלים ויעברו אללם שבכס אהים מדינים סוחרים . ויכי בעברם ויאמרו למים וישאו עיניהם ויראו את ככור אשר יוסף סם ויראו וסנס עליו כל עוף למיכו . ויראו כהשים סמדיים כהם אל ככור לשמות מים כי תסנו כי מים זו . ויבאו לפני ככור וישמעו את קול יוסף לעק וזוכס ככור וישקיו אל ככור ויראו וסנס נער יסם סואר ויסם מארס מאר . ויקראו לו ויאמרו מי אהם ומי כביאך סלוג ומי שמך ככור כוס כמדבר ויענו כלם את ידם וישאו את יוסף וימשכונו ויעלונו מן ככור ויקחונו וילכו לסם לדרכם ויעברו מהלל אחיו ויראו אחיו את יוסף ביד סמדיים :

ויאמרו

אליהם להם תפסו את כדבר כוס לקחת את עבדנו מאתנו ותלכו לסם סלא אהנו שמנו את כנער כוס ככור כי מרד בנו וסבאו ופעלו וסוליכו אוחו ועמם סנו לנו את עבדנו . ויענו סמדיים ויאמרו אל בני יעקב כוס הוא עבדכם או כוס ישרם אהים אולי אהם כלנס עבדים לו כי הוא יסם סילר ויסם מרלס וסובו רואי כוא מכלנס ולמס סדכרו כולנס אלינו כונים . ועמם לא נשמע לדבריהם ולא נאזין אליהם כי אהנו מאלס את כנער ככור כמדבר ונקחסו ונלך . ויגשו אליהם כל בני יעקב ויקומו עליהם ויאמרו אליהם סנו לנו את עבדנו ולמס סמומו כללם לסי מרד . וישקו עליהם כמדניים וישלפו כלם את מרבוסייהם ויגשו לכלהם בבני יעקב . וסנס שמעון קס ממוסבו עליהם וידלג בארץ וישלף את מרכו ויגש אל כמדניים . וילעק לעקס גדולס לפנייהם וסשמע לעקמו למרחוק ופרעש כהרץ מאקסס שמעון . וייראו כמדניים סמני שמעון ומקול לעקמו ויסלו על פניהם ויכסלו מאר . ויאמר אליהם שמעון סלא אחי שמעון בן יעקב סעברי אשר כמרבתי את כל עיר סכס לנד ואה ערי כהמורי עם אחי . וכס יעשה לי אלסים וכס יוסף כי אם גלו אהסכ כל אהשי מדין אחיהם ונס כל מלכי לעון אהסכ לא יוכלו לסלחם כי ועמם סנו את כנער אשר לקחתם סן אהן אהם כשמים ולנסמת כהרץ . ויראו סמדיים את שמעון ויגשו אל בני יעקב כסחר ואימה ובדברי רכס לאמר סלא כי אהרת' עבדכם סנער סוכ ויאורוד ככס על בן שמחם אוחו ככור ומס תעשו לסם בעבד אשר ימרוד כמדניו עמם מכרו אוחו לנו ונסנס לנס כל אשר תחפלו זו . וכ' סהך לשפות סדבר כוס לבנתי סמית בני יעקב את אחיהם יראו סמדיים את יוסף יסם סואר ויסם מרלס ויחמדו אוחו בלני ויחמקו לקטת אוחו מאת אחיו וישמעו בני יעקב אל סמדיים וימכרו אליהם את יוסף אחיהם בעשרים כסף . וראוכן אחיהם אין אהם . ויקחו סמדיים את יוסף וילכו לסם לדרכם גלעדס . סמם סולכים בדךך וינהמו כמדניים על אשר עשו אשר קנו את כנער ויאמרו איס אל רעסו מה סדבר כוס אשר עשיו אשר לקהנו מאלס סעברים כנער כוס אשר הוא יסם סואר ויסם מרלס אולי כי גנוב גונב מארץ כהמים ולמס עשיו את סדבר כוס וזכיס אהם יכוקס ונמלא בדינו ומסנו זו . וכלא אהים קשים וחוקים הם כלשר רליהם סיום את גבורת אהד מהס אשר מכרו אוחו אלינו . אולי כי נכחם וזכרוע' הקסס גנבונו מלרע על בן מכרו אוחו כמחיר מעס אשר נסנו לסם ויכי בדברס סדגר כוס ויראו וסנס ארחת סישמעאלים כהלם כתהלס אשר ראו בני יעקב סולכת וכאס לקרחת סמדיים ויאמרו סמדיים איס אל רעסו לנו ונמכור את כנער כוס לאורחות סישמעאלים סבלים לקראחיו ונקח בו . סף אהם כהמעס אשר נסנו ונולל ערעס ויעשו בן ויגישו עד סישמעאלים ססס וימכרו סמדיים את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף אשר נסנו בו לאחיו וילכו סמדיים לדרכם גלעדס ויקחו סישמעאלים את יוסף וירכיבונו על כמלים ויוליכו אוחו מזרימם ושמעו יוסף כי סולכים סישמעאלים מזרימם וילעק יוסף ויבכס על סדבר כוס כי סמרחק מארץ כנען מאכיו . ויךך מאר על כגמלי אשר רכב עליו וירא אוחו איס אהר מסס וירידסו מעל כגמל ויךך כנגליז וכנל זאת סיס יוסף לעקס וזוכס ויאמר אחי אחי ויקס עליו איס א' מסישמעאלים ססס ויכס את יוסף על סלחי ויוסף נככות . וילאס יוסף בדךך ולא יכול ללכס ממר נסשו ויכוסו כלס ויעטבו בדךך ויפחידו אוחו למען יהיזם מככיס . וירא ס' אהם סוני יוסף ואת סמלו ויורד ס' על סלחיהם ססס סהך וסכלס ופיניה יד כל מלסו . ויאמרו איס אל רעסו מס סדבר כוס אשר עמם אהסיהם לנו בדךך כואס . וכס לא יעשו כי כעברו יוסף קדס לפס סדגר כוס וילכו סלחיהם בדךך ויעברו בדךך אהרת אשר סם קבורת רחל ו יגייע

ויגיש יוסף עד קבר אמו וימסר יצירת יוסף אל קבר אמו ויטול על הקבר ויבכס וילעג יוסף על קבר אמו ויאמר אמי אמו יונדמני עורי עורי נא וקומי וראס את נק איך נמכר לעבד אין מרחם קומי וראס את נק ובכי עמי על לרמי וראס את לב אחי . סורי אמי סורי וסקיל' המשטיך עמדי וערכי מלחמותיך נגד אחי איכס שנחו אחי מכתנתי וימכרו אחי לעבד זס סעמס ויסרדו אופו מאבי ואין מרחם . עורי וערכי את סעטטיך נגדס לפני סאלסי' וראס את מי ילדיך אלסי' במשפט ואת מי ירשיע קומי אמי קומי וסקילס המשטיך וראי את אבי איס' נסשו ולבו עלי כיוס כוס עמדי ונחמכו ודבני על לבו . ויוסף עוד לדבר כדברים סאלס וילעג ויבך יוסף כני גדול על קבר אמו ויכל לדבר וידוס כאלן על סקבר ממר לבו . וישמע יוסף את קול מדבר אליו מחמת סארך ויעטסו בלב מר ובקול כני וסחסס כדברים סאלס . בני בני יוסף בני ויזר לי עלך וסוכף לי יגון רב על לעקוטיך ראיסי את דמשטיך . ידעתי את לרטיך בני ויזר לי עלך וסוכף לי יגון רב על יגוני . ועסס בני יוסף בני חסס אל ב' וספתחולו לו ואל תירא כי ס' עמך סוס יולי לאסך מכל לרס . קוס בני לך מזרימס עם אדוטיך ואל תירא כי ס' עמך בני וסוכף לדבר אל יוסף כדברים סאלס . וידוס וישמע יוסף את סדבר סוס ויסמס מאד מוס ויוסף עוד לככות . וירא אופו אחרי כן אחד מסישעטעאליס סכס לעקס וכוכס על סקבר ויחר אטו עליו ויגרססו משס ויכסו ויקללסו . ויאמר יוסף אל סאלגיס אמאל חן בעיניכס אשר פשיבוני בית אבי וסוס יעשיר סככס עושר רב כנסו לאמר סלס עבד סחס איסס אביך וסס יש יך לא סמכר לעבד כמעט מחיר זס סעמס ויחר אספס אליו עוד ויוסיפו לככותו וליסרו עוד ויבך יוסף כני גדול . וינא ס' את עוני יוסף ויוסף ס' ויך את סאלגיס וייסרס ויתשך ס' עליסס על סארך וינרקו בנקיס וירעמו וירעמו וסרעס סארך מקול סרעמס וסרווח כחוק ויכסלו סאלגיס ולא ידעו אנס יכנו ויעמזו סכסמות וכל סגמליס ויכגוס ולא יכלו ללכס ויכו אופס וירנלו לאך ויאחרו איס אל רעסו מוס זאס עסס אלסיס לנו מוס פשעינו ומס חטאטינו כי קרס לנו סדבר כוס כיוס ויען סל' ויאמר עליכס אחי משון עורי סעבד כוס קרס לנו סדבר סיוס ועסס חלו נא את סני וספלידו בו וימחול לנו ואז נדע מאשר מי סרעס סזאס לנו . וסיס את רחס ויחמנו סאלגיס וידענו כי משון סעבד כוס סיס לנו כל זס . ויעשו סאלגיס כן ויפתחו אל יוסף ויפלרו בו למחול לסס ויאמרו חטאנו לס' ולך עסס סואל ובקש נא מלאטיך ויסר מעלינו סמת סוס כי חטאנו לו . ויעש יוסף כדבריס וישמע ס' אל יוסף ויסר ס' מעל סאלגיס ססס את סמכס אשר סכס אופס בעבור יוסף ויקומו סכסמות מכארך ויכגוס ויכלו ויעמוד סרוח מופסו ופנת סארך וילכו סאלגיס נדרכס לרדת מזרימס וידעו סאלגיס סכס כי בעבור יוסף סיס לכס סמקרס סכוא . ויאמרו איס אל רעסו כנס ידענו כי מלס סעני סוס סיסס לנו סרעס סואס . ויעסס מוס לנו לכיוס על נספופינו את סמות כוס עוטו לנו עלס מס לעשות לעבד סוס . ויען סאלח ויאמר סלס אמר לנו לכשינו אל אביו עסס לבו וסבינו אופו ונכיאטו אל סעקוס אשר יאמר ולקחטו מביתו את סמחיר אשר נכנו בו ונלכס לנו . ויען סל' ויאמר כנס כי סעלס סזאס עוכס מאד אך לא עוכל לעשות כן כי רחוק מעמנו סדרך מאד ולא נוכל לשכנ מדרכינו ויען סל' ויאמר אליכס זאס סעלס סיפולס כוס וממנס לא נסוד כנס אנהט בליס סיוס מזרימס וסיס כנואט מזרימס ומכרנו אופו סס במחיר רב ונלל מרעמו . ויעסס סדבר סוס בעיני סאלגיס ויעשו כן וילכו לדרכ' מזרימס עם יוסף . ובני יעקב כאשר מכרו יוסף אחיכס אל סמדיניס ויך את לבס עליו וינחמו על משיכסס וינקשו ללכס לכיוס ולא מלאו . וראובן סב אל סבור אשר סיס יוסף בו לסאלס אופו לסשיכו אל אביו ויעמוד ראובן על סבור ולא שמע דבר ויקרא יוסף ויוסף וסין עוסי ואין דובר דבר . ויאמר ראובן אך כי מס יוסף מיראס או נהס סמיתו וייר ראובן עד ערך סבור ויבקש את יוסף ולא מלא סופו בבור ויעל ויקרע ראובן את בגדיו ויאמר סילר אינו ואין אביס את אבי עניו את מס ויין אל ארצו וימלא אופס עניס על דבר יוסף ומסיפליס יחד איכס ישיבו את אכיס עניו ויאמר ראובן אל אחיו באתי אל סבור וסנס חין יוסף סס . ומס נלמר לאכית כי אין אבי ענקס את סילר כי אס מעמי ויעוכו אחיו לאמר כוס וכוס עשינו ויך לבנו על סמעסס כוס אחר כן ובכס לבקש עלינו מס כשיב את יעקב אבינו על ככס ויאמר אליכסס ראובן מס סמעסס כוס אשר ששיכס לכוריד שיכס אבינו ביגון סאלוס לא סוכ סדבר אשר עשיכס . וישב ראובן אכס ויקומו כלס וישכעו איס אל אחיו לכניס כגיד את סדבר כוס ויעקב ויאמרו כלס סליס אשר יגיד את סדבר לאכית ולניסו או אשר ישמיע את סדבר כוס לכל בני סארך ועמדנו כולנו עליו וסרגטסו יחד כחרב איראו בני יעקב איס מלס אחיו כקטן כגדול על סדבר כוס ואין דובר דבר ויספירו את סדבר בלנס . וישבו אחרי כן יחד לספוטין ולבקש דבר מס יאמרו אל יעקב אכיסס על כל סדברים סאלס ויאמר אליכסס ישככר כנס לבס עלס את מונ בעיניכס לעשות סדבר כוס . קמו לכס את סכנתס אשר ליוסף וקרע

אותה ושחמו שעיר עזים' וטבלתם אותה בדמו. ושלחתה אותה לאבינו והיה כראותו
 ואמר חיה רעה אבלתהו על כן קרעה את כתפיו והנה דמו בכתפו והיה בעשותו
 הדבר הזה ונקיטו אהנו מחלונת אבינו. ותישר בעיניהם ענת יששכר וישמעו אליו
 ויעשו כדבר יששכר אשר יען אותם וימהרו ויקחו את כהנת יוסף ויקרעוה וישחמו
 שעיר עזים ויטבלו את הכהנת בדם השעיר וירמסוה בעפר. וישלחו את הכהנ'
 ביד נפחלי אל יעקב אביהם ויזוהו לאמר כדברי' האלה אהנו אששנו את המקנה
 ונבא עד דרך שכס והלאה ונמצא את הכהנות האחת במדבר על הדרך טבולה
 בדם ובעפר ועתה הכר נא הכהנות בך היא אם לא וילך נפחלי ויבא אל אביו
 ויתן לו את הכהנות וידבר אליו את כל דברי אחיו אשר טו אחו. וירא יעקב
 את כהנות יוסף ויכירה ויפול על פניו ארצה וידום כאבן ויקם אחרי כן ויעק
 בקול גדול ובכזי ויאמר כהנת יוסף בני הוא וימהר יעקב וישלח אל בניו עבד
 מעבדיו וילך אליהם וימצאם באים בדרך עם האלן ויבאו בני יעקב אל אביהם
 בערב והנה קרועים בגדיהם ואדמה על ראשם וימצאו את אביהם לועק וזוכ'
 בקול גדול. ויאמר יעקב אל בניו הלא חנידו לי מה הרעה הנאה עלי סחאום
 ביום הזה. ויענו את יעקב אביהם לאמר אהנו באים היום כאשר נאספו האלן
 לבא עד עיר שכס במדבר על הדרך ונמצא את הכהנת האחת מלאה דם בארץ
 ונכיר אותה ונשלח אותה אליך החוכל להכירה וישמע יעקב את דברי בניו ויעק
 בקול גדול ויאמר כהנות בני חיה רעה אבלתהו סרוף סרוף יוסף כי אנכי
 שלחתיהו אליכם היום לראות את שלומי' ואת שלום האלן להשיבני דבר מאחכם
 וילך כאשר נזיתיהו וחקראן אחו כאלה היום הזה ואני אמרתי כי אחכם הוא
 בני ויענו ויאמרו בני יעקב לא בא אלינו ולא ראינו אחו מאת אהנו מאתך עד
 סה. ויהי כשמוע יעקב את דבריה' ויעק עוד זעקה גדולה ויקם ויקרע שמלותיו
 וישם שק במחמו ויבכה כזי גדול ויספוד וישא את קולו בכזי ויקרא ויאמר
 כדברים האלה יוסף בני בני יוסף בלוח בלחתך היום אל בלום אחיך והנה
 נסרסה. מידי היתה זאת לבני. נר לי עליך בני נר לי עליך מה מחקה לי
 בחיים ועתה מה מרה עלי מותך מאד. מי יתן מותי תיחך היום בני יוסף כי
 נר לי עליך מאד בני. בני בני יוסף בני אנה אהה ואיפה נפשך עורה עורה
 ממקומך ובא וראה את ארתי עליך בני יוסף. בא נא וספור דמעות עיני
 הנזלות על פני והעליהם לפני ה' וישוב אפו ממני איך יוסף בני נשלת ביד אשר
 לא נפל אדם למיום היות עולם עד היום הזה. כי מכת אויב הומת מוסר אחרי
 אך ידעתי כי על רב עונותי היה לך הדבר הזה בני עורה נא וראה מה מרה
 עלי נרחך בני ואף לא גדלתיך ולא שחתך וגם רוח ונפש לא נחתי בך כי את
 אלהים אשר יר אותך והוא בנה את עמנוהיך ויתן עליהם בשר מלמעלה ויסח
 באשך נשמת חיים ויתן אותך אלי ואולם האלהים אשר נחך אלי הוא אשר לקח
 אותך ממני וחקראן אותך כאלה היום הזה וכל מעשה האלהים טוב. ויוסף יעקב
 לדבר על יוסף כדברים האלה ויבך בני גדול ויפול לארץ וידום ויראו כל בני
 יעקב את ארת אביהם וינחמו על אשר עשו ויבכו גה הם כזי גדול ויקם יהודה
 ויקח ראש אביו מעל הארץ וישם בן ברכיו. ויסר את דמעות אביו מלחיו
 ויבך יהודה כזי גדול מאד וראש אביו על ברכיו ודמס כאבן. ויראו בני יעקב
 את ארת אביהם וישאו את קולם ויוסיפו עוד לבכות ויעקב עיניו נפל בארץ כאבן
 דומס. ויקומו כל בניו וכל עבדיו וכל בנותיו וישבצוהו לנחמו וימאן להנחם.
 ויקומו כל בית יעקב ויספדו מספד גדול על יוסף ועל ארת אביהם. ויגיע הדבר
 לינחק בן אברהם אביו יעקב ויבך כזי גדול על יוסף הוא וכל ביתו וילכו מהמקום
 אשר גר שם בתרונן ולגשו עמו וינחם את יעקב בנו וימאן להנחם ויהי אחרי

בן ויקם יעקב מהארץ ודמעותיו נזלות על פניו ויאמר אל בניו קומו וקחו
 חרבותיכם וגם קשתותיכם ואלו השדה ובקשו אלו תמלאו גווית בני ובהמת' אותה
 אלו וקברתי. ואתם בקשו נח בעד החיות ונלודו אות' ואתם תמלא לקראתכם
 בראשונה ותפסתם אותה והבאת' איהם אלו אלו יראה ה' בעיני היום הזה והכין
 לכם את אשר טרף רת בני והבאת' אלו ואתקו' נקמת בני. ויעשו בני כאשר נזה
 אביה' וישכימו ויקחו איש חרבו וקשתו ואלו השדה לצוד החיות. ויעקב עודנו
 לועק. ובוכה הולך ונח בכית ומכה כף אל כף ויאמר יוסף בני יוסף בני ובני
 יעקב הלכו המדברה אל החיות לתפס' והנה לקראתם זאב א' ויתפסוהו ויבואוהו
 אל אביה'. ויאמרו אלו זאת מלאנו בראשונה ונבוא אותו אליך כאשר טייחנו
 זאת גווית בך לא מלאנו. ויקח יעקב את החיה מיד בניו וילעק עוד בקול גדול
 ובני ובידו החיה ויאמר במר לב אל החיה מדוע אכלת את יוסף בני ואיך לא
 יראת מאלהי הארץ והנערתי על יוסף בני וחאלת את בני חנם על לא חנם
 ותאשימי עליו ולכן האלהים יבקש את נדקך ויפחה ה' את כי החיה בעבו' נחם
 את יעקב בדבריה ותען את יעקב ותדבר אלו בדברים האלה. חי האלהי אשר
 בראתי בארץ חי נפשך אדוני לא ראיתי את בך ולא טרפתיהו. אך מארץ רחוקה
 באתי לבקש את בני גס אני כי כאשר קרה לך עם בך קרה לי עם בני גס
 אני. כי זה י' ימים אשר באתי בארץ הזאת לבקש את בני אשר הלך מאפי היום
 ולא ידעתי אנה הוא אם מת ואם חי ואנח היום בשדה לבקש את בני וימצאו
 אותי בנך ויתפסוני ויסיפו לי יגון על יגוני ויביאו אותי אליך היום ואתדבר אליך
 את כל דברי. ואתה בן אדם הנני בידך ועשית לי כטוב בעיניך היום. אך חי
 האלהים אשר בראתי לא ראיתי את בך ולא טרפתיהו ולא כל פי בשר אדם
 כל ימי חיי. והיה כשמוע יעקב את דברי התורה ויתמה מאד וישלח מידו את החיה
 והלך לדרכה. ויעקב עודנו לועק ובוכה על יוסף יום ויום ויתאבל יעקב על יוסף
 ימים רבים. ובני ישמעאל אשר קנו את יוסף מאת המדני' מאת אחיו הלכו
 מזרימה עם יוסף ויבואו עד גבול מצרים. והיה כאשר הקריבו לבא מזרימה ויסגשו
 ארבעה אנשים מבני מדן בן אברהם ואלו מארץ מצרים לדרכ'. ויאמרו אליהם
 הישמעאלים ההחפנו בעבד הזה לקנות אותו וממנו ויאמרו תנוה לנו ויתנו את יוסף
 אליהם ויראו אותו והנה נער יפה מראה מאד ויקנו מהם בתשעה שקלים. ויבואו
 הישמעאלים מזרימה לדרכם וגם המדנים שבו מזרימה ביום ההוא. ויאמרו המדני'
 איש אל רעהו הנה שמענו כי פוטיפר סרים פרעה שר הסבחי' מבקש עבד טוב
 אשר יעמוד לפניו לשרתו ולהפקיד- אותו על ביתו ועל כל אשר לו. עתה לכו
 ונמכרנו אלו כאשר יחפון אם יוכל לתת לנו את אשר חשנו בו וילכו המדני'
 ההם ויבאו ביה פוטיפר ויאמרו אלו שמענו אתה מבקש עבד טוב לשרתך.
 הנה אהנו עבד אשר כרנוך אם תוכל לתת לנו את אשר חשנו ונמכרנו לך
 ויאמר פוטיפר הניחוהו לפני וארחנו והיה אם ייבב בעיני ונחתי לכם את אשר
 חפסנו בו. וילכו המדני' ויביאו את יוסף ויעמידוהו לפני פוטיפר ויראהו וישר
 בעיניו מאד. ויאמר אליהם פוטיפר הנידו נח לי את אשר חתסנו בנער הזה.
 ויאמרו כ' כסף חשנו בו. ויאמר פוטיפר אני אתן לכם אם תביאו אלו את אשר
 מכרו אלי' והנידו לי את דברו אלו גבול הוא. כי הנער הזה לא עבד ולא בן
 עבד הוא כי דם טוב ויפה אני רואה בו. וילכו המדנים ויביאו לו הישמעאלים
 אשר מכרוהו אליה' וינידו אלו ויאמרו עבד הוא ואנחנו מכרנוהו אותו אליהם.
 וישמע פוטיפר את דברי הישמעאלים לתת הכסף אל המדנים ויקחו המדנים את
 הכסף וילכו לדרכם וגם הישמעאלים שבו אל מקומם ויקח פוטיפר את יוסף
 ויביאהו אל ביתו וישרת אותו. וימלא יוסף חן בעיני פוטיפר ויאמן בו ויפקידהו על

ביתו וכל אשר לו נתון בידו. ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח ויבקר ה' את בית פוטיפר בגלל יוסף ויעזוב פוטיפר את כל אשר לו ביד יוסף ויהי יוסף הוא המנוי והוא המביא ועל פיו היה כל דבר בבית פוטיפר. ויוסף בן שמונה עשרה שנה בחור יפה עינים וטוב מראה וכמעו לא היה בכל ארץ מצרים. בעת ההיא בהיותו בבית אדוניו יולא ונא בבית ישרת את אדוניו. ותשא זליכה אשת אדוניו את עיניה אל יוסף, ותראהו, והנה נער יפה ויפה מראה מאד ותחמוד יוסף בלבה. ותדבק נפשה ביוסף מאד ותפיתו יום יום ותפתה זליכה את יוסף בכל יום ויום ולא נשא יוסף את עיניו לראות באשת אדוניו:

ותאמר אליו זליכה מה טוב מראך מאד ותוארך הלא ראיתי בכל עבדים ולא ראיתי עבד יפה תואר כמותך ויאמר אליו יוסף אשר בראני בבטן אמי הוא אשר ברא את כל האדם ותאמר אליו מה נאוו עיניך כי הרהבת בהם את כל יושבי מצרים איש ואשה ויאמר אליה מה טובים בעודנו חי ואם ראיתם בקבר הלא הווד מהם. ותאמר אליו מה יפו ומה נעמו כל דבריך קח נא את הכנור אשר בבית ונגן בידך ונשמע את דבריך ויאמר אליה מה יפה ומה נעמו דברי דברי את שבת אלהי ואת חטאתו ויאמר אליו מה יפה מאד שער ראשך הנה מסרק הזהב אשר בבית קח נא לך והסרק את שער ראשך. ויאמר אליה עד מתי תדבר אלי כדברים האלה עוזב לך את כל הדברים האלה מעלי וקום ועשה לך את כל דברי ביתך ותאמר אליו חן דבר בביתי ואין מאמר כי את דברך ומאמרך וכל זאת לא השי' את יוסף אליה ולא נשא את עיניו בה ויתן את עיניו בארץ למטה. ותאהב זליכה את יוסף בלבה לשכב עמה והיה בעת אשר ישב בבית לעשות מלאכתו ותנא זליכה ותשב לפניו. והפיתוהו בדבריה יום יום לשכב עמה או להביט אליה ולא אבה יוסף לשמוע אליה. ותאמר אליו את לא העשה את דברי איסורך במשפט פות ואהנה עליך עיל ברזל. ויאמר אליה יוסף הלא האלהים אשר ברא את האדם הוא מחיר האזקים והוא אשר יגיל אחי ממאסרך זממשפטך ויהי כאשר לא יכלה עליו לפתוהו ונפשו דבקה בו ותשול בחולי כנד מחלותו ויבאו כל נשי מצרים לבקרה ויאמרו אליה מדוע את ככה דלה ורזה ואת לא חשרה דבר הלא אשת שר נכבד וגדול מאד בעיני המלך את החסרת דבר מכל אשר תאוו נפשך. ותען זליכה אותם לאמר היום יודע לכם על מה היה לי הדבר הזה אשר ראיתם אחי בו. והלו את נערוסיה וישמו לחם לכל הנשים ויעשו כן ותעש להם משחה ויאכלו כל הנשים בבית זליכה ותחן להם הכינים לקלף האחרונים לאכלם. ותנו וילבישו את יוסף בגדים יקרות להראות לפניהם ויבא יוסף לפניהם ויבישו כל הנשי' ביוסף ויראו את יוסף ולא הסבו את עיניהם ממנו ויחטבו כלם את ידיהם בכיניו אשר בדיהן וימלאו כל האחרונים אשר בדיהם דמם. ולא ראו את אשר עשו אך הביעו לראות ביופי יוסף ולא הפכו ממנו את עפעפיהן וחרא. זליכה את אשר עשו ותאמר אליהן מה המעשה אשר עשיתן הלא אחרונים נתתי לפניכם לאכול והחטבתם אתם כלכם את ידיכם. ויראו כל הנשי' את ידיהן והנה מלאים דם וירד דמן על כל בגדיהן ויאמרו אליה כי זה העבד אשר לך בביתך הרהיבו ולא יכולנו להסיר עפעפיו ממנו מיופיו ותאמר אליהם הלא ברגע אשר ראיתם אותו קרה לכם הדבר הזה ולא יכולתם להתאפק עליו אף כי אנכי אשר הוא בביתי חמיד וחראה אותו יום יום הולך ונא בביתי ואיך לא אדל ולא אמות מזה. ויאמרו אליה אמת הדברים כי מי יוכל לראות את התואר הזה בביתו ויתאפק ממנו והלא ענדך הוא ומשרת את ביתך ולמה לא תדבר אליו את אשר עם לבבך ותעזוב את נפשך למוט בדבר הזה ותאמר אליהן מהחזקת אנכי בכל יום להסיתו ולא אבה אל דברי ואבסיתו בכל טוב ולא מלאתי

בו דבר על כן דלתי כאשר ראיתם אותי . וזליכה חלטה מאד מחלוא יוסף ויכבד
 עליה חוליה מאהבתו . וכל אנשי בית זליכה ואישה לא ידעו את הדבר הזה כי
 חלטה זליכה מאהבת יוסף . וישאלוה אנשי ביתה לאמר מדוע את דלה וחולה ואת
 לא חסרת דבר ותאמר אליהם לא ידעתי את הדבר הזה אשר בא יום יום אלי .
 וכל הנשים וכל מאהבותיה בלתי יום יום ללכותה וידברו עמה ותאמר אליהן אין
 זה כי אם מאהבת יוסף . ותאמרה אליה פתי אהו והחזיקי בו בסתר אולי ישמע
 אליך ויכיר מעליך רק את המות הזה ותוסף זליכה לחלות מאהבת יוסף ותלך
 הלך ודלה עד כי לא היה בה כח לעמוד ויהי היום ויוסף עשה מלאכת אדומו
 בבית ובבא זליכה בסתר ותפול עליו פתאום ויקם יוסף עליה ויתחזק ממנה
 וישיבה לארץ והבכה עליו זליכה מהחלוא אשר בלבה אליו ותחנן לפניו בבכיה
 ודמעויה וירדה על פניה . והדבר אליו בקול חמה ובמר נפש לאמר הריאת או
 הזמעת או הידעת אשה יפה כמוני או טובה ממני אשר תדבר אליך יום יום
 ואלל מאהבתך ואעש לך את כל הכבוד הזה ולא שמעת בקולי ואם על אשר
 יראת מאדוניך פן ייסר אותך הי המלך אם יקרך עון בדבר הזה מאדוניך ועשה
 שמת נא אלי ועשה נא למען הכבוד אשר כבדתיך ותסיר מעלי את המות הזה
 ולמה תמות בעבורך ותכל לדבר ויען יוסף אהו לאמר חל לך מעלי ועוזב את
 הדבר הזה לאדוני . הן אדוני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידי
 ואיך אעשה את הדברים האלה בבית אדוני כי גם הוא כבדני מאד בביתו וגם
 הסקיד אותי על ביתו וינשאתי אין איש גדול בבית הזה ממני ולא תשך אדוני
 ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשהו ואיך תדברי לי כדברים האלה .
 ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת ותעלתי לאלהים ולאישך ועתה חל לך עוד
 מעלי ואל תדבר אלי עוד כדברים האלה כי איני שומע אל דבריך . וזליכה לא
 שמעה אל יוסף בדברו אליה את הדברים האלה אך הסיחה אהו יום יום לשמוע
 אליה . ויהי אחרי כן ותמלא נחל מזרים על כל גדותיו וילאו כל יושבי מזרים .
 וגם המלך והשרים ילאו לראות בחופים ובמחולות כי שמחה גדולה היא למזרים
 ויום טוב בעת אשר יתמלא ים שיחור והלכו שם לשמוח כל היום . ויהי בלאת
 המזריים אל היאור לשמוח כמשפט וילאו כל אנשי בית פוסיפי אתם אך זליכה לא
 ילאה לה כי אמרה חולה אנכי ותשב בבית לבדה בעבור המלא לה יוסף ביום
 ההוא ויהי בלאתם ותשאר זליכה בבית לבדה ואין אחר בבית אהו ותקם ותעל
 אל הבית אל היכלה ותלבש בגדים כבגדי מלכות ותשם על ראשה אבנים יקרות
 מאבני שוהם משוניים זהב וכסף . ותיפה את פניה ואת בשרה בכל תמרוקי
 הנשים . ותקטר את ההיכל ואת הבית בקדה ולבונה ותפור בכל ההיכל מור
 ואהלות ותשב אחרי כן בפתח היכלה על דרך הבית במקום אשר יעבור שם יוסף
 לעשות מלאכתו והנה יוסף בא מהשדה ויבא הביתה לעשות מלאכת אדומו . ויבא
 עד המקום אשר יעבור וירא את כל מעשה זליכה וישב אחורנית . ותרא זליכה
 את יוסף שב אחורנית מפניה ותקרא לו לאמר מה לך יוסף בא אל מלאכתך
 והנני פניה הדך עד עברך אל פושניך . וישב יוסף ויבא הבית ויעבר
 משם אל מקום מושבו וישב לעשות מלאכת אדומו כמשפט . והנה זליכה
 באה אליו ותעמוד לפניו בבגדי מלכות וריח שלמותיה וילחץ למרחוק . ותמהר
 ותחזק ביוסף ובגדיו ותאמר אליו חי המלך אם איך עושה דברי כי היום תומת .
 ותמהר ותשלח את ידה האחרת ותשליף את החרב מתחת בגדיה ותתן על אר
 יוסף ותאמר קום ועשה את דברי ואם אין אהו מת היום . ויירא יוסף מלפניה
 בעשותה את הדבר הזה ויקם לברוח מלפניה והיא תופשה את בגדיו ממול פניו
 ויהי בנרחו בנהלה ותקרע הבגד אשר החזיקה בו זליכה ויעוזב יוסף הבגד ביד
 זליכה

זליכה ויגם ויגא התננה כי ירא. והרא זליכה כי נקראו בגדי יוסף ויעזבם בידה ויגם ותסחד לנפשה סן ישמע עליה הדבר. ותקם והעש בערמה והסר את הבגדים אשר לנשה אוחס ותלבש את בגדיה. ותקח את בגדי יוסף והגח אללה ותלך וחשב במקום מושב חליה אשר ישבה שם סרס גאח אנשי ביתה אל היאור ותקרא את נער אחד קסן אשר היה בבית ותלואו לקרוא את אנשי הבית אליה. ויהי כראותה אוחס ותאמר אליהם בקול גדול ובלעקה ראו אשר הביא אלי אדוני' איש עברי אל הבית כי בא היום לשכב עמי. ויהי בלחמכם ויגא הביתה וירא כי אין א' בבית ויבא אלי ויחזק בי לשכב עמי. ואחזיק בבגדיו ותקרעם ותקרא עליו בקול גדול. ויהי כהרימי קולי ויירא לנפשו ויעזב בגדו לפני ויגם ויגא החוצה. ולא דברו אנשי ביתה מאומה אך חרה אפם מאד ביוסף וילכו אל אדוניו וידברו לו את דברי אשהו ויבא פוסיפר אל ביתו בתרון אף ותלעק עלו אשהו לאמר מה הדבר אשר עשית לי להביא אל ביתי עבד עברי כי בא אלי היום ללחק בי כזאת וכזאת עשה היום לי וישמע פוסיפר את דברי אשהו ויגו להכות את יוסף במכות נמרזות ויעשו לו סן. והיה בהכותם אותו וילעק יוסף בקול גדול. וישא את עיניו אל השמים ויאמר ה' אלהים אתה ידעת כי נקי אני מכל הדברים האלה ולמה אמות היום על שקר ביד הערלים הרשעים האלה אשר ידעת אוחס. ויהי מדי הכות אנשי פוסיפר את יוסף וילעק ויבכה עד. ויהי שם ילד אחד בן עשתי עשר חדש. ויסתח ה' את פי הילד וידבר לפני אנשי פוסיפר המכים את יוסף כדברים האלה לאמר. מה לכם לאיש הזה ועל מה תעשו לו הרעה הזאת שקר אמי דוברת וכזב תאמר כזה וכזה היה הדבר. ויגד אליהם הילד את כל הדברים האלה על נכון ואת כל דברי זליכה אל יוסף יום יום הגיד אליהם. וישמעו כל האנשים את דברי הילד ויחממו מאד רכל דברי הילד ויכל הילד לדבר וידום. ופוסיפר נכלם מאד מדברי בנו ויגו את האנשים לבתלי הכות את יוסף עוד ויחללו האנשים מהכות את יוסף ויקח פוסיפר את יוסף ויאמר להביוו במשפט לפני הבהנים השופטי' אשר למלך לשפוטו על הדבר הזה. ויבאו פוסיפר ויוסף לפני הבהנים שופטי המלך ויאמר אליה' שפטו נא משפט מהעבד הזה כי כזה וכזה עשה. ויאמרו הבהנים אל יוסף למה תעשה את הדבר הזה לאדוניך ויען אוחס יוסף לאמר לא אדוני כזה וכזה היה הדבר ויאמר פוסיפר אל יוסף הלא כל אשר לי שמתי בידך ולא חשכתי ממך דבר כי את אשתי ואיך תעשה לי הרעה הזאת ויען יוסף לאמר לא אדוני מי ה' ותי נפשו אדוני את אמת הדבר אשר שמעת מאשתך כזה וכזה היה הדבר היום. זה לי שנה חמימה היומי בניסך הראית בי עולה או דבר אשר יחייב את ראשי אליך. ויאמרו הבהנים אל פוסיפר בלח נא ויבא בנד יוסף הקרוע לפנינו ונראה בו את הקרע. והיה את מלפני הנגד היה הקרע ממול פניו היו החזקתהו לגא חליה ובערמה עשחה את כל אשר הדבר אשתך ויביוו את בנד יוסף לפני הבהנים השופטים ויראו והנה הקרע ממול יוסף וידעו כל הבהנים השופטים אשר האיקתהו ויאמרו אין לעבד הזה משפט מות כי לא עשה מאומה אך משפטו אשר יותן בבית הסוהר בעבור השמועה אשר יגאה על אשתך מחמו. וישמע פוסיפר את דבריהם ויקח את יוסף ויתנהו אל בית הסוהר מקום אשר אבירי המלך אכורים שם ויהי יוסף בבית הסוהר שמים עשרה שנה:

ובבל זאת לא שנה אשת אדוניו מעליו ולא חלה מדבר אל יוסף יום יום לשמוע חליה. והיה מקץ ג' חדשים ותוסף זליכה ותלך אל יוסף אל בית הסוהר יום יום ותסיתהו לשמוע חליה ותאמר זליכה אל יוסף עד מתי תעמוד בבית הזה אך שמע נא בקולי ואוליך מן הבית הזה. ויען יוסף אותה לאמר טוב שנתי

בבית הזה מלשמוע אל דבר־ך לפשוט באלהים ותאמר אליו אם לא תעשה את דברי הנקר את עיניך ואוסי' נחשמים ברנלך ותמסרך ביד אשר לא ידעת תמול שלשום ויען יוסף אוהה ויאמר הנה אליה כל הארץ יוכל להצילני מכל אשר תעשה לי כי הוא פוקח עורים ומחיר אבורים ושומר את כל הגרים אשר הם בארץ לא ידעו :

ויהי כאשר לא יכלה זליכה לפחות את יוס' לשמוע אליה ותחדל ללכת אליו
 ז להסיחו ויוס' עודנו אסור בבית הסוהר ויעקב אבי יוס' וכל אחיו אשר בארץ
 עודם מתחבלים ובוכים על יוסף בימים ההם כי מאן יעקב להתנחם על יוסף בנו.
 ויהי יעקב נועק ובוכה ומתחבל על יוסף כל הימים ויהי בעת ההיא בשנה הרי"ח
 היא שנת רדת יוסף מצרימה כאשר מכרו אותו אחיו וילך ראובן בן יעקב חמנהה
 ויקח את אליוורם בת חוי הכנעני לו לאשה ויבא אליה ומהר ותלד אליוור' אשת
 ראובן לו את חנוך ואת פלוג ואת חזרון ואת כרמי בניס ארבעה . ושמעון אחיו
 לקח את דינה אחותו לאשה ותלד לו נמואל וימין ואהד ויכין וזוהר בניס חמשה .
 ואחרי כן בא אל בונה הכנענית היא אשר שבה שמעון מעיר שכם ויהי בונה
 לפני דינה והשרת אותו ויבא אליה שמעון והלד לו את שאל . ויהודה הלך בעת
 ההיא אל עדול' ויט' עד איש עדולמי ושמו חירה . וירא שם יהודה בת איש כנעני
 ושמה עליה בת שוע ויקח' ויבא אליה . ותלד עלית ליהודה ער ואונן ושלה בניס
 ג' וילכו לוי ויששכר ארץ הקדם ויקחו להם משם את בנות יוצב בן יקצן בן עבר
 לגשים וליוצב בן יקצן שתי בנות שם הגדולה עדינה ושם הקטנה ארידה . ויקח
 לוי את עדינה וישכר לקח את ארידה ויבואו ארצה כנען בית אביהם ותלד
 עדינה ללוי גרשון קהת ומררי בניס שלשה . וארידה ילדה לו ליששכר תולע ופיה
 ויזב ושמרון בניס ד' ודן הלך ארץ מואב ויקח את אשלל בת חמידן המואבית
 לאשה ויביאה ארצה כנען . ויהי אשלל עקרה אין לה ולד . ויזכור אלהים את
 אשלל אשת דן אחרי כן ומהר ותלד בן ותקרא את שמו חושים . וילכו גד ונפתלי
 חרנה ויקחו משם את בנות אמורס בן עוז בן נחור לגשים . ואלה שמות בנות אמורס
 שם הגדולה מרימת ושם הקטנה עולית . ויקח נפתלי את מרימת וגד לקח את
 עולית ויביאום ארצה כנען בית אביהם ותלד מרימת לנפתלי יחזאל וגוני וינר ושלם
 בניס ארבעה ועולית ילדה לגד לפיין וחני שוני ואזבון ערי וארודי וארזלי בניס
 שבעה וילך אשר ויקח את עדון בת אשלל בן הדר בן ישמעאל לאשה ויביאה ארצה
 כנען . ותחת עדון אשת אשר בימים ההם אין לה ולד ויהי אחרי מות עדון וילך
 אשר עבר הנהר ויקח את הדורה בת אבימאל בן עבר בן שם לו לאשה . והנערה
 טובת מראה ובעלת שכל ויהי למלכיאל בן עילם בן שם לאשה ותלד הדורה
 למלכיאל בת ויקרא את שמה סרח . וימת מלכיאל אחרי כן ותלך הדורה ותשג
 בית אביה . ויהי אחרי מות אשת אשר וילך ויקח את הדורה לאשה ויביאה ארצה
 כנען . ויבא גם סרח בתה עמה והיא בת שלם שנים ותגדל הנערה בבית יעקב.
 והנערה טובת מראה ותלך בדרכי בני יעקב הקדושים לא חסרה דבר ויזן לה ה'
 חכמה ושכל . ומהר הדורה אשת אשר ותלד לו ימנה וישיה וישוי ובריע' בניס
 ד' . וחבולן הלך לו מדינה ויקח את מרושה בת מולד בן אדיע בן מדין לאשה
 ויביאה ארצה כנען . ותלד מרושה לחבולן סרד וחילון ויחזאל בניס ג' . וישלח
 יעקב אל ארם בן לובא בן תרח ויקח את מחליא בת ארם אל בנימן בנו ותבוא
 ארצה כנען בית יעקב ובנימן בן עשר שנים צקתחו את מחליא בת ארם לאשה .
 ותהר מחליא ותלד לבנימן בלע ובכר אשבל גרש ונעמן בניס ה' . ואחרי כן הלך
 בנימן ויקח את ערבה בת שמרן בן אברהם על אשתו לאשה והוא בן י"ח שנה
 ותלד ערבת לבנימן אחי וראש מופים וחופים וארד בניס חמשה . ויהי בימים ההם
 וילך

וילך יהודה בית שם ויקח את חמור בת עייל בן שם לער בכורו לאשה :
 ויבא ער אל חמור אשהו ומתי לו לאשה . ויהי בנזואו אליה וישחת את זרעו
 חוזה וירע בעיני ה' את מעשהו וימת אחרו ה' . ויהי אחרי מות ער
 בכור יהודה ויאמר יהודה אל אונן בן אל אשת אחיך ויבס אוחה והקם זרע
 לאחייך ויקח אונן את חמור לאשה ויבא אליה . ויעש אונן גם הוא כמעשה
 אחיו וירע בעיני ה' את מעשהו וימת גם אוחו . ויהי כאשר מת אונן ויאמר
 יהודה אל חמור שכי בית אביך עד כי יגדל שלה בני ויהודים לא חפץ עוד בחמור
 להתה לשה כי אמר יהודה פן ימות גם הוא כאחיו . ותקם חמור ותלך : וחסב
 בית אביה ומתי חמור בבית אביה ימים . ויהי לחקוסת השנה ותמת עליה
 אשת יהודה וינחם יהודה אל אשתו . ויהי אחרי מות עליה וילך יהודה ויעל עם
 רעהו חיריה תמנתה לגזו את לאנס . ותשמע חמור כי עלה יהודה תמנתה לגזו
 הלאן ושלח גדול ויהודה לא חפץ בה . ותקם חמור ותסר את בנדי אלמנותה ותלבש
 עליה זעף ותתעלף ותלך ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה . ויעבור יהודה
 ויראה ויקחה ויבא אליה וסתר לו . ויהי בעת לדתה והנה תלומים בצננה ויקרא
 את שם הראשון כרץ ושם השני זרח . כימים ההם ויוסף עודנו אסור בבית הסוהר
 בארץ מצרים . בעת ההיא ושתי פרעה עומדים לפניו ער המשקים ושם האופים
 אשר למלך מצרים ויקח ער המשקים את היין וישם לפני המלך לשחות וגם ער
 האופים שם את הלחם לפני המלך לאכול וישת המלך את היין ויאכל מן הלחם
 הוא וכל עבדיו ושירו אובלי שלחן המלך . ויהי הם אוכלים ושומים ושם המשקי'
 ושם האופים יושבים עמהם וימלאו שרי פרעה זבובים רבים ביין אשר הביא ער
 המשקים וגם אבני חמר נמצאו בלחם ער האופים . וירא פרעה את המעשה אשר
 עשו לו שריו וינו ליםרם ולהתם בבית הסוהר במשמר ויפקוד ער השבחים את
 יוסף לשרת את שרי פרעה ויהיו שם שרי פרעה במשמר שנה תמימה . ויהי מקץ
 השנה ויתלמו שניהם תלומות בלילה א' במשמר אשר היו שם ויהי בבוקר ויבא
 אליהם לשרת אותם כמשפט וירא אותם והנה פניהם זועפים ורעים . וישאל אותם
 יוסף מדוע פניהם רעים וזועפים היום . ויאמרו אליו חלום חלמנו ופותר אין
 אוחו . ויאמר אליהם יוסף ספרו נא לי את חלומותיכם והאלהים יענה את שלומכם
 כאשר תחפצו . ויספר ער המשקים את חלומו ליוסף ויאמר בחלומי ראיתי והנה
 גשן גדולה לפני ובגשן ההיא ראיתי ג' שריגים ותמחר ותפרח ותעל בן ויבשילו
 אשכלותיה ויהיו ענבים . ותקח את הענבים ואשחטם בכוס ותאן על קף פרעה וישת
 ויאמר יוסף אליו ג' השריגים אשר בגשן ג' ימים הם . בעוד ג' ימים יעו המלך
 והאויאך והאיבך על כך והשקים את המלך יין כאשר היית משקרה בראשונה אך
 אמנא מן בעיניך אשר תזכרני אל המלך כאשר ייטב לך ועשית עמדי חסד
 והואלחתי מן הסוהר הזה כי גונב גנבתי מארץ כנען וגמכרתי לעבד במקום הזה
 וגם אשר הוגד לכם על אשת אדוני סקר כי שמו אחי בכור הזה חנם ויען ער
 המשקים את יוסף לאמר את היטב ייטיב לי המלך ככתחילה כאשר פתרת לי כל
 אשר תחפצו אעשה לך והאויאך מן הגור הזה . וירא ער האופים כי פתח יוסף
 את חלום ער המשקים על נכון ויגש גם הוא . ויספר את כל חלומו ליוסף . ויאמר
 אליו בחלומי וארא והנה ג' סלי חורי על ראשי וארא והנה בסל העליון מכל מאכל
 פרעה מעשה אופה והנה העוף אוכל אותם מעל ראשי ויאמר אליו יוסף שלשת
 הסלים אשר ראית ג' ימים הם . בעוד שלשת ימים ישת פרעה את ראשך מעליך
 ותלה אחרך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך כאשר ראית בחלומך . כימים
 ההם והמלכה הרה ללדת . ויהי ביום ההוא ותלד בן למלך מצרים ויאמרו גולד
 בן בכור למלך וישמחו כל מצרים וכל שרי פרעה ועבדיו מאך . ויהי ביום השלישי
 ללדתו

ללדחו ויעש פרעה משחה לכל שריו ועבדיו חיל ארץ זוטן וארץ מזרים . ויבאו כל מזרים וכל עבדי פרעה לאכול ולשתות עם המלך במשחה בנו ולשמוח בשמחת המלך . וכל שרי המלך ועבדיו שמחים בעת ההוא כל שמונת הימים במשחה וישמחו בכל כלי שיר ובתופים ובמחולות בנית המלך שמונה ימים ושר המשקים אשר פחד לו יוסף את חלומו שכת את יוסף ולא זכר אותו אל המלך כאשר דבר לו כי מלאת ה' היחה הדבר בעבור ענות את יוסף כי צמח בלדם וישב יוסף אחרי כן בנית השוהר שנתים ימים עד מלאת לו שתיים עשרה שנה :

ויצחק בן אברהם עודנו חי בימים ההם בארץ כנען זקן מאד בן ק"ס שנה . ועשו בנו אחי יעקב היה בארץ אדום ויאהזו בה הוא ובניו בחוץ בני שער וישמע עשו כי קרבו ימי יצחק אביו לתוח ויבא הוא ובניו וביחו ארלה כנען אל יצחק אביו . ויעקב ובניו יבאו מהמקום אשר גרו שם בחברון ויבאו כלם אל יצחק אביהם וימלאו את עשו ואת בניו באהל . וישבו יעקב ובניו לפני יצחק אביהם ויעקב עודנו מחבל על יוסף בנו ויאמר יצחק אל יעקב הגישה אלי את בניך ואברכם ויבש יעקב את אחד עשר ילדיו לפני יצחק אביו . וישש יצחק את ידיו על כל בני יעקב ויאחו בהם ויחבקם וינשקם אחד אחד . ויברכם יצחק ביום ההוא ויאמר אליהם אלהי אבותיכם יברך אתכם וירבה זרעכם ככוכבי השמים לרוב . וגם את בני עשו ברך יצחק לאמר ישמכם האלהים למורא ולשחד על כל רואיכם וכל אויביכם ויקרא יצחק אל יעקב ואל בניו ויבאו כלם וישבו לפני יצחק ויאמר יצחק אל יעקב ה' אלהי כל הארץ דבר אלי לאמר לזרעך אהן את הארץ הזאת לרשעה אם ישמרו בניך את חקותי ואת דרכי והקשתי להם את השבועה אשר נצטעתי לאברהם אביך . ועתה בני למד את בניך ואת בני בניך ליראה את ה' וללכת בדרכי הטובה אשר ייטב צעיתי ה' אלהיך כי אם שמורו תשמרון את דרכי ה' ואת חקותיו גם ה' ישמור לכם את בריתו את אברהם והיטיב לכם ולזרעכם כל הימים . ויכל יצחק ללנות את יעקב ואת בניו ויבוע וימת ויאבד אל עמיו . ויפלו יעקב ועשו על פני יצחק אביהם ויבכו ויצחק בן מאת שנה וס' שנה במוחו בארץ כנען בחברון . ויביאו אותו בניו אל מערת המכפלה אשר קנה אברהם מאת בני חת לאחות קבר . וכל מלכי ארץ כנען הלכו עם יעקב ועשו לקבור את יצחק ויעשו כל מלכי כנען ליצחק כבוד גדול במוחו . ובני יעקב ובני עשו הולכים יחסי רגל סביב הליך וקוקן עד געזס אל קריית הארבע . ויקברו יעקב ועשו את יצחק אביהם במערת המכפלה אשר בקריית הארבע בחברון ויקברוהו בכבוד גדול מאד כקביר את המלכים . ויסעדו לו יעקב ובניו ועשו ובניו וכל מלכי כנען מסעד גדול וכבוד מאד ויקברוהו ויחאבלו עליו ימים רבים ויהי אחרי מות יצחק ויעזוב את מקנהו ואת קנינו ואת כל אשר לו לבניו . ויאמר עשו אל יעקב הנה נא את אשר הניח אבינו ונחלקה לשנים ואני אבחר ויאזר יעקב בן נעשה . ויקח יעקב את כל אשר הניח להם יצחק בארץ כנען את הבהמה ואת כל הרכוש ויחזן אותו יעקב לשנים לפני עשו ובניו ויאמר אל עשו הנה כל אלה לפניך אתה בחר לך מהם את החי אשר תקח לך ויאמר יעקב אל עשו שמע נא אחי אשר אדבר אליך בחר לך מהם את הארץ הזאת לרשעה עד עולם . ואתה הנה כל אשר עזב אבינו לפניך והנה כל הארץ לפניך בחר לך מהם את אשר תחפון . אם את כל הארץ תחפון קחנו לך ולבניך עד עולם ואני אקח את העושר הזה . ואם את העושר תחפון קחנו לך ואני אקח את הארץ הזאת לי ולבני לרשעה עד עולם . ושם היה נביות בן ישמעאל עם בניו בארץ ויילך עשו ביום ההוא ויחפון עמו לאמר כזה וכזה דבר אלי יעקב וכזאת וכזאת השיב .

עשה עולה עלהך ונשמעה. ויאמר אליו נביות מה הדבר הזה אשר ידבר יעקב אליך הנה כל בני כנען יושבים בארצם לנעם ויעקב אמר שיירשנה עם זרעו כל הימים. עשה לך ולקחת כל עושר אביך ועזבת את יעקב אחיך בארץ כאשר דבר. ויקם עשו וישב אל יעקב ועשו כל אשר יעץ אליו נביות בן ישמעאל ויקח עשו את כל העושר אשר עזב יצחק את הנפש ואת הבהמה ואת המקנה ואת הרכוש ואת כל העושר לא נהן ליעקב אחיו ממנה מאומה ויעקב לקח את כל ארץ כנען מנחל מלרים ועד נהר פרת ויקחנה לאחוזת עולם לו ולבניו ולזרעו אחרייו עד עולם וגם מערת המכפלה אשר בחברון אשר קנה אברהם מאת עפרון לקח יעקב לאחוזת קבר לו ולזרעו עד עולם מאת עשו אחיו ויכחשו יעקב את כל הדברים האלה בספר המקנה ויחמוס ויעד עדים נאמנים על כל אלה. ואלה הדברים אשר כתב יעקב בספר לאמר. ארץ כנען וכל ערי החתי והחוי והיבוסי והאמורי והפריזי כל שנעתה הגוים מנהר מלרים ועד נהר פרת וכל עיר חברון קריית הארבע והמערה אשר בה את הכל קנה יעקב מאת עשו אחיו במחיר לאחוזת ולנחלה לו ולבניו ולזרעו אחרייו עד עולם. ויקח יעקב את ספר המקנה ואת החמוס המלוה וההווקים ואת ספר הגלוי ויהגס בכלי חרש למטען יעמדו ימים רבים ויחגס ביד בניו. ועשו לקח את כל אשר הניח אביו אחרי מותו מיד יעקב אחיו ויקח את כל הרכוש מאדם ועד בהמה מגמל ועד חמור מכור ועד שה מכסף ועד זהב אבנים ונדולח וכל העושר אשר ליצחק בן אברהם: לא נותר דבר אשר לא לקח לו עשו מכל אשר הניח יצחק אחרי מותו ויקח עשו את כל אלה וילך אל הרץ שעיר החמורי הוא ובניו אל סקומס מפני יעקב אחיו ובניו ויאחז עשו בחוף בני שעיר ולא שב עשו ארצה כנען מהיום ההוא והלאה ויהי כל ארץ כנען לבני ישראל לנחלה עד עולם ועשו וכל בניו ירשו את הר שעיר:

פרשת מקץ

בימים ההם אחרי מות יצחק וילדו ה' ויקרא רעב על כל הארץ. בעת ההיא ופרעה מלך מצרים יושב על כסאו בארץ מצרים וישכב במשכב הלילה ויחלוס חלומות וירא פרעה בחלומות והנה הוא עומד על שפת יאור מצרי' הוא שיחור. ויהי בעמדו וירא והנה שבע פרות בריאות בשר וטובות עולות מן היאור ותעלינ' אחריהן שבע פרות אחרות דקות בשר ורעות מאד ותבלענה שבע הרעות את שבע הטובות ועודנו מראיהן רע ככהחילה. ויקץ ויישן ויחלוס שנית. וירא והנה שבע שבלים עולות צקנה א' מלאות וטובות. ותלמחנה אחריהם שבע שבלים דקות שדופות צרות הקדים ותבלענה השבלים הדקות את המלאות ויקץ פרעה מחלומות. ויהי בבוקר ויזכר המלך את כל חלומותיו ותחפסס רוחו מאד מחלומותיו. וימחר המלך ויבחר ויקרא אל כל הרעומי מצרים והכמיה ויבואו ויעמדו לפני המלך. ויאמר אליהם המלך חלומות חלמתי ופותח אֵין להם ויאמרו אל המלך ספר נא לנעבדיך את חלומותיך ונשמע אותם ויספר להם המלך חלומותיו ויענו ויאמרו כולם פה אחד אל המלך יחי המלך לפולח זה פתרון חלומותיו שבע הפרות הטובות אשר ראית שבע בנות יולדו לך באחרית הימים ובעת הפרות העולות אחריהן ותבלענה אותם שחיה רואה לאות כי הבנות אשר יולדו לך. ימותו טולם בחיי המלך. ואשר ראית בחלום השני שבע שבלים מלאות וטובות עולות צקנה אחד זה פתרון שבע ערים הנבט לך בארץ מצרים באחרית הימים. ואשר ראית בחלום השני שבע שבלים שדופות נומות אחריהן ותבלענה אותן ועיךך רואות לאות

לאות כי הערים אשר חננה יחרבו כולנה באחרית הימים בחייו המלך. ויהי כדברים
 דברים האלה והמלך לא הפה את אזניו אל דבריהם ולא שת לבו אליהם כי ידע
 המלך בהכמתו כי לא פתרו את החלומות על נכון. ויהי ככלותם לדבר לפני המלך
 ויען המלך אותם לאמר. מה הדבר הזה אשר דברתם אלי הלא כזב ושקר הוצאתם
 מפיהם אך פתרו נא פהרון חלומותי על נכונה ולא תמותו. וינו המלך אחרי כן
 וישלחו ויקראו עוד אל החכמים אחרים ויביאו ויעמדו לפני המלך. ויספר להם
 חלומותיו וישיבוהו כולם כפהרון הראשון ויתר אף המלך ויקצוף מאד ויאמר המלך
 אליהם הלא כזב חדברו ושקר חאמרו בדבריהם. וינו המלך אליהם ויעבירו קול
 בכל ארץ מצרים לאמר משעם המלך וגדוליו כל איש הכס אשר יודע ומצין לפתור
 חלומות אשר לא יבא היום לפני המלך יומת והיה האיש אשר יגיד למלך את פהרון
 חלומותיו על נכונה ינתן לו כל אשר ישאל מאת המלך. ויבואו כל חכמי ארץ
 מצרים לפני המלך וכל החרטומים וכל המכשפים אשר במצרים ובגושן ובחפשיהם
 ובזעזען ובכל גבול מצרים ויעמדו כולם לפני המלך. וגם כל הפרתמים וכל השרים
 והמשרתים אשר למלך באו יחד מכל ערי מצרים וישבו כולם לפני המלך ויספר
 המלך את חלומותיו לפני החכמים וכל השרים ויהמהו כל היושבים לפני המלך מפני
 המראה ויהחלקו כל החכמים אשר לפני המלך בפתורם את חלומותיו לחלקים רבים.
 מהם פתרו אל המלך לאמר שבע פרות הטובות שבעה מלכים הם אשר יעמדו
 על מצרים מזרע המלך. ושבע הפרות הרעות שבעה שרים יעמדו עליהם באחרית
 הימים והשחיתום ושבע השבלים הם שרים הגדולים אשר למצרים אשר יפלו ביד
 שבעה שרים אויביהם בלתי חזקים במלחמות אדוני המלך. ומהם אשר פתרו אל
 המלך כדבר הזה לאמר שבע פרות הטובות הם כל ערי מצרים החזקים ושבע
 הפרות הרעות הם שבעת גווי ארץ כנען אשר יבאו על שבעת ערי מצרים
 באחרית הימים והשחיתו אותן. ואשר ראית את שבעת השבלים הטובות והרעות
 בחלום השני אות כי תשוב עוד ממסלה מצרים להיות לזרעך כבשחלה. והיה במשלו
 ישונו כל אנשי ערי מצרים על כל השבעה ערי כנען החזקים מהם והשחיתו אותם
 ושבע מלכות מצרים לזרעך. ומהם אשר אמרו אל המלך זה פהרון חלומותיך שבע
 פרות הטובות שבע מלכות הנה אשר תקח לנשים באחרית הימים. ושבע הפרות
 הרעות לאות כי ימותו הנשים ההנה כלנה בחיי המלך ושבע השבלים הטובות
 והרעות אשר ראית בחלום השני הם ארבעה עשר בנים והיה באחרית הימים
 ועמדו ונלחמו ביניהם ונגפו השבעה מהם את השבעה החזקים מהם. ומהם אמרו
 אל המלך כדברים האלה לאמר שבע פרות הטובות שבעה בנים יולדו לך ויהרגום
 שבעת בני שריך באחרית הימים. ושבע השבלים הטובות אשר ראית בחלום השני
 הם השרים ההם אשר ילחמו עם שבעה שרים אחרים בלתי חזקים כמותם וישחיתו-
 אותם באחרית הימים וינקמו מהם ונקמת בניך ושבע המלוכה עוד לזרעך. וישמע
 המלך אל כל דברי חכמי מצרים וכל פהרון חלומותיו ולא ישרו כלש בעיני המלך.
 וידע המלך בהכמתו כי לא דברו אליו נכונה בכל דבריהם יחד. כי מאת ה'
 יהיה זאת לככל את דברי חכמי מצרים למען לאת יוסף מן בית האשרים ולמאן
 גדלו במצרים. וירא המלך כי אין דובר אליו נכונה בכל החכמים והחרטומים
 אשר למצרים ויהר אף המלך מאד והמתו בערה זו. וינו המלך ויוציאו כל החכמים
 וכל החרטומים מלפניו וילאו כלם בצפת וכלימה מלפני המלך. וינו המלך ויעבירו
 קול במצרים לאמר אשר ימיתו כל החרטומים אשר במצרים לא יחיה מהם איש.
 ויקמו שרי הככחים אשר למלך וישלפו כלם איש חרבו ויהלו להכות בחרטומי
 מצרים וחכמיה. והיה אחרי כן ויבא מרוד שר המשקים אשר למלך וישחית
 למלך וישב לפניו. ויאמר שר המשקים אל המלך יחי המלך לעולם ותגדל מלכותו
 בארץ

ארץ . אחת קאפח על עבדיך צימים ה' הם זה שנתיים ימים ותתן אותי במשמר
 א'י ימים במשמר אותי ואת שר האופים . ושם היה אחנו צבור עבד עבדי אשר
 ל' הדפנחים יוסף שמו כי קאף עליו חלוניו ויחנהו ב'ית הסוהר וישרת לחונו
 ג . ויהי ימים צהינהו במשמר ונחלוס חלומות בלילה אחד אני ושר האופים
 ז'ם כפתרון חלומי חלמו . ונבוא ונגד לעבד הוא ב'קד ויפתר לנו את חלומותינו
 ז'ם כחלומי פתר לנו על נכונה . ויהי כאשר פתר לנו כן היה הדבר לא נפל מכל
 י'ריו חרצה ועמה חלומי המלך אל ההרוב את אנשי מזרים חגס הנה העבד
 יהוא עודנו ח'בור ב'ית שר הדפנחים חלומי ב'ית הסוהר . אם על המלך טוב
 נלח חליו ויבוא לפתך והוא יודיך את פתרון החלוס אשר חלמח על נכונה .
 ישמע המלך דברי שר המשקים וי'ו המלך לבלתי היתח את חכמי מזרים . וי'ו
 המלך את עבדיו להביא את יוסף לשניו וישמר המלך חליהם לבו חליו ואל
 חנהו סן יבהל ולא ידע לדבר נכונה וילכו עבדי המלך אל יוסף וירי'והו אות
 מן הבור ויגלחו אותו עבדי המלך ויחלף את בגדי כלאו ויבא לפני המלך והמלך
 יושב על כסא מלכותו בלבוש מלכות אפוד באפוד זהב והשו אשר עליו נאץ
 והברקת והאודם והטפך מחלהטים וכל חבני התפארת אשר בראש המלך מחלהטי'
 ויפלא יוסף מן המלך מאד . והכסא אשר ישב עליו המלך מנוסה זהב וכסף עב
 חבני השוהים ולו שבעים מעלות . ויהי משפטם בכל ארץ מזרים כל איש אשר
 יבא לדבר אל המלך והיה אם איש שר וחשוב בעיני המלך הוא יעלה אל המלך
 אל הכסא עד המעלה האחד ושלישים וירד המלך על מעלה הששה ושלישים ודבר
 עמו . אם מאת העם הוא ועלה עד שלש המעלות וירד המלך ברביעית ודבר
 עמו . ויהי משפטם עוד כל איש אשר יבין לדבר בכל השבעים השמות ועלה
 שבעים מעלות ועלה ודבר עד געתו לפני המלך . וכל איש אשר לא ישלים
 השבעים ועלה אל המעלות כמספר אשר יבין לדבר . ומשפט מזרים היה צימים
 הם אשר לא ימלך עליהם איש כי אם אשר ידע לדבר בשבעים לשון . ויהי
 נבוא יוסף לפני המלך וישחחו למלך חרצה ויעל עד ג' המעלות וישב במעלה
 הרביעית ומדבר עם יוסף . וישמר המלך אל יוסף חלוס חלמתי ופותר און לפתור
 חומו על נכון וחלצה היום ויבואו לפני כל חרומי מזרים וכל חכמיה ואססר
 חליהם את חלומותי ואון פותר אותם לי על נכונה ואחרי כן שמעתי עליך היום
 הזה כי חכם אתה אשר חשמע כל חלוס לפתור אותו על נכון . וישן יוסף את
 פרעה לחמר יספר פרעה את חלומי אשר חלם הלח לאלהים פחרונו . ויספר פרעה
 ליוסף את חלומותיו חלוס הפרות וחלוס השבלים ויכל המלך לדבר . ורות חליהם
 לבשה את יוסף צעת ההיח לפני המלך . וידע כל הדברים אשר יבואו על המלך
 מהיום ההוא והלחה וידע את פתרון חלוס המלך על נכונה וידבר לפני המלך .
 וימלא יוסף חן בעיני המלך ויש המלך את חלומי ואת לבו וישמע את כל דברי יוסף
 וישמר יוסף אל פרעה אל יחשוב המלך כי שני חלומות הן אך חלוס אחד הוא .
 כי את אשר חפץ חליה השמים לעשות בכל הארץ הראה את המלך בחלומי וזה
 פתרון חלומך על נכונה . שבע הפרות ושבע השבלים הטובות שבע שנים הנה
 ושבע הפרות ושבע השבלים הרעות שבע שנים הנה חלוס אחד הוא . הנה שבע
 שנים בלות שבע גדול בכל הארץ . ואחרי כן יבואו שני רעב אחריהן רעב
 כד מחד ונשכת כל השבע ההוא מן הארץ וכלה הרעב את כל יושבי הארץ .
 חלוס אחד חלם המלך ועל השנות החלוס אל המלך כי נכון הדבר מאד . וממחר
 החלשים לעשותו . ועמה חיטיך נח ג'ה ומלטי את נפךך ואת נפש יושבי הארץ
 מרעת הרעב . אשר חנקש בכל מלכותך איש נכון וחכם מאד אשר ידע בכל דברי
 המלכה וקשימהו לנחל ולבא על ארץ מזרים . ויפקד האיש ההוא אשר השיח על

מזרים סקידים תחת ידו ויקבצו את כל אוכל השנים הטובות הנאות ויזכרו בר ושימוהו בלזכרות סקידך. ושמרו את האוכל ההוא לשבע שני הרעב ונמלא לך ולאשך ולכל ארץך ולא הכרת אתה וכל ארץך ברעב. וגם כל יושבי ארץך תזוה ויקבצו איש איש מחבולת שדהו מכל אוכל שבע שנים הטובות ונתנו בלזכרותיהם וימלא להם בימי הרעב ויחיו בו. זה פהרון חלומך על נכונה וזאת העצה היעוזה למלט את נפשך ואת נפש כל עבדיך. ויען המלך ויאמר ליוסף מי יאמר ומי יודע כי דברך נכונה. ויאמר אל המלך זה לך אות על כל דברי כי נכונים הם וכי עשתי טוב לך. הנה אשתך יושבת על המשבר ביום הזה וילדה לך בן ושמתה בו. בלאת הילד ממשי אמו ומת בןך בכורך אשר יולד זה שנתיים ימים ונחתה בילד היולד לך ביום ויכל יוסף לדבר את כל הדברים האלה אל המלך וישתחו אל המלך ויאמר ויהי בלאת יוסף מאת פני המלך ותבאנה האחות האלה אשר דיבר יוסף אל המלך ביום ההוא ותלד המלכה בן ביום ההוא ויהבשר המלך בבוט וישמח. ויהי בלאת המבשר מאת פני המלך וימלאו עבדי המלך את בן המלך הבכור נוסל ארנה מת. ותהי לעקה ומיהומה בבית המלך וישמע המלך ויאמר מה המהומה והלעקה אשר שמעת בבית. ויגידו למלך כי מת בנו בכורו אז ידע המלך כי כל דברי יוסף אשר דיבר אליו נכונה וינחם המלך אל בנו בילד הטולד לו ביום ההוא כאשר דיבר אליו יוסף. אחר הדברים האלה שלח המלך ויקבצו את כל שריו ועבדיו וכל הסתות והשרתמים אשר למ' ויבואו כולם לפני המלך. ויאמר אליהם המלך הנה ראיתם ושמעתם את כל דברי האיש העברי וכל האחות אשר אמר כי באו ולא נפל מכל דבריו אשר דיבר ארנה. ידעתם כי גם פהרון החלום אשר פתר נכונה הוא ובוא יבוא ועתה עולו נא עזה ודעו מה תעשו ואיך תמלט הארץ מהרעב. בקשו נא וראו הנמלא כזה אשר חכמה ודעת בלבו ואפקידוהו בארץ:

כי אחס שמעתם את העצה אשר יעץ האיש העברי על זאת למלט בה את הארץ מהרעב. ואני ידעתי כי לא תמלט הארץ מהרעב כי אם בעצת האיש העברי אשר יעץ אותי. ויענו כלם את המלך ויאמרו טובה העצה אשר יעץ העברי על זה. ועתה אדוני המלך הנה כל ארץך בידך את אשר ייסב בעיניך עשה. את אשר תחסון ואשר תדע בחכמתך אשר הוא חכם למלט את הארץ בחכמתו הוא אשר יפקיד המלך תחת ידו על הארץ. ויאמר המלך אל כל השרים אני אמרתי אחרי אשר הודיע אליהם את האיש העברי את כל אשר דבר אין איש נכון וחכם כמותו בכל הארץ. אם טוב בעיניכם אשייתו על הארץ כי הוא ימלט את הארץ בכל חכמתו. ויענו כל השרים את המלך ויאמרו והלא כחוב דבתי מזרים ולא יעבור אשר לא ימלך איש במזרים ולא משנה למלך כי אם היודע בכל לשון בני האדם. ועתה אדוני המלך הנה האיש העברי הזה לא ידבר כ"א לשון העברית ואיך יהיה עלינו למשנה איש אשר לא ידע גם את לשוננו אך שלח נא אליו ויבא לפניך וגם נא אותו בכל דבר וכאשר תראה עשה ויאמר המלך להעשות בן למחר וטוב הדבר אשר דברתם וימלא כל השרים מלפני המלך ביום ההוא. ויהי בלילה ההוא וישלח ה' מלאך אחד ממלאכיו והמשרתים לפניו ויבא ארץ מזרים אל יוסף ויעמוד מלאך ה' על יוסף והנה יוסף שוכב במשכב הלילה בבית אדוניו בצור כי השיבהו אדוניו אל הבור מפני אשמו. וישערהו המלאך משנתו ויקם יוסף ויעמוד על רגליו והנה מלאך ה' עומד לנגדו. וידבר מלאך ה' את יוסף וילמדוהו כל לשון בני האדם בלילה ההוא ויקרא את שמו יהוסף. וילך מלאך ה' מאתו ויוסף שב וישכב במשכבו ויחמה יוסף על המראה אשר ראה. ויהי בבקר וישלח המלך ויעו להביא את יוסף וילכו עבדי המלך ויביאו את יוסף לפני פתח. ויבאו

ויבאו כלם וישבו לפני המלך. ויעל יוסף על מעלת הכסא וידבר יוסף אל המלך בכל הלשונות ויעל יוסף עלה ודבר אל המלך עד געתו לפני המלך במעלת השבעיד וישב לפני המלך. וישמח המלך על יוסף מאד וכל השרים אשר למלך שמחו מאד עם המלך בשמעת את כל דברי יוסף וייסב הדבר בעיני המלך והשרים להסקין את יוסף למשנה למלך על כל ארץ מצרים וידבר המלך אל יוסף לאמר. אתה יעצת לי עשה להפקיד בכל ארץ מצרים איש חכם למלט בחכמתו את הארץ מהרעב ועתה אחרי הודיע אוהך אלהים את כל זאת ואת כל הדברים אשר דברת אין חכם ונבון כמוך בכל הארץ:

ולא יקרא שמך עוד יוסף כי אם נסנת פענת יהיה שמך אתה יהיה לי למשנה ועל סוף יהיה כל דבר מלכותי ועל דבריך ילאו ויבאו עמי גם מתחת ידך יקחו עבדי ושרי חוקם אשר יתן להם מדי חדש ולך ישמחו כל אנשי הארץ רק הכסא אשר לי אגדל ממך. ויסר המלך את כבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד יוסף וילבש המלך את יוסף לבוש מלכות ויתן עשרת זהב על ראשו ויבס רביד זהב על זארו וינו המלך את עבדיו וירכיבו את יוסף במרכבת השני אשר למלך ההולכת מול מרכבת המלך וירכיבוהו על סוס עזים וגדול מאד מבוסי המלך ויוליכוהו ברחוב כל ארץ מצרים. וינו המלך וילאו את יוסף כל המשחקים במלללים ובדטרות וכל כלי זמר חלף הופים וחלף מחולות וחלף נבלים הלכו אחריו וחמשת חלפים איש בחרבותיהם שלופות בידיהם מתלהטים וילכו הלך ובחוק לפני יוסף ועשרים חלף איש מגדולי המלך אחרים באזור עור מצופה זהב הולכים לימין יוסף ועשרי חלף לשמאלו וכל הנשים והנערות עלו על הגנות ותחילתנה ברחובות משחקות ושמחות ביוסף ותראינה בתואר יוסף וביפיו. וכל אנשי המלך הולכים לפניו ולאחריו ומקטרים בכל הדרך בלבונה ובקדה ובכל הריח הטוב ומפזרים בכל הדרך מור ואהלות לפני יוסף ועבדים איש קוראים לפניו בכל הארץ בקול גדול הלך וקרוא כדברים האלה הראיתם את האיש הזה אשר בחר בו המלך למשנהו. כל דברי המלוכה על פיו יהיו. ואשר ימרה את פיו ואשר לא ישמחוהו לו ארצה יומת כי מרד במלך ובמשנהו וככלות הקוראים לדבר והשתהוו כל מצרים ליוסף ארצה ויאמרו יחי המלך גם יחי המשנה וכל יושבי מצרים ישמחו כלם על הדרך הלך וקרוב הקוראים וישמחו ובמחים בכל תוף ומחול ונבל לפני יוסף. וישא יוסף את עיניו אל השמים מעל יהום ויקרא ויאמר מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון ה' לבאות אשרי אדם בוסח נך. ויעבור יוסף עם עבדי פרעה וכל בריו בכל ארץ מצרים ויראוהו את כל ארץ מצרים ואת כל איגרות המלך. וישב יוסף ויבא לפני פרעה ביום ההוא ויתן המלך ליוסף אחוזה בארץ מצרים אחוזה שדות וכרמים. ויתן המלך ליוסף שלשת חלפים ככרי כסף וחלף ככר זהב ואבני שהם ובדולח ומחנות רבות. ויהי ממחרת וינו המלך לכל מצרים להביא אל יוסף מנחות ומחנות וכל אשר ימרה את פי המלך יומת. ויעשו בימה גדולה ברחוב העיר ויפרשו שם בגדים והיה כל המביא אל יוסף דבר יתן אל הבימה ההיא. וישליכו כל מצרים על הבימה ההיא איש נזם זהב אחד ואיש קשיפה אחת עכבות ועבילים וכל כלי מעשה זהב וכסף ואבני שהם ובדולח על הבימה ההוא מאשר נמלא בידו נתן. ויקח יוסף את כל אלה וישם באוצרותיו וכל השרים והפרתמים אשר למלך מגדלים את יוסף ויתנו לו גם הם מחנות רבות ברחובות כי בחר בו המלך למשנה וישלח המלך אל פוטיפרע בן אחירס כהן און ויקח אתה בתו הקטנה ויתן אותה אל יוסף לאשה והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ויקחה יוסף לו לאשה. ויאמר המלך אל יוסף אני פרעה ובלדיך לא ירים איש את ידו ורגלו לאחת ולבא על עמי בכל ארץ מצרים. ויוסף בן שלשים שנה

בעמדו לפני פרעה ויאח יוסף מלפני המלך ויהי למשנה המלך במצרים ויתן המלך ליוסף מאה עבדים לשרתו בביתו וגם יוסף שלח ויקנה עבדים רבים ויהיו בבית יוסף אז בנה לו יוסף בית גדול מאד כבתי המלכים לפני חצר בית המלך ויעש בבית היכל גדול נחמד למראה מאד וכובד לעשבו. שלש שנים עשה יוסף את כל ביתו ויעש לו יוסף כסא נחמד מאד מזהב וכסף לרוב וינפהו בחבני שוהם ובדולה. ויעש בו חבנית כל ארץ מצרים וחבנית יאור מצרי' המשקה את כל ארץ מצרי' וישב יוסף לבטח בביתו על כסאו אשר עשה לו ויוסף ה' ליוסף חכמה על חכמתו. וכל יושבי מצרי' ועבדי פרעה ושריו אהבו את יוסף מאד כי מאת ה' היה הדבר הזה ליוסף. ויהי ה' את יוסף ויגדל מאד הלך וגדל ויהי שמעו בכל הארץ ויהי ליוסף חיל עושי מלחמה וינאי נבא לגדוד מספר ארבעים אלפים ואש מאות איש עושי מלחמה ברח חיל לעזור למלך וליוסף על האויב לבד מצרי המלך ועבדיו ויושבי מצרים אין מספר להם ויתן יוסף לגבוריו ולכל אבאיו מגינים ורמחים וכובעיו ושריונים ואבני קלעים. בעת ההיא באו בני חרשים על כל בני ישמעאל וילחמו בהם וישמו בני חרשים את ישמעאל ימים רבים. ובני ישמעאל היו מתי מספר בימים ההם ולא יכלו על כל בני חרשים ויאר להם מאד. וישלחו כל זקני ישמעאל ספר אל מלך מצרים לאמר שלח נא לעבדיך שרים ונבא לעזור אותנו וללחמה בבני חרשים כי כלונו מאד זה ימים רבים וישלח פרעה את יוסף ואת הגבורים ואת הנבא אשר אתו וגבוריו מבית המלך. וילכו ארץ החולה אל בני ישמעאל לעזור אותם חבני חרשים. וילחמו בני ישמעאל את בני חרשים ויך יוסף את החרשיים וילכוד את כל ארצם וישבו בה בני ישמעאל עד היום הזה. ויהי כאשר נלכדה ארץ חרשים ויבחרו כל החרשיים ויבאו בנבול בני יון אחיהם ויוסף וכל הגבורים וכל הנבא אשר לו שמו מצרים לא נפקד מהם איש. ויהי לתקופת השנים בשנה השנית למלך יוסף על מצרים ויתן ה' שובע גדול בכל הארץ שבע שנים כאשר דיבר יוסף כי ברח ה' את כל חבואת הארץ בימים ההם שבע שנים ויאכלו וישבעו מאד. ויפקד יוסף פקידים בעת ההיא חמת ידו ויקבצו את כל אכל השנים הטובות ויגברו בה שנה שנה וישמרו באוצרות יוסף. והיה בכל עת אשר יקבצו את האוכל ויהי יוסף והביאו את הגר בשבלים והביאו עמו עפר שדהו לבלתי הססיד. ויעש יוסף כדבר הזה שנה שנה ויגברו בה כחול הים הרבה מאד כי אין מספר לאוצרותיו כי לא יכלו לספור מרוב וגם יושבי מצרים אספו אוכל באוצרותיהם הרבה מאד מכל אוכל שבע שנים הטובות אך לא עשו לו כאשר עשה יוסף. ויהי כל האוכל אשר אספו יוסף וכל מצרים בשבע שני השבע לפקדון לארץ באוצרות לשבע שני הרעב למחית כל הארץ. וימלאו כל יושבי מצרים איש אוצרו ואיש מסמונו בה למחיתם ברעב. ויתן יוסף את כל האוכל אשר אסף בכל ערי מצרים ויבא את כל האוצרות וישם שומרים עליהם. ואסנה בה שמיסרע אשה יוסף ילדה לו שני בנים את מנשה ואת אשרים ויוסף בן שלשים וארבע שנים בלדת אותם ויגדלו הנערים וילכו בדרכיו ובמוסריו לא סרו מן הדרך אשר למדם אביהם ימין ושמאל. ויהי ה' את הנערים ויגדלו ויבינו וישלחו בכל חכמה ובכל דברי המלכה וכל שרי המלך וגדליו ויושבי מצרים מנשאים את הנערים ויגדלו בקרב בני המלך. ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בכל הארץ. ותבאנה אחריהן שבע שני הרעב כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארץ ויראו כל מצרים כי החל הרעב להיות בארץ מצרים ויפתחו כל מצרים את כל אוצרות הגר אשר להם כי חזק עליהם הרעב. וימלאו את כל האוכל אשר באוצרותיהם מלא עש ולא יצליח לאכול ויחזק הרעב בכל הארץ ויבאו כל יושבי מצרים וישעקו לפני פרעה כי כבד עליהם הרעב ויאמרו

ויאמרו אל פרעה חנה לעבדיך אוכל ולמה נמות לעיניך ברעב גם אנחנו גם
 מסנו. ויען אוחם פרעה לאמר ולמה תצטקו אלי והלא כל שבע שני
 השבע נזה יוסף לנצור בר לשני הרעב ולמה לא שמעתם בקולי ויענו המצרים
 את המלך חי נפסך אדונינו ככל אשר דבר יוסף קן עשו עבדיך כי גם עבדיך חספו
 כל אוכל שדותיהם בשנות השבע והגתוהו באוצרות עד היום הזה. ויחזק הרעב
 על עבדיך ונספחה את אוצרותינו והנה כל אכלינו מלא עש ולא יצלה לאכול
 ויהי כשמוע המלך את כל אשר קרה ליושבי מצרים וירא המלך מאד מפני
 הרעב ויבהל מאד ויען המלך את אנשי מצרים לאמר אחרי אשר קרה לכם
 את כל אלה לבו אל יוסף אשר יאמר לכם העשו לא המרו את פיו. וילכו כל
 מצרים ויבאו אל יוסף ויאמרו אליו חנה לע אוכל ולמה נמות ברעב נגדך כי
 אנחנו חטפנו את תבואותינו בשבע השנים כאשר נזויה וגשס אוחם בתוצר וכזה
 וכזה קרה לט ויהי כשמוע יוסף את כל דברי מצרים ואת אשר קרה להם
 ויסתח יוסף את כל אוצרות האוכל אשר לו וישבור למצרים והרעב היה על פני
 כל הארץ ויהי רעב בכל הארצות ובארץ מצרים היה אוכל לשבור וכל יושבי
 מצרים באו אל יוסף לשבור איכל כי חזק עליהם הרעב וכל אכלם הוספד וישבור
 יוסף לכל מצרים יום יום. ונשמעו כל יושבי ארץ כנען ופלשתים ועבר הירדן
 ובני קדם וכל ערי כל הארץ הקרובים והרחוקים כי יש שבר במצרים ויבאו
 כלם למצרים לשבור בר כי חזק עליהם הרעב. ויסתח יוסף את אוצרות האוכל
 וישם עליהם פקידים ויעמדו וישברו לכל הבאים יום יום וידע יוסף כי גם
 אחיו יבאו למצרים לשבור איכל כי חזק הרעב על כל הארץ. ויצו יוסף את כל
 אנשיו ויעבירו קול בכל מצרים לאמר מטעם המלך והמשהה וגדוליהם איש איש
 אשר יחסון לשבור בר במצרים אל ישלח עבדיו אל מצרים לשבור כי אם בניו וגם
 כל איש מצרי או כנעני אשר יבא מכל הארצות לשבור בר במצרים והלך וסכרו
 בכל הארץ יומת כי לא ישבור כל איש כי אם מחית ביתו. וגם כל איש אשר
 ינהג שמים או שלש בהמות יומת כי לא ינהג אדם כי אם בהמתו. וישם יוסף
 שומרים בשערי מצרים ויזום לאמר כל איש אשר יבא לשבור אוכל אל חתנהו לבא עד כתבו
 שמו ושם אחיו ושם אחיו ואשר תכתבו בכל יום השלחו את שמוחה אלי בערב
 וידעתי את שמותם ויפקד יוסף פקידים בכל מצרים ויזום לעשות את כל הדברים
 האלה. ויוסף עשה את כל הדברים האלה וכל החוקים למען אשר ידע בבוא
 אחיו למצרים לשבור אוכל ובכל יום ויום יעבירו אנשי יוסף קול במצרים ככל
 הדברים האלה והחוקים אשר נזה יוסף וישמעו כל יושבי ארץ מצרים ומערב וכל
 הארץ את כל החוקים וכל הדברים אשר שם יוסף במצרים. ויבאו כל יושבי
 קלות הארץ וישברו בר במצרים יום יום וילכו לדרכם וכל שרי מצרים עושים את
 כל אשר נזה יוסף ויהי כל הבא למצרים לשבור אוכל וכתבו השוערים את
 שמותם ואת שמות אביהם והביאו לפני יוסף בערב יום יום. וישמע יעקב אחרי
 כן כי יש שבר במצרים ויקרא אל בניו ללכת למצרים לשבור בר כי גם עליהם
 חזק הרעב ויקרא יעקב אל בניו לאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים וכל
 הארץ הולכים שמה לשבור. ועשה למה חראו את נפשם שבעים לפני כל הארץ
 דדו גם אחם למצרים וסכרו לנו מעט אוכל בתוך הבאים ונחיה ולא נמות
 וישמעו בני יעקב בקול אביהם ויקומו לרדת למצרים לשבור אוכל בתוך הבאים.
 ויצו אוחם יעקב אביהם לאמר צבאכם העירה אל חנאו יחד בשער אחד מפני
 יושבי הארץ. ויבאו בני יעקב וילכו למצרים ויעשו בני יעקב ככל אשר נזם
 אביהם ואת צימין לא שלח יעקב כי אמר סן יקראנו אסון בדרך כחיו וילכו
 בני יעקב עשרה. ויהי בלכת עשרה בני יעקב בדרך וינחמו על יוסף ככל אשר

עשו לו ויאמרו איש אל אחיו לאמר ידענו כי יוסף אחינו ירד למצרים ועתה
 נבקשהו שם באשר הלכנו ויהי אם מצאנוהו ולקחנוהו מאדונו צפדין ואם
 אין בחזקה ומתנו עליו וישמעו בני יעקב לדבר הזה ויתחזקו על יוסף להצילו
 מיד אדונו וילכו בני יעקב מצרימה . ויהי בקרבם מצרימה ויתפרדו איש מעל
 אחיו ויבאו בעברה שערי מצרים והשוערים כתבו את שמוהם ביום ההוא ויביאום
 אל יוסף בערב ויקרא יוסף את השמות מיד שוערי העיר וימלא את אחיו באו
 יעברה שערי העיר . וילו יוסף בעת ההיא ויעבירו קול בכל הרץ מצרים לאמר
 לכו כל שומרי האזנות כגרו כל האזנות הבר ולא תשאירו פזוח כי אם א'
 לשבור ממנו כל הבאים . ויעשו כל פקידי יוסף כן בעת ההיא וישתמו כל
 האזנות ולא הזהירו כי אם א' פתוח ויתן יוסף את שמות אחיו כתובים לאשר
 על האזר השמות ויאמר חליו כל אשר יבא אליך לשבור בר תשאל את שמו
 והיה צבוא אליך שמות האלה ותשפחה ושלחתם אלי ויעש כן . ובני יעקב כאשר
 באו אל חוק העיר ויתקבצו יחד בחוק העיר לבקש את יוסף ערם ישברו להם
 אוכל . וילכו להם אל חומת הזונה ויבקשו את יוסף בחומת הזונה שלשת ימים
 כי אמרו כי יוסף בחומת הזונות יבא כי יוסף יפה הואר ויפה מראה מאד
 ויבקשו בני יעקב בחומות ההם שלשת ימים ולא מצאו . והאיש אשר על האזר
 הפתוח בקש את השמיה ההם אשר נתן לו יוסף ולא מצא וישלח אל יוסף לאמר
 זה שלשת ימים לא באו אלי האנשים ההם אשר נחת לי שמוהם . וישלח יוסף
 עבדים לבקש את האנשים בכל מצרים להביאם לפני יוסף וילכו עבדי יוסף
 ויבאו במצרים ולא מצאו וילכו גושנה ואין וילכו עיר רעמסס ולא מצאו ויבאו אל
 יוסף ויאמרו בקשנו בכל הארץ עד עיר רעמסס ולא מצאנו ויוסף עוד יוסף
 וישלח אשה עשר עבדים לבקש את אחיו וילכו וישתזרו בארבע פנות העיר .
 וילכו ארבעה עבדים בית הזונות וימצאו את עשרת האנשים שמה מבקשים את
 אחיהם ויקחום ארבעה האנשים ההם ויביאום לפניו וישתחו לו אפים ארצה .
 ויוסף יושב בהיכלו על כסאו מלוכם בנגדי צוף וארגמן ובראשו עטרה זהב גדולה
 וכל הגבורים יושבים סביביו . ויראו בני יעקב את יוסף וישלחו צעניהם מאד
 תוארו וטוב אפיו והדר פניו וישתחו לו עוד אפים ארצה וירא יוסף את אחיו
 ויכירם והם לא הכירוהו כי גדול יוסף מאד צעניהם על כן לא הכירו אותו .
 וידבר יוסף אליהם לאמר מאין באתם ויענו כלם ויאמרו מארץ כנען באו עבדיך
 לשבר אוכל כי חזק הרעב בכל הארץ וישמעו עבדיך כי יש שבר במצרים
 ונבואה בחוק הבאים לשבור בר למחיתנו . ויען יוסף אותם לאמר ואם באתם
 לשבור כאשר אמרתם למה תבואו בעברה שערי העיר אין זה כי אם לחפור את
 כל הארץ באתם . ויענו כלם יחד את יוסף ויאמרו לא אדני כניס אנחנו לא היו
 עבדיך מרגלים כי לשבר אוכל באנו . כי כל עבדיך אחים בני איש אחד בארץ
 כנען ויטו עלינו אבינו לאמר . בנאכס העירה אל תבואו יחד בשער אחד מפני
 יושב הארץ . ויען אותם יוסף עוד ויאמר הוא הדבר אשר דברתי אליכם
 לחפור את כל הארץ באתם . על כן באתם כלכם בעברה שערי העיר לראות
 את ערות הארץ באתם הלא כל הבא לשבור שבר האלך לדרכו ואתם שלשת
 ימים היום לכם בארץ ומה תעשו בחומת הזונות אשר הייתם שם זה שלשת ימים
 הלא מרגלים יעשו כאלה . ויאמרו אל יוסף חלילה לאדני מדבר כדבר הזה כי
 אנחנו שנים עשר אחים בני יעקב אבינו בארץ כנען בני יחזק בן אברהם
 העברי . והגה הקפן את אבינו היום בארץ כנען ואחד אינו כי נאבד מאתנו
 ונאמר אולי בארץ הזאת הוא ונבקשהו בכל מצרים ונבוא נה בנתי הזונות לבקש אותו
 שם . ויאמר אליהם יוסף והלא בקשתי אתו בכל הארץ עד לא נשאר לכם

כי אם מצרים לבקש אותו זה. וגם מה אשר יעשה אחיכם בבתי הזנות אף
 אם הוא במצרים והלא אמרתם כי מבני יחזק בן אברהם אתם ומה יעשו בני
 יעקב בבתי הזנות ויאמרו אליו כי שמענו אשר גנבוהו הישמעאלים מאתנו ויגד
 לנו כי מכרו אותו מצרימה ועבדך אחינו יפה תואר ומראה מאוד וגאמר אינו
 כי אם בבתי הזנות על כן הלכו שם עבדיך לבקשו ולפדותו. ויען אותם יוסף
 עוד לאמר הלא שקר תאמרו וכזב תדברו לאמר בנפשכם בני אברהם אתם חי
 פרעה כי מרגלים אתם על כן באתם בבתי הזנות לבלתי ידע איש בכם. ויאמר
 אליהם יוסף והנה אתם מלאכה אחת ובקש מכם אדוניו מחיר רב התחנהו בו ויאמרו
 ניהן. ויאמר אליהם ואם לא יחפון אדוניו לתמו במחיר רב מה תעשו להם עליו.
 ויענוהו אתם לא יתניהו והרגנו אותו ולקחנו את אחינו והלכנו. ויאמר אליהם
 יוסף הוא הדבר אשר דברתי אליכם מרגלים אתם כי להרוג את יושבי הארץ
 באתם. כי שמענו אשר שנים מאחיכם הכו את כל יושבי כסב בארץ כנען בעבור
 אחותכם והבאתם לעשות גם במצרים על אחיכם כדבר הזה. אך בזאת הדע כי
 כנים אתם אתם תשלחו מכם אחד לקחת את אחיכם הקטן מאת אחיכם ולהביאו
 אלי הנה. ויהי בעשותכם הדבר הזה ואלדעה כי כנים אתם. ויקרא יוסף אל
 שבטים גבורים מגבוריו ויאמר אליהם קחו את האנשים האלה והבאתם אותם אל
 משמר. ויקחו הגבורים את עשרה האנשים ויחזיקו בם ויהנם במשמר ג' ימים.
 ויהי ביום השלישי ויוליאם יוסף מהמשמר ויאמר אליהם זאת עשו אתם כנים
 אתם ותייחם אחיכם אחד יאמר במשמר ואתם לכו הביאו שבר רעבון בביתכם
 ארנה כנען ולקחתם את אחיכם הקטן והבאתם אלי הנה ואלדעה כי כנים אתם
 כאשר תעשו הדבר הזה. וילא יוסף מעליהם ויבא הסדרה ויבך בני גדול כי
 נכמרו רחמיו עליהם. וירחן פניו וילא אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאמר
 לאסרו ולא אבה שמעון לעשות כי היה גבור חיל מאד ולא יכול לאסרו ויקרא
 יוסף אל גבוריו ויביאו לפניו שבטים איש גבורי חיל וחרבותם שלופות בידם
 ויבאלו כל בני יעקב מהם. ויאמר אליהם יוסף תפשו את האיש הזה ואסרתם
 אותו בבית הסוהר עד בא אחיו אליו. וימהרו גבורי יוסף ויחזיקו כלם בשמעון
 לאסרו ויעק עליהם שמעון לעקה גדולה מאוד ומרה ותשמע העקה למרחוק
 ויבאלו כל גבורי יוסף מקול העקה ויסלו על פניהם וייראו מאד ויטובו להם.
 וגם כל האנשים אשר היו את יוסף נבו כי יראו מאד לנפשנתם וישאר אך
 יוסף ומנשה בנו שם. וירא מנשה בן יוסף גבורת שמעון ויחר אפו מאד ויקם
 מנשה בן יוסף אל שמעון ויכה מנשה את שמעון באגרופו מכה רבה בערפו
 וינת שמעון מחמתו ויחזו מנשה בשמעון ויחוק בו ויאסור אותו ויביאהו אל בית
 הכלא ויתמהו כל בני יעקב ממעשה הנער. ויאמר שמעון אל אחיו איש מכם אל
 יאמר כי מכה מצרים הוא כי אם מכה בית אבינו וילו יוסף אחרי כן ויקרא
 לאשר על האוצר למלאות את כליהם בק כאשר יוכלו שאת ולתח לאיש כספו בשקו
 ולתח להם גדה לדרך ויעש להם כן. ויעו אותם יוסף השמרו לכם פן תמרו
 את פי ולא הביאו את אחיכם כאשר דברתי לכם והיה כאשר הביאו את אחיכם
 אלי הנה וידעתי כי כנים אתם ואת הארץ תסחרו והשיבתי לכם את אחיכם ושבתי
 בשלום אל אביכם. ויעו כלם ויאמרו כאשר דבר אדוני כן נעשה וישתחוו לו
 ארנה. וישאו איש את שברו על חמורו ויאלו ללכת ארנה כנען אל אביהם.
 ויבאו אל המלון ויפתח לוי את שקו לתת מספוא לחמורו וירא והנה כספו במשקלו
 עודנו במתחתו. ויירא האיש מאד ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה הוא
 במתחתו וייראו האנשים מאד ויאמרו מה זאת עשה אליהם לנו. ויאמרו כלם איש
 חסדי ה' את אבותינו את אברהם יחזק ויעקב כי נתנו ה' היום ציד מלך מצרי

להחזיק עליו . ויאמר אליהם יהודה הלא אשמים אנו וחסאי' לפני ה' אלהיט
במכרתו את אחינו בשברנו ולמה האמרו היה חסדי ה' את אבותינו . ויאמר אליה'
ראובן הלא אמר אמרתי אלי' אל תחטאו בילד ולא שמעתם ממני כי דמו דרש
אלהי' ממנו ואיך תאמרו היה חסדי ה' את אבותינו ואזם תעאמח לה' . וילינו
במקום ההוא וישכימו בנקר וישאלו את שגרים על חמוריהם וינהגו אותם וילכו
ויבאו ארצה כנען בית אביה' . ויאלו יעקב וביטו לקראת בניו וירא יעקב והנה
אין שמעון אחיהם אתם . ויאמר יעקב אל בניו איפה שמעון אחיב' אשר לא ראיתי
אותו ויגידו לו בניו את כל הקורות אותם במצרי' :

ויבואו לבניהם ויפתחו איש שקו ויראו והנה איש נרוד כספו בשקו וייראו מאד
מזה המה ואביה' . ויאמר אליה' יעקב מה זאת עשיתם לי שלוח שלחתי
את יוסף אחיב' לדרוש שלומי' ותאמרו לי כי היה רעה אכלתהו ויך שמעון אחכם
לשבור אוכל ותאמרו מן מנרים אשר אותו ככלא ואת בנינו תאמרו לקחתו להמית
גם אותו והודדתם . את שיבתי בינון שאולה על בנימן ויוסף אחיו . עתה לא
ירד בני אחכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקרהו אסון בדרך אשר חלכו בה
כאשר קרה לאחיו . ויאמר ראובן אל אחיו את שני בני תמית אם לא תביא לפניך
את בך והגתיו לפניך ויאמר יעקב אל בניו שבו לכם ואל תרדו מזרימה כי לא
ירד בני אחכם מזרימה ולא ימות כאחיו . ויאמר אליהם יהודה חדלו נא לכם
ממנו עד כלות לו את השבר והוא יאמר הורידוהו את אחיכם כי ימלא את נפשו
ברעב ואת נפש ביתו . והרעב היה כבד בכל הארץ צימים ההם וכל אנשי הארץ
הולכים ובאים מזרימה לשבור אוכל כי חזק עליהם הרעב מאד . וישבו בני יעקב
בארץ כנען ימים ושני חדשים עד כלות להם את השבר . ויהי כאשר כלה להם
את השבר ותרעב נפשם מאד כל בית יעקב ויבואו ילדי בני יעקב יחד ויגשו אל
יעקב ויכבדו אותו כולם ויאמרו לו הנה לנו לחם ולמה נמות ברעב נגדך וישמע
יעקב את דברי ילדי בניו ויבך כפי גדול ויכמרו רחמיו עליהם ויקרא יעקב אל
בניו ויבואו כלם אליו וישבו לשמו ויאמר אליהם יעקב ולא ראית' כי בניכם
בוכי' עלי היום הנה לנו לחם ואין . עתה שובו שברו לנו מעט אוכל . ויען
יהודה ויאמר אל אחיו את ישך משלח את אחינו אחנו נרדה ונשברה לך אוכל
ואם איך משלח לא נרד הלא כי מלך מצרי' העד סעיד עליט לא תראו פני בלתי
אחיכם אחכם כי מלך מצרים מלך אדיר וחזק הוא והיה אם הלכנו אליו בלתי
אחינו ומתנו כלנו הלא ידעת אם לא שמעת כי המלך ההוא גבור וחכם מאד
ואין כמוהו בכל הארץ הנה ראינו את כל מלכי הארץ לא ראינו כמלך ההוא מלך
מצרים הלא אין גדול כאבימלך מלך פלשתים מכל מלכי הארץ ומלך מצרים גדול
ועזם ממנו ולא יהיה לו אחימלך כאחד משריו . לא ראית אבי את היכלו ואת
כסאו ואת עבדיו העומדים לפניו . לא ראית המלך ההוא בשבתו על כסאו
ביסיו תפארת מלוכה בבגדי מלכות עמרת זהב גדולה על ראשו . לא ראית
סהוד וההדר אשר נתן לו אלהים כי אין כמוהו בכל הארץ . לא ראית אבי
החכמה והחזונה והדעת אשר נתן בלבו אלהים . הראית את קולו הנעים
בדברו אליו לא ידענו אבי מי הודיעהו את שמותינו ואז כל אשר קרה לנו
וישאל גם עליך לאמר העוד אחיכם חי השלום לו . לא ראית את כל דברי מלכי מצרים
על סיו יאלו ועל סיו יבואו ואין שואל בפרעה אדוניו . לא ראית את סחוד
ואת אימתו על כל מצרים וגם אנחתי בלאתנו-מלסניו ונאמר לעשות למצרים פיתר
עמי האצרי ויחרי אפינו מאד על כל דבריו אשר דבר לכתנו מרגלים . והיה
בבואנו עוד לפניו ונפלה אימתו . עליו יחד ואין איש יכול לדבר אליו דבר קטן
או גדול . ועתה אליו שלח נא את הגער אחנו ונרדה ונשברה לך אוכל-למחינתו
ולא

ולא נמות ברעב . ויאמר יעקב למה הרעותם לי להגיד כי יש לכם לח מה
 הדבר אשר עשיתם לי . ויאמר יהודה אל יעקב אביו תנה הנער בידי וגומה
 ונרדה מזרימה ונשברה אוכל ונבוא והיה בנבואו ואין הנער אצלו וחסאתי לך
 כל הימים . הראית את כל ילדיו הקטנים בוכים עליך ברעב ואין לאל ידך עשה
 יכמרו נא רחמך עליהם ושלחת את אחינו אצלו והלכנו ואיה חסדי ה' את אבותינו
 אתך אשר תאמר כי מלך מצרים יקח את בןך חו' ה' לא אחות עליו עד הביאותיו
 והגתיו לפניך . אך החפלה נא בעדנו אל ה' אלהינו ויעשה אצלו חסד לחננו לחן
 ולחסד לפני מלך מצרים ואנשיו . כי לולא התמהמהנו כי עשה שבנו זה עשמי' אליך
 עם בןך . ויאמר יעקב אל בניו ב' אלהי אבנא אשר יציל אהכם ונתן אהכם לחן
 בעיני מלך מצרים ובעיני כל אנשיו . ועשה קומו ולכו אל האיש וקחו לו בידכם
 מנחה מן הנמצא בארץ הזאת והביאו לפניו . ואל שדי יתן לכם רחמים לפניו וישלח
 לכם את בנימין ואת שמעון אחיכם . ויקומו כל האנשים ויקחו את בנימין אחיהם
 ומנחה גדולה מזמרת ארץ כנען לקחו בידם וגם משנה כסף לקחו . ויצו יעקב
 את בניו מאד על בנימין השמרו בו בדרך אשר חלבו בה ואל תחסדו מעמו
 בדרך גם במצרים ויקם יעקב מאת בניו ויפרוש כפיו ויחפלה אל ה' בעד בניו
 לאמר ה' אלהי השמים ואלהי הארץ זכור לאברהם אבינו את בריחך אתו זכור
 ליצחק אבי ועשה חסד עם בני ואל תחנם ביד מלך מצרים עשה נא אלהי למען
 רחמך ופדה את כל בני והצילם מיד מצרים ושלח להם את שני אחיהם וגם
 כל נשי בני יעקב וילדיהם נשאו כלם את עיניהם השמימה ויבכו כלם אל ה'
 וינעקו להציל את אבותם מקף מלך מצרים . ויכתוב יעקב ספר אל מלך מצרים
 ויתננו ביד יהודה וביד בניו אל מלך מצרים לאמר . מאת עבדך יעקב בן יצחק
 בן אברהם העברי נשיא אלהים אל מלך האדיר והחכם נשנת פענח מלך מצרים
 שלום . ידוע יהיה לאדוני מלך מצרים כי חזק עלינו הרעב בארץ כנען ושלחתני
 אליך בני לשבור לנו מעט אוכל מאתך למחיתנו . כי אחי סבבני בני ואני זקן
 מאד ואינני רואה בעיני כי כבדו מזוקן עיני מאד עם הבני בכל יום חמיד
 על בני על יוסף אשר נאבד מפניי ואלזה את בני אשר לא יבואו יחד בשערי
 העיר בכואם מזרימה מפני יושבי הארץ . וגם כי צויתים להתהלך במצרים ולבקש
 את בני יוסף אולי ימצאוהו שמה ויעשו כן . ותחנם אחי כמרגלים את הארץ
 הלא שמענו עליך כי אחי חכם ונבון מאד הלא תראה את פניהם איך יהיו
 מרגלים . עם כי שמענו אשר פתחת אהי את תלום פרעה וחודיעהו ברעב
 הזה פרס יבוא והדבר אליו נכונה ואיך לא תדע בחכמתך את בני המרגלים הם
 אם לא ועתה אדוני המלך הנה שלחתי לפניך את בנימין בני כאשר דברת אל בני
 אחלה את פניך אשר השיב עיך עליו עד השיבוהו אלי בשלום עם אחיו . והלא
 ידעת את לא שמעת את אשר עשה אלהינו לפרעה בקחתו את שרה אחי ואשר
 עשה לאבימלך מלך פלשתים עליה וגם את אשר עשה אברהם אבינו לחמשת מלכי
 עולם אשר הציח את כולם במתי מספר אנשים אשר היו אחו . וגם אשר עשו
 שמעון ולוי שני בני לשמונה ערי האמורי אשר התרצו אהיך בעבור דינה אחותם
 וגם בעטור בנימין אחיהם התחמנו בו על יוסף אחיו מה יעשו עליו בראותם כי
 תגביה יד אחד העם עליהם בעטורו . הלא ידעת מלך מצרים כי גבורת אלהינו
 אצלו וגם שומע אלהינו את חפלתנו חמיד ולא יעזבנו כל הימים . והגידו בני
 אלי את מעשיך עתה לא קראתי אל ה' עליך כי אז נאבדת עם אנשיך פרס בא
 בנימין בני לפניך . אך אמרתי כי שמעון בני בריחך אולי טובה תעשה אותו
 על כן לא עשיתי לך הדבר הזה . ועתה הנה בני בנימין בא אליך עם בני .
 השמר לך בו ושים עיך עליו ושים אלהינו את עינו עליך בכל מלכותך . ועתה

הנה הגדמי לך את אשר עם לבני והנה בני צאים אליך עם אחיהם ראה נא
בעדם את עני כל הארץ ושלחתי עם אחיהם לשלום . ויתן יעקב את הספר אל
בניו ציד יהודה לחתו למלך מזרים . ויקומו בני יעקב ויקחו את בנימן והת
כל המנחה וילכו ויבאו מזרים ויעמדו לפני יוסף וירא יוסף אתם את בנימן
אחיו ויתן יוסף אליהם שלום ויבאו האנשים ההם ביתו יוסף וינו יוסף את
אשר על ביתו לבכות להם טבח לאכול ויעש להם כן ויהי בצהרים וישלח יוסף
אל האנשים לבא לפניו עם בנימן ויגידו האנשים אל האיש אשר על בית יוסף
את דבר הכסף המושב באמתחותיהם ויאמר להם שלום לכם אל תיראו ויבא
אליהם שמעון אחיהם . ויאמר שמעון אל אחיו עובה רבה עשה אדוני מלך מזרים
לא אשרני כאשר ראייתם בעיניכם . כי בלאתכם מהעיר הוציא אותי ויעש אתי
טובה בביתו ויקח יהודה את בנימן בידו ויבואו לפני יוסף וישתחוו לו אפים
ארצה . ויתנו האנשים את המנחה אל יוסף וישבו כלם לפניו ויאמר אליהם יוסף
השלום לכם השלום לבניכם השלום לאביכם הזקן ויאמרו שלום ויקח יהודה
את הספר אשר שלח יעקב ויחנהו ציד יוסף ויקרא יוסף את הספר ויכר את
מכתב אביו ויבקש לבכות ולא יכול להתאפק ויך החדרה ויכר בני גדול ויבא .
וישא עיניו וירא את בנימן אחיו ויאמר הזה אחיכם אשר אמרתם אלי ויגש
בנימן לפני יוסף ויתן יוסף ידו על ראשו ויאמר לו אלהים יחנך בני . ויהי
כרצות יוסף את אחיו בן אמו ויבקש לבכות שנית ויבא החדרה ויכר שמה
וירחץ פניו ויבא ויתאפק ויאמר שימו לכם . ויהי ציד יוסף גביע אשר ישחה
בו והוא מכסף רנוף באבני שוהם ובדולח טוב מאד ויך יוסף הגביע ההוא
לעיני אחיו בשבתם לאכול אמו ויאמר יוסף אל האנשים ידעתי בגביע הזה כי
ראובן הבכור ושמעון ולוי ויהודה וישכר וזבולן בני אם אחד שבו לכם לאכול
כאשר יולדתם . ויושב גם את האחרים כחילדותם . ויאמר ידעתי כי אחיכם
הקטן הזה אין לו אח ואני כמוהו אין לי אח ישב נא אתי לאכול . ויעל
בנימן לפני יוסף וישב על הכסא ויראו האנשים את מעשה יוסף ויהמהו על ככה
ויאכלו וישחו האנשים עם יוסף בעת ההיא . ויתן להם מחנות בעת ההיא ויוסף
ויתן יוסף לבנימן מנה אחת ויראו מנשה ואשרים את מעשה אביהם ויתנו לו גם
הם את מנותיהם וגם אסנת נחנה לו מנה אחת ויהינה ציד בנימן חמש מנות
ויולא להם יוסף יין לשמות ולא אביו לשמות ויאמרו מיום אשר נאצד יוסף אחינו
לא שחיתו יין ולא אכלנו אוכל טוב וישבע להם יוסף ויפטר גם מאד וישחו וישכרו
עמו בינם ההוא ויהי אחרי כן וישן יוסף אל בנימן אחיו לדבר אמו ובנימן
עודנו יושב על הכסא לפני יוסף . ויאמר אליו יוסף הים לך בני . ויאמר
יש לעבדיך עשרה בניו ואלה שמותם בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש
משים וחפיים והרד . ואקרא את שמותם על אחי אשר לא ראיתיו . ויבאו
לפניו את משטר הכוכבים אשר לו אשר בו ידע יוסף את כל העמיד . ויאמר
יוסף אל בנימן שמעתי כי העבדים יודעים בכל חכמה החובל לדעת מאומה בזה .
ויאמר בנימן גם עבדך ידע בכל חכמה כאשר הורני אבי . ויאמר יוסף אל
בנימן הבט נא בזה הכלי והבן איפה הוא אחיך יוסף במזרים אשר אמרתם
למזרים ירד . וירא בנימן את הכלי ההוא עם משטר כוכבי השמים ויתחכם
ויבט בו לדעת איפה אחיו . ויחלק בנימן את כל ארץ מזרים לד' חלקי וימלא
את יוסף אחיו כי הוא היושב לפניו אל הכסא ויתמה בנימן מאד . וירא יוסף
את בנימן כי תמה מאד ויאמר אל בנימן מה ראיית ועל מה תתמה ויאמר בנימן
אל יוסף רואה אני בזה כי יוסף אחי יושב אחי פה על הכסא ויאמר אליו יוסף
אני הוא יוסף אחיך אך אל תגלה את הדבר הזה אל אחיך הנני שלח אותך

עמם וילכו וזיתי להשיב אותם העירה ולקחתך מאתם והיה אם יחנו את נפשם
 ונלחמו עליך ידעתי כי נחמו על אשר עשו לי ונדעתי אליהם. ואם יעזבוך
 ולקחתי אותך וישבת אתי ונלחמתי אתם וילכו להם ולא חודע אליהם בעת ההוא
 וזה יוסף את פקידו למלאות את כליהם חיל כל נפשים את כסף איש בשקו ולתת את
 הגביע בשק בנימן ולתת להם זרה לדרך ויעש להם כן. ויהי ממחרת וישכימו
 האנשים בבקר וישאו את שברם על חמוריהם וילאו להם עם בנימן וילכו ארצה
 נגוע עם שמעון אחיהם. הם ילאו ממזרים לא הרחיקו ויוסף וזה לאשר על ביתו
 לאמר קום רדוף אחרי האנשים ערם ירחיקו ממזרים ואמרת אליהם למה גנבתם
 את גביע אדוני ויקם פקיד יוסף וירדפם וישגם וידבר אליהם את כל דברי
 יוסף. ויהי בשמעם את הדבר. הזה ויחר אפם מאוד ויאמרו הנמלא אתו את
 גביע אדוניך יומת וגם אנחנו נהיה לעבדים וימהרו ויורידו איש את שקו מעל
 חמורו ויחשוש באמחחיהם וימלא הגביע באמהחת בנימן. ויקרעו כלם את
 שמלותיהם וישבו העירה ויבן את בנימן בדרך הלך והכות אותו עד בואו העירה
 ויעמדו לפני יוסף. ויחר אף יהודה ויאמר לא השיבנו האיש הזה כי אם להחריב
 את מצרים היום. ויבואו האנשים ביתה יוסף וימלאו את יוסף יושב על כסאו
 וכל נביריו עומדים עליו מימינו ומשמאלו. ויאמר אליהם יוסף מה המעשה הזה
 אשר עשיתם כי לקחתם את גביע הכסף אשר לי והלכתם לכה. אך ידעתי כי
 בעבור דעת בו איפה אחיכם בכל הארץ לקחתם את הגביע אשר לי. ויאמר
 יהודה מה נאמר לאדוני מה נדבר ומה נעשך האלהים מלא את עון עבדיך שיום
 ע"כ נעשה לנו הדבר הזה ויקם יוסף ויחזק בבנימן ויקחהו מאת אחיו בחזקה
 ויבא הביתה וינעל הדלת בפניהם ויבן יוסף לאשר על ביתו ויאמר אליהם כה אמר
 הסף לכו לשלום אל אחיכם. הנה לקחתי את האיש אשר נמלא גביעו בידו והיה
 כראות יהודה את מעשה יוסף אתם :

פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה וישבור את הדלת ויבא עם אחיו לפני יוסף :
 ויאמר יהודה אל יוסף אל יחר צעני אדוני ידבר נא עבדיך דבר לפניך ויאמר לו
 יוסף דבר. וידבר יהודה לפני יוסף ואחיו עומדים לפניו שם. ויאמר
 יהודה אל יוסף הלא בתחלה כאשר באנו אל אדוני לשבר אכל ומשם אותנו מרגלים
 את הארץ ונביא לפניך את בנימן אחינו ועודך מחעולל עלינו היום ועתה ישמע
 נא המלך את דברי ושלח נא אחינו וילך לו אחנו אל לביו פן תאבד את נפשך ואת
 כל נפש יוצאי מצרים היום הזה הלא ידעת את אשר עשו שני אחי שמעון ולוי אל
 עיר שכם ואל שנעת ערי האמורי בעבור דינה אחותנו ואף מה יעשו בעבור בנימן
 אחיהם ואני בכחי חזק וגדול משניהם היום הזה בא עליך ועל כל ארץ אם לא
 תאבד לשלוח את אחינו. הלא שמעת אשר עשה אליהנו אשר בחר בנו לפרעה
 בעבור שרה חמנו אשר לקחה מעם אבינו כאשר הכה אותנו ואת ביתו בנגעים
 גדולים אשר עוד כל מצרים מספרים את השליחה הזאת איש אל רעהו עד היום
 הזה. קן יעשה לך אליהנו על בנימן אשר לקחת מאבינו היום ועל הרעות אשר
 אחת מתנוול עלינו בארץ היום. כי יחזור אליהנו את ברייתו עם אברהם אבינו
 והביא עליך רעה בעבור אשר דלצת את נפש אבינו היום ואתה שמע נא את דברי
 אשר דברתי לך היום ושלח את אחינו וילך לו פן תאבד אתה ובני ארץך בחרב
 כי לא תוכלו כלכם עלי. ויען יוסף את יהודה לאמר למה הרחנת את סוף בכל
 הדברים האלה ותחסר עלינו לאמר יש אחך גבורה חי פרעה לו זיתי עליכם את
 כל

כל גבורי להלחם האהבה הלא העבד-ברוקס אהה ואחיה אלה ויתאמר יהודה אל יוסף
הלא לך ולאנשך לירא מפני. חי ה'. כי אם שלפני אף-חרבי לא השיבותי ריקס
עד אם הדגתי היום הזה יחס כל מזרים ואהל ממך ואכלה בפרעה אדוניך. ויען
יוסף ויאמר אליו הלא לא לך לבדך היא הנגורה גם אנכי גבור והזק ממך הלא
אם הוציאת את חרנך ישים אותה אל זואך וזואר כל אחיך אלה. ויאמר אליו
יהודה הלא אם הפתה את פי היום איך כי עשה בלשוןך ותחד מן הארץ
ותאנד היום ממלכותך. ויען יוסף הלא אם מפתח את פיך יש לי כח ונגורה
לסרום את פיך בהנן גדולה עד כי לא תוכל לדבר דבר ראה כמה אנשים יש
לפנינו הלא אובל לקחת חנן ושמחה בפיך ואשבור מלשונך. ויאמר יהודה עד
האלהים בינינו כי לא בקצנו מ חמוהיך מאו ועד עשה אך חנה לנו את אחינו
והלכנו מאהך. ויען יוסף ויאמר חי פרעה כי אם יבואו כל מלכי כנן עמכם
יחד לא לקחתם אותי מידי עשה לכו לבס לדרכיכם אל מצרים ואחי' יביא לי
עגד כי גנב את בית המלך. ויאמר יהודה מה לך מלך ולשם הלא המלך יוציא
מביתו אל כל הארץ כסף וזהב הרבה מאד במהן אם באבידה. ועשה עודך
מדבר אל גביעך אשר נתת אותו באמתחת אחינו ויאמר כי גנב אותו מאהך.
חליה חליה לביטמן אחינו וגזע אברהם מעשות הדבר הזה לגנב מאהך או
מו לךך הם מלך חי בר אם כל האדם ועשה דום לך מהדבר הזה כן ישמעו
דברך כל הארץ לאמר על כסף מעט נלחם מ'ך מזרים עם אנשים ויהגולל עליהם
ויקהת אחיהם לעבד. ויען יוסף ויאמר קחו לכם את הגביע הזה ולכו מעלי
ועצבו את אחיכם לעבד כי משפט הגנב להיותו עבד. ויאמר יהודה למה לא
הננש בדברך לעצוב את אחינו ולקחת את גביעך והלא אם חזן לנו בגביעך אף
פעמים לא נעצב את אחינו על כסף הנאנא ביד כל האדם ולא נמות עלינו.
ויען יוסף ויאמר ולמה עוצבת את אחיכם והיחכרו אותו ב. כסף עד היום
הזה ולמה לא תעצבו גם כן לאחיכם זה. ויאמר יהודה עד ה' ביני וביניך כי לא
חפלו במלחמתך עתה הנה אחינו והלכנו מאהך בלא מלחמה. וירא יוסף את כל
מעצבת ויאמר אליהם למה תראו כה וכה אני יוסף אחיכם אשר מכתתם אותי
מזרימה ועשה אל נא יחר בעיניכם כי מכתתם יחי כי למחיה מרעב שלחתי
אלהים לפניכם. ויבאלי אחיו מזני בשמעם את דברי יוסף ויבהל יהודה ממו מאד
מאד. ובנימין בשמעו את דברי יוסף והוא היה לפניהם בבית פנימה וירץ בנימין
אל יוסף אחיו ויהקדו ויפול על זרעיו ויבכו ויראו אחי יוסף את בנימין נפל על
אחיו ויבך עמו ויפלו גם הם. גל יוסף ויחבקו ויבכו בני גדול עם יוסף והקול
בשמע בית פרעה כי אחי יוסף הם ויעבד בעיני פרעה מאוד כי ירא הוהם כן
יחריצו את מזרים ויפלה פרעה את עבדיו אל יוסף לשמחו באחיו אשר באו אליו.
ויבאו כל שרי החיילי' והגדודי' אשר במצרי' לשמחו עם יוסף וישמחו כל מזרים
באחי יוסף מאד. וישלח פרעה את עבדיו אל יוסף לאמר אמיר לאחד להביא
את כל אשר להם ויבאו אלי והיבצתם בתיכם חרץ מזרים ויעשו כן. ויען יוסף את
אשר על ביתו להביא אל אחיו מנות ומתנות ובגדים ויואל להם בגדים רבים בגדי
מלכות ומתנות רבות ויחלקם יוסף לכל אחיו ויחן לכל אחד מאחיו חליפות בגדים
בגדי זהב וכסף וב' מהות כסף ויען יוסף אליהם וילבשו כולם את הבגדים האלה
ויביאם לפני כרה וירא כרעה את כל אחיו יוסף כי כלם גבורים ויפי הוהר
וישמח מאד. ויאלו אחרי כן מלפני פרעה ללכת הרגה כנען אל מצרים ובנימין
אחיהם אהם. ויקח יוסף ויחן להם עשתי עשרה מרכבות מאת פרעה ויחן להם
יוסף מרכבתי אשר רכב עליה ביום מלכו על מצרי' להביא את חצו עליה אל מצרי
ויבא יוסף לכל ילדי אחיו בגדים כספים ומה כסף לכל אחד מתן גנס להם

אחיו

אחיו שלח בגדים כמספרם מבגדי גשי המלך וקטרת ממרוקין שלח אליהן. ויתן
 לכל א' מאחיו' אנשים ללכת עמו ארצה כנען לשרתו ולשרת את צניהם ואת כל אשר
 להם לבוא מצרימה וישלח יוסף ביד בנימין אחיו עשרה בגדים לעשרה בניו שכם
 אחד על ילדי בני יעקב וישלח לכל אחד חמשים כסף ועשרה מרכבות מאת פני
 פרעה וישלח לאביו עשרה חמורים נושאים מכל טוב מצרים ועשר חמורות נושאות
 בר ולחם ומזון אביו ולכל אשר אהו אדה לדרך. וישלח לדינה אחותו בגדי זהב וכסף
 וקטרת ומור וזאתים והמרוקי נשים הרבה מאוד וגם לגשי בנימין שלח כזאת מאת
 נשי פרעה. ויתן לכולם לאחיו גם לנשיהם מכל אבני השוהם וכדולח ברקת ופסדה
 ומכל סגולה גדולי מצרים לא נותר דבר אשר לא שלח יוסף לכל בית אביו מכל
 דבר חמדה. וישלח אחיו וילכו ואת בנימין אחיו שלח עמהם ללכת ארצה כנען
 וילך יוסף אליהם לשלחם בדרך עד גבול מצרים ויעם על אביו ועל ביתו לבוא
 מצרימה. ויאמר אל תלגזו בדרך כי מאת ה' היתה הדבר הזה למען חיות עם
 רב ברעב כי עוד חמש שנים רעב בארץ. וינו אהם לאמר בבואכם אל ארץ
 כנען אל תבואו פתאום לפני אבי בדבר הזה כי עשה חששו בחכמה כס. ויכל
 יוסף ללוא אהם ויפן וישב מצרימה ובני יעקב הלכו ארצה כנען בשמחה ובטובה
 אל יעקב אביהם. ויבאו עד גבול הארץ ויאמרו איש אל רעהו מה נעשה בדבר
 הזה לפני אביו. כי אם נבוא אליו פתאום ונגיד לו הדבר ונבהל מאד מדבריו
 ולא יאבה לשמוע אלינו וילכו להם עד קרנם אל צניהם וימלאו את סרח בת אשר
 ויבאה לקראתם והנערה טיבה עד מאד וחכמה ויודעת לנגן בכנור ויקראו אליה
 ותבא אליהם ותשק להם ויקחוה ויתנו לה כנור אחת לאמר. בוא נא לפני אביו
 וישנה לפניו והן כנור ודבלת ואמרת כדברים האלה לאמר וינו אהם ללכת
 אל ביתם וחקקו הכנור ותמכה לפניהם ותבוא ותשב אלל יעקב ותיטיב הכנור ותנגן
 ותאמר בנועם דבריה יוסף דודי חי הוא וכי הוא מישל בכל ארץ מצרים ולא מת.
 ותוסף ותדבר כדברים האלה וישמע יעקב את דבריה ויערב לו וישמע עוד בדברה
 פעמים ושלש ותבא השמחה בלב יעקב מנועם דבריה ויהי עליו רוח אלהים
 וידע כי כל דבריה נכונים. ויברך יעקב את סרח בדברה כדברים האלה לפניו
 ויאמר אליה בתי אל יפגול כך מות עד עולם כי החיית את רוחי. אך דברי נא
 עוד לפני כאשר דברת כי שמחתי בכל דבריך. ותוסף ותנגן כדברים האלה ויעקב
 שומע ויערב לו וישמח ויהי עליו רוח אלהים. עודנו מדבר עמה והנה בניו באים
 אליו בסוטים ומרכבות ובגדי מלכות ועבדים רעים לפניהם. ויקם יעקב לקראתם
 וירא את בניו מלובשים בלבוש מלכות וירא את כל הטובה אשר שלח יוסף אליהם.
 ויאמרו אליו הכבשר כי יוסף אחינו חי וכי הוא מושל בכל ארץ מצרים והוא
 אשר קיצר אלינו ככל אשר דבר אליך. וישמע יעקב את כל דברי בניו ויפג לבו
 אל דבריהם כי לא האמין להם עד ראותו את כל אשר נתן להם יוסף ואשר שלח
 ואת כל האותות אשר דבר יוסף אליהם. וישתחו לכניו ויראו את כל אשר שלח
 יוסף ויחנו לכ"א מהם את אשר שלח לו יוסף וידע יעקב כי נכונה דברו וישמח
 מאד על בנו ויאמר יעקב רב לי אשר עוד יוסף בני חי עמה אלה ואתנו בטרם
 אמות ויגידו לו בניו את כל הקורות אותם ויאמר יעקב ארצה לי מצרימה לראות
 את בני זאת ילדי. ויקם יעקב וילבש את הבגדים אשר שלח לו יוסף וישתח את
 המלכות על ראשו אשר שלח לו יוסף אחרי רחן וגלה את כל שערו וילבשו כל אנשי
 בית יעקב ונשיהם את כל אשר שלח אליהם יוסף וישמחו מאד ביוסף כי עודני
 חי וכי הוא המושל במצרים וישמחו כל יושבי כנען את הדבר הזה ויבואו וישמחו
 את יעקב ביוסף מאד כי עודנו חי. ויעם להם יעקב משחה שלשת ימים ויאכל
 וישמחו בכית יעקב כל מלכי כנען וכל גדולי הארץ. ויהי אחרי כן ויאמר

יעקב אֵלך וּתְרַאֶה אֶת בְּנֵי בְמִלְרֵי' וְשֹׁבֵה אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהִי' לְאַבְרָהָם כִּי לֹא אֶחָד לְעֹזֵב אֶת אֶרֶץ מִוְלַדְתּוֹ :

וְהִגִּיד דָּבַר ה' אֵלָיו רַד מִנְרִימָה עִם כָּל בֵּיתְךָ וְשָׂם אֵל תִּירָא מִדָּדָה מִנְרִימָה כִּי לְגוֹי גְדוֹל אֲשִׁימְךָ. עַם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל לְבֹו אֱלֹהֵי לִי וְאַתְרַא אֶת בְּנֵי הַעוֹד יִרְאֵה אֱלֹהֵי בְלָטוֹ בֵּין כָּל יֹשְׁבֵי מְזֵרִים וַיֹּאמֶר ה' אֵל יַעֲקֹב אֵל תִּירָא מִיּוֹסֵף כִּי עוֹדָנִי מִחַיִּיק בְּחֹמְתָיו לְעַבְדִּי כֹאֲשֶׁר יִשָּׁב בְּעֵינֶיךָ וַיִּשְׁמַח יַעֲקֹב מְאֹד מְאֹד עַל כֵּן בָּעַת הַהִיא טוֹב יַעֲקֹב אֵל בְּנָיו וְאֵל בֵּיתוֹ לִלְכַת מִנְרִימָה כְּדָבַר ה' אֵלָיו וַיִּקָּם יַעֲקֹב וּבְנָיו וְכָל בֵּיתוֹ וַיֵּלְכוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן מִבְּאֵר שֵׁבַע בְּשִׁמְחָה וְסוּב לְבָב וַיֵּלְכוּ אֶרְצָה מִנְרִימָה. וַיְהִי בְקָרְבָם לְבֹאוֹ מִנְרִימָה וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב אֶת יְהוֹדָה לִפְנֵי אֵל יוֹסֵף לְהוֹרֹת לִפְנֵי מוֹשֵׁב בְּמֵזֵרִים וַיַּעַב יְהוֹדָה כְּדָבַר אֱבִיו וַיִּמְהַר וַיֵּרָץ וַיֵּלֶךְ אֵל יוֹסֵף וַיִּשְׁמָחוּ לִפְנֵי מִקְוֵה בְּאֶרֶץ נוֹטָן אֵל יַעֲקֹב וְאֵל כָּל בֵּיתוֹ וַיִּשָּׁב יְהוֹדָה וַיֵּלֶךְ אֵל אֱבִיו בְּדֶרֶךְ וַיֹּכֵף אֶת אֶת הַמֶּרְכָבָה יַעֲקֹב אֶת כָּל גְּבוּרָיו וְעַבְדָּיו וְכָל שְׂרֵי מְזֵרִים לִלְכַת לְקָרְאֵת יַעֲקֹב אֱבִיו וַיַּעֲבֵר יוֹסֵף קוֹל בְּמֵזֵרִים לְאָמֵר כָּל אֲשֶׁר אֵינְנִי יוֹשֵׁב לְקָרְאֵת יַעֲקֹב יוֹמֵת וַיְהִי מִמְחַרְתּוֹ וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף עִם כָּל מְזֵרִים חֵיל גְּדוֹל וְעַמּוֹס מְלוֹבְשִׁים כּוֹלֵם בְּבַגְדֵי צֹף וְאַרְגָּמָן וְכָלֵי זָהָב וְכֶסֶף וְכָלֵי מִלְחָמָה עִמָּם. וַיֵּלְכוּ כּוֹלֵם לְקָרְאֵת יַעֲקֹב כָּל כָּלֵי זָמֵר וְהוֹפְסִים וּמְחֹלְלוֹת וּמְפֹזְרִים מוֹר וְהַלְלִים כָּלֵל הַדֶּרֶךְ וַיֵּלְכוּ כּוֹלֵם כְּמַשְׁפָּט הַזֶּה וְחַרְעֵשׁ הָאֶרֶץ מְקוֹלֵם וְגַם כָּל נְשֵׁי מְזֵרִים טָלוּ עַל גְּנֵי מְזֵרִים וְעַל הַחֹמָה לְקָרְאֵת יַעֲקֹב וְשֹׁחֲקוֹת גַּם הָמָּה בְּחֹפְסִים וּבְמַחְלוֹת וַיֹּוֹף וְכָל הַעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ הֵלְכוּ לְקָרְאֵת יַעֲקֹב וּבְרָשָׁשׁ יוֹסֵף כָּתֵר הַמְלִטָה אֲשֶׁר לְפָרְעֹה כִּי שָׁלַח אֵלָיו פָּרְעֹה לִלְבָּטוֹ בָּעַת לָכֵחַ לְקָרְאֵת אֱבִיו. וַיְהִי כֹאֲשֶׁר קָרַב יוֹסֵף אֵל אֱבִיו כַּחֲמִשִּׁי' אָמָה וַיִּרַד מֵעַל הַמֶּרְכָבָה וַיֵּלֶךְ לְקָרְאֵת אֱבִיו וְכָל שְׂרֵי מְזֵרִים וְגְדוֹלָהי' בְּרַחוּם כִּי יִרַד יוֹסֵף בְּרַגְלוֹ אֵל אֱבִיו וַיִּרְדּוּ גַם הֵם וַיֵּלְכוּ בְּרַגְלֵיהֶם לְקָרְאֵת יַעֲקֹב וַיְהִי כֹאֲשֶׁר הִקְרִיב יַעֲקֹב וּבְנָיו אֵל מַחְנֵה יוֹסֵף וַיִּבֶט יַעֲקֹב אֵל הַמַּחְנֵה הַהוֹלֵכָה לְקָרְאֵתוֹ עִם יוֹסֵף בְּנוֹ וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַמְנֵה. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל יְהוֹדָה מִי הַיִּשָּׁשׁ אֲשֶׁר אִנֹּכִי רוֹאֵה בְּמַחְנֵה מְזֵרִים הַדּוֹר בְּבַגְדֵי הַמְּלוּכָה וְלִי בְּגַד אֲדוּם מְאֹד וְכָתֵר מְלִכּוֹת בְּרַאשׁוֹ וַיִּרַד לְאֶרֶץ מֵעַל מֶרְכָּבָתוֹ וַיֵּלֶךְ לְקָרְאֵתוֹ. וַיַּעַן יְהוֹדָה אֶת אֱבִיו לְאָמֵר הֲאֵל בְּךָ יוֹסֵף הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁמַח יַעֲקֹב בְּרַחוּתוֹ אֶת כְּבוֹד בְּנוֹ. וַיִּקְרַב יוֹסֵף לִפְנֵי אֱבִיו וַיִּשְׁחָחוּ לְאֱבִיו וַיִּשְׁחָחוּ עִמּוֹ כָּל אֲנָשֵׁי הַמַּחְנֵה אֵל יַעֲקֹב אֶרְצָה וְהֵגַם יַעֲקֹב רָץ וַיִּמְהַר אֵל יוֹסֵף בְּנוֹ וַיִּסְבֵּל עַל זְרָאָרוֹ וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ וַיַּחֲבֹק גַּם יוֹסֵף אֶת אֱבִיו וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ. וַיִּבְכּוּ עִמָּהֶם כָּל אֲנָשֵׁי מְזֵרִים וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל יוֹסֵף הִנֵּה אֲחֻזָּה הַשָּׁעָם בְּסוּבָה אַחֲרַי אֲשֶׁר רָאִיתִי סָנִיךָ כִּי עוֹדֶךָ חַי וְכַבֹּוד. וְכָל בְּנֵי יַעֲקֹב וְנָשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְעַבְדֵיהֶם וְכָל בֵּית יַעֲקֹב בָּכוּ עִם יוֹסֵף מְאֹד וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ עִמּוֹ הַרְבֵּה מְאֹד וְאַחֲרַי כֵּן שָׁבוּ לֵהָאֵל יוֹסֵף וְכָל עַמּוֹ מִנְרִימָה אֵל מְקוֹמָם. וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו וְכָל בֵּיתוֹ בָּאוּ אֶת יוֹסֵף מִנְרִימָה וַיּוֹשִׁיב יוֹסֵף בְּמִיטַב מְזֵרֵי' בְּאֶרֶץ גּוֹשֵׁן. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵל אֱבִיו וְאֵל אֲחָיו אֲעֲלֶה וְאֶגִּידָה אֵל פָּרְעֹה לְאָמֵר אֲחִי וּבֵית אֲבִי וְכָל אֲשֶׁר לֵהָאֵל בָּאוּ אֵלֵי וְהִנֵּם בְּאֶרֶץ גּוֹשֵׁן. וַיַּעַשׂ כֵּן יוֹסֵף וַיִּקַּח מֵאֲחָיו אֶת רָאוּבֵן וְאֶת יִשְׁשַׁכָּר וְזִבְלוּן וּבְנֵימִין אֲחָיו וַיַּעֲמִידֵם לִפְנֵי פָּרְעֹה וַיִּדְבַר יוֹסֵף אֵל פָּרְעֹה לְאָמֵר אֲחִי וּבֵית אֲבִי וְכָל אֲשֶׁר לֵהָאֵל גַּם אֲנִי גַם בְּקָרְבָם בָּאוּ אֵלֵי מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לְגוֹר מִנְרִימָה כִּי חֹק עָלֵיהֶם הָרַעַב. וַיֹּאמֶר פָּרְעֹה אֵל יוֹסֵף בְּמִיטַב כָּל הָאֶרֶץ הַשָּׂבַת אֵת אֲחִיךָ וְאֶת אֲחִיךָ אֵל הַמַּעֲטָה מֵהֶם כָּל טוֹב וְהִכְלַחֵם כָּל חֶלֶב הָאֶרֶץ. וַיַּעַן יוֹסֵף לְאָמֵר הִנֵּה הֵבֵאתִים בְּאֶרֶץ גּוֹשֵׁן כִּי רֹעִי אֲנִי עַל כֵּן יִשְׁבוּ לֵהָאֵל בְּגוֹשֵׁן לְרַעוּת אֲנִי מִסְּנֵי הַמְּזֵרִים. וַיֹּאמֶר פָּרְעֹה אֵל יוֹסֵף כָּל אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֲחִיךָ אֲחִיךָ עֹשֶׂה אֲחֵה אֲחֵה וַיִּשְׁחָחוּ בְּנֵי יַעֲקֹב אֵל פָּרְעֹה וַיֵּלְכוּ מֵאֲחָיו בְּשִׁלָּשׁ וְאֶחָד־הַבִּיָּא יוֹסֵף אֶת אֱבִיו לִפְנֵי פָּרְעֹה וַיִּבֵּא יַעֲקֹב וַיִּשְׁחָחוּ אֵל פָּרְעֹה וַיִּגְדֹּךְ יַעֲקֹב אֶת פָּרְעֹה וַיֵּלֶךְ בָּעַת הַהִיא וַיִּשְׁבּוּ יַעֲקֹב וְכָל בְּנָיו וְכָל בֵּיתוֹ בְּאֶרֶץ גּוֹשֵׁן. בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיָּתָה

היא שנה שלשים ומאת שנה לחיי יעקב ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף כל ימי הרעב לא חסרו דבר ויהן להם יוסף את מיטב כל הארץ את טוב מזרית כל ימי יוסף. גם נגד ושמלה נתן להם יוסף לכל בית אביו שנה שנה וישבו בני יעקב במצרי' לבעת כל ימי יוסף אחיהם ויעקב אכל המיד עם יוסף בשלחנו לא סרו יעקב ובניו משלחן יוסף לילה ויום מלבד אשר יאכלו בני יעקב בנתיהם. וכל מזרים אובלים ושותי' כל ימי הרעב בניה יוסף כי מכרו כל מזרים את כל אשר להם מפני הרעב ויוקן יוסף את מזרים ואת שדוניהם בלחם אל פרעה ויכלכל יוסף את כל מזרים בלחם כל ימי הרעב וילקט יוסף את הכסף ואת הזהב אשר בא אליו כידו בשבט אשר הם שוגרים כל הארץ וימלא זהב וכסף הרבה מאד מלבד אבני שוהם ובדולח ובגדים יקרים אשר הביאו אל יוסף כל הארץ בכלות להם הכסף חין מסר ויקח יוסף מכל הכסף והזהב הבא בידו כשתים ושבעי' ככרי זהב וכסף וגם מאבני שוהם ובדולח הרבה מאד וילך יוסף וסמון אותם על ארבעה חלקים ויסמון אחד במדבר אלל ים כוף ואחד על נהר פרט. והג' והד' סמן אותם במדבר נגד מדבר פרס ומדי. ויקח מן הכסף זהב וכסף ויהן אל כל אחיו ואל בית אביו ולכל נשי בית אביו ואת היומר הביא ביתה פרעה כעשרי' ככרי זהב וכסף. ויהן יוסף את הזהב ואת הכסף הנוחר אל פרעה ושימאו פרעה באוצר ותכלינה כל ימי הרעב מכל הארץ אחרי כן ויזרעו ויקצרו כל הארץ וימלאו להם כמשפט שנה שנה לא חסרו דבר. ויוסף ישב במזרים לבעת ותיי כל הארץ תחת עננו ואביו וכל אחיו ישבו להם בארץ גושן ויאחזו בה. ויעקב זקן מאד בא בימים ושני בני יוסף אפרים ומנשה יושבים המיד בבית יעקב עם ילדי בני יעקב אחיהם ללמוד את דרכי ה' ואת תורותיו וישבו יעקב ובניו בארץ מזרים בארץ גושן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד :

פרשת ויחי

ויחי יעקב בארץ מזרים שבע עשרה שנה. ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה. בעת ההיא חלה יעקב את חליו אשר ימות בו וישלח ויקרא אל יוסף בנו ומזרים ויבא יוסף אל אביו. ויאמר יעקב אל יוסף ואל בניו הנה אנכי מת ואלהי אבותיכם סקוד יסקוד אחכם והשיב אחכם אל הארץ אשר נשבע ה' לתא לכם ולבניכם אחריתם. ועתה במוחי קברו אותי במערה אשר במכפלה בחברון בארץ כנען אל אבותי. וישבע יעקב את בניו לקבור אותם במכפלה בחברון וישבעו לו בניו על הדברי הזה וישלחו אותם לאמר עבדו את ה' אלהיכם כי הוא יגיל אחכם מכל צרה כאשר הגיל אבותיכם ויאמר יעקב קראו לי לכל בניכם ויבאו כל ילדי יעקב וישבו לפניו ויברך אותם יעקב ויאמר אליהם ה' אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אחכם ויהן לכם את ברכת אברהם אביכם. ויאלו כל ילדי בני יעקב ביום ההוא כאשר ברך אותם. ויהי ממחרת ויקרא יעקב עוד אל בניו ויקבלו כולם ויבואו אליו וישבו לפניו. ויברך יעקב את בניו ביום ההוא לפני מותו איש כברכתו ברך אותם הנה כתובה בספר תורת ה' לישראל. ויאמר יעקב אל יהודה ידעתי בני כי גבור לאחך חזה ומלך עליהם ובניך ימלוכו על בנייהם עד עליהם. אך למד נא את בניך קשת וכל כלי מלחמה למען ילחמו את מלחמות אלהים המלך בכל אויבינו. וישלח יעקב את בניו עוד ביום ההוא לאמר בני בניי נא היום הזה אל עמי שאני ממזרים וקברו אותי במערת המכפלה כאשר נתיי אחרים. אך השמרו נא כי אל ישא אותי אחד מנביכם כי אחם וזה הדבר אשר תעשו לי בשלחכם

בשאתכם את גויתי ללכת בה ארצה כנען לקבור אותי . יהודה ישכר וחבלון ישאו את מטתי מקדמה מזרחה . ראובן שמעון גד ישאו מחימנה . אפרים מנשה ובנימין ימה . דן אשר נפתלי זבונה . לוי אל תעזבוהו לשאת עמכם כי הוא ובניו ישאו את ארון ברית ה' עם ישראל במחנה . וגם יוסף בני לא ישא כי כמלך כן כבודו אך אפרים ומנשה בניו יהיו תחתיהם . ככה תעשו לי בשאתכם אותי לא תגרעו דבר מכל אשר צויתי אתכם . והיה כאשר תעשו לי הדבר הזה וסקד ה' אתכם לפונה ובניכם אתריכם עד עולם . ואחם בני כדדו אש את אחיו ואש את קרובו וגו' את בניכם ואת בני בניכם אתריכם לעבוד את ה' אלהי אבותיכם כל הימים . למען תאריכו ימים בארץ אתם ובניכם ובני בניכם עד עולם כי תעשו הטוב והישר בעיני ה' אלהיכם ללכת בכל דרכיו ואחם יוסף בני שא נא לפעם אחת ולכל חמאתם ברעה אשר גמלך כי הנה האלהים חשבה לפונה לך ולבניך . ואל תעזוב בני את אחיך מפני יושבי מצרים ואל תעזב את פניהם כי הנה ביד אלהים נחמים ובידך לשמדם כל ימך משני המצרים . ויעז בני יעקב את אביהם כל אשר צויהנו קן נעשה אבינו אך יהיה נא אלהים עמנו . ויאמר יעקב אל בניו קן יהיה אלהים אתכם בשמרכם אתם כל דרכיו לא תאורו מכל דרכיו ימין ושמאל בעשותכם את הטוב ואת הישר בעיניו . כי אנכי ידעתי כי צרות רבות ורעות ימלאו אתכם באחרית הימים בארץ הזאת לבניכם ולבני בניכם אך עבדו את ה' ויושיע אתכם מכל צרה והיו כי תלכו אחרי האלהים לעבדו ולתדחם את בניכם אתריכם לדעת את ה' את בני בניכם . והקים ה' לכם ובניכם מושיע מבניכם והגיל ה' אתכם על ידו מכל צרה והושיא אתכם ממצרים וישיב אתכם לארץ אבותיכם לרשתה לבטח ויכל יעקב לנזות את בניו ויאחזק רגליו אל המטה וימת ויאסף אל עמיו ויפול יוסף על אביו וינעק ויבך עליו וישקוה ויקרא בקול מר ויאמר אבי אבי . ויבאו גם נשי בניו וכל ביתו ויסלו על יעקב ויבכו עליו וינעקו בקול גדול מאד על יעקב ויקומו כל בני יעקב יחד ויקרעו שמלותיהם וישימו כולם יחד שקים במחניהם ויפלו על פניהם ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה . ויוגד הדבר לאסנת אשת יוסף ותקם ותלבש שק וחצות היא וכל נשי מצרים עמה ויסעדו כולם ויבכו את יעקב . וגם כל אנשי מצרים אשר ידעו את יעקב באו כולם ביום ההוא בשמם את הדבר הזה ויבכו כל מצרים את יעקב ימים רבים וגם מארץ כנען באו אנשים למצרים בשמם כי מת יעקב ויבכו אותו מצרים שבעים יום . והיה אחרי קן וייו יוסף את עבדו את הרופאים לחנום את אביו במר ולבונה וכל קצורת ובושם ויחנפו את יעקב כאשר צוה יוסף . וכל מצרים וקניזים וכל יישובי ארץ גושן טובים וסופדים את יעקב . וכל בניו ובני ביתו מקוננים ומחלוננים על יעקב אביהם כל הימים . והיה כאשר עברו ימי בכיתו שבעים יום ויאמר יוסף אל פרעה אעלה ואקברה את אבי ארצה כנען כאשר הצביעתי ואשובה . וישלח פרעה את יוסף לאמר עלה וקבור את אביך כאשר דבר וכאשר הצביעך ויקם יוסף וכל אחיו ללכת ארצה כנען לקבור את יעקב אביהם כאשר צוה . וילו פרעה ויעבדו קול במצרים לאמר כל אשר חיננו עולה את יוסף ואחיו ארצה כנען לקבור את יעקב יומת . וישמעו כל מצרים את קול פרעה ויקומו כולם יחד ויעל את יוסף כל עבדי פרעה וקניזי ביתו וכל זקני ארץ מצרים ויעלו כל השרים והפריחמים אשר לפרעה עבדי יוסף וילכו לקבור את יעקב בארץ כנען . וישאו בני יעקב את המטה אשר שכב עליה ככל אשר צוה אביהם קן עשו בניו לו והמטה היתה מזהב עהור ואבני שוהם ונדולת עליה במסגרתם סביב ומכסה המטה מעשה אורג זהב וקשור בפתילים ועליה קרשים מאבני שוהם ונדולת וישם יוסף על ראש יעקב אביו עשרת זהב גדולה וישם

שרבים הזהב צידו ויבצו על המטה כמשפט המלכים בחייהם . וכל גדידי מזרים
 לפניו במערכה הזאת . ילכו בראשונה כל גבורי פרעה וגבורי יוסף ויליהם יתח
 יושבי מזרים כלם חגורי חרב היו מלובשים שריונים ועדי המלחמה עליהם . וכל
 הצרכים והמקוננים הולכים רחוק נגד המטה הלך וצבה והקוץ ויתר העם הולכים
 אחרי המטה ויוסף ונתי הולכים יחד קרוב אל המטה יחפים ובוכים ויתר עבדי
 יוסף וגבוריו הולכים סביבו איש עדין עליו וכלם חגורים כלי מלחמה .
 וחמשים מעבדי יעקב הולכים אל בני המטה וישארו בכל הדרך מור ואהלוח
 וכל בושם . וכל בני יעקב נישאי המטה הולכים על הבושם ועבדי יעקב ילכו
 לפניהם הליך והשלך כל הבושם על הדרך . ויעל יוסף במהנה כמד ויעשו כמשפט
 הזה בכל יום עד געתם ארץ כנען ויבואו ע- נרן האסד אשר בעבר הירדן
 ויספדו מספד גדול וכבד מאד במקום ההוא . וישמעו כל מלכי כנען את הדבר
 הזה ויבאו כלם איש ממקומו שלבים ואחד מלכי כנען ויבאו כלם עם כל אנשיהם
 ל: פוד ולבכות את יעקב . ויראו כל המלכים האלה את משח יעקב והנה עליה
 כתר יוסף ויקחו גט המה וישימו את כתריהם על המטה ויסבבו בכרמיהם
 ויעבו כל המלכים האלה במקום ההוא מספד גדול וכבד עם בני יעקב ומזרים על
 ינקב כי ידעו כל מלכי כנען את גבורה יעקב ונביו . והשמועה באה עד עשו
 לאמר כי מת יעקב במזרים ויבאו איתו בניו וכל מזרים ארצה כנען לקבור אותו
 וישמע את הדבר הזה והוא יושב בחר בעיר ויקם הוא ונביו וכל אנשיו וכל
 ביתי פס רב מאד ויבואו לספד ולבכות את יעקב . ויהי כבוא עשו ויספד
 את יעקב אחיו ויקומו עוד כל מזרים וכל כנען ויספדו מספד גדול עם עשו על
 יעקב במקום ההוא . ויבאו יוסף ואחיו את יעקב אביהם מן המקום
 ההוא וילכו חכרונה לקבור את יעקב במערה עם אביו . ויבאו כרית ארבע
 אל המערה ויהי כבואם ויעמיד עשו ונביו ואנשיו על יוסף ואחיו לבטן במערה
 לאמר לא יקבר יעקב בזה כי לנו ולאבינו הוא . וישמע יוסף ואחיו את דברי
 בני עשו ויתר אסם מאד . ויגם יוסף אל עשו לאמר מה הדבר הזה אשר דברת
 הלא קנה אונה יעקב אבי מסך ב: יושב רב אחרי מות יצחק היום כ"ה בנה וגם
 כל ארץ כנען קנה מאהך ומאה בניך וזרעך אחריו . ויקנה אותה יעקב לבניו
 ולזרעו אחריו עד עולם לאחוזו ולמה הדבר כדברים האלה היום הזה . וישן
 עשו את יוסף לאמר שקר תאמר וכוב דדבר כי לא מכרתי את אשר לי בכל
 הארץ הזאת אשר הדבר וגם יעקב אהי לא קנה מכל אשר לי בארץ הזאת
 מאומה . ועשו דבר הדברים האלה למען הכחיש את יוסף בדבריו . כי ידע
 עשו כי לא היה יוסף צימים ההם במכירת עשו את כל אשר לו בארץ כנען
 ליעקב . ויאמר יוסף אל עשו הלא כי ספר המקנה כתב אנו כדברים האלה
 עמך ועד עדים בספר והנה במזרים אחנו . וישן עשו לאמר לו הביאו את הספר
 ואת כל אשר אמנא בספר ההוא אעשה . ויקרת יוסף אל נפתלי אחיו ויאמר
 מהרה חושה אל ת:מוד ורוץ נא מזרימה והבא את כל הספרים את ספר המקנה
 ואת החתום ואת הגלוי וגם כל הספרים הראשונים אשר כתוב בהן את כל דברי
 הבכורה קח והבאת לנו פה וכדפיה מהם את כל דברי עשו ובניו אשר ידברו
 ביום הזה . וישמע נפתלי בקול יוסף וימהר ויבן לרדת מזרימה ונפתלי קל
 ברגליו מאד מכל הצביים אשר על פני המדבר כי הלך ילך על שבלות הזרע
 ולא:השבר . וירא עשו כי הלך נפתלי להביא את הספרים ויוסף להשקין על
 המערה הוא ובניו ויקומו כלם עשו ואנשיו על יוסף ואחיו למלחמה . וילחמו כל
 בני יעקב ומזרים עם עשו ואנשיו ויגנפו בני עשו ואנשיו לפני בני יעקב ויהרגו
 בני יעקב מאנשי עשו ארבעים איש וחמישים בן דן בן יעקב היה ב:ת ה:ת

את בני יעקב אך היה רחוק ממקום המלחמה כמאה אמה כי ישב עם ילדי בני
 יעקב על מטת יעקב לשמרה וחושים היה אלם מדברי וחרש משמוע אך הבין
 את כול האדם הומה. וישאל לאמר מדוע לא קברתם המת ומה היא המהומה
 הגדולה הזאת. ויענוהו ויגידו לו את דברי עשו ובניו אשר מצטם מלקבור את
 יעקב במערה. ויהי בהביתו הדברים אשר עשה עשו ובניו וירץ אל עשו אל
 חוף המלחמה ויך את עשו בחרב ויכרות את ראשו ממנו וילך למרחוק ויפול
 עשו בחוף הגשי המלחמה, ויהי בעשית חושים את הדבר הזה ויגברו בני
 יעקב על בני עשו ויקברו בני יעקב את יעקב אביהם בחזקה במערה ובני עשו
 רואים ויקבר יעקב בחברון במערת המכפלה אשר קנה אביהם מאת בני חת
 לאחוזת קבר ויקבר בנגדים יקרים מאד. ולא נעשה למלך ככל הכבוד הזה אשר
 עשה יוסף לאביו במוחו כי קבר אותו בכבוד גדול מאד כקבור את המלכים.
 ויעשו יוסף ואחיו ליעקב אביהם אבל שנעת ימים ויהי אחרי כן ויערכו בני עשו
 מלחמה את בני יעקב וילמו בני עשי בבני יעקב בחברון עשו עודנו מת ולא
 נקבר. ומהי המלחמה חזקה מאד ביניהם וינצפו בני עשו לפני בני יעקב ויהרגו
 בני יעקב מפני עשו שמונים איש ומאנשי בני יעקב לא מת אחד וחגבר יד יוסף על
 כל אנשי בני עשו וילכוד את לפו בן אליפז בן עשו ואת חמשים מאנשיו ויאסור
 את כולם בכבלי ברזל ויתנם לעבדיו להביאם מלרימה. ויהי כאשר לכדו בני יעקב
 את לפו ואת אנשיו וייראו כל הגשורים מבית עשו מאד לנפסם סן ילכדו גם
 הם ויברחו כלם עם אליפז בן עשו ואנשיו וישאו את גויות עשו וילכו הר שעיר
 לדרכם. ויבואו הר שעיר ויקברו את עשו בשעיר אך ראשו לא הביאו אהם
 שעירה כי נקבר במקו' ההוא במקום המלחמה בחברון. ויהי כאשר ברחו בני עשו
 מפני בני יעקב וירדפו בני יעקב אחריהם עד גבול שעיר אך לא המיהו מהם
 איש ברדפם אחסם כי חמלו על גויות עשו אשר נשא עמהם ויטפו וישונו בני
 יעקב מעליהם ויבואו עד המקום אשר שם אחיהם בחברון וישבו שם ביום ההוא
 ומחרתו נחו מלחמה. ויהי ביום השלישי ויאספו את כל בני שעיר החורי ויאספו
 את כל בני קדם עם כחול הים הרבה מאד וילכו וירדו מלרימה להלחם עם יוסף
 ואחיו להגיל את אחיהם. וישמעו יוסף וכל בני יעקב כי החקצו בני עשו ובני
 קדם ויבואו עליהם למלחמה להגיל את אחיהם ויאלו לקראתם יוסף ואחיו וגבורי
 מלרים וילחמו גם בארץ רעמסם. ויכו יוסף ואחיו את בני שעיר ואת בני קדם
 מכה רבה מאד. ויהרגו מהם כשש מאות אלף איש ויהרגו בהם את כל גבורי
 בני שעיר החורי לא נותר מהם איש כי את מתי מספר אנשים וגם מבני קדם
 ובני עשו הרגו מהם הרבה מאד וינוסו כלם אליפז בן עשו ובני קדם לפני יוסף
 ולפני אחיו. וירדפו יוסף ואחיו אחריהם עד בואם סוכות ויהרגו מהם עוד
 בהסכות שלשים איש והנשארים נמלטו ויטפו איש לעירו. וישונו מעלה הם יוסף
 ואחיו וגבוריו מלרימה בשמחה ובקונן לבב כי נגפו את כל אויביהם. ואלו בן
 אליפז ואנשיו עודם במלרים עבדים לבני יעקב ויוסף להם מכאוב על מכאוביהם.
 ויהי בשבוע בני עשו ובני שעיר אל ארצם ויראו בני שעיר כי נפלו כלם ביד בני
 יעקב ומלרים בעבור מלחמות בני עשו ויאמרו בני שעיר אל בני עשו אחסם
 ראיחס וידעתם כי בגללכם היתה המכה בנו לא נותר איש גבור ויודע מלחמה.
 ועתה לאו לכם מארצנו לכו מאתנו ארצה כנען אל ארץ מגורי אבותיכם למה
 יראו בתיכם את בנינו באחרית הימים. ולא אבנו בני עשו לשמוע אל בני שעיר
 ויאמרו שעיר להלחם גם וישלחו בני עשו כסתר אל אביהם מלך אפריקה היא
 דנהבה לאמר. שלח לנו אנשים מאנשיך ויבואו אלינו ונלחמם יחד עם בני שעיר
 החורי כי נעצו להלחם אחת לארשים אוננו מן הארץ ויעש אביהם מלך דנהבה

כן כי אהבתי היה אנגיהם לפני עשו בימים ההם וישלח אנגיהם אל בני עשו חמט
 מאות איש רגלי גבורי החיל ושמונה מאות רוכבי סוסים . ובני שעיר שלחו אל
 בני קדם ואל מדין לאמר אחס ראייהם את אשר עשו לנו בני עשו אשר בעבורם
 חמטו כלנו במלחמהם את בני יעקב . ועתה בואו אלינו ועזרונו ונלחמה יחד אחס
 וגרשנו אותם מן הארץ ונגקמה מהם את נקמת אחיכם ואחינו אשר מתו בעבורם
 במלחמתם את בני יעקב אחיהם . וישמעו כל בני קדם אל בני שעיר ויבואו
 אליהם כשמונה מאות איש שולף חרב וילחמו בני עשו את בני שעיר בעת ההיא
 במדבר סארן ויחזקו בני שעיר מבני עשו בפעם ההוא ויהרגו בני שעיר מבני
 עשו במלחמה ההיא כמאחיס איש מאנשי אנגיהם מלך דנהבה ביום ההוא .
 ויהי ביום השני ויוסיפו עוד בני עשו ויבאו להלחם את בני שעיר שנית .
 ותכבד המלחמה עוד על בני עשו שנית ויזר להם מאד מפני בני שעיר .
 ויראו בני עשו כי חזקו מהם בני שעיר ויסונו וישונו מבני עשו אלשים ויעזרו
 את בני שעיר אויביהם . ויפלו עוד מאנשי בני עשו במלחמה השנית חמשים
 ושמונה איש מאנשי אנגיהם מלך דנהבה ויהי ביום השלישי וישמעו בני עשו
 כי שבו עליהם מאחיהם להלחם גם במלחמה השנית ויחלבלו בני עשו בשמעם
 את הדבר הזה . ויאמרו מה נעשה לאחינו אשר שבו עלינו לעזור את בני
 שעיר אויבינו . ויוסיפו בני עשו וישלחו אל אנגיהם מלך דנהבה לאמר .
 שלח לנו עוד אנשים אחרים ונלחמה בהם את בני שעיר כי כבדו ממנו זה פעמי' .
 ויוסף עוד אנגיהם ויבא אל בני עשו כשש מאות איש גבורי חיל ויבואו לעזור
 את בני עשו . ויהי לעשרה ימים ויוסיפו בני עשו ויערכו מלחמה את בני שעיר
 במדבר סארן . ותכבד המלחמה ההיא על בני שעיר ויחזקו בני עשו על בני
 שעיר בפעם ההוא ויגפו בני שעיר לפני בני עשו ויהרגו מהם בני עשו כאלפים
 איש . וימותו כל גבורי בני שעיר במלחמה הזאת ולא נשאר בהם איש כי אס בניהם
 הקטנים אשר נשארו בעירם . וכל מדין ובני קדם נכו להם מהמלחמה ויעזבו
 את בני שעיר וינטו בראותם כי כבדה להם המלחמה וירדפו בני עשו אחרי כל
 בני קדם עד געתם אל ארלם ויהרגו בני עשו מהם בדרך עוד כמאחיס וחמשים
 איש . ומאנשי בני עשו נפלו במלחמה ההיא כששים איש אך מאת אחיה' היה
 הרעה אליהם לשונ מאליהם לעזור בני שעיר החורי וישמעו בני עשו עוד את
 רעות אחיהם ויחלבלו עוד על הדבר הזה . ויהי אחרי המלחמה וישונו בני עשו
 ויבואו שעיר' אל מקומתם ויהרגו בני עשו את הנשארים בארץ מבני שעיר גם
 נשים ופעם הרגו לא אחיו מהם נשמה אך אחיו מהם חמשים נערים ונערות
 קטנים ולא המיתום בני עשו ויהי להם הנערים לעבדים ואת הנערות לקחו לנשים .
 וישנו בני עשו בשעיר תחת בני שעיר וירשו את ארלם ויאחזו בה . ויקחו בני עשו
 את כל אשר לבני בשעיר בארץ . גם לאנס גם בקדם ורכושם וכל אשר לבני שעיר
 לקחו בני עשו וישונו בני עשו בשעיר תחת בני שעיר עד היום הזה . ויחלקו
 בני עשו את הארץ למחלוקת לחמשת בני עשו למשפחותם ויהי בימים ההם
 ויתיעט בני עשו למלך עליהם מלך בארץ אשר ירשו אותה . ויאמרו איש אל
 רעהו לא כי מלך ימלך עלינו בארלנו להיותנו תחת עולתו וללאום את מלחמותינו
 באויבינו ויעשו קן . וישבעו כל בני עשו לאמר אשר לא ימלך עליהם מאחיהם
 עד עולם כי אס איש נכרי אשר לא מאחיהם . כי מרה נפש כל בני עשו מיס
 על בט ואיש על אחיו ואיש על רעהו מפני הרעה אשר עשו להם אחיהם בהלחמם
 את בני שעיר ע"כ נשבעו בני עשו לאמר מהיום והלאה לא ימליכו עליהם
 מאחיהם כי אס איש נכרי עד היום הזה . ויהי שם איש אחד מאנשי אנגיהם מלך
 דנהבה בלע נן בעור שמו והאיש גבור חיל מאד ויפה מואר וטוב רואי ומחט

וישמעו בני עשו ויבואו להלחם את בני שעיר שנית ותכבד המלחמה עוד על בני עשו שנית ויזר להם מאד מפני בני שעיר ויראו בני עשו כי חזקו מהם בני שעיר ויסונו וישונו מבני עשו אלשים ויעזרו את בני שעיר אויביהם ויפלו עוד מאנשי בני עשו במלחמה השנית חמשים ושמונה איש מאנשי אנגיהם מלך דנהבה ויהי ביום השלישי וישמעו בני עשו כי שבו עליהם מאחיהם להלחם גם במלחמה השנית ויחלבלו בני עשו בשמעם את הדבר הזה ויאמרו מה נעשה לאחינו אשר שבו עלינו לעזור את בני שעיר אויבינו ויוסיפו בני עשו וישלחו אל אנגיהם מלך דנהבה לאמר שלח לנו עוד אנשים אחרים ונלחמה בהם את בני שעיר כי כבדו ממנו זה פעמי' ויוסף עוד אנגיהם ויבאו אל בני עשו כשש מאות איש גבורי חיל ויבואו לעזור את בני עשו ויהי לעשרה ימים ויוסיפו בני עשו ויערכו מלחמה את בני שעיר במדבר סארן ותכבד המלחמה ההיא על בני שעיר ויחזקו בני עשו על בני שעיר בפעם ההוא ויגפו בני שעיר לפני בני עשו ויהרגו מהם בני עשו כאלפים איש וימותו כל גבורי בני שעיר במלחמה הזאת ולא נשאר בהם איש כי אס בניהם הקטנים אשר נשארו בעירם וכל מדין ובני קדם נכו להם מהמלחמה ויעזבו את בני שעיר וינטו בראותם כי כבדה להם המלחמה וירדפו בני עשו אחרי כל בני קדם עד געתם אל ארלם ויהרגו בני עשו מהם בדרך עוד כמאחיס וחמשים איש ומאנשי בני עשו נפלו במלחמה ההיא כששים איש אך מאת אחיה' היה הרעה אליהם לשונ מאליהם לעזור בני שעיר החורי וישמעו בני עשו עוד את רעות אחיהם ויחלבלו עוד על הדבר הזה ויהי אחרי המלחמה וישונו בני עשו ויבואו שעיר' אל מקומתם ויהרגו בני עשו את הנשארים בארץ מבני שעיר גם נשים ופעם הרגו לא אחיו מהם נשמה אך אחיו מהם חמשים נערים ונערות קטנים ולא המיתום בני עשו ויהי להם הנערים לעבדים ואת הנערות לקחו לנשים וישנו בני עשו בשעיר תחת בני שעיר וירשו את ארלם ויאחזו בה ויקחו בני עשו את כל אשר לבני בשעיר בארץ גם לאנס גם בקדם ורכושם וכל אשר לבני שעיר לקחו בני עשו וישונו בני עשו בשעיר תחת בני שעיר עד היום הזה ויחלקו בני עשו את הארץ למחלוקת לחמשת בני עשו למשפחותם ויהי בימים ההם ויתיעט בני עשו למלך עליהם מלך בארץ אשר ירשו אותה ויאמרו איש אל רעהו לא כי מלך ימלך עלינו בארלנו להיותנו תחת עולתו וללאום את מלחמותינו באויבינו ויעשו קן וישבעו כל בני עשו לאמר אשר לא ימלך עליהם מאחיהם עד עולם כי אס איש נכרי אשר לא מאחיהם כי מרה נפש כל בני עשו מיס על בט ואיש על אחיו ואיש על רעהו מפני הרעה אשר עשו להם אחיהם בהלחמם את בני שעיר ע"כ נשבעו בני עשו לאמר מהיום והלאה לא ימליכו עליהם מאחיהם כי אס איש נכרי עד היום הזה ויהי שם איש אחד מאנשי אנגיהם מלך דנהבה בלע נן בעור שמו והאיש גבור חיל מאד ויפה מואר וטוב רואי ומחט

כלל

בכל חכמה ובעל שכל וצאה ואין איש מאנשי אנגיאם כמוהו ויקחיהו כל בני עמי
 וימשחו אותו ומליכוהו עליהם למלך וישתחוו לו ויאמרו לו יחי המלך יחי המלך .
 וישרשו השמלה ויהנו לו איש נזק זהב וכסף ואיש למיד ואיש קשיט' וישפרוהו מאד
 בכסף ובזהב ובהם ובדולח ויעשו לו כסא מלכות וישימו לו כתר מלכות בראשו
 ויבן לו היכל וישב בו ויהי על בני עמו למלך . ואנשי אנגיאם לקחו את שר
 מלחמתם מאת בני עמו וילכו וישובו אל אדוניה' דהנהה בעת ההיא . וימלוך בלע
 על בני עמו שלשים שנה וישבו בני עמו בחרץ החת בני שעיר ויבמידום וישבו
 תחתם לבטח עד היום הזה . ויהי בשנת שתי' ושלשים' שנה לרדת ישראל ממצרי' היא
 שנת שבעים ואחד שנה לחיי יוסף . וימת פרעה מלך מצרים בשנה ההיא וימלוך
 מגרון בנו תחתיו . פרעה לזה את יוסף לפני מותו להיות למגרון בנו לאב ולהיות
 מגרון תחת יד יוסף ותחת עלתו . וישמעו כל מצרי' לדבר הזה להיות יוסף עליהם
 כי אהבו כל מצרים את יוסף כתחול שלום . אך מגרון בן פרעה ישב על כסא
 אביו ויהי למלך תחת אביו בימים ההם בן הרבעים ותחת שנה מגרון במלכו
 וארבעים שנה מלך במצרים . ויקראו כל מצרי' את שמו פרעה בשם אביו כמשפט'
 לעשות במצרי' לכל מלך אשר ימלוך עליה' ויהי כמלוך פרעה תחת אביו ויתן את
 משפטי הארץ וכל דברי המלוכה ביד יוסף כאשר נה אביו ויהי יוסף למלך על
 מצרי' כי הוא המביא והמוציא בכל מצרי' ויהי כל מצרים תחת ידו ותחת עלתו כי
 נטה כל מצרים אחרי יוסף אחרי מות פרעה ויאהבניהו מאד למלך עליהם אך לא
 השלו מהם אנשים לאמר לא ימלוך עליו איש וכרי ואולם על יוסף יהיה יול
 מלכות מצרים בימים ההם אחרי מות פרעה הוא המוציא הוא המביא לעשות כחשיו
 בכל הארץ ואין דובר אליו דבר . והיה כל מצרים תחת יד יוסף וילחם יוסף עם
 כל אויביו מסביב ויכניעם תחת ידו . וגם כל הארץ וכל שלשתם עד גבול כנען
 הכניע יוסף ויהיו כלם תחת ידו ויהיו ליוסף מש מדי שנה בשנה . ופרעה מלך
 מצרים ישב על כסאו תחת אביו אך היה תחת יד יוסף ועלמ כאשר היה בתחלה
 תחת יד אביו וגם לא ה' מושל כי את הארץ מצרי' לבד תחת ענת יוסף ויוסף
 מלך על כל הארץ בת ההיא ממצרים ועד הנהר הגדול נהר סרת . ויהי בכל
 דרכיו משתל וה' אלהיו עמו . ויוסף ה' ליוסף חכמה והול והדר והאנה בלב
 מצרי' וכל הארץ וימלוך יוסף על כל הארץ מ' שנה . וכל ארץ פלשת' וכנען וצידון
 ועבר הירדן הביאו ליוסף מתנות כל ימיו ומס ויבאו לו מדי שנה בשנה כמשפט
 וילחם יוסף עם כל אויביו מסביב ויכניעם ויהי כל הארץ ביד יוסף וישב יוסף על
 כסאו במצרי' בטח . וגם כל אחיו בני יעקב ישבו לבטח בארץ גושן כל ימי יוסף
 וישרו וירבו מאד בארץ ויעבדו את ה' כל ימיה' כאשר נה איתם יעקב אביהם .
 ויהי מקץ ימים רבים ונתיב כשנת בני עמו בארצ' לבטח עם מלכס ובני עמו
 שרו ורבו בארץ ויתיעשו ללכת להלחם עם בני יעקב וכל מצרים ולהציל את עמו בן
 אלישף אחיהם ואת אנשיו כי עודנו במצרים בימים ההם עבדים ליוס' . וישלחו בני
 עמו אל כל בני קדם ויעשו אתם שלום ויבואו אליהם כל בני קדם ללכת את בני
 עמו מצרימה למלחמה . וגם מאנשי אנגיאם מלך דהנהה באו אליהם וגם אל בני
 ישמעאל שלהן ויבאו עליהם . ויהקבצו כל העם הזה ויבואו שעירה לעזור את בני
 עמו במלחמתם . ותהי המחנה הזאת מחנה גדול וכבד עם אשר כחול היס הרבה
 מאד בשמונה מאות אלף איש בין רגלי ורכבי סוסים . וירדו כל הגדודים האלה
 מצרימה להלחם את בני יעקב ויחצו על רעמסס . וילא לקראתם יוסף ואחיו וכל
 גבורי מצרים כסף מאות איש וילחמו אתם בארץ רעמסס . וילחמו בני יעקב את
 בני עמו בעת ההיא עד בשנה החמישים לרדת בני יעקב מצרימה קיץ שנת
 השלשים שנה למלוך בלע וינגפו בני עמו ובני קדם לפני יוס' וישלו מאנשי עמו

ובני קדם חללים רבים לפני בני יעקב כמאחיים אלף איש וישראל גם בלע בן צעור מלכ' עממם במלחמה ויראנו בני עשו כי נפל מלכ' עמם במלחמה וימת וירשו ידיה' מהמלחמה. ויום' ואחיו וכל מזרים עודם מכים באנשי בית עשו וייראנו מאד כל אנשי עשו מפני בני יעקב וינוסו. וירדפו אותם יום' ואחיו וכל מזרי' מהלך יום וינו מהם עוד כשלוש מאות איש הלוך והכות אותם בדרך וישובו אחרי כן מעליה'. וישבו יוסף וכל אחיו מזרימה לא נפקד מהם איש אך מהמזרים נפלו שנים עשר אנשים. ויהי בשוב יוסף מזרימה וילי לאסור עוד. את לפו ואת אנשיו ויאסרו איתו בנתשמים ויוסיפו עליהם יגון על יגום. וכל אנשי בני עשו ובני קדם שבו איש אל ארצו בכבשה כי נפלו כל הנבירים אשר היו בהם במלחמה. ויראנו בני עשו כי מת מלכם במלחמה וימהרו ויקחו איש מאנשי בני קדם יונב בן זרח שמו מארץ בצרה וימליכוהו עליהם תחת בלע מלכם. וישב יונב על כשא בלע תחתו למלך וימלוך יונב באדום על כל בני עשו עשר שנים ולא ישבו בני עשו עוד ללכת להלחם עם בני יעקב מהיום ההוא והלאה כי ידעו בני עשו את גבירת בני יעקב וייראנו מהם מאד. אך מהיום ההוא והלאה שוגאים בני עשו את בני יעקב ותמי הגשלה והאיבה חזקה בנייהם כל הימים עד היום הזה. ויהי אחרי כן מקץ י' שנים וימת יונב בן זרח מתך אדום ויקחו בני עשו איש אחד ושמו מועז מארץ חימן וימליכוהו עליהם תחת יונב. וימלוך מועז באדום על בני עשו עשרים שנה ויוסף מלך מזרים ואחיו וכל בני ישראל ישבו לבטח במזרים בימים ההם כל ימי יום' ואחיו איין שסן ואין פגע דע ותשבות ארץ מזרים מהמלחמה בעת ההיא בימי יוסף ואחיו :

פרשת שמות

ואלה שמות בני ישראל אשר ישבו במזרים הבאים את יעקב איש וביהו בלו כל בני יעקב מזרימה. בני לאה ראובן שמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן ודינה אחותם. בני רחל יוסף ובנימין. ובני זלפה שפחה לאה גד ואשר. ובני בלהה שפחה רחל דן וגשחלי. ואלה חולדותם אשר ילדו להם בארץ כנען ערס בואם מזרימה עם יעקב אביהם. בני ראובן חנוך ופלוא וחזרון וזרמי. ובני שמעון ימואל וימין ויאהד ויכין וזוחר ושולב בן הכנענית. ובני לוי גרשון קהת ומכרי ויוכבד אחותם אשר ילדה להם בדרת מזרימה. ובני יהודה ער ואון ושלה ופרץ וזרח. וימת ער ואון בארץ כנען ויהי בני פרץ חזרון וחמול. ובני יששכר חילע ופיה ויוב ושמרון. ובני זבולון סרד ואלין ויחלאל ובני דן חושיש. ובני נפתלי יחזאל ובוגי וילר ושלם. ובני גד לפידן וחגי שוני ואזבון ערי ואכרדי ואראלי. ובני אשר ימנה וישוי וישור ובניעשה (ושרח אחותם) ובני בניעשה חנר ומלכישאל. ובני בנימין בלע ובכר ואשבבל גרה ונעמן אחי וראש מופים וחושיש וארד. ובני יוסף אשר יולדו לו במזרים מנשה ואפרים. ויהי כל נפש יוצאי ירך יעקב שבעים נפש אלה הבאים את יעקב אביהם מזרימה לגור עם וישבו יוסף וכל אחיו במזרים לבטח ויאכלו את סוב ארץ מזרים כל ימי חיי יוסף ויחי יוסף בארץ מצרים שלש ותשעים שנה וימלוך יוסף על כל מזרים שמונים שנה. ויקרבו ימי יוסף לבוא וישלח ויקרא אל אחיו ואל כל בית אביו ויבואו כלם יחד וישבו לפניו. ויאמר יום אל אחיו ואל כל בית אביו הנה אנכי מת ואלהים פקוד יפקוד אתכם ואתעלה אתכם איתו ויאכלו את סוב ארץ מצרים ויהי בפקוד אלהים אתכם להעלותכם מזה הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם לתת לכם. והיה בפקוד אלהים אתכם להעלותכם מזה הארץ ויאמר יוסף לאחיו ואלהים פקוד יפקוד אתכם ואת ישראל ואת זרעם אחריה' לאמר פקוד יפקוד אלהי אתכם והעלית' והעלית'

והעליה' את עצמותי מזה אחכס'. ויהי אחרי כן וימת יוס' בשנה ההוא שנת שבע' ואחת שנה לרדת מזרימה. ויוס' בן מאה ועשר שנים ברותו בארץ מצרי'. ויקחו כל אחיו וכל עבדיו ויחנכו את יוס' במשפט וינכו אותו אחיו וכל מזרים שבעים יוס'. וישימו את יוסף בארון מלא בשמים וכל מעשה רוקח ויקברוהו על שפת הניחור היא שיחור. ויעשו לו בניו וכל אחיו וכל בית אביו אבל שבעת ימים. ויהי אחרי מות יוסף וחלו כל מזרים למשול בבני ישראל בימים ההם. ופרעה מלך מזרים המולך החתה אביו לקח את כל משפטי מצרי' וינהג את כל מלכות מצרי' החתה עלתו וימלוך לבסוף על עמו. ויהי לחקופת הגנה בשנת שתי' וע' שנה לרדת ישראל מזרימה אחרי מות יוסף ויברח לפו בן אליש בן עשו ממצרי' הוא ואשיו וילכו ויבאו אפריקה הוא דנהבה אל אנגיאם מלך אפריקה ויקבלם אנגיאם בכבוד גדול ויסס את לפו לשר צבאו. וימלא לפו חן בעיני אנגיאם ובעיני עמו ויהי לפו בר צבא לאנגיאם מלך אפריקה ימים רבים. ויסס לפו את אנגיאם מלך אפריקה לקבץ את כל חילו ללכת להלחם עם המצריים ועם בני יעקב ולנקו' מהם נקמת אהיו. ואל אבה אנגיאם לבמע אל לפו לעשות הדבר הזה כי ידע אנגיאם את גבורת בני יעקב ואשר עשו לחילו במלחמתם את בני עשו ולפו גדול מאל בימים ההם בעיני אנגיאם ובעיני כל עמו ויסיסה חמיד להלח' במצרים ולא אצו. ויהי בימים ההם ויהי בארץ כתיס אש בעיר פולמינא ושמו עולו ויהי לבני כתיס לאלוה העמוסים. וימת האש וכן חיו לו כי אס נח אחת ושמה יאניה. והעברה יסה עד מאל עובת מראה וחכמה לא נראה כיפיה וכחכמה בכל הארץ. ויראו אותה אנבי אנגיאם מלך אפריקה ויבואו ויהללו אותה אליו. וישלח אנגיאם אל בני כתיס וישאל אותה לקחה לו לאשה ויאנו לו אנבי כתיס לתתה לו לאשה. ויהי כאלה מלאכי אנגיאם מארץ כתיס ללכת לדרכם והנה מלאכי חירגם מלך בנינו באו כתימה כי חירגם מלך בנינו גם הוא שלח את מלאכיו לשאול לו את יאניה לקחה לו לאשה כי הללו אות' אליו גם הוא כל אנביו על כן שלח אליה כל עבדיו. ויבואו עבדי חירגם כתימה וישאלו את יאניה לקחה אל חירגם מלכס לאשה. ויאמרו להס אנבי כתיס לא נוכל לתתה כי אנגיאם מלך אפריקה בקש אותה לקחה לו לאשה טרס בואכס ונחנה אותה אליו. ועתה לא נוכל לעשות הדבר הזה להכיר את הנרה מיד אנגיאם לתתה לחירגם. כי אנחתי יאחיס מאל מאנגיאם סן יבוא עלינו למלחמה והשמידנו וחירגו' אדויכ' לא יוכל להציל אותנו מידו. ויהי כשמוע מלאכי חירגם את כל דברי בני כתיס ויפנו ויבצו אל אדוינה' ויגידו לו את כל דברי בני כתיס. ובני כתיס שלחו ספר אל אנגיאם לאמר הנה חירגם שלח בעד יאניה לקחה לו לאשה וכזה השבנו אותו. ונשמע כי קבץ את כל חילו ללכת עליך למלחמה ויסס סניו לעבור דרך סרדוניא להלחם על לוקס אחך ואחר יבוא להלח' אתך. וישמע אנגיאם את דברי בני כתיס אשר שלחו לו בספר ויחר אסו ויקס ויאסוף את כל חילו ויבא באיי הים דרך סרדוניא אל לוקס אחיו מלך סרדוניא וישמע ניבלוס בן לוקיס כי בא אנגיאם דודו ואל לקראתו בחיל כבד ויעקרו ויחנקו. ויאחר ניבלוס אל אנגיאם בשאלך שלים מעס אביו בצאתו אתך להלחם עם חירגם ושאלת ממנו להשימי שר צבאו ויעש אנגיאם כן ויבא אל אחיו ויגל אחיו לקראתו וישאלוהו לשלום. וישאל אנגיאם מלוקוס אחיו לשום את ניבלוס בב' יקר צבאו ויגש לוקיס כן. ויקוש אנגיאם ולוקיס אחיו וילכו לקראת חירגם למלחמה וחיל רב ועס כבד עמהם ויבואו באריות ויבואו במחוז אשטורס. והנה חירגם בא לקראתם כי יגל אל סרדוניא ויאמר להחריבה ואחר' יעטור מעס אל אנגיאם להלחם עמו. ויסגשו אנגיאם ולוקס אחיו את חירגם בבקשת כניית ומהי מלחמה חקרה ועומה מאל בנייהם במקום ההוא. ומכבד המלחמה על לוקס מלך סרדוניא

סרדוניה ויסול כל חילו ויסול גם יבולת בנו במלחמה היא. ויו אגניאם דודו-חא
 עבדיו ויעשו לניבולת גולג זרב ויתגורו בחוכו ויערוך עוד אגניאם מלחמה לקראת
 תירגם ויחוק ממנו אגניאם ויהרגו ויכה את כל עמו לפי חרב וינקום אגניאם
 את נקמת יבולת בן אחיו ואת נקמת חיל לוקוש אחיו ויהי במוה תירגם וירפו ידי
 הנשאלים מחילו במלחמה ויעשו לפני אגניאם ולפני לוקוש. וירדפו אחריה' אגניאם
 ולוקוש אחיו עד אם הדרך אשר בין אלפנו ובין רומה ויהרגו כל חיל תירגם לפי
 חרב. ולוקוש מלך סרדוניה עוה את עבדיו ויעשו ארון חושמ וישימו בחוכה את
 גויח יבולת בנו ויקברוהו ביום ההוא ויבנו עליו מגדל גבוה שם על אם הדרך
 ויקראו את שמו יבולת על שמו עד היום הזה וגם תירגם מלך ציבינפו קברו אוחו
 שם עם יבולת במקום ההוא. והנה על אם הדרך בין אלפנו ובין רומה קבר יבולת
 מזה וקבר תירגם מזה ורלפה ביניהם עד היום הזה. ויהי בקבור יבולת וישב
 לוקוש אביו עם חילו אל ארנו כרדוניה. ואגניאם אחיו מלך אפריקה עם חילו
 הלכו עד עיר ציבינפו היא עיר תירגם. וישמעו יושבי ציבינפו את שמעו וייראו
 מאד ממנו ויאלו לקראתו בצדי ובתחוננים. ויהחננו יושבי ציבינפו אל אגניאם
 לבלתי המיתם ולבלתי השחית את עירם ויעש כן. כי מערי בני כתיס חשבו
 ציבינפו בימים ההם על כן לא השחית את העיר. אך מהיום ההוא והלאה ילכו
 גדודי מלך אפריקה כתיס לשלול שלל ולבזזו בו ויהי מדי לבתם והלך לפו בר צבא
 אגניאם עמהם. ויהי אחרי כן ויסן אגניאם עם חילו ויבואו אל עיר סולמנח
 ויקח שם אגניאם את יאניה בת עולו לאשה ויביאה אפריקה אל עירו. ויהי בעת
 ההוא וינו סרעה מלך מזרים לכל עמו לעשות לו היכל חזק במזרים. וינו גם על
 כל בני יעהב לעזור את מזרים בבנין. ויעשו המזריים אל סרעה היכל יפה וגאה
 לבית מלכותו וישב בו. ויהדש את מלכותו וימלוך לבטח וזבולון בן ישקב מה בשנה
 היתה היא שנת שבעים שנה לרדת ישראל מזרמה וימת זבולון בן מאה וארבע
 עשרה שנה ויוסם בארון ויחן ביד בניו. ובשנת שבעי' וחמש שנה מת שמעון אחיו
 בן מאה ועשרי' שנה במומו. ויושע גם הוא בארון ויחן ביד בניו. ולפו בן אליפו
 בן שו בר צבא אגניאם מלך דנהבה עודנו מסית את אגניאם יוס יוס לערוך מלחמה
 להלח' את בני יעקב במזרי' ולא אבה אגניאם לעשות הדבר הזה כי ספרו לו עבדיו
 את כל גבורת בני יעקב אשר עשו להם במלחמתם את בני עשו. ויהי לפו מסית
 את אגניאם יוס יוס להלחם את בני יעקב בימי' ההם. ויהי מימים וישמע אגניאם
 אל דברי' לפו ויאבה לו להלחם במזרי' את בני יעקב. ויאבדף אגניאם את כל עמו
 עם רב כחול אשר על שפת היס וישם פניו ללכת מזרמה למלחמה. ושם היה
 נער אחד מעבדי אגניאם בן חמש עשרה שנה בלעם בן בעור שמו והנער חכם
 מאד ומלין בחכמה הקסם. ויאמר אגניאם אל בלעם קאסם נא לטו בקסם וגדעה
 מי יצבר במלחמה הזאת אשר אנתנו הולכים עליה. וינו בלעם ויביאו לו דונג
 ויעש ממנו חמונת רכב ופרסי'. חכנית חיל אגניאם והיל. מזרי' וישיח' במים
 הזחוכמי' אשר אחר על ככה ויאחזו בידו כפות חמרי' ויחכסו ויקפו' בהם על המי'
 ויראו חילוי' במי' חמונת ללמי חילוח אגניאם נופלים לפני חמונת ללמי מזרי' ונמי
 יעקב. ויגד בלעם את הדבר הזה אל אגניאם ויהיאש ולא החאזר לרדת מזרמה
 למלחמה וישב בעירו. ויהי פלגית לפו בן אליפו כי נחיאש אגניאם ללחם למלחמה
 את מזרים ויברח לפו מאת אגניאם מאפריקה וילך ויבוא כתימה. ויקבלוהו כל
 אנשי' כתיס בכבוד גדול וישכרו אותו להלח' מלחמות' כל הימי'. ויתשר לפו מאד
 בימי' ההם וגדודי מלך אפריקה עודם סושטי' בארץ כתיס בימים ההם. ויחשספו
 בני' כתיס וילכו אל הר קופטיאל' מהני גדודי אגניאם מלך אפריקה הבאו' עניה'
 ויהי היום. ויאבד לפו בן בקר וילך לבקש את הסר וישמע את געייחו סביבות

ההר ההוא. וילך נפו וירא והנה בתחמית ההר הוא מערה גדולה ואבן גדול
שמה בפתח המערה. ויפונן נפי את האבן ויבא אל המערה וירא והנה חיה גדולה
אוכל הסור מהציה ומעלה דמות אִישׁ ומחציה ומטה דמות חיה. ויקם נפו על החיה
היא ויהרוג אותה בחרבו וישמעו יושבי כהים הדבר הזה וישמחו מאד ויאמרו
מה נעשה לאיש הזה אשר הרג את החיה הזאת אשר כלתה בהמתנו. ויעשו
כלם לעשות לו יום אחד בשנה יום מועד ויקרא את שם ההוא נפו על שמו וינסכו
לו נכחי מדי שנה בשנה ביום ההוא ויביאו לו מנחות. בנת היא חלה יאניה
נת עונו אשת המלך הנביאם ויקשה חוליה על הנביאם המלך ועל שריו ויאמר
הנביאם אל חמיו מה אעשה ליאניה ובמה ארפא את חוליה ויאמרו לו חמיו כי
לא חויר ארצנו כאויר ארץ כהים ולא מימינו כמימיהם על כן חלחה המלכה יאניה
מזה. כי בהשפנות עליה האויר והמי חלחה וגם כי בארצה אינה שוחה כי אם
המים הבאים מן סורמ' אשר העלו אותם אבותם בנשר' וינו הנביאם את עבדיו
ויביאו לה מימי פורמה אשר לכת' בכלי'. וישקלו המי' ההם גם כל מימי ארץ
אפריקה וימלאו את מימי פורמה קלים ממימי אפריקה וירא הנביאם את הדבר
הזה וינו את כל שריו לאסוף מוצני הנבי' לאלפי' ולרכבות ויחצו אבנים לאין מספר.
ויבאו הבוני' ויבנו גשר נגום מאד ויביאו משין מים מארץ כהים אל אפריקה
ויהיו המי' ההמה ליאניה המלכה לכלל אודותיה לשחות ולאסוף בהם ולכנסם ולרחוץ
בהם. וגם להשקות כל זרע האוכלת ממנו וכל שרי האדמה. וגם מעפר ארץ
כהי' לנה המלך ויביאו ממנו באניות רבות וגם חצרי' לננות בהם הביאו ויבנו
הבוני' היכלות ליאניה המלכה והתקפת המלכה מהוליה ויהי לתקופת הַלְלָה ויוסיפו
עוד גדודי אפריקה ויבאו ארץ כהים לשלול שלל כפס' צפע' וישמע נפו בן אליאם
את שמעם ויגא אליה' וילחם גם ויטוּסו לכליו ויגל ארץ כהים מהם. ויראו בני
כהים את גבורות נפו ויתיעזו בני כהי' וימיכו עליה' את נפו ויהי למלך עליהם.
ויהי במלכו וילכו לכבוש את בני חובל ואת כל איי הים אשר סביבותיה'. ויגא
מלכם נפו ברחשם וילחמו את חובל ואת האיי' ויכבשו ויהי בשבטם מהמלחמה
ויחדשו לו את מלכותו ויבנו לו היכל גדול מאד לבית מלכותו ולמושבו ויעשו לו
כסא גדול וימלוך נפו על כל ארץ כהים ועל כל ארץ איטלייא חמשי' שנה. בשנה
היא היא שנת שבעי' וחשע שנה לרדת ישראל ממצרים. מת ראובן בן יעקב בארץ
מצרי' בן מאה שנה ועשרי' וחמש שנים ראובן נמותו וישימוהו בארון ויוסן ביד בניו
ובשנת השמוני' מת דן אחיו בן מאה שנה ועשרי' וארבע שנים נמותו ויוסם גם
הוא בארון ויוסן ביד בניו ובשנה היא מת חושם מלך אדום ומלך אחריו הדד
בן דד חמש ושלשי' שנה ובשנת שמוני' ואחת שנה מת יששכר בן יעקב במצרי'.
ויששכר בן מאה שנה ושתי ועשרי' שנה נמותו ויוסם בארון ויוסן ביד בניו. ובשנת
שמוני' ושתי' שנה מת אשר אחיו בן מאה שנה ושלש ועשרי' שנה נמותו ויוסם
בארץ במצרי' ויוסן ביד בניו. בשנת שמוני' ושלש שנים מת גד בן גאה ופצרי'
וחמש שנים היה ויוסם בארץ במצרי' ויוסן ביד בניו. ויהי בשנת שמוני' וארבע
שני' היא השנה החמיסית למלכות הדד בן דד מלך אדום ויקטן הדד את כל בני
עשו' וי-רוך את כל חילו בארבע מאות אלף איש ויוסם שניו ארץ מואב וילך
לשלח את מואב להת באוהם החת ידו למם עיבד. וישמע בני מואב את הדבר
הזה ויראו מאד וישלחו אל בני מדין לעזיר אותם להלח' את הדד בן דד מלך
אדו'. והדד בא ארץ מואב ויגאו מואב ובני מדין לקראתו ויערכו את מלחמת
בשדה מואב. וילח' הדד את מואב וישלו מבני מואב ובני מדין חללי' רבים
כאלפיי' איש. והכבד המלחמה על מואב ויראו בני מואב כי חזקה עליה' המלחמה
ויספו ידיהם ויחמו עורף ויעזבו את מדין להלחם. ובני מדין לא ידעו את מחשבות

מואב אך התחזקו במלחמה וילחמו את ה' ואת כל חילו ויפלו כל מדין
 לפניו. ויכה את כל מדין מכה רבה ויהרגם לפי חרב לא השאיר מהם
 את כל הבאים ל. וזר את מואב. ויהי כאשר המו כל בני מדין במלחמה
 ובני מואב נמלטו. וישם ה' את כל מואב באת ה' ולא למס עובד ויהיו
 חתת ידו. ויהנו מס כחבצט שנה שנה ויפן ה' את מואב ויהי לתקופת
 השנה בשמוע יתר מדין אשר בארץ כי נפלו כל אחיהם במלחמת ה' בעבור
 מואב כי נחמו בני מואב עורף במלחמה ועזבו את מדין להלחם ויחיעלו חמשה
 נשיאי מדין עם יתר אחיהם אשר נבחרו בארצם להלחם את מואב לקום מהם
 נקמת אחיהם. ויבחרו בני מדין אל כל אחיהם כל בני קדם. ויבחרו כל אחיהם
 בני קטורה לעזור את מדין נהלחם את מואב וישמעו בני מואב את הדבר הזה.
 וייראו מאד כי נאספו עליהם כל בני קדם למלחמה ויפלאו גם הם בני מואב
 ספר אל הרץ אדום אל ה' בן ב' אדום לאמר. ה' נא אלנו ועזרנו ונכה
 את מדין כי נאספו כל יחד ויבחרו עלינו עם כל אחיהם בני קדם למלחמה
 להנקם ממנו נקמת מדין הנפלים במלחמה. ויאל ה' בן ב' אדום את כל
 חילו וילך ארץ מואב להלחם את מדין. ויחמו מדין ובני קדם עם מואב בשדה
 מואב ויהי צנייהם מלחמה חזקה מאד. ויך ה' את כל בני מדין ובני קדם
 לפי חרב ויאל ה' את מואב מיד מדין בעת ההיא. וינצחו הכנענים ממדין ובני
 קדם לפני ה' וחילו וירדוף ה' את אחיהם עד ארצם ויכה מכה רבה מאד ויפלו
 חללים בדרך. ויאל ה' את מואב מקף מדין כי נשלי כל בני מדין לפי חרב
 ויפן ה' את מואב ויאל ארצו. ומכיוס ההוא והלחה שנאו בני מדין את בני מואב
 על אשר נפלו בעבורם במלחמה ויהי בנחה גדולה עליהם צנייהם כל הימים.
 והיה כל הנמצא ממדין בדרך ארץ מואב ימות בחרב מואב וכל הנמצא ממואב
 בדרך ארץ מדין ימות בחרב מדין. ככה יעשה מדין למואב ומואב למדין ימים
 רבים. ויהי בעת ההיא וימת יהודה בן יעקב במצרים בשנה השנייה ושב לרדת
 יעקב מצרימה. ויהודה בן מאת שנה ועשרים וחמש שנים במוחו ויחננו אותו
 וישימו בארון ויוחן ביד בניו ובנות שמונים וחמש שנים מת נפתלי בן מאת שנה
 ושתיים ושלושים שנה ויוסף בארון ויוחן ביד בניו. ויהי בשנת הששים ואחת שנה
 לרדת ישראל מצרים היא י"ג שנה למלך לפו בן אליפז בן עשו על בני כחיס
 באו בני אשכנז על בני כחיס לשלול שלל מהם כפעם כפעם אשר לא
 באו אליהם זה שלש עשרה שנה. ויבחרו אליהם בשנה ההיא ויאל לפו בן אליפז
 אליהם גם אנשים מאשכנז ויך בהם מכה רבה ועזמה וינצחו גדודי אשכנז
 מפני לפו ויפלו חללים לפניו בדרך וירדפו לפו ואנשיו הלך והכות מהם עד
 קרוב לאשכנז. וישמע הנביאים מלך אשכנז את הדבר אשר עשה לפו וייראו
 מפניו כל הימים. ובשנת הששים ושב שנים מת לוי בן יעקב במצרים. ולוי
 בן מאת שנה ושלושים ושב שנים במוחו וישימו אותו בארון ויוחן ביד בניו.
 ויהי אחרי מות לוי כאשר ראו כל מצרים כי מתו כל בני יעקב אחי יוסף:
 ויחלזו כל מצרים לענות את בני יעקב ולמרור את חייהם מיום ההוא והלאה
 עד יום לאהם מצרים. ויכירו מידם את כל הכרמים והשדות אשר
 נתן להם יוסף ויחז כל הבתים הסובות אשר היו בני ישראל בהם. ואת כל חלב
 מצרים את ה' לקחו בלרים מאת בני יעקב בימים ההם. וחתך יד מצרים
 ה' וקפה על בני ישראל בימים ההם וירעו מצרים לישראל עד אשר קלו בני
 ישראל בחייהם מפני מצרים ויהי בימים רבים בשנת מאת ושתיים שנה לרדת
 ישראל מצרימה וימת פרעה מלך מצרים וימלוך מלול בנו תחזיו וגם כל צבורי
 מצרים וכל הדור ההוא אשר ידעו את יוסף ואת אחיו מתו בימים ההם ויקם

דור. אחר תחת' אשר לא ידעו בני יעקב ואת כל הסוכה אשר עשו להם ואת
 כל גבורתם במצרים. על כן החלו כל מצרים מהיום ההוא והלאה למרר את
 חי בני יעקב ולענות' בכל עבודה קשה על כי לא ידעו את חבות' אשר הנילו
 אותם ביום הרעב. וגם מאת ה' היתה זאת לבני ישראל להטיב להם באחריתם
 למען דעת כל בני ישראל את ה' אלהיהם למען דעת את האותות והמופתים
 הערתי' אשר עשה ה' במצרים בעבור עמו ישראל למען ייראו בני ישראל את
 ה' אלהי חבותם וללכת בכל דרכיו הם וזרעם אחריהם כל הימים. בן עשרים
 ושש שנים מגול נמלכו ותשעים שנים מלך. ויקראו כל מצרים את שמו פרעה
 חביו כמשכסת לעשות לכל מלך המולך עליהם במצרים. צעה הווא ילאו כל גדודי
 אנגיאם מלך אפריקה לפשט בארץ כמים כפעם בפעם לשלול את שללם. וישמע
 נפו בן אליפז בן עשו מלך כהים את שמעם וינא לקראתם בחי'ו וילחם שם
 בדוך ויך נפו את גדודי מלך אפריקה לפי חרב לא השאיר מהם שריד ולא ישב
 מהם אל אדוניהם אפריקא עד אחד. וישמע אנגיאם את הדבר הזה אשר עשה
 נפו בן אליפז לכל חילו אש- השמיד אותם. ויאסוף אנגיאם את כל חילו כל אנשי
 ארץ אפריקה עם רב מאד כחול' אשר על שפת הים. וישלח אל לוקוס אחיו
 לאמר בא אלי עם כל אנשיך ועזרוני ונכה את נפו ואת כל בני כמים אשר
 השמידו את אנשי ויבא לוקוס עם כל חילו חיל גדול מאד לעזור את אנגיאם
 אחיו להלחם את נפו ואת בני כמי'. וישמע נפו ובני כמים את הדבר הזה
 וייראו מאד ויפול פחד גדול בלבבם. וישלח נפו גם הוא אל ארץ אדום
 אל הדד בן בדר מלך אדום ואל כל בני עשו לאמר שמעתי כי אנגיאם
 מ'ך אפריקא בא אלינו עם אחיו למלחמה וינרא מאד ממנו כי חילו רב מאד
 ואף אשר בא עלינו אחיו וחילו ועתה עלו אחי גם אתם ועזרונו ונלחמה יחד
 באנגיאם ובלוקוס אחיו וסישעמם אותנו מידם ואת לאו דעו כי נמות כלנו.
 וישלחו בני עשו ספר אל בני כמים ואל נפו מלכם לאמר. לא נוכל להלחם
 את אנגיאם ואת עמו כי צרית שלום בינינו זה ימים רבים מימי בלע בן
 בעור. המלך הראשון מימי יוסף בן יעקב מלך מצרים אשר נלחמו אתו מעבר
 הירדן בקברו את חביו ויהי כשמוע נפו את דברי אחיו בני עשו ויחדני מעליהם
 וינרא נפו מפני אנגיאם מאד. ואנגיאם ולוקוס אחיו ערכו את כל חילם כשמונה
 מאות אלף איש וילכו כחימה להלחם את נפו. ונפו בן אליפז ינא לקראתם
 בפחד וברעדה כשלשת אלפים אנשים כל בני כמים ויאתרו כל בני כמים אל נפו
 החחק נא בעדנו אל אלהי אבותך אולי ייילני מכף אנגיאם וחילו כי שמעתי כי
 אלהים גדול הוא והוא מניל את כל הנוסחים עליו. וישמע נפו אל דבריהם
 ויבקש נפו את ה' ויאמר ה' אלהי אברהם ויחק אבותי היום יודע כי אתה
 אלהים אמת וכל אלהי כל העובדי כוכבים הבל המה וחוהו. זכר נא היום
 אלי את צדיק את אברהם אבינו אשר ספרו לנו אבותינו. ועשה חסד עמי
 היום בעבור אברהם ויחק אבותינו והושעת אותי ואת בני כמים מיד מלך אפריקה
 הבאים עלינו למלחמה. וישמע ה' בקול נפו וידרש אליו בעבור אברהם ויחק
 ויניל את נפו ואת בני כמים מיד אנגיאם ועמו. ולחם נפו את אנגיאם מלך
 אפריקה ואת כל עמו ביום ההוא ויהן ה' את כל אנשי אנגיאם ולוקוס אחיו לפי
 חרב. ויפול מהם עד ערב ביום ההוא כד' מאות אלף איש וינרא אנגיאם
 כי מתו כל אנשי וישלח ספר אל כל יושבי אפריקא לבא אליו לעזור במלחמה
 ויכתוב בספר לאמר כל הנמלא באפריקה יבא אלי מנן עשר שנים ומעלה
 יבא אלי. והנה אשר לא יבא יומת ואת כל אשר לו ואת כל ביתו יקח
 המלך וייראו כל יתר יושבי אפריקה מדברי אנגיאם וינא מהעיר כשלש מאות
 אלף

אֶלֶף אִישׁ וְנָעַר מִבְּנֵי עַמֶּךָ שְׁנַיִם וַיְבָאוּ אֶל אֲנִיָּאִם . וַיְהִי מִקֵּץ עֶשְׂרֵה יָמִים
 וַיִּפְרֹץ-עוֹד אֲנִיָּאִם מִלְחָמָה עִם אֲפֹ וְעַם בְּנֵי כְּתִים וַתְּהִי מִלְחָמָה גְּדוּלָה
 וַחֲזָקָה בְּיָמֶיהָ וַיִּשְׁלַךְ אֲפֹ מֵחַיִל אֲנִיָּאִם וְלוֹקֵשׁ אֲחִיו חֲלָלִי רֵבִי בְּחָרֶץ כְּאֲלִפִּים
 אִישׁ וַיִּפּוֹל גַּם סוּי־סַפֵּר שֶׁר לָבָא אֲנִיָּאִם בְּמִלְחָמָה הַהִיא . וַיְהִי כֹאֲשֶׁר מֵת
 סִיסִיפֶסֶר וַיִּשַׁע גְּדוּדֵי אֲפִרְיָקָה וַיִּתְּנוּ עוֹרֶף לָנוּם וַיָּנוּסוּ וְאֲנִיָּאִם וְלוֹקֵשׁ אֲחִיו עִמָּהֶם
 וַיִּרְדְּסוּ אֹת אֲזוּרֵיבֵל בֶּן אֲנִיָּאִם כִּי גַם עִם אֲבִיו וַיְכּוּ מֵאֲנָשָׁיו בְּדֶרֶךְ ד' אִישׁ
 וַיִּמְלֹט אֲזוּרֵיבֵל מִיַּד בְּנֵי כְּתִים וְלֹא הִצִּיתוּהוּ . וְאֲנִיָּאִם וְלוֹקֵשׁ אֲחִיו בְּרָח . עַם
 יִתְרַ אֲנִיָּאִם וַיִּמְלְטוּ וַיְבֹאוּ אֲפִרְיָקָה בַּשָּׂחַד וּבְרַעַד וַיִּירֹא אֲנִיָּאִם מִפְּנֵי אֲפֹ בֶן
 אֲלִיפֹ כָּל הַיָּמִים עַן יִלְחֵם עוֹד אֲחִיו . וּבְלַעַם בֶּן בְּעוֹר הָיָה בַּעֲתָ הַהִיא עִם אֲנִיָּאִם
 בְּמִלְחָמָה וַיְהִי כְּרֹאֲתוֹ כִּי גָבַר לָכוּ עַל אֲנִיָּאִם וַיִּבְרַח מִשָּׁם וַיִּבֹא כְּתִימָה וַיִּקְבְּלוּהוּ
 אֲפֹ וּבְנֵי כְּתִים בְּכַבּוֹד גָּדוֹל כִּי יָדְעוּ אֹת חֲכֵמָה בְּלַעַם וַיִּתְּנוּ אֲפֹ לְבַלַּעַם מַתְּנוֹת
 רְבוּת וַיֵּשֶׁב אֲחֹ וַיְהִי בְּשׂוֹב אֲפֹ מֵהַמִּלְחָמָה וַיֵּזֶן וַיִּשְׁקוֹד אֹת כָּל בְּנֵי כְּתִים אֲשֶׁר
 הָלְכוּ בְּמִלְחָמָה וְהָגָה לֹא נִשְׁקָד מֵהֶם אִישׁ וַיִּשְׁמַח אֲפֹ עַל הַדְּבַר הַזֶּה וַיּוֹסֶף עוֹד
 וַיַּחְדֵּשׁ אֹת מַלְכוּתוֹ וַיַּעַם מַשְׁחָה לְכָל עַבְדָּיו . אֶךְ לֹא זָכַר אֲפֹ אֹת ה' וְלֹא יָדַע
 כִּי ה' עָזַר אֹתוֹ-בְּמִלְחָמָתוֹ וְכִי הוּא הָיִל אֹתוֹ וְעָמּוּ מִיַּד מֶלֶךְ אֲפִרְיָקָה . אֶךְ
 עוֹדֵנו הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי כְּתִים וּבְנֵי אֲפֹ הִרְעִי לַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים כֹּאֲשֶׁר לְמַדּוּהוּ
 אֲחִיו בְּנֵי עַמֶּךָ עַל כֵּן יִאֲמְרוּ מִרְשָׁעִים יֹאֵל רַעַע וַיִּמְלֹךְ אֲפֹ עַל כָּל בְּנֵי כְּתִים לְנַעֲמָ
 וְאֹת ה' אֲשֶׁר הָיִל אֹתוֹ וְאֹת כָּל עָמּוּ מִיַּד מֶלֶךְ אֲפִרְיָקָה לֹא יָדַע וְלֹא יִסְפּוּ עוֹד
 גְּדוּדֵי אֲפִרְיָקָה לָבֹא כְּתִימָה לְשׂוֹלֵל שְׁלַל כְּסָפֶם בְּשַׁעַם כִּי רָאוּ אֹת כָּל גְּבוּרָתָהּ אֲפֹ
 אֲשֶׁר הִכָּה אֹת כָּלֵם לְפִי חֲרָב וַיִּירֹא אֲנִיָּאִם מִפְּנֵי אֲפֹ בֶן אֲלִיפֹ וּמִפְּנֵי בְנֵי כְּתִים
 כָּל הַיָּמִי . בַּעֲתָ הַהִיא בְּשׂוֹב אֲפֹ מֵהַמִּלְחָמָה וְכִרְאוֹת לָכוּ כִּי גָבַר עַל כָּל אֲנָשֵׁי
 אֲפִרְיָקָה וַיִּמְחֶסֶם לְפִי חֲרָב בְּמִלְחָמָה וַיִּתְּעֶן אֲפֹ עִם כָּל בְּנֵי כְּתִים לִלְכַת מִזְרַיִם
 לְהִלָּחֵם אֹת בְּנֵי יַעֲקֹב וְאֹת פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִזְרַיִם כִּי שָׁמַע אֲפֹ כִּי מָתוּ כָּל גְּבוּרֵי
 מִזְרַיִם וְכִי מֵת יוֹסֵף וְאֲחִיו בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּשְׁאֲרוּ כָּל בְּנֵיהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתַלְמֵי
 וַיִּאֲמְרוּ אֲפֹ לִלְכַת לְהִלָּחֵם אִתְּכֶם וְאֹת מִזְרַיִם לְנַקֵּי מֵהֶם אֹת נִקְמָתָה אֲחִיו בְּנֵי
 עַמֶּךָ אֲשֶׁר הִכָּה יוֹסֵף וְאֲחִיו וְכָל מִזְרַיִם בְּחָרֶץ כְּנַעַן בַּעֲלוֹתָם לְקַבּוֹר אֹת יַעֲקֹב
 בְּחִבְרוֹן וַיִּשְׁלַח אֲפֹ מַלְאָכָיו אֶל הַדָּד בֶּן צִדֵּי מֶלֶךְ אֲדוּם וְאָל כָּל אֲחִיו בְּנֵי עַמֶּךָ
 לֵאמֹר הֲלֹא אֲמַרְתֶּם כִּי לֹא תִלְחַמוּ אֹת מֶלֶךְ אֲפִרְיָקָה כִּי בַעַל בְּרִיתְכֶם הָיָה וְאֲנִי
 לְחַמְתִּי בּוֹ וְהִבִּישִׁיו וְאֹת כָּל עָמּוּ וְעַתָּה אֲמֹרוּ אֹת לְהִלָּחֵם אִתְּכֶם וְאֹת בְּנֵי
 יַעֲקֹב אֲשֶׁר שָׁם וְנִקְמָתִי מֵהֶם אֲחֵר עֲשֵׂה יוֹסֵף וְאֲחִיו אֲנִיחֵיהֶם לָנוּ . בְּחָרֶץ כְּנַעַן
 בַּעֲלוֹתָם לְקַבּוֹר אֹת אֲבֵיהֶם בְּחִבְרוֹן . וְעַתָּה אֲשֶׁר יֵשׁ אִתְּכֶם כְּשֶׁכֶם לְבֹא אֵלַי לְעֹדְנִי
 לִלְכַת לְהִלָּחֵם אִתְּכֶם וְאֹת מִזְרַיִם וְנִקְמָתִי מֵהֶם נִקְמָתָה אֲחִיו וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי עַמֶּךָ אֶל דְּבַרֵי
 אֲפֹ וַיִּתְקַבְּלוּ יַחַד כָּל בְּנֵי עַמֶּךָ עִם רַב מֵאֵד וַיִּלְכוּ לְעֹזֹר אֹת אֲפֹ וְאֹת בְּנֵי כְּתִים
 בְּמִלְחָמָה וַיִּשְׁלַח אֲפֹ אֶל בְּנֵי קַדֵּם וְאָל כָּל בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל כְּדַבְּרֵי הָאֱלֹהִים וַיִּתְקַבְּלוּ וַיִּלְכוּ
 כֹּלֵם לְעֹזֹרָתָהּ אֲפֹ וּבְנֵי כְּתִים לְמִלְחָמָה עַל מִזְרַיִם וַיִּלְאוּ וַיְבָאוּ כָּל הַמַּלְכֵי הָאֵלֶּה
 מֶלֶךְ אֲדוּם וּבְנֵי קַדֵּם וְכָל בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל וְאֲפֹ מֶלֶךְ כְּתִים וַיִּעַרְכוּ אֹת כָּל צְבָאוֹתֵיהֶם
 בְּחִבְרוֹן . וַתְּהִי כָּל הַמַּחְנֶה כַּבֵּד מֵאֵד כְּמֵהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים עִם רַב כְּרוּל־אֲשֶׁר עַל
 שֵׁמֶת הַיָּם אֲשֶׁר אֵין לָהֶם מִסְעֵר . וַיִּרְדּוּ כָּל הַמַּלְכֵי הָאֵלֶּה וְכָל צְבָאוֹתֵיהֶם וַיְבָאוּ
 עַל מִזְרַיִם לְמִלְחָמָה וַיַּחַט טוֹלֵם יַחַד בְּנִקְצַת פְּחָרוֹם . וְכָל מִזְרַיִם שָׁמְעוּ אֶת-שִׁמְעָם
 וַיִּתְקַבְּלוּ גַם הֵם כָּל אֲנָשֵׁי חָרֶץ מִזְרַיִם וְכָל הָעַרְוֵי אֲשֶׁר בְּמִזְרַיִם כְּשֵׁלֶם מֵאוֹת אֶלֶף
 אִישׁ וְגַם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ בְּחָרֶץ גּוֹשֵׁן בְּיָמֵים הָהֵם שָׁלְחוּ אֲנָשֵׁי מִזְרַיִם אֲלֵיהֶם
 לְבֹא אִתְּכֶם לִלְכַת לְהִלָּחֵם יַחַד עִם כָּל הַמַּלְכֵי . וַיִּתְקַבְּלוּ כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּעֲתָ
 הַהִיא וַיְהִיו כְּמֵהַם וְחַמְשֵׁי אִישׁ וַיִּלְכוּ לְמִלְחָמָה לְעֹזֹרָתָהּ מִזְרַיִם . וַיִּלְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמִזְרַיִם כְּשֵׁלֶם מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ וּמֵאַהֵם וְחַמְשֵׁי אִישׁ וַיִּלְכוּ לְקִרְיַת הַמַּלְכֵי הָהֵם לְמִלְחָמָה

ויתייצגו כלם מחוץ לארץ גושן נגד פחרום . ומזרי' לא האמינו בישראל ללכת עמהם
 במחניה' יחד למלחמה כי אמרו כל מזרי' סן יבגורנו בני ישראל ביד עשו ובני
 ישמעאל כי אחיהם הם . ויאמרו כל מזרי' אל בני ישראל התיצבו סה אחס יחד
 במעמדכם והלכנו לנו אחרנו ונלחמנו בבני עשו וישמעאל והיה אם יחזקו ממנו
 המלכי' האלה ובאחסם אחס כלכם יחד עליה' ועזרת' אותנו ויעשו בני ישראל כן .
 וצפו בן אליש בן עשו מלך אדום וכל מחניה' וכל בני קדם ובני ישמעאל עם
 רב כחול היס חוגי' יחד בבקעת פחרום עד קהפחם . ושם היה במחנה לפו
 בלעם בן בעור הארמי כי בא עם בני כתי' למלחמה ובלעם היה איש נכבד מאד
 בטיני לפו ואנשיו . ויאמר לפו אל בלעם קסמי נא לנו בקסם ונדעה מי יגבר
 במלחמה הזאת האנחנו או מזרים ויקם בלעם וישם בחכמת הקסם ויתחכם לדעת
 ולא נתכן אליו הקסם והשחת המלאכה בידו ויוסף לעשוה עוד ולא נחמה
 ויתישש ממנו בלעם ויעזבה ולא עשה אותה כי מה' היתה זאת למען הפיל ה'
 את לפו ואת עם בני ישראל אשר באתו ביה' אלהי אבות' במלחמת' וערכו
 לפו והדד את מערכת' למלחמה וילכו כל מזרי' לבד יחד לקראת' כעלש מאות
 אלף איש ואין אחד מזרי' ישראל אחס וילחמו כל מזרי' עם המלכי' האלה נגד
 פחרום והשנחם ותכבד המלחמה על המזרי' . ויחזקו המלכי' מהמזרי' במלחמה
 היתה ויפלו ממזרי' ציוס ה הוא כמאה ושמוני' איש ומאנשי המלכי' נפלו כשליש
 איש ויטבו כל אנשי מזרי' לפני המלכי' וירדפו בני עשו וישמעאל את מזרים
 הלוך והכות אחס עד המקום אשר שם מחנה בני ישראל ויעקו כל מזרים
 אל ישראל לאמר מהרו אלינו ועזרנו והושעתם אותנו מיד עשו וישמעאל ובני כחיס .
 וירוו בני ישראל ממקו' מעמד' כמאה והמשי' איש אל מחטת המלכי' האלה
 ויעקו בני ישראל אל אלהיה' להציל אחס . וישמע ה' אל ישראל ויתן ה' את כל
 אנשי המלכי' בידם וילחמו ב"י את המלכי' האלה ויכו בני ישראל מאנשי המלכי'
 מכה רבה כארבעת אלפי' איש ויתן ה' מהמה גדולה במחנות המלכי' ויפול אחד
 ב"י עליהם . וינכו כל זבאות המלכי' האלה לפני בני ישראל וירדפו אחריה' בני
 ישראל הלוך והכות עד גבול ארץ כוש ויהרגו מהם בני ישראל בדרך עוד כאלפי
 איש ומבני ישראל לא נפל אחד וכראות מזרים כי נלחמו בני ישראל עם י' המלכי'
 במעט אנשי' וכי היתה המלחמה חזקה מאד בניישי' . וייראו כל מזרי' מאד לנשואת'
 מהמלחמה החזקה ויברחו כל מזרי' בהחבא איש איש ממערכת המלחמה ויתחבאו
 בדרך ועזבו את ישראל להלחם . ובני ישראל הכו את אנשי המלכי' ההם מכה רבה
 מאד ויטבו מעליהם אחרי אשר הבריוו אחס עד גבול ארץ כוש וידעו כל ישראל
 את המעשה אשר עשו להם אנשי מזרי' אשר ברחו מעליה' מהמלחמה ויכזבו
 להלח' . ויעשו גם הם בני ישראל בערמה והיס כאשר שבו בני ישראל מהמלחמה
 ומלאו מהמזרי' בדרך ויהרגו אחס בדרך ויהי בהרגם אחס ויאמרו אליה' בדברי'
 האלה מדוע שבתם מעלינו וחטובו אותנו במתי מעט אנשי' להלח' במלכי' האלה
 אשר הם עם רב להסת אותנו והמלטו אחס את נפשותיכ' . ויש אשר ימלאו
 אחס בני ישראל בדרך וידברו אליהם בני ישראל איש אל דעהו דברים האלה .
 הכו הכו כי ישמעאל' הם או אדומי' או מבני כוחי' הוא ועמדו עליו וסרבוהו
 והם ידעו כי מזרי' הוא . ויעשו בני ישראל את הדברי' האלה בערמה על מזרי'
 על אשר עזבו במלחמה ויברחו מעליה' ויהרגו בני ישראל מאנשי מזרי' בדרך במעט
 הזה כמאתי' איש . וייראו כל אנשי מזרי' הרעה אשר עשו להם ב"י וייראו כל
 מזרי' מבני ישראל מאד כי ראו את גבורתם הגדולה וכי לא נפל מהם איש .
 ו יטבו כל בני ישראל בשמחה אל דרכם גושנה ויתר מזרי' שבו איש למקומו .
 ויהי אחרי כן ויתקבצו כל יועלי סרעה מלך מזרי' וכל זקני מזרי' ויבאו כלם
 לפני

לפני המלך וישתחוו לו חפים ארצה וישבו לפניו וידברו היועלי' וכל זקני מצרי'
 לפני המלך לאמר . הנה עבד בני ישראל רב ועוז וממנו ואחיה ידעת את כל הרעה
 אשר עשו לנו בדרך בשונו מהמלחמה . וגם הן רחית את גבורת' החזקה וגבורה
 להם מאבות' במתי מעט אנשי' עמדו לנגד עם רב כחול הים ויכו' לסי חרב ומהם
 לא נפל אחד ואף אם יהיו רבים בי אז ישמידו אותנו כלם ועתה הנה לנו עשה
 מה לעשות להם עד אשר נאכז וגשמיד' מעט מעט עונו עליה' סן ירכו עלינו
 בארץ כ"א ירכו ב"י בארץ והיו לנו לשטן והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא
 עלינו בגבורתו החזקה עם שונאינו ונלחמו בנו והשמידנו מן הארץ ועלה ממנה
 ויין המלך את זקני מצרים ויאמר אליה' זאת העשה היעולה על ישראל לא נסור .
 הנה ארץ פיתו' ורעמסס ערי בלתי חוזק מהמלחמה לנו ולכם לבנות אותם לחזק' .
 ועתה לכו גם אתם ועשו בערמה עליה' והעבירו קול במצרי' ובגוֹשן במאות המלך
 לאמר לכם כל אנשי מצרי' ושחרום וכל יושביה' המלך לזה עלינו לבנות את פיתו'
 ואת רעמסס ולחזק' מהמלחמה מי בכס מכל מצרי' ומב"י ומכל יושבי הערי' יבוא
 לבנות עמנו ולתת שכרו יום יום כמאות המלך והלכת' אתם ראשוני' ועשית' בערמ'
 והסקנלת' ובאחז פתו' ואת רעמסס לבנות והיה כאשר חבנו העבירו את הקול
 כדבר הזה בכל מצרי' יום יום במאות המלך . והיה כאשר יבאו אחכ' מב"י לבנות
 עמכ' ונתת' להם שכרם יום יום ימי' אחדי' . והיה כאשר יבנו כלם עמכ' יום
 יום בשכר' והבדחת' את עמכם עליה' יום יום אחד אחד בהחבא וקמת' והיית'
 עליה' לנגושי' ולשוטרי' . ועונת' אות' אחכ' לבנות בלתי שכר והיה אם ימאנו
 והתחזקת' עליה' כלכי לבנות בחזקה . והיה אם עשו תעשו הדבר הזה יהיה טוב
 לנו אנחנו לחזק את ארצנו ורע לב"י . כי מגיעת' טבתי והמלאכה ימ. סו ב"י כי
 חשבינו אות' מעל נשיה' יום יום . וישמעו כל זקני מצרי' את זאת המלך ותישב
 הענה בעיניה' ובעיני עבדי פרעה ובעיני כל מצרי' ויעשו כדבר המלך . ויאלו
 כל עבדי פרעה מלפני המלך ויעבירו קול בכל מצרי' ובתחשבתם ובגוֹשן ובכל
 הערי' אשר סביבות מצרי' לאמר . אחת רחית' את אשר עשו לנו בני עשו וישמעאל
 אשר באו עלינו למלחמה ויאמרו להשמיד אותנו ועתה הנה לזה המלך עלינו לחזק
 את הארץ לבנות ערי פיתו' ואת רעמסס ולחזק' מהמלחמה בנאות' עלינו . מי
 בכס מכל מצרי' ובנ"י אשר יבוא לבנות אחנו ויתן לו שכרו יום יום מאת המלך
 כמאותו . והיה כשמוע מצרי' וכל ב"י את אשר דברו עבדי פרעה . ויבא מהמצרי'
 וכל ב"י לבנות עם עבדי פרעה את פיתו' ואת רעמסס אך כל בני לוי לא באו
 עם ישראל אחיה' לבנות וכל עבדי פרעה ושריו באו בערמה בראשונה לבנות עם
 כל ישראל בשכירות יום יום ויתנו לישראל שכר' יום יום בראשונה . ויבנו עבדי
 פרעה עם כל ישראל ויעשו במלאכה ההיא עם ישראל חדש ימי' . והיה מקץ
 חדש ימי' ויחלו כל עבדי פרעה לברוח מעם ישראל אחד אחד יום יום . וישראל
 שרדס עושי' במלאכה בעת ההיא אך עודם לוקחי' את שכר' יום יום בעת ההיא
 אהם על קן נתנו המצרי' לישראל שכר' בימי' ההם בעבור לקחו ג' הם ממצרי'
 אחיה' את שכר עבודת' . והיה מקץ ימי' וארבע חדשי' ברחו כל מצרי' מעל בני
 ישראל וישארו בני ישראל לבדם עושי' במלאכה . והיה כאשר ברחו כל מצרי' מעל
 בני ישראל וישבו והיו עליה' לנגושי' ולשוטרי' . ומהם אשר עמדו על בני ישראל
 לשרי מסיס לקחת מהם את כל אשר נתנו להם בשכר . ויעשו המצרי' לבני
 ישראל . כמעשה הזה יום יום למען ענות את ישראל בכל עבודת' . והיה כל בני
 ישראל לבדם עושי' בעבודה וימיתו כל מצרי' את שכר לבני ישראל מהיום ההוא
 והלאה . והיה כאשר ימאן כל איש ישראל לעשות במלאכה על אשר לא יתן לו שכרו .
 ויגשו אליו כל הנגושים עליהם וכל עבדי פרעה והבו אותם במכות נמרות והשיבו

אזוה נחוקה לעבד עם אחיו כעס יעשו כל מצרים לנבי כל סימיו . ויבאו כל בני ישראל
 מסמצרים מאד בסער סוס וישבו וישכחו כל בני ישראל לנדס בלא שגר . ויבנו בני ישראל
 את גיסוס ואת ארץ רעמסס ויעשו כל סמלאכס כל בני ישראל מסס עושיו לנניס וססס
 כוניס . ויבט בני ישראל ויחזקו את ארץ מצרים וכל חומותי יעשו בני ישראל מלאכס ססיא
 שניס ומיס רביס עד יוס זכור ס' אוחס ויויאס מצמציס אך כל בני לוי לא סיו עם ישראל
 אחיסס בעבודס ססיא מצמצסונס עד יוס זאחס מצמציס . כי ידעו כל בני לוי כי כתרמס
 דברו כל מצרים אל ישראל כל סדכריס סאלס על כן חדלו בני לוי מצמס אל סעבודס עם
 אחיסס . וגס כל מצרים לא סמו סניסס אל בני לוי לעבוד אחרי כן אחרי אשר לא סיו עם
 אחיסס בראבונס על כן עזבו אוחס כל מצריס . ותוך יד אשבי מצריס סלך וקסס על בני
 ישראל בעבודס ססיא ויעבדו מצריס את בני ישראל בצרך . וימדרו מצריס את חי בני
 ישראל בעבודס קסס בחומר וכלנניס וגס ככל עבודס אשר תסיס למצריס כדסס . ויקראו
 בני ישראל את מלול מלך מצריס מרור כי ביומו מררו סמצרייס את חיסס ככל עבודס וככל
 אשר יעבדו מצריס את בני ישראל יעבדו כסס כסרך למען עמס אז בני ישראל אך כאשר
 יענו אוחס כן ירבו בני ישראל וכן יפיוץ ויקולו מצריס מפני בני ישראל . בעמ ססיא
 ממ סדר כן נדד מלך ארוס וימלך תחזיו סמלס ממערקס מארך בני קסס . בשנת 21
 שנס לפרעס מלך מצריס סיא שנת מאז שנס וחמס עשרס שנס לרדת ישראל מצרימס .
 וימלך סמלס על ארוס שמינס עשרס שנס ויסו כסמלכו ויזאו זכאו לסלחס את נפו כן אליסו
 ואת בני כחיס על אשר נלחמו עם אנגיאח מלך אפריקס וישעדו את כל חילו . אך לא
 נלחס אמו כי מנעו אותו בני עשו לאמר כי אחיסס סוא . וישעס שזנס בקול בני עשו
 ויסן עם כל חילו ארץ ארוס ולא סלך לסלחס את נפו כן אליסו . וסרעס מלך מצריס שמע
 סדבר סוס לאמר יען סמלס מלך ארוס לסלחס את בני כחיס ואחר יבוא לסלחס את מצריס
 ויסו כשמיס מצריס את כדבת סוס ויכנידו את סעבודס על בני ישראל סן יעשו לסס
 ישראל כאשר עשו לסס במלחמס את בני עשו ביומו סדר . ויאמרו מצרייס אל בני ישראל
 מסרו ועבדו את עבודתכס וכלו את מעשיכס וחוקתס את סארך סן יבואו בני עשו אחיסס
 עלינו ומלחמס בי בעבורכס סס בואס אלינו ויעשו בני ישראל את עבודת כל אשבי מצריס יוס
 יוס ויענ מצריס את בני ישראל כן יסרולו ותמלא כל מצריס מפני ישראל . ויסו שנס מאס ותמס
 ועשריס שנס לרדת ישראל מצרימס בראות כל מצריס כי לא נסיסס עצמס בישראל אך סס
 ירבו ויסילו ותמלא ארץ מצריס וארץ גישן עברי ישראל וילכו כל זקני מצריס ומכמיס ויבואו
 לסני סמלך וישתחו לסני . ויאמרו כל זקני מצריס וכל חכמיס אל סמלך יחי סמלך ועלמס .
 יען יעמל אוחסו את סמלס אשר יעמל סעבודס כן ירבו וכן יסרולו בארץ וסס כל סארך
 מלאס מסס . ועמס ארוני סמלך עינו כל מצריס עליך לסת לסס עמס כחכמך למען יוכלו
 על ישראל לאנדס ולהעמיסס מן סארן ויען סמלך אוחס לאמר סבו אפס עלס נדבר סוס
 ונדעס מס לפשוה לסס . ויען סריס אחד מיועלי סמלך רשמו איוב מארס כסריס מארך
 ען את סמלך לאמר . אם על סמלך טוב ישמע יא אז עמל עבדו ויאמר לו סמלך דבר .
 וידבר איוב לסני סמלך וספריס ולסני כל זקני מצריס לאמר סנס עמל סמלך אשר יען ביעיס
 ססס בעבודס בני ישראל טובס סיא מאד ולא חשכיו מעליסס סמלאכס ססיא עד פולס ואילס
 זאת סעלס סיעליס עליסס אשר חוכלו לסעמיסס את על סמלך טוב לעשותס סנס אהנטי ירליס
 מסמלאחמס זס ומיס רביס ונירא כפרוס ישראל בארך יגישו אוחסו מן סארך כאשר סקראכס
 מלחמס את על סמלך כיב יא דבר מלכות מלסניו ויכתב דברי מצריס ולא יעבור אשר כל
 זכר סילוד לעברי' יסרך דמו ארזס וסיס בעמיחכס סדבר כאשר ימותו כל זכר כני ישראל
 וחדלס מעלינו רעס מלחחוחיסס יעמס פרעס ויקרא לכל סמילודס סעכריוו ומיס אליסן על
 דבר סוס לעפויס וייטכ סדבר כעני סמלך וספריס ויעס סמלך כדבר איוב . וישלח פרעס
 ויקרא למילודס סעכריוו אשר סס סלחח ספריס וסס ספריס טועס . וסכאן סמילודס לסני
 סמלך וסעמודנס לסניו . ויאמר סמלך אליסן בילדכן את סעכריוו ורליפס על סאכריס את
 כן סוא וסדיחן אוחו ואס כת סיא ומיס . וסיס את לא תעשו סדבר סוס וסרפתי אסכן
 ואת כל כחיס כאז . וחיראן סמילודת את סילנסיס ולא שמעו אל מלך מצריס ולא כל דבריו
 וסיס בלדת סקסס סעכריוו עמי סמילודת כן אי כת ועמסס סמילודת את כל זכרי סילוד ומחיס
 אוחו ככס יעשו סמילודת כל סימיס . ויוגד למלך את סדבר סוס וישלח ויקרא למילודת
 ויאמר אליסן מדוע עמיסן כדבר סוס ומחין את סילריס . וסעננס סמילודת וסדברננס
 ססיסן לסני סמלך לאמר . אל יאמר סמלך כי כנסיס סמצרימס סעכריוו כי כל כמי חיות
 סנס כפרס חכס עליסן סמילודת וילדו אהנטי ספחוסין זס ומיס רביס לא ילדס אשס עכריוו
 על ידינו כי כל סכביס מילודת כן לנכסס כי חיוס כנס . וישמע פרעס את דבריסן ויאמן
 לסס את סדבר סוס וסמילודת וזאו מלסני פרעס ויעכ סללכיס לסן וירכ כעס ויעממו מלך .

אח

אֵלֶּיךָ שֵׁם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִזְרַע לְךָ וְעַמּוֹ עַמְרָם בֶּן קַטָּן בֶּן לֵוִי בֶן יִשְׂרָאֵל . וַיִּלֶךְ אֵלֶיךָ סֹטָם
וַיִּקַּח אֵשֶׁת אֶת יוֹכָבֵד בַּת לֵוִי אֶחָיו אֲבִיו וְסִיָּה בָת מֵאֵשׁ שָׂרָה וְשֵׁשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָיִם וְנָשָׂא אֵלֶיךָ
וְסָפֵר אֶלְעָזָר וְפִלֵּז בְּתָם וְתִקְרָא שְׁמֵם מֵרִים כִּי בַיּוֹמִים הַהֵם מָרְדוּ מִצְרַיִם אֶת חַיֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל .
וְסָפֵר עוֹד וְתִלְדוּ בֶן וְתִקְרָא שְׁמוֹ אֶסְרֵן כִּי בַיּוֹמֵי סוּרְתָם סָתַל פֶּרַעַס לַשְׁפָּח דְּמֵי זָכוּרֵי כִּי :
בַּיּוֹמִים הַהֵם סָפֵר מֵת לָזֵי בֶן אֲלִיָּהוּ בֶן עֶשֶׂר מֶלֶךְ כְּפִים וַיִּמְלֹךְ יִשְׂרָאֵל . וְסִימָיו אֲשֶׁר מֶלֶךְ
לָזֵי עַל כָּל בְּנֵי כְּתִים ג' שָׁנָה וַיִּמָּת וַיִּקְבַּר בְּעִיר נֹנָף בְּאֶרֶץ כְּפִים וַיִּמְלֹךְ אַחֲרָיו עַל כָּל בְּנֵי
כְּתִים יֵאֱנוֹשׁ מִגְּבֻרֵי בְנֵי כְּתִים וַיִּמְלֹךְ ג' שָׁנָה . וַיָּסֵי אַחֲרָי מוֹת לָזֵי מֶלֶךְ כְּתִים וַיִּבְרַח
בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר מֵאֶרֶץ כְּתִים וַיִּלֶךְ וַיִּבְאֵל מִצְרַיִם . וַיִּקְבְּלוּ פֶּרַעַס בְּכַבּוֹד גָּדוֹל כִּי שָׁמַע אֶת חֲכַמְתּוֹ
וַיִּתֵּן לוֹ מַתְנוֹת וַיִּשְׁתַּמְּוּ לוֹ לַיּוֹעֵץ וַיִּגְדְּלוּ . וַיִּשַׁב בְּלַעַם בְּצִלְיָם בְּכַבּוֹד עִם כָּל אֶרֶץ סַמְלָךְ
וַיִּנְשְׂאוּ שָׂרִיס אֶת בְּלַעַם וְלֵי שְׂמֹחוֹ כֹּהֵן לְלִמְדוֹ אֶת חֲכַמְתּוֹ וַיִּסֵּי נִשְׁתָּה קָל שָׁנָה לְרֵדֵת יִשְׂרָאֵל
מִצְרַיִם וּפְרַעַס חוֹלַם וְסוֹף יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף מִלְכּוּסוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְאֵה יוֹסֵפֵם אֵיךְ זָקֵן עוֹמֵד
לְגַדְדוֹ וְבִידוֹ סוֹקֵן מֵאֲזִימֵם מֵאֲזִימֵי סוֹתָרִים . וַיִּקַּח אֵלֶיךָ סוֹקֵן אֶת סַמְלָיו וַיִּסְלַם לְפָנָי פֶּרַעַס .
וַיִּקַּח סוֹקֵן אֶת כָּל זָקְנֵי מִצְרַיִם וְכָל שָׂרִיס וְכָל גְּדוֹלִים וַיִּאֲרָם יִתְד וַיִּתְּנֵם בְּכַף סַמְלָיו אֶחָד
וַיִּקַּח סוֹקֵן חֶלֶב אֶחָד וַיִּתְּנֵסוּ בְּכַף סַמְלָיו וַיִּכְרַע אֶת כָּלֵם וַיִּיקֶן פֶּרַעַס וְסָס חֲלוֹם .
וַיִּשְׁכַּם פֶּרַעַס בְּבֶקֶר וַיִּקְרָא לְכָל עַבְדָּיו וַיִּסְפֵּר פֶּרַעַס לְפָנָי אֶת סַחְלוֹם וַיִּירָלוּ סַמְלָיו יִרְאֵם
גְּדוֹלָם . וַיִּאֲמַר סַמְלָךְ אֵל כָּל חֲכַמָּיו סַחְרוּ נָה אֲלֵי סַחְלוֹם כּוֹס אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי וְאֲדַעְנוּ . וַיִּעַן
בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר אֶת סַמְלָךְ וַיִּאֲמַר אֲלֵיךָ אֵין זֶם כִּי אֵם רַעַס גְּדוֹלָם אֲשֶׁר סִנְאַת עַל מִצְרַיִם
בְּאַחֲרִית סִימָיו . כִּי סָס בֶּן יוֹלֵד לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְרִיב אֶת כָּל מִצְרַיִם וְסַחְמִים אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי
וַיּוֹלִי אֶת יִשְׂרָאֵל בִּיד חוֹקֵם מִצְרַיִם וַעֲשֵׂה אֲדוֹנֵי סַמְלָךְ סָבוּ לְכַם עֲלֵם עַל סִדְרָה סוֹס
וְאַבְדָּם אֶת חוֹקֵם אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵם סוֹחְלָם עִרַם סִנְאַת פֶּרַעַס סוֹחֵם עַל כָּל מִצְרַיִם . וַיִּאֲמַר
סַמְלָךְ אֵל בְּלַעַם וְעַם לֵט לַעֲשׂוֹת לְיִשְׂרָאֵל סֵלָה כּוֹס וְכּוֹס יִעֲלֵנוּ עֲלֵיכֶם כַּחֲלָם וְלֹא יִכְלֹנוּ
עֲלֵיכֶם וְאַתֶּם סָסֵם לֵנוּ עַשֵׂה גַם אֲתֶם עֲלֵיכֶם בְּמֵם נִיכָל אֲלֵיכֶם . וַיִּעַן בְּלַעַם אֶת סַמְלָךְ לֵאמֹר
שְׁלַח נָה וְקִרָא אֵל סֵי יוֹעֲזָךְ וְנִרְאֵם עַם עֲלֵמֵם עַל סִדְרָה כּוֹס וְאַחַר יִדְרַךְ עַדְךָ . וַיִּשְׁלַח
סַמְלָךְ וַיִּקְרָא אֶת סֵי יוֹעֲזָיו אֶת רַעוּלָה סַמְדִירִי וְאֵם אֲדוֹב סַעֲוִי וַיִּבְאֵלוּ וַיִּשְׁבּוּ לְפָנָי סַמְלָךְ .
וַיִּאֲמַר אֲלֵיכֶם סַמְלָךְ סָס כָּלֵם סַחְמֵם אֶת סַחְלוֹם אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי וְסַחְרוּ . וְקָסֵם עַזוֹ נָה
עַשֵׂה וְדַעוּ וְרָאוּ מַם לַעֲשׂוֹת בְּכַנִּי יִשְׂרָאֵל וְנַחֵם נִיכָל עֲלֵיכֶם . עִרַם אֲשֶׁר סִנְאַת רַעַס עֲוִיָּה .
וַיִּעַן רַעוּלָה סַמְדִירִי אֶת סַמְלָךְ יִאֲמַר יִתִּי סַמְלָךְ יִתִּי סַמְלָךְ לַעֲלוֹם . אֵם עַל סַמְלָךְ סוֹבֵן יִתְדֵל
לוֹ עַזֵּל סַעֲבִרִים רַעוּזוֹן אֲוֹסֵם וְאֵל יִשְׁלַח יְדוֹ בָּסֵם . כִּי אֲלִסִּיסֵם בַּחַר בָּם מִיָּמֵי קֵדֵם וַיִּקְחֵם
לְחֶלֶב נַחֲמוֹ מִכָּל גְּוִי סַמְלָךְ וּמִכָּל מִלְכֵי סַחְמֵם וְנֵי אֲשֶׁר שְׁלַח יְדוֹ בָּסֵם וְקָסֵם וְלֹא עַשֵׂה צוֹ
אֲלֵיכֶם נָהֵם סֵלָה יִדַעַם כִּי בָרַח אֲבָרְסֵם מִצְרַיִם וַיִּרְאֵה פֶּרַעַס מֶלֶךְ מִצְרַיִם סַקְדָּמוֹי אֶת שָׂרֵם
אֲשֶׁמוֹ וַיִּקְחֵם לוֹ לְאֵשֶׁת . כִּי אֲרַח אֲבָרְסֵם אַחֲוֵי סִיָּה כִּי יִרָאֵן סָן יִסְרָנוֹ אֲנַשֵׁי מִצְרַיִם עַל
אֲשֶׁמוֹ . וַיִּסִּי בַקָּחָם מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת שָׂרֵם וַיִּנְעֲסוּ אֲלִסִּיסֵם נַעֲמִים גְּדוֹלִים וְאֵם בַּיּוֹם עַד אֲשֶׁר
סִיבֵן לְאַבְרָםֵם אֶת שָׂרָה אֲשֶׁמוֹ אֵם נַפְרָסָיו . וְגַם לְאַבְרָמֶלֶךְ סַנְרִירִי סֶלֶךְ פִּלְשָׁזִים סוֹכִיחַ אֲלִסִּימוֹ
בְּעוֹר שָׂרָה אֲשֶׁת אֲבָרְסֵם בְּעִיר לָסֵם כָּל רַחֵם לְמֵאֵסֵם וְעַד בָּסֵמֵם . וַיִּבְאֵלוּ אֲלִסִּימוֹ אֵל אֲבִימֶלֶךְ
בַּחֲלוֹם סִילִים וַיִּסְחָדְסוּ לְחַמֵּן יוֹסִיב לְאַבְרָםֵם אֶת שָׂרָה לֶקַח וְאַחֲרָי כֶּן סוֹבּוּ כָּל אֲנַשֵׁי גֵרִים
בְּעוֹר שָׂרָה וַיִּסְפְּלוּ אֲבָרְסֵם עֲלֵיכֶם אֵל אֲבִיכֵי וַיַּעֲפֵר לוֹ וַיִּרְסָם . וַיִּרְאֵה סַמְלָךְ אֶת כָּל פֶּרַעַס
סַחְמֵם עֲלוֹ וְעַל עַזוֹ וַיִּשַׁב לְאַבְרָםֵם אֶת שָׂרָה אֲשֶׁמוֹ וַיִּתֵּן לוֹ עַמַם מַתּוֹת וְאַחֲרָי רִבִּים וְגַם
אֵל יִחָק כֵּם עַשֵׂה בְּנִרְבָּם אֲוִסוֹ מִגֵּרָה וַיִּפְלִיֵא אֲלִסִּי עַמּוֹ סִיָּיִם וַיִּתְּנֵשׂוּ . כָּל מִלְּאֵי מִיָּמֵי
גֵרִים וְעַיִ סוֹנוֹכָם לֹא לָזֵי עַד אֲשֶׁר סִלְכוּ אֲלֵי אֲבִימֶלֶךְ מִגֵּרָה וְאַחֲחַם מִרְפָּסוֹ וְסִיכָל עַר
נִכָּחוּ וַיִּקְדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ אֲרָסֵם :

וַיִּבְרָא מִמֶּנּוּ תַחֲנֵם לַסַּתְפֵּל עֲלֵיכֶם אֵל ס' וַיַּעֲפֵר לוֹ ס' וַיִּרְפָּא אֲוֹסֵם , וְגַם יַעֲקֹב אֵיךְ
סָם יִלְדוּ בְּכוֹזוֹ מִיד עַזוֹ אֲחִיו וְמִיד לֶבֶן סַחְרָמֵי אֲחֵי אֲזוֹ סַבְּכָסִים אֶת נַסָּו .
וְגַם מִיד כָּל מִלְכֵי כְּנַעַן אֲשֶׁר בָּאוּ כּוֹלֵם יִתְד עֲלוֹ וְעַל בְּנָיו לַסַּמְדִירֵם וַיִּלְדוּ ס' אֲוֹסֵם מִידֵם
וַיִּשְׁבּוּ עֲלֵיכֶם וַיִּתְּנֵם כִּי מִי אֲשֶׁר שְׁלַח יְדוֹ בָּסֵם וְנָקָם . סֵלָה פֶּרַעַס סַקְדָּמוֹי אֲנִי אֲבִיךָ גֵּדֵל
אֶת יוֹשֵׁף בֶּן יַעֲקֹב עַל כָּל שָׂרֵי אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּרָאוֹסוֹ אֶת חֲכַמְתּוֹ כִּי בַחֲכַמְתּוֹ עֲלַע אֶת כָּל
דַּעֲבֵי אֶרֶץ מִן סַרְעֵן . וְאַחֲרָי כֶּן זָוֵם לְסוֹרִיד אֶת יַעֲקֹב וְכַנִּי מִצְרַיִם לְחַמֵּן סַחְלָם אֶיךָ מִצְרַיִם
וְאֶיךָ נִשְׂוֵם כַּחֲדָם מִן סַרְעֵן וַעֲשֵׂה אֵם סוֹבֵן בְּעִינֶיךָ חֵלֵל לֶךְ מַסְחָזִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵם אֵין
בְּלֶבֶךְ לְסִיבִיסֵם מִצְרַיִםֵם שְׁלַח אֲוֹסֵם מוֹם וַיִּלְכוּ אֲרָסֵם כְּנַעַן אֶרֶץ מִגְּוִרֵי אֲבֹתֵיכֶם וַיִּסֵּי כְּשֹׁמֵעַ
פֶּרַעַס אֶת דְּבָרֵי יִתְרוֹ וַיִּחַר אֲחֵי מִלְּאֵךְ עֲלוֹ וַיִּקַּם מֵאֵם סִי סַמְלָךְ בְּנוֹסֵם וַיִּלֵּא מִצְרַיִם בִּיּוֹם
סַסוֹ וַיִּלֶךְ לוֹ אֵל אֲרָוֵם מִדֵּינָם וַעֲשֵׂה יוֹשֵׁף לֶקַח בִּידוֹ :

וַיִּאֲמַר סַמְלָךְ לְאֲדוֹב סַעֲוִי מַם סַחְלָם אֲתֵם אֲדוֹב וְעַם סִיסֵם סַמְלָךְ בְּעִיר יַעֲשֵׂם . וַיִּאֲמַר בְּלַעַם לְמֶלֶךְ
כָּל סַמְלָךְ סֵלָה כָּל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ בִּידוֹ כְּסוֹבֵן בְּעִיר סַמְלָךְ יַעֲשֵׂם . וַיִּאֲמַר בְּלַעַם לְמֶלֶךְ
כָּל אֲשֶׁר יִעַן סַמְלָךְ עַל סַעֲבִרִים יִמְלָקוּ מַחַט וְלֹא יוֹכֵל סַמְלָךְ עֲלֵיכֶם כָּל עַשֵׂם . כִּיֵּה בְּלַעַם
אֶת חֲמָרָה לְסַמְעִיסֵם לֹא . סוֹכֵל עֲלֵיכֶם בָּם כִּי פֵלָה אֲלִסִּיסֵם מֵלָם אֶת אֲבָרְסֵם אֲבִיכֵם מִלְּאֵךְ

בשרים. ואם נחרב תאמר להשמיד' הלא יצחק אביהם יתלב ממנה וינתן חיל תחתיו. ואם בעבודת פדך וקושי תאמר להמעט אוחס לא תוכל על זה הלא יעקב אביהם עבד את לכן בכל עבודה קשה והזליח. ועתה חזני המלך שמע כל את דברי וזאת הענה היעושה עליהם אשר תוכל עליהם צה וממנה לא תסור. אם על המלך טוב יציה להשליך ילדיהן אשר יולידו מהיום ההוא והלאה המימה כי צה תוכל למחות את שגס כי לא יספה אחד מהם ומאבותם בדבר הזה. וישמע המלך את דברי בלעם ויסב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר בלעם. ויצו המלך ויעבדו קול ותנהן דח בכל ארץ מצרים לאמר כל הזכר היולד לעבריים מהיום הזה והלאה יושג' המימה. ויקרא פרעה אל כל עבדיו לאמר לאו לא ובקשו בכל ארץ גושן אשר שם בני ישראל וראו כל הבן היולד לעבריי' היאורה חשליכוהו וכל הבת תחיון: ויהי כשמוע צ"י את הדבר אשר צוה פרעה להשליך את זכוריה' היאורה וישרדו מקצה העם מנשיה' ומקצת העם דבקו בהן. ויהי מהיום ההוא והלאה בעת לדת נשי ישראל אשר ערסו דבקו בהנה ותלאן השדה ללדת שמה. ותלן נשדה ותעזובנה ילדיהן על פני השדה וישובו אל בתיהם. מי אשר נשבע לאבותם להרבותם שלח להם מלאך ממשרתיו אשר בשמים לרחשו במים ולבוכו ולמשחו ולהחם לו ולשום בידו שתי חלקי אבני' מן האחת יונק חלב ומן השנית יונק דבש וגם שערות ראשו מגדל על ארככותיו למען יתכסה בהם לענגו ולדבקו בחמלו עליו ויהי בחמלו ה' אלהי' עליה' ובקש להרבות' על פני האדמ' ויצו למבל ארצו ותקבל' להשמר בחוכה עד עת גדלם. ואח"כ פתחה הארץ פיה ותקוה אותם ויצאו מעיר כעשב הארץ ונלמחי יער וישובו אל משפחתו ואיש בית אבותיו וידבקו בהם. ויהי ילדי צ"י בהבל הארץ כעשב השדה בחמלת ה' עליה' ויראו כל מצרי' את הדבר הזה וילאו כל מצרי' איש אל שדהו איש בצמד בקרו ובמחרשתו ויחרישו על גביו כמשדד חלם בעת הזרע. ויהי נחרש' ולא יוכלו להזיק את ילדי בני יעקב וירב העם ויעצמו מאד ופרעה מצוה את סריסו יוס יוס ללכת בושנה לבקש את ילדי בני ישראל. ויהי בבקש' ויהי במלאח את הילד ולקחו אותו מחיק אמו בחוק' וישליכוהו היאורה ואת הבת יעזובה אל אמה ככה יעשו המצרי' אל ישראל כל הימי'. ויהי בעת ההיא ותהי רוח אלהים על מצרים בת עמרם אחות אהרן ותלך ותנבא בחיך הבית לאמר הנה בן יולד לנו מאבי ומאמי בשע' הזאת והוא יושיע את ישראל מיד מצרי'. ויהי כשמוע עמרם את דברי בתו וילך ויקח את אשתו וישיבה אל ביתו אחרי אשר גרש אותה בעת אשר צוה פרעה להשליך כל זכר לבית יעקב המימי' ויקח עמרם את יוכבד אשתו בשנת ג' לגרשה ויבא אליה ותהר לו. ויהי מקצה ז' חדשים לעת הורתה ותלד בן וימלא כל הבית אור גדול כאור השמש וכירח בעת זרח'. ותרא האשה את הילד כי טוב ונחמד הוא למראה ותלסנהו ג' ירחי' בחדר הסנימי'. בימי' ההם הערימו סוד כל המצרי' לאבד שם כל העברי'. ותלכנה נשי מצרי' בושנה אשר שם צ"י ותשאן גוריהן על כקסיהן ילדיהן אשר לא ידברו. וכל נשי צ"י בלדחן בימי' ההם ותלסון האשה את צנה מעל פני מצרי' לבלתי דעת מצרי' עת לתדנה לבלתי השחית' ותבאנה נשי מצרים בושנה וילדיהן על כקסיהן טרם ידברו. ויהי צבוח המצרית בית העברית וילדה מגמסם בלסנוה ויהי כמגממנו ויענהו הילד הלסון מחוך החדר ותלכנה המצריות ותאמרנה בית פרעה. ופרעה שלח את שוסריו לקחת את הילד' להמיתם ככה יעשו את כל מצרים לעבריות כל הימי':

ויהי בעת ההיא כמשלם חדשי' לעת' נסון יוכבד את צנה ויודע הדבר בית פרעה ותמרה האשה טרם בא השופרי' לקחת את צנה ותקח לו חיתת גומא ותאמרנה ג' יציע ותשם צה את הילד ותשם בצוף על שפת היאור. ותחל מרים

מרים אחותו מרחוק לדעת מה יעשה לו ומה יהיה דבריה . וישלח האלהי בעת ההיא שרבו וחוס בלחץ מצרי' וינער בצער האדם כאשר ינער השמש בתקופתו וינר למצרי' מלד . וירדו כל מצרי' לרחוץ על היאור מפני חוס השרב אשר בעור בצרם . ותרד גם בתייה בת פרעה לרחוץ על היאור מפני חוס השרב ונערותיה הולכות על יד היאור וגם כל נשי מצרי' כהנה . ותשא בתייה בת פרעה את עיניה אל היאור והרא את הציבה . על פני המים ותשלח אמתה ותקמה . ותשפת ותחלצה את הילד והנה נער בוכה ותחמול עליו ותאמר מילדי העברי' זה . ותאמרן כל נשי מצרים ההולכות על שפת היאור להניקהו ולה אבה לינה כי מאת ה' היה הדבר הזה אל הילד בעבור השיבו אל שדי אמו . ומרים אחותו בעת ההיא עם נשי מצרי' על היאור ותרצ את הדבר הזה . ותאמר אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מנקת מן העבריות ותיניק לך את הילד ותאמר לה בת פרעה לבי ותלך העלמה והקרא את אש הילד . ותאמר בת פרעה אל יוכבד היליכי את הילד הזה ותניקהו לי ואני אחן את שכרך שתי כסף ליום ותקח האשה את הילד ותניקהו . ויהי מקץ שנתיים ימים ויגדל הילד ותביאהו לבנו פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המי' משיתיהו ועמרו אביו קרא שמו חנר כי אמר בעבורו חנר עם אשתו אחר אשר גרש אותה ויוכבד אמו קראה שמו יקותיאל כי אמרה כי קייתי אל ה' וישיבהו האלהים אלי . ומרים אחותו קראה לו ירד לאמר כי הוא ירדה אחריו אל היאור לדעת מה תהיה אחריתו . ותהרן אחיו קרא שמו אבי זוח לאמר זוח אבי את אמי ושם אליה בעבור . וקחה אבי עמרם אביו קראו אביגדור כי בעבורו גדר אלהים את סרן בית יעקב ולא יספו להשליך זכוריה' המימה ומניקתו קראה לו אבי סוכו לאמר בכוכו הולכן ג' ירחי' מפני בני חם וכל ישראל קראו את שמו אחרי בן שמעי' בן נחאל כי אמרו כי בימיו שמע האלהים את נאקת' ויילם מיד דוחקיה' ויהי משה בנית פרעה ויהי לבתייה בת פרעה לבן ויגדל משה בקרב בני המלך . ומלך אדום מת בימים ההם בשנת שמונה עשרה שנה למלכו ויקבר בהיכלו אשר בנה לו למלכותו בלחץ אדום וישלחו בני עשו פתורה אשר על הגהר ויקחו משם בחור אחד יפה עינים וטוב רואי ושמו שולל ומילכותו תחת שמה . וימלוך שולל על כל בני עשו בלחץ אדום מ' שנה ופרעה מלך מצרים בראותו כי לא נהייתה עלתו אשר יען בלעם אל בני ישראל בימי' ההם אך עוד הם בני ישראל יסרו וירצו וישרפו בכל לחץ מצרי' . וילדו פרעה בימי' ההם ויעבדו קול בלחץ מצרי' אל בני ישראל לאמר איש אל יגרע מעבודתו . דבר יום ביומו . והיה האיש אשר יגרע מעבודתו אשר יעבוד יום יום אם בחומר ואם בלנני' יוחן את בנו הקטן תחתיה' ותחזק עבודת מצרים על בני ישראל ההם והיה כל איש אשר תחמר לבנה אחת מעבודתו ביום ולקחו המצרי' את נערו הקטן מעם אשתו בחזקה ושמו אותו בניין אשר חסר לביו . ויעשו כל אנשי מצרי' לכל בני ישראל כמעשה הזה יום יום כל הימים ימים רבי' . אך כל שנת לוי לא היו עושי' במלכה בעת ההיא עם ישראל אחיה' מבראשונ' כי ידעו בני לוי את ערמת מצרי' אשר הערימו בישראל בראשונה . ויהי בשנה השלישית ללדת משה ופרעה יושב לחבול ולפרענית המלכה יושבת מימינו ובתייה יושבת על שמהלו והנער משה יושב בחיקה ובלעם בן בעור ושני בניו וכל שרי המלוכה יושבי' על השלחן לפני המלך . ויושב הנער את ידו על ראש המלך ויקח את העטרה מעל ראש המלך וישם אותה בראשו . ויראן המלך והשרי' את המעשה אשר עשה הנער ויבהלו המלך והשרי' על הדבר הזה ויחמרו האנשי' איש אל רעהו ויאמר המלך אל השרי' אשר היה לפניו על השלחן מה חדדו ומה חלמרו אחס הכרי' בדבר הזה ומה יהיה משפט הנער

העברי הזה על המעשה הזה. ויטן בלעם בן בעור הקום' לפני המלך והשרים
 ויאמר זכור נח אדוני המלך את החלום אשר חלמת זה ימים רבי' ואת אשר ספר
 לך עבדך ועתה הלא הזה העלם מילדי העברי' אשר רוח אלהי' בקרבו. ואל
 יחשוב אדוני המלך כי קטן הוא גם בלא דעת עשה הדבר הזה. כי נער
 עברי הוא וחכמה ותבונה אצו אף בעודו נער ומחכמה עשה זאת ויבחר לו
 את מלכות מזרי' כי כן משפט כל העברי' לראות את המלכי' ואת גדוליהן לעשו;
 את כל הדברי' האלה במרתה לעטן יבשילו את מלכי הארץ ואת אנשיה'. הלא
 ידעת כי כה עשה אברהם' אביה' אשר הכשיל את חיל נמרוד מלך בבל ואת
 אבימלך מלך גרר וירש את ארץ בני חת ואת כל ממלכת כנען וירד מזרמה
 ויאמר על שרה אשתו אחותי היא בעבור הכשיל את ארץ מזרי' ואת מלכס. וגם
 יצחק בנו עשה כן בלכתו גררה ויגר שמה ויועזי' כחו מכל חיל אבימלך מלך
 פלשתי'. וגם את מלכות פלשתי' אמר להכשילו באחרו על רבקה אשתו אחותי
 היא. וגם יעקב הלך בעקבה את אחיו ויקח מידו את בטרתו ואת ברכתו וילך
 סדנה ארס אל בית לבן אחי אצו ויקח בערמה מידו את בנותו ואת כל אשר
 לו ויבחר וישב לו ארצה כנען אל אביו וימכרו בניו את יוסף אחיה' וירד מזרמה
 ויהי לעבד וינתן בבית הכלא שמים עשרה שנה. עד אשר חלם פרעה הקדמוני
 חלומות ויזלא אוחו מבית הכלא ויגדלו על כל שרי מזרי' על שפחד לו את
 חלומותיו. ויהי בהרעיו האלהי' את כל הארץ וישלח ויבא את אביו ואת כל
 בית אביו ויכלכלם בלא מחיר והון ויקן את מזרי' ואת כל אנשיה לעבדי' ויחה
 אדוני המלך הנה גם הנער הזה קם תחתיה' במזרי' לעשות כמעשהו להחל
 על כל מלך שר ושופט. אם על המלך טוב כשפכה נח את דמו ארצה סן יקח
 המלוכה מידך וזאבד תקוץ מזרי' אחרי מלכו. ויאמר המלך אל בלעם עוד נקרא
 לכל שופטי' וכל חכמי' ונדעה היש משפט מות לנער הזה כאשר דברת ואז
 נהרגו. וישלח פרעה ויקרא לכל חכמי' ויבואו לפני המלך ויבוא מלאך ה'
 בתוכם וידמה לאחד מחכמי' ויאמר המלך אל החכמי' הלא שמעת' את אשר
 עשה הנער העברי אשר בניתי וכה וכה שפט בלעם על הדבר ועתה שפטו
 נח גם אחס ודעו מה משפט הנער על המעשה אשר עשה ויטן המלאך אשר
 דמה לאחד מחכמי' פרעה ויאמר לפני כל חכמי' מזרי' ולפני המלך והשרים
 לאמר אם על המלך טוב ישלח המלך ויביאו לפניו חבן שוהם ונחלי אש וישימו
 אותו לפני הילד והיה אם ישלח הנער את ידו ולקח את חבן שוהם ונדע כי
 מחכמה עשה הנער את כל אשר עשה ונהרגו. ואם על הגחלת ישלח את ידו
 ונדע כי לא בדעת עשה את הדבר הזה ויחי. ויישב הדבר בעיני המלך והשרים
 כדבר מלאך ה'. וינו המלך ויביאו לפניו חבן שוהם ואת הגחלת וישימו אוחו
 לפני משה. ויושיבו את הנער לפניו ויבקש הילד לשלוח ידו אל השוהם ויקח
 מלאך ה' את ידו ויטן אוחו על הגחלת ותכנה הגחלת מידו וישאה ויתנה בפיו
 וישרוף קלח ששתיו וקלח לשונו ויהי כבד פה וכבד לשון. ויראו המלך והשרים
 את הדבר וידעו כי לא מחכמה עשה בשלח העשרה מעל ראש המלך. ויחל
 המלך והשרים להמית את הילד ויהי משה בבית פרעה הולך וגדל וה' עמו.
 ויהי בהיות הנער בבית המלך ובגדי ארנמן לבושו ויגדל בקרב בני המלך ויהי
 כאשר גדל משה בבית המלך ותחשבהו בתיה' בת פרעה לבן ויכנדוהו כל בית
 פרעה. וי' או מפיו כל אנשי' מזרי'. וינא' ויבא יום יום ארצה גושן אשר שם
 אחיו כל בני ישראל וירא אותם משה בקול רוח ובעבודה קשה יום יום. וישאל
 אותם משה. לאמר על מה העבודה הזאת לכם היום דבר יום ביומו ויגידו
 לו את כל הקורות אותם ואת כל החוקים אשר שם עליה' פרעה לפני לידמו.

ויגידו לו את כל הענות אשר יען עליה' בלעם בן בעור ואשר יען עליו גם הוא
 להשמידו בשאחו עטרת המלך מעל ראשו וישמע משה את הדברים האלה ויחר אף
 משה בבלעם ויבקש להמיתו ויארב לו יוס יוס. ויהי בימים ההם ויגד לבלעם לאמר
 הנה בן-במיה מבקש להרגך והנה הוא אורב לך יוס יוס. ויירא בלעם מפני
 משה ויקם הוא ושני בניו אחרו ויזלזו ממלרימה ויברחו וימלטו את נפשם וילכו להם
 אל ארץ כוש אל קיטו' מלך כוש ויהי בהיות משה בבית המלך יוצא ובה בבית
 יתהוה ה' לחן צעיני פרעה ובעיני כל עבדיו ובעיני כל אנשי מצרים ויהאבו את
 משה מאד ויהי היום וילך גושנה לראות את אחיו וירא את בני ישראל בסבלותם
 ובעבודתם הקשה ויזר למשה מאד עליה'. וישב משה ממצרים ויבא בית פרעה
 ויבא לפני המלך וישתחו משה לפני המלך ויאמר משה אל פרעה בני אדוני שאלה
 אחת קטנה באתי לבקש מלפניך אל נא חשיב את פני ריקם ויאמר לו פרעה דבר.
 ויאמר משה אל פרעה יתן נא לעבדיך בני ישראל אשר בנושן יוס אחד לטוח צו
 מעבדתי'. ויען המלך את משה ויאמר הנה נשאתי פניך לדבר הזה לעשות דבריך.
 וילו פרעה ויעבדו קול במצרים ובנושן לאמר אל כל בני ישראל כה אמר המלך
 עשו מלאכהכם ובעבודתכם ששה ימים ויום השביעי תנוחו ולא תעבדו מאומה ככה
 תעשו לכם כל הימים כאשר זרם המלך ומשה בן במיה. וישמח משה על הדבר
 הזה אשר נתן לו המלך ויעשו כל בני ישראל כאשר זרם אליהם משה:
 כי מאת ה' היה הדבר הזה אל ב"י כי החל ה' לזכור את בני ישראל להושיעם
 למען אבותיהם ויהי ה' את משה ויהי שמעו בכל מצרים. ויהי משה גדול
 בעיני כל מצרים ובעיני ב"י ודורם טוב אל ישראל ודובר עליהם דברי שלום לפני
 המלך. ויהי בהיות משה בן שמונה עשרה שנה ויתאווה לראות את אביו ואת
 אמו וילך אליהם גושנה. ויהי כאשר הקריב משה אל נושן ויבא אל המקום אשר
 שם בני ישראל-עושים בעבדה וירא בסבלותם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו
 ויהי כראית האיש המוכה את משה ויום אליו לעזרה כי האיש משה נכבד מאד
 וגדול בבית פרעה ויאמר אליו בני אדוני המצרי הזה בא אל ביתי לילה ויאסרני
 ואל אחתי בא לפני ועשה מבקש את נפשי לקחתה. ויהי כשמעו את הדבר הרע
 הזה ויחר אפו מאד על המצרי ויפן כה וכה וירא כי חין איש וך את המצרי
 ויעמנה בחול ויל את העברי מיד מכהו וילך העברי אל ביתו ומשה שב אל דרכו
 וילך וישב בית המלך. ויהי כשוב האיש הביתה ויאמר לגרש את אשתו כי לא נכון
 לבית יעקב לבא איש אל אשתו אחרי הועמאה. וילך האשה ותגד לאחיה ויבקשו
 אחי האשה להרנו ויום אל ביתו וימלט. ויהי ביום השני יוצא משה אל אחיו וירא
 והנה בני אנשים נאים ויאמר לרשע למה חכה רעך ויען אהו ויאמר לו מי שפך
 לאיש שר ושופט עלינו הלהרגני אתה אומר כאשר הרגת את המצרי וירא משה
 ויאמר אכן טועה הדבר: וישמח פרעה את הדבר הזה וילו להרוג את משה וישלח
 האלפים את מלאכו וידמה לפרעה כדמות שר העבחים. ויקח מלאך ה' את החרב
 מיד שר העבחים ויסר בה את ראשו כי נהפך דמות שר העבחים לדמות משה ויחזק
 מלאך ה' בימין משה ויוציאהו מצרים ויניחהו מחוץ לגבול מצרים מהלך מ' יום
 וישאר אך אהרן אחיו בחזן מצרים ויתנבא אל בני ישראל לאמר. כה אמר ה'
 אלהי אבותיכם איש בקיני עיניו השליכו ונגלולי מצרים אל חטמאו. וימרו בית
 ישראל ולא אבו לשמוע אל אהרן בעת ההיא. ויאמר ה' להשמידם לולי כי זכר ה'
 את בריתו אשר כרת את אברהם את יצחק ואת יעקב. ותיך יד פרעה מלך מצרים
 בימים ההם הלך וקשש על בני ישראל וילחם וידחקם עד עת שלם ה' את דבריו
 ויעקדם. ויהי בימים ההם וזאת מלחמה גדולה בין בני קדם וארם וישפטו במלך
 כוש אשר היו תחת ידיו. ויזא קיקווס מלך כוש עם כל בני כוש עם רב כחול

הים הרבה מאד ויִלֵךְ להלחם בָּאֲרָם וּבְנֵי קֵדָם להשיבם חַחַת יְדוֹ. וַיְהִי בַלַּחַת קִיקוּם וַיַּעֲזוּב אֶת בָּלְעָם הַקּוֹס' כּוֹף וְשָׂנֵי בְּנָיו בְּעִיר לַשְּׂמֹר אֶת הָעִיר וְאֶת דַּלַּת הָאָרֶץ וַיֵּלֶךְ קִיקוּם אֶל הָאֲרָם וּבְנֵי קֵדָם וַיִּלַּחֶם אֹתָם וַיִּךְ אֹתָם וַיִּסְלוּ חַלְלִים כֹּלֵם לִפְנֵי קִיקוּם וַיִּשָּׁב מֵהֶם שְׁבִי גָדוֹל וַיִּכְנִיעַם חַחַת יְדוֹ כְּבִרְאשׁוֹנָה וַיִּתֵּן עַל הָאֲרָם אֶת הַמָּס מֵהֶם כַּמִּשְׁכָּטוֹ. וּבָלְעָם בֵּן בַּעֲוֹר כֹּאֲשֶׁר עֲזָבוּ מִלֵּךְ יֵשׁ לַשְּׂמֹר אֶת הָעִיר וְאֶת דַּלַּת הָעִיר וַיִּקֶּם וַיִּתְּעַן אֶת עַם הָאָרֶץ לַמְרֹד בַּמֶּלֶךְ קִיקוּם לְבַלְתִּי בָּא הָעִירָה כֹּאֲשֶׁר יָבֹא. וַיִּשְׁמְעוּ חֲלָיו כֹּל עַם הָאָרֶץ וַיִּשְׁבְּעוּ לוֹ וַיִּמְלִיכוּ אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם וְאֶת שְׂנֵי בְּנָיו לְשָׂרֵי לְבָאוֹת. וַיִּקְוּמוּ וַיִּגְבִּיחוּ אֶת חוֹמַת הָעִיר מִשְׁנֵי הַסְּיָאוֹת וַיִּבְנוּ בֵּינָם עֲטוּם וְהִזְקוּ מֵאֵד. וּלְכַתֵּף הַשְּׁלֵבִי חֲפָרוּ בָּאֲרוֹת רַבּוֹת אֵין מִסָּפָר בֵּין הָעִיר וּבֵין הַנְּהַר הַסּוּבֵב אֶת כָּל אָרֶץ כּוֹשׁ וַיִּבְקֶן וְשָׁם אֶת מִי הַנְּהַר וּלְכַתֵּף הַדְּבִיעִי קָבְצוּ נַחְשִׁים רַבִּים בַּלַּחֲשִׁים וּבְכַשְׂפֵּיהֶם וַיִּנְלְרוּ אֶת הָעִיר וַיִּבְזְבוּ וְאֵין יוֹלָא וְאֵין בָּא לִפְנֵיהֶם. וַקִּיקוּם נִלְחַם בָּאֲרָם וּבְנֵי קֵדָם וַיִּכְנִיעַם חַחַת יְדוֹ כְּבִרְאשׁוֹנָה וַיִּתְּנוּ לוֹ מָס כַּמִּשְׁכָּט וַיִּלֵךְ וַיִּשָּׁב אֶל אֲרָצוֹ. וַיְהִי בְּקִרְבּוֹ קִיקוּם מִלֵּךְ כּוֹשׁ אֶל עִירוֹ- וְכֹל שָׂרֵי הַחַיִּילִים אֹתוֹ. וַיִּשְׁאֲלוּ עֲנֵיהֶם וַיִּרְאוּ וַהֲגִה הוֹמַת הָעִיר נְכֹנָה וַיִּגְבַּהּ מֵאֵד וַיִּחַמְהוּ הַלַּחֲשִׁים מִזֶּה וַיִּאֲמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כִּי רָאוּ אֲשֶׁר בִּישְׁטָנוּ בַּמִּלְחָמָה וַיִּירָאוּ מֵאֵד עֲלֵינוּ עַל כֵּן עָשׂוּ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּגְבִּיחוּ אֶת חוֹמַת הָעִיר וַיִּחַזְקוּם לְבַלְתִּי בּוֹא אֲלֵיהֶם מִלְכֵי כְּנָעַן לַמִּלְחָמָה. וַגִּשּׁוּ הַמֶּלֶךְ וְהַחַיִּילִים אֶל פֶּתַח הָעִיר וַיִּרְאוּ וַהֲגִה כֹּל שְׂעָרֵי הָעִיר הַגּוֹרוֹת וַיִּקְרָאוּ אֶל הַשִּׁיעָרִים לֵאמֹר פָּתְחוּ לָנוּ וּנְבַח הָעִירָה. וַיִּמְאַסּוּ הַשִּׁיעָרִים לִפְתוֹחַ אֲלֵיהֶם בַּחֲמוֹת בָּלְעָם הַקּוֹסֵם מִלְכָם וְלֹא נִחְמוֹם לְבֹא הָעִירָה. וַיַּעֲרְבוּ אֹתָם מִלְחָמָה עוֹכַת הָעִיר הַשְּׂעָרָה וַיִּסְלוּ מִחַיל קִיקוּם בְּיוֹם הַבּוֹא שְׁלֹשִׁים אִישׁ. וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁנִי וַיִּזְכְּרוּ עוֹד לַהֲלַחֵם וַיִּלְחְמוּ מֵעַבֵּר הַנְּהַר. וַיִּנְקְשׁוּ לַעֲבוֹר וְלֹא יִכּוּלוּ וַיַּעֲזְבוּ מֵהֶם בַּהֹךְ הַבּוֹרוֹת וַיִּמְחוּ. וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ לַחֲסוּב עֲלֵים לַעֲשׂוֹת רַפְסוּדוֹת לַעֲבוֹר בֵּהֶן אֲלֵיהֶן וַיַּעֲשׂוּ כֵן. וַיְהִי בְּבּוֹאֵם אֶל מִקּוֹם הַבּוֹרוֹת וַיְהִי הַמַּיִם מִחֲנַגְלִילִים כְּבִרְחִימִים וַיַּעֲזְבוּ בְּיוֹם הַבּוֹא מֵאֵהִים אִישׁ עַל י' רַפְסוּדוֹת. וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּבּוֹאוּ לַהֲנַחֵם מִפֶּאֶת הַנְּהָשִׁים וְלֹא יִכּוּלוּ לַגְּשֵׁת שָׂמָה וַהֲרָגוּ מֵהֶם הַנַּחֲשִׁי' ע' וְק' אִישׁ וַיִּחַדְלוּ מֵהִלָּחֵם עַל כּוֹשׁ וַיִּזְכְּרוּ עַל כּוֹשׁ פ' שְׁנַיִם וְאֵין יוֹלָא וְאֵין בָּא. בַּעֲתָ הַהִיא שָׁהִיָה הַמִּלְחָמָה וְהַמְּאֹר עַל כּוֹשׁ בְּרַח מִשָּׁה מִמְּצָרִים מִלִּפְנֵי פֶרְעֵה אֲשֶׁר בִּיקַשׁ לְהַמִּיתוֹ עַל אֲשֶׁר הִרְגֵם אֶת הַמִּצְרִי. וּמִשָּׁה בֵּן י"ח שָׁנָה בְּנִרְחֹו מִמְּצָרִים מִפְּנֵי פֶרְעֵה וַיִּכֶם וַיִּמְלַע אֶת מוֹחָה קִיקוּם הַצְרִים בַּעֲתָ הַהִיא עַל כּוֹשׁ. וַיְהִי מִשָּׁה בַּמַּחְנֶה קִיקוּם מִלֵּךְ כּוֹשׁ חֲשַׁע שְׁנַיִם כֹּל יְמֵי הַיּוֹחֵם צְרִים עַל כּוֹשׁ וַיְהִי מִשָּׁה הוֹלֵךְ וּבָא עִמָּהֶם וַיִּשְׁאֲבֵם הַאֲלֵךְ וְהַשְּׂרִים וְכֹל אֲנָבֵי הַמִּלְחָמָה אֶת מִשָּׁה כִּי רַב וַיִּקַּר הִיָה וַקּוּמָתוֹ כֹּאֲרִיָה אֲדִיר וּפְנָיו כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַח גְּבוּרָתוֹ כֹּאֲרִיָה הִזְקוּ וַיְהִי יוֹעֵן לַמֶּלֶךְ. וַיְהִי מִכֵּן ע' בְּנֵים וַיִּחַלְהוּ קִיקוּם אֶת חֲלָיו אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וַחֲזָקָה חֲלָיו עֲלָיו וַיִּמָּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיִּחַנְטוּ אוֹתוֹ עַבְדָיו וַיִּשְׁאֲבוּ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ נֹכַח שַׁעַר הָעִיר לְפִינָה לְאָרֶץ מִצְרַיִם וַיִּבְנוּ עֲלָיו בֵּינָם כֹּאֲהַ עֲטוּם וּגְבוּהָ מֵאֵד וַיִּשְׁמְעוּ עֲלָיו מִלְּשַׁלַּח אֲנָבִים גְּדוּלוֹת וַיִּכְתְּבוּ סוּסְרֵי קִיקוּם עַל הַאֲבִנִים הָהֵם אֶת כָּל גְּבוּרַת קִיקוּם מִלְכָם וְאֶת כָּל מַלְחָמוֹתָיו אֲשֶׁר נִלְחַם וְהָגִים כְּהוֹטֵם שֶׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וַיְהִי אַחֲרָי מוֹת קִיקוּם מִלֵּךְ כּוֹשׁ וַיִּזַּר לַאֲנָשָׁיו וַחַיִּילָיו מֵאֵד מִבְּנֵי הַמִּלְחָמָה וַיִּאֲמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הִבֵּה לָנוּ עֲלֵה מֵה לַעֲשׂוֹת. לֵעַ בַּעֲתָ הַזֶּה אֲשֶׁר יִשְׁבְּנוּ בַּמְּאֹר וַיִּמְחוּ כִּי עָתָה יִשְׁמְעוּ כֹּל מִלְכֵי אֲדוּם וּבְנֵי קֵדָם כִּי מֵה מִלְכָנוּ וַיִּבְאוּ עֲלֵינוּ פֶּחָחוֹם לַמִּלְחָמָה וְנִלְחַמוּ בָנוּ וְלֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ שְׂרִיד וְעַתָּה לָנוּ וְנִמְלִיךְ עֲלֵינוּ מִלֵּךְ וְנִשָּׁב בַּמְּאֹר עַד אֲשֶׁר תִּתֵּן הָעִיר בִּידָנוּ. וַיִּבְחָרוּ כָּל הַיָּל קִיקוּם בְּיוֹם הַבּוֹא אִישׁ לַמֶּלֶךְ וְלֹא מֵאֵד בַּחֲזוֹר כַּמִּשָּׁה לַמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם. וַיִּמְהָרוּ וַיִּשְׁשִׁימוּ אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁאֲבוּ אוֹתוֹ אֶלֶּה וַיַּעֲשׂוּ. יִמָּה גַד לָהּ וַיִּשְׂבְּנוּ עֲלָיו

את משה ויקומו ויתקעו בשופרות ויקראו לפניו ויאמרו יחי המלך יחי המלך וישבעו
 לו כל העם וכל השרים לתת לו אדונית המלכה הכושית אשת קיקנוס לאשה וימליכו
 את משה עליהם ביום ההוא ועבדו כל חגיו כש קיל ביום ההוא לאמר אים
 אים יחן למשה מכל אשר ימלא צידו ויפרשו השמלה על הנימה וישליכו עליה אים
 אים נזח זהב אחת ואים קשיטה אחת מכל הנמצא בידם . וגם מאבני השוהם
 והכדולת והבני דר וסוחרת השליכו כל בני כוש אל משה על הנימה גם כסף וזהב
 הרבה מאד ויקח משה את כל הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים ואת הכדולת ואת
 השוהם אשר נתנו בו כל בני כוש וישם אותם באזרחיו . וימליך משה על כל
 בני כוש ביום ההוא אחת קיקנוס מלך כוש בשנת ג' שנים לשרעה מלך מצרים
 היא שנת קנ"ז שנים לרדת ישראל מצרימה מלך משה על כוש . בן כ"ו שנים משה
 במלכו על כוש ומ' שנה מלך ויחן ה' את משה לחן ולחסד בעיני כל בני כוש
 ויאהבו בני כוש אותו מאד ויהי משה טוב עס ה' ועם אנשים . ויהי ביום ה'
 למלכו ויתקבצו בני כוש ויעדו כולם ויגואו לפני משה וישתחוו לו ארצה . וידברו
 כל בני כוש כלם יחד לפני המלך לאמר הנה לנו ענה ונראה מה לעשות לעיר
 האחת . כי היום ס' שנים ישבנו במצור בעד העיר ולא ראינו את בנינו ואת נשינו .
 ויין המלך אותה לאמר אם תשמעו בקולי לכל אשר אני מצוה אחכם . יחן ה'
 את העיר בידינו ולכדנו אותה . כ"א נלחמה אתה כמלחמה ראשונה אשר נלחמנו
 טרם מוס קיקנוס ונפלו ממנו חללים רבים כראשונה . וצחה הנה לכם ענה
 בדבר הזה אם תשמעו בקולי ונתנה העיר בידינו ויענו כל החיילים את המלך לאמר
 כל אשר יצוה אדוני כן יעשו עבדך . ויאמר אליהם משה עברו וקראו בכל המהנה
 אל כל העם לאמר כה אמר המלך לנו היערה והבאתם מבני החסידה אים אפרוחו
 צידו וכל אים אשר יעבור את דבר המלך ולא יביא אפרוחו את כל אשר לו יקח
 המלך . והיה בהצטפם אותם והיו אחכם למשמרת וגדלהם אותם עד גדלם ולמדתם
 אותם לטוב כדרך בני הנז וישמעו כל בני כוש את דברי משה ויקומו ועבדו קול
 במהנה לאמר אליכם כל בני כוש במצות המלך לנו לכם יחד היערות ותפשתם
 לכם מבני החסידה אים אפרוחו צידו והבאתם לכם . וכל אים אשר ימרה את
 דבר המלך ומת ולקח המלך את כל אשר לו ויעשו כל העם כדבר הזה וילכו להם
 היערה ויעלו על הבקושים ויתפשו להם אים אפרוחו צידו מבני החסידה ויביאו
 אותם ויגדלום כמצות המלך ולמדם לטוב כבני הנז ככל אשר צוה המלך כן עשו
 כל בני כוש . ויהי כאשר גדלו בני החסידה וינו המלך להרעיב ג' ימים ויעשו כל
 העם כן . ויהי ביום ה' ויאמר להם המלך התחזקו והייתם לבני חיל לבבו-אים
 סוסי ולקחתם לכם אים אפרוחו צידו . ויקומה ונלחמה על העיר מן המקום אשר
 שם הנחשי ויעשו כל העם כדבר המלך . ויקחו אים אפרוחו צידו וילכו בהגיעם אל
 מקום הנחשים ויאמר אליהם ה' יך שלחו אים אפרוחו על הנחשים וישלחו אים
 אפרוחו כדבר המלך ויראו בני החסידה על הנחשים ויאכלו כלם וישביחו אותם מן
 המקום ההוא . וירא המלך והעם כי נשתחו כל הנחשי מן המקום ההוא ויריעו
 כל העם חרופה גדולה ויגשו וילחצו על העיב ויתפשוה וילכדוה ויבאו העירה .
 וימותו ביום ההוא מעם העיר חלף ומאה אים כל יושבי העיר ומעם המצור לא
 מה אחד . ויבאו כל בני כוש אים אים אל ביתו ואל אשתו ואל בניו ואל כל אשר
 לו . ובלעם הקוסם בראותו כי נלכד ויפתח פתחו ויטאו הוא וב' בניו ומ' אחיו
 וישבו מצרימה אל פרעה מלך מצרי' . הן המה החרטומי והמכשפי הכתובי בס'ת
 העומדים עגד משה בהציה ה' על מצרי' את המכות . וילכוד משה את העיר בחכמתו
 ויגביהו בני כוש על כסא המלוכה אחת קיקנוס מלך כוש וישמו את את
 המלוכה בראשו ונתחן לו אדונית המלכה הכושית אשת קיקנוס לאשה :

ויירא משה את ה' אלהיו ולא בא אליה ולא פנה אליה את עיניו . כי זכר משה את אשר השביע אברהם את אלו. זר עבדו לאמר לא תקח לפני ליצחק אשה מבנות כנען וגם את זה עשה יצחק בצרכו יעקב מפני אחיו אשר נזהר לאמר לא תקח אשה מבנות כנען ולא תתחתן בכל בני חם כי ה' אלהינו נתן את חם בן נח ואת כל זרעו לעבדים לפני שם ולבני יפת ולזרעם אחריהם עד עולם על כן לא פנה משה את לבו ואת עיניו אל אשת קיקטוס כל ימי מלכו על כוש. ויירא משה מפני ה' אלהיו כל ימיו ויתהלך משה לפני ה' באמת בכל לבבו ובכל נפשו לא סר משה מן הדרך הטובה כל ימי חייו לא נטה מן הדרך אשר הלכו בו אברהם יצחק ויעקב ימין ושמאל ויתחזק משה במלכות בני כוש וינהג את בני כוש כמשפט בחכמתו . וילית משה במלכותו. וישמעו ארם ובני קדם בעת ההיא כי מת קיקטוס מלך כוש וישפשו ארם ובני קדם מתחת יד כוש בימים ההם . ויקבץ משה את כל בני כוש עם כבד מאד כלי אלף איש ויצא להלחם את ארם ואת בני קדם וילכו בראשונה אל בני קדם וישמעו כל בני קדם את שמעם ויצאו לקראתם ויערכו אתם מלחמה . והחזק המלחמה על בני קדם ויפת ה' את כל בני קדם ביד משה ויפלו מהם חללים כג' מאות איש. ויתנו כל בני קדם עורף ויגו וירדפו אחריהם משה ובני כוש ויכנעו אותם תחת ידם ויתנו להם מש כמשפט ויעצור משה וכל העם אחרו משם אל ארץ ארם למלחמה . ויצאו אנשי ארם גם הם לקראתם וילחמו גם ויתנס ה' ביד משה ויפלו חללים רבים מאנשי ארם ויכנעו ארם גם הם לפני משה ולפני כוש ויתנו מש גם הם כמשפט ויכנע משה את ארם ואת בני קדם תחת יד בני כוש ויפן וישב משה וכל העם אשר אחרו ארץ כוש . ויהי מקץ פ"ו שנים וימת באל מלך אדום וימלוך תחתיו בעל חן בן עכבור . בשנת שש עשרה שנה למלכות משה על כוש מלך בעל חן בן עכבור בארץ אדום על כל בני אדום שלשים ושמונה שנה : בימיו פשע מואב מתחת יד אדום אשר היו תחת אדום מימי הדד בן כדד הצכה אותם ואת מדין ויכנע את מואב תחת יד אדום ויהי כמלך בעל חן בן עכבור על בני אדום פשעו כל בני מואב מתחת אדום . ואנשיהם מלך אשריקה מת בימים ההם וימלוך אזדרובל בנו התחתיו . ובימים ההם מת יאנום מלך בני כתיס ויקברוהו ויהיו אשר בנה לו בבקעת כנפיא למושב וימלוך תחתיו לטיאטום . בשנת עשרים ושתיס שנה למלכות משה על בני כוש מלך לטיאטום על כל בני כתיס מ"ה שנים . ויבן לו גם הוא מגדל גדול ועצום מאד ויבן בחוכו היכל נאה למושב להחנה במלכותו כמשפט . בשנת ג' למלכו העביר קול לכל חמיו וישו לו אניות הרבה . ויקבץ לטיאטום את כל חילו ויצאו באניות וילכו להלחם עם אזדרובל בן אנגיאם מלך אשריקא ויבואו אשריקא ויערכו מלחמה עם אזדרובל ועם חילו ויתחזק לטיאטום על אזדרובל. וילכוד לטיאטום מאת אזדרובל את תעלת המים אשר הביא אנגיאם אביו מאת בני כתיס בקחתו את יאניה בנה עזי לאשה ויתרוב לטיאטום את גשר התעלה ההוא ויבנה את כל חיל אזדרובל מכה רבה מאד ויתחזקו יתר גבורי אזדרובל וימלא לבם קנאה וישפשו בתיס ויערכו עוד מלחמה עם לטיאטום מך כתיס ותחזק המלחמה על כל אנשי אשריקה ויפלו חללים לפני לטיאטום ויפול גם אזדרובל המלך במלחמה ההיא ולאזדרובל המלך בנה יפה מאד ושמה לו שפיזנה וירקמו כל אנשי אשריקה אתה ללמה על צדיהם מרוב יופיה וקוב מראה ויראו אנשי לטיאטום את אופיזנה בנה אזדרובל ויהללו אותה אל לטיאטום מלכם . ויצו לטיאטום ויביאיה אליו ויקח לטיאטום את אופיזנה לאשה ויפן וישב אל דרכו כתימה . ויהי אחרי מות אזדרובל בן אנגיאם בשב לטיאטום מהמלחמה אל ארצו . ויקומו כל יושבי אשריקה ויקחו את

חניבל בן חנינאח אחי אזדרובל הקטן ממנו וימליכו אותו תחת אחיו על כל ארץ
 אפריקה ויהי במלכו ויתען ללכת כחימה להלחח את בני כמים לנקום את נקמת
 אזדרובל אחיו ואת נקמת יושבי אפריקה ויעש כן ויעש חנינה הרבה ויבא בהם
 עם כל חילו ויך כחימה. וילחח חניבל את בני כמים ויפלו בני כמים חללים
 לפני חניבל וחילו וייקום חניבל את נקמת אחיו וילחח חניבל עם בני כמים שמונה
 עשרה שנה עשו מלחמה וישב חניבל בארץ כמים ויחן עליה ימים רבים. ויכה חניבל
 בבני כמים מכה רבה מאד ויהרוג את גדוליהם ואת שריהם ומיתר העם הבה
 כשמונים אלף איש. ויהי מקץ ימים רבים ושנים ויסן וישב חניבל לחצה אפריקה
 וימלך לנסח באפריקה תחת אחיו: בעת ההיא בשנת מאה ושמונים שנה
 לרדת ישראל מצרימה ילאו אנשי גבורי חיל ממזרי' שלשים אלף רגלי מבני ישראל
 ויהיו כלם משבט יוסף מבני אפרים בן יוסף. כי אמרו חס הקץ אשר חק ה'
 על בני ישראל מימי קדם אשר דבר אל אברהם. ויהאזרו האנשי' האלה וישמו
 איש חרבו ואיש כלי מלחמתו עליו ויבטחו בגבורת' וילאו יחד ממזרי' ביד חזקה
 ולא הולילו אתם לדה לדרך רק כסי וזהב וגם לחם לאכול ציום הוא
 לא הילילו בידם כי אמרו לקחת את עשייתם מפלשת' בתחיר ואם לא ילקחו
 מאתם בחזקה. והאנשי' ההם גבורי חיל אחד מהם ירדוף אלף ושנים ייטבו
 רבבה ויבטחו בגבורתם וילכו יחד כאשר המה וישמו פניהם ארץ גת וימלאו
 רועים את מקניה בני גת ויאמרו אל הרועי' חנו לנו מהלאן בתחיר לאכול
 כי רעבי' אנחנו כי לא אכלנו לחם היום ויאמרו הרועי' כאלילנו הם את
 מקינו הם כי נתן לכם אף בתחיר ויגשו בני אפרים לקחת בחזקה וילעקו
 רועי גת עליה' והשמש נעקת' למרחוק וילאו כל בני גת עליה' ויראו כל בני גת
 את רעת בני אפרים וישובו ויזעיקו את כל אנשי גת ויהגרו איש כלי מלחמתו
 וילאו אל בני אפרים למלחמה ויערכו אתם בנקעת גת ותהי המלחמה חזקה ויכו
 אלה מאלה רבים ציום הוא. ויהי ציום הבני וישלחו בני גת אל פול ערי פלשת'
 לבא אליה' לאמר. עלו אלינו ועזרונו ונכה את בני אפרים אשר ילאו ממזרי'
 לקחת את מקינו ולהלחח אתנו חנם ובני אפרים ייפה נפשים ברעב ובצמא כי
 לא אכלו להם שלשה ימי' וילאו מכל כרי פלשת' לעזרת אנשי גת כארבעי'
 אלף איש ויערכו האנשי' האלה את בני אפרים למלחמה ויחן ה' את בני אפרים
 ביד פלשת'. ויכו את כל בני אפרים כל אשר ילאו ממזרי' לא השאירו
 שריד ופליט כי אם עשרה אנשי' אשר ברחו ממערכת המלחמה. כי מאת ה'
 היהה הרעה הזאת אל בני אפרים כי מרו את פי ה' ללאת ממזרי' ערם בא הקץ
 אשר חק ה' על ישראל מימי קדם וגם מפלשת' נפלו הרבה כעשרי' אלף איש
 וישאום אחיה' ויקברו אותם בעריה'. וישארו חללי בני אפרים נקושי' בנקעת גת
 ימים רבים ושני' ולא נחמו לקבורה ואפי כל הנקעה מלחה עלמות אנשים.
 והאנשי' אשר נמלטו מהמלחמה באו מצרימה ויגידו אל בני ישראל את כל
 הקורות אותם ויתאבל אפרים חנינה עליה' ימים רבי' ויבואו אחיו לנחמו ויבא
 אל אחיו ותלד בן וחקרה את שמו צריפה כי צריפה היהה בביתו ומשה בן
 עמרם עודנו בארץ כוש בימי' ההם וילחח במלכותו וינהג כל מלכות בני כוש
 במשפט בלדק ובחמיו. ויאהבו כל בני כוש את משה כל ימי מלכו עליה' ויראו
 כל יושבי ארץ כוש מלפניו יראה גדולה ויהי בשנת הארבעי' למנוך משה על
 כוש ומשה יושב על כסא המלוכה ואדניה המלכה לבניו וכל השרי' יושבים
 סביבותיו. ומאמר אדניה המלכה לפני המלך והשרי' מה הדבר הזה אשר עשיתם
 כל בני כוש זה ימים רבי' הלא ידעת' כי ארבעי' שנה אשר מלך זה על כוש
 אלי לא קרב ואת אליה בני כוש לא עבד. ועתה שמעו נא בני כוש ולא

ימלך עליך עוד זה אשר איננו מְשֻׁרָר. הנה מִנְכְּרֵי בני הגדול הוא ימלך עליך כי טוב לכם לטובד את בן אֲדוֹנֵיכֶם מֵעֲבֹד אִישׁ נְכֹרִי עַבְד מֶלֶךְ מִצְרָיִם. וישמעו כל העם וכל השרי בני כוש את כל הדברי אשר דברה אֲדוֹנֵיהֶם הַמַּלְכָּה בְּאֲזוּנֵיהֶם. ויהי כל העם נדון עד הערב וישכימו בנקר וימליכו עליהם את מִנְכְּרֵי בֶן קִיקֻטוֹס מֶלֶךְ כּוּשׁ וייראו כל בני כיש משלוח ידם בַּמֶּשֶׁה כִּי ה' עִם מֹשֶׁה וְכִי זָכְרוּ בְּנֵי כּוּשׁ אֶת הַשְּׂעוּפָה אֲשֶׁר נִשְׁנַעו לַמֶּשֶׁה עַל כֵּן לֹא רָעוּ לוֹ. אֲךְ נִתְּנוּ כָל בְּנֵי כּוּשׁ מִתְּנוֹת רַבּוֹת אֵל מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַחוּהוּ מֵאֶתֶּם בְּכַבֵּד גָּדוֹל וַיֵּאֵל מֹשֶׁה מֵאַרְצָן כּוּשׁ וַיֵּלֶךְ לְדַרְכּוֹ וַיַּחְדֵּל מִמְּלוּךְ עַל כּוּשׁ. וּמֹשֶׁה בֶן שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁסִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵאַרְצָן כּוּשׁ כִּי מֵה' הָיָה הַדְּבַר כִּי בָא הַקֶּץ אֲשֶׁר מִימֵי קֹדֶם לְהֵיטֵא אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעוֹנֵי בְנֵי חָם. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה מִדֵּינָה כִּי יָרָא לְשׁוֹב מִצְרַיִם מִפְּנֵי פִרְעֹה וַיֵּלֶךְ וַיִּשָּׁב עַל בָּאָר הַיָּמִי בַּמִּדְיָן וַהֲלֹאן שָׁבַע בְּנוֹת רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי לָרְעוּת לֹאן אֲבִיהֶן וַחֲבָאן אֵל הַבָּאָר וַחֲדַלְנָה מִיֵּם לְהַשְׁקִית לֹאן אֲבִיהֶן. וַיִּבְּאוּ רוּעֵי מִדְיָן וַיִּגְרְשׁוּ וַיִּקַּס מֹשֶׁה וַיֹּשִׁיעֵן וַיִּשָּׂק אֶת הָאָן. וַחֲבָאן אֵל רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַחֲנָדוּ לוֹ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְהֶן מֹשֶׁה. וַחֲאֲחָרִין אִישׁ מִצְרַיִם הֵיטְלֵנוּ מִיַּד הַרְעוּעִי וְגַם דְּלָה דְלָה לֵנוּ וַיִּשָּׂק אֶת הָאָן. וַיֹּאמֶר רְעוּאֵל אֵל בְּנוֹתָיו וְאִזּוּ לְמָה עֹזְבָתָן אֶת הָאִישׁ. וַיִּשְׁלַח רְעוּאֵל וַיִּקְחָהוּ וַיְבִיאָהוּ עִמּוֹ הַבִּיחָה וַיִּשְׁכַּל עִמּוֹ לַחֵם. וַיִּסְפֵּר מֹשֶׁה לְרְעוּאֵל אֲשֶׁר בָּרַח מִמִּצְרָיִם וְאֵת אֲשֶׁר מֶלֶךְ כּוּשׁ מ' שָׁנָה. וְאַחֲרֵי כֵן לָקַחוּ הַמַּמְלָכָה מִיָּדוֹ וַיִּשְׁלַחוּהוּ לְשִׂוֹם בְּכַבֵּד וּבְמַתְנוֹת. וַיְהִי כַּשְּׂמוּעַ רְעוּאֵל אֶת דְּבָרֵי מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר רְעוּעִל בְּלִבּוֹ אֲחֵן אֵת זֶה אֵל בֵּית הַכֹּלֵל וְאַרְצָה בּוֹ אֵת בְּנֵי כּוּשׁ כִּי נוֹשׁ נֹשׁ הוּא מִפְּנֵיהֶם. וַיִּקְחָהוּ וַיִּתְּנֵהוּ אֵל בֵּית הַסּוֹהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּבֵית הַסּוֹהָר עֹבֵר שָׁנִי. וַיְהִי בַּהֲיוֹת מֹשֶׁה בְּבֵית הַסּוֹהָר וַתַּחֲמוּל עָלָיו לְעֹרֶה בַת רְעוּאֵל וַתְּכַלְכְּלוּ לַחֵם וּמִיֵּם כָּל הַיָּמִי. וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹדִים בְּאַרְצָן מִצְרָיִם עֹבְדֵי אֶת מִצְרַיִם בְּכָל עֲבֹדָה קָשָׁה וַיִּד מִצְרָיִם הַלֹּךְ וְקָשָׁה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּיָּמִי הָהֵם. בַּעַת הַהִיא הִכָּה ה' אֶת פִּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיִּגַּע ה' אֹתוֹ בְּנֹגֶף לָרַעַת מִכָּף רַגְלוֹ עַד קַדְקֵדוֹ מִפְּנֵי עֲבֹדַת פָּרֶךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה הַנֶּגַע הַזֶּה לְפִרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם מֵאֵת ה' בַּעַת הַהִיא. כִּי שָׁמַע ה' אֵל תְּשַׁלַּח עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַחֲבָא אֵלָיו לַעֲקֹת מִפְּנֵי עֲבֹדַת הַקֶּסֶף. וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁב אִשׁוֹ מֵאֵם וְעוֹד יָד פִּרְעֹה נִסְוִייה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְשֶׁה פִּרְעֹה אֶת עַרְפוֹ לְפָנָיו ה' וַיִּכְבֵּד עוֹלוֹ עַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְרֹדוּ אֶת חַיִּיהֶם בְּכָל עֲבֹדָה קָשָׁה. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִגַּע ה' אֶת פִּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיִּשְׁאַל אֶת חֲכָמָיו וְאֵת חֲרָטוּמָיו לְרַפְּאוֹתָיו. וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וַחֲרָטוּמָיו כִּי אֵם יִזְחַן מִדָּם יִלְדִים קִטְמִי עַל הַנֶּגַע הַהוּא וְנִרְפָּא לוֹ. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים פִּרְעֹה וַיִּשְׁלַח סְרִיסוֹ גּוֹשְׁנָה אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחַת יִלְדֵיהֶם הַקִּטְמִי. וַיִּלְכוּ סְרִיכֵי פִרְעֹה וַיִּקְחוּ יִלְדֵי בָנִי מִחִיק אֲמוֹתָם בַּחֲזָקָה וַיְבִיאֻם אֵל פִּרְעֹה יוֹם יוֹם יֶלֶד לְיוֹם יֶלֶד לְיוֹם וַיִּשְׁחָטוּ הַרֹּפְאִים וַיִּתְּנוּ עַל הַנֶּגַע כִּכָּה יֵעָשׂוּ כָּל הַיָּמִי. וַיְהִי מִסְפַּר יִלְדֵי אֲשֶׁר שָׁחַט פִּרְעֹה ג' מֵאוֹת וַע"ה יִלְדֵי. וְלֹא שָׁמַע ה' אֵל רֹפְאֵי מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיְהִי הַנֶּגַע הַלֹּךְ וַחֲזָק וְרַב מֵאֵד וַיְהִי פִרְעֹה בְּחֹלֵי הַנֶּגַע הַהוּא יי שָׁנִי וְלִב פִּרְעֹה הַלֹּךְ וְקָשָׁה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי מִקֵּץ י' שָׁנִי וַיִּוָּסֶף ה' לְפִרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם שָׁבַר עַל שִׁבְרוֹ וּמָכָה עַל מָכָה. וַיִּכְהֶה ה' בַּשַּׁחֲרָי רַע וַחֲוֵלֵי הַבָּטָן וַיְהַסֵּךְ הַנֶּגַע הַהוּא לְשַׁחֲרָי רַע. בַּעַת הַהִיא בָּאוּ ב' סְרִיכֵי פִרְעֹה מֵאַרְצָן גּוֹבֵן אֲשֶׁר שָׁם בָּנִי וַיִּבְּאוּ בֵּית פִּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ רֵאִינוּ אֵת בָּנֵי רַבּוֹ מֵעֲבֹדַת וַיִּתְּשַׁלְּלוּ בְּמִלְחָמָה. וַיְהִי כַּשְּׂמוּעַ פִּרְעֹה אֶת דְּבָרֵי סְרִיסָיו וַיִּחַר אֲף פִּרְעֹה עַל בָּנֵי מֵאֵד כִּי נִעְלַב מֵאֵד מְכַאֵב בְּשָׂרוֹ וַיִּטֵּן וַיֹּאמֶר אֲךְ עָתָה הִנֵּה כַּאֲשֶׁר יֵדְעוּ בָנֵי כִּי חוּלָה אֲנִי וַיִּשְׁוֹצוּ וַיִּלְעִינוּ עָלָיו וְעָתָה מֵהָרָו וְאַסְרוּ לִי הַמַּרְכָּבָה וְאֲלַכְהָ לִי גּוֹשְׁנָה וְאַרְצָה אֵת לַעַג בָּנֵי אֲשֶׁר הֵם מִלְּעִיבֵי וּמִלְּעִיבֵי עָלָי. וַיֹּאמְרוּ לוֹ עַבְדָּיו הַמַּרְכָּבִי וַיִּקְחוּהוּ וַיִּרְכִּיבוּהוּ אֹתוֹ עַל הַכּוֹס כִּי לֹא יוֹכֵל לָרִכּוֹב

לרכוב ויקח עמו עשרים פראי' ועשרה רגלי וילך אל צ"י עשנה . והיה בלכתם
 עד קצה מצרי' ויעבור סוס המלך במקו' נר וגבוה במשעול הכרמ' גדר מזה
 והעמק והשפלה מזה וימחרו וירוו הסוסי' במקו' ההוא וידחיקו זה את זה וידחיקו
 הסוסי' את סוס המלך ויפול סוס המלך אל העמק השפלה והמלך רוכב עליו .
 והיה בנפלו וחהפך המרכבה על פני המלך וישב הסוס על המלך וישק המלך כי
 נכאב בשרו מאד . ויקרע בשר המלך עליו וחסברנה עצמותיו ולא יכול לרכוב
 כי מאת ה' היתה הדבר הזה אליו כי שמע ה' את נעקת עמו ישראל ואת
 ערס . וישאוהו עבדיו על שכים מטע זה ומטע זה וישיבו אותו מצרימה וישונו
 גם הפרסי' אשר ע"ו מצרימה וישיבו את המלך במסוה וידע המלך כי בא
 קצו למות וחבא אלפרעני' המלכה אשתו ותנך לפניו וינך המלך צבי גדול ויבאו
 כל שריו ועבדיו ביום ההוא ויראו את המלך ברעה ההוא ויבכו עמו צבי גדול
 ויענו שרי המלך וכל יועזיו את המלך להמליך החתיו בארץ את אשר יבחר מבניו
 ולמלך ג' בנים וב' בנות אשר ילדה לו אלפרענית המלכה אשתו ומלבד בני
 הפלגשים אשר למלך ולאה שמותם הבכור עתרו ומשנהו אדיקס והשלישי מוריון
 ואחיוחס שם הגדול הבחי' והקטנה עכוז'. והי' יתרו בכור המלך איש כוטה ומצוהל
 ונמחר בכל דבריו . ואדיק' היה איש ערום וחכם מאד ויודע כלל הכמת מצרים
 ואולם רע מאד בתואר ועבד בשר וקלר קומה מאד והיה ארבו אשה אחת והי'
 כראוח המלך את אדיקס בנו ערום וחכם בכל דבר וישם המלך בלבו להמליכו החתיו
 אחרי מותו . ויקח לו אשה את גדודה בת אבילד והוא בן כ' שנים ותלד לו ד'
 בנים . וילך הוא אחרי כן ויקח ג' נשים ויולד ח' בנים וב' בנות . ויחזק החולי
 על המלך מאד ויבאש בשרו לבשר החלל המושלך על פני השדה בעת הקיץ לחום
 השמש . וירא המלך כי חזק עליו חליו מאד וילו ויקחו לו את אדיקס בנו וימליכוהו
 תחתיו בארץ . והי' מקץ ג' שנים וימת המלך בצושה וכלימה ובחרפה וישאוהו עבדיו
 ויקברוהו בקברי מלכי מצרים בצוע מצרים . ולא תמסוהו כמשפט המלכים כי הבאים
 בשרו מאד ולא יכלו לגשת אליו לחנוט אותו מפני הריח ויקברוהו בצלה כי עתה
 ה' היתה הרעה הזאת עליו כי פלס לו ה' רע כרשעתו אשר עשה לישראל בימיו .
 וימת בצנהלה ובחרפה וימלוך אדיקס בנו תחתיו בן כ' שנה אדיקס במלכו על
 מצרים וארבע שנים מלך בשנת ר"ו שנים לרדת ישראל מצרים מלך אדיקס על מצרים
 ולא האריך ימי' על ממלכתו על מצרים כאשר האריכו אבותיו במלכות' כי מלול אביו
 ל"ד שנה מלך במצרים אך חלה י' שנים וימת כי הרשיע מאד לפני ה' . ויקראו
 כל מצרים את שם אדיקס פרעה בשם אבותיו כמשפט לעשות במצרים . וכל חכמי
 פרעה קראו את שם אדיקס אבוז כי היה קלר מאד כ"י אבוז יקראו לקלר בלשון
 מצרים . ואדיק' היה רע בתואר מאד והי' קומהו אמה וזרה והי' לו זקן גדול עד
 קרסולי רגליו . וישב פרעה על כסא אביו למלך על מצרי' וינהג את מלכות מצרי'
 בחכמתו . והי' במלכו וירשיג מאביו ומכל המלכים אשר היו לפניו ויכביד את
 עולו מאוד על צ"י וילך עם עבדיו גושה אל צ"י ויחזק עליה' העבודה . ויאמר
 אליה' כלו מעשיכם דבר יום ביומו ואל חרפני' ידיכם מעבודתכ' מהיום והלאה
 כאשר עשית' בימי' אבני' ישם על ישראל שוערים מב"י ועל השוערים שם עוגבי'
 מעבדיו . וישם עליה' מחסות הלבנים ליום לעשות כמ פה ההוא יום יום ויפן
 וישב מצרימה . בעת ההיא לו נוגשי פרעה את שיערי צ"י על פי פרעה לאמר .
 כה אמר פרעה עבדו את עבודתכ' דבר יום ביומו וכלו מעשיכ' את מהסות
 הלבנים ליום תשמרו ולא תגרעו דבר . והיה אם תגרעו מלבניכם יום יום ושמתי
 את ילדיכם הקטנים תחתיהם . ויעשו כן נוגשי פרעה . והיה בכל עת אשר יחסר
 אל צ"י ממחנות הלבנים יום יום והלכו נוגשי פרעה אל נשי צ"י ולקחו מהסר

הנגרע מהלכנים מילדי ב"י הקטנים ולקחו אותם בחזקה מבין צרכי אמותם וישמו
 אותם תחת הלכנים בבנין ואבותם ואמהים לוועקים עליהם וכו'י בשמטת את קול
 צביות ילדיהם בקיר הבנין . ויהחזקו הנוגשי' על ישראל לתת ישראל את צביהם
 בבנין וישם האיש את בנו צביר יתן עליו חומר ועיניו צוכות עליו ודמעותיו יורדו'
 על בנו . ויעשו כן עוגשי פרעה אל ישראל ימים רבים ואין חומל ואין מרחם על
 ילדי ב"י . ויהי מספר כל ילדי ישראל המומתו' בבנין ר"ע ילדים . מהם אשר
 בנו עליהם תחת הלכנים אשר חסרו לאצותם ומהם אשר משכו אתם מחיים מהבנין .
 והחזק והכבד העבודה על ב"י בימי אדיקס מעבודה אשר עבדו בימי אביו .
 ויאנחו ב"י יום יום מהעבודה הקשה אשר עליה' כי אמרו הנה במות פרעה וקם
 בנו קוינו הקל מעלינו העבודה אך הם מחזיקו' עלינו את העבודה האחרונה מן
 הראשונה ויאנחו ב"י מזה ותעל שועת' אל האלהי' מן העבודה . וישמע אלהים
 את קול ב"י ואת נעקתם צימ' ההם ויזכור אלהים את בריתו אשר כרת להם את
 אברה' את יצחק ואת יעקב . וירא אלהי' את סבלות ב"י ואת עבודתם הקשה
 עליה' בימים ההם ויאמר להל'י' . ומשה בן עמרם עודנו כלוא בצור בימ' ההם
 בית רעואל המדיני ופורה בת רעואל כלכלתהו להם בסהר יום יום . ויהי משה
 צבית רעואל כלוא בצור י' שנים ויהי מקן' שנים הוא השנה הראשונה למנוך
 פרעה על מצרי' תחת אביו . ותאמר לפורה אל רעואל אציה האיש העברי אשר
 אסרת זה י' שנים בבית הסוהר אין דורש ואין מנקה אותו . ועשה אם טוב
 בעיניך אבי נשלחה נא ונראה אם הי ואת מה הוא ואבי' לא ידע כי היא כלכלתהו
 וישן רעואל אציה ויאמר אליה הנהיה כדבר הזה להעמיד הגבר בבית הכלא י'
 שנים ולא יאכל ויחיה . והען לפורה את אציה לאמר הלא שמעת כי אלהי העברי'
 גדול ונורא הוא ומפליא להם בכל עת . הוא אשר הגיל את אברהם מאור כשדי'
 ואת יצחק מחרב אביו ואת יעקב ממלך ה' בהאבקו עמו במעבר יבוק וגם עם
 האיש הזה רבות עשה ויגיל אותו מאור מצרים ומחרב פרעה ומנני כוש גם מן
 הרעב יכול להגילו ולהחיותו . וייטב הדבר בעיני רעואל ויעש כדבר בתו וישלח אל
 הבור לראות מה נעשה במשה . וירא והנה האיש משה חי בצור עומד על רגליו
 משבח ומתחנן אל אלהי אבותיו . וינו רעואל ויגילתו את משה מן הבור ויגלחוהו
 וישנה את בגדיו כלאו ויאכל לחם . ויהי אחרי כן וירד משה אל גנת רעואל אשר
 אחרי הבית ויתפלל עס אל ה' אלהיו אשר עשה אהו נפלאות רבות . ויהי בהתפללו
 ויבט' נגדו והנה מטה ספיר מוצב ארצה והוא נמוע בחוף הגנה . ויקרב אל המטה
 וירא והנה חקוק בו כס אלהים לנאות כחוב ומשורש על המטה . ויקראוהו וישלח
 את ידו ויתלשו כהחלם עץ יער מכבדו ויהי למטה בכסו . המטה הזה הוא המטה
 הנברא בה כל מפעלות אלהיו אחרי בראו שמים וארץ וכל לבאש ימים וגהרות וכל
 דגתם . ויהי בהגריש אלהים את האדם מן ערן ויקח את המטה בידו וילא ויעבד
 את ההדמה אשר לוקח ממש . ויגיע המטה עד נח וינתן אל שם ואל תולדותיו
 עד הגעתו אל יד אברהם העברי . ויהי בתת אברהם את כל אשר לו ליצחק בנו
 נחן אלו גם את המטה . ויהי בצרות יעקב פדנה ארם ויקח אותו בידו ויהי
 בשוכו אל אביו נפוש לא נכשו . וגם נרדחו מצרימה ויקח אותו בידו ויתגברו אל
 יוסף שכם אחד על אחיו כי בחזקה לקח אותו יעקב מיד עשו ויהי אחרי מות יוסף
 ויבואו שרי מצרים בית יוסף ויגיע המטה אל יד רעואל המדיני ויהי בנאחו ממצרי'
 ויקח אותו בידו ויעטרו בחוף גנתו . ויבחנו כל גבורי קיני לתלוש אותו בנקשם
 לקחת לפורה בתו ולא יטלו . וישאר המטה ההוא בחוף גנת רעואל עד בא אשר
 לו המשפט ויקחהו . ויהי כראות רעואל את המטה ביד משה ויחמה על ככה ויקן
 את נפורה בתו למטה לאשה . בעת ההיא מח בעל חנן בן עכבור מלך אדום . ויהי
 אחרי

אחרי. מותו וישלחו בני עשו. ארץ אדום ויקחו משם איש אשר באדום ושמו הדד
 וימליכו אותו עליהם החת בעל חקן מלכס וימלוך הדד על בני אדום מ"ח שנה ויהי
 במלכו ויווטץ להלחם את בני סורב להבינם תחת יד עשו כראשונה ולא יוכלו כי
 שמעו בני מואב את הדבר הזה ויקומו וימהרו וימליכו עליהם מלך מאחיה ויחקבנו
 אחרי כן בעש רב וישלחו אל בני עמון אחיהם לעזרה להלחם את הדד
 מלך אדום וישמע הדד את הדבר אשר עשו בני מואב ויירא מאד מפניהם
 ויחל להלחם אתם. בימים ההם לקח משה בן עמרם את נכרה בת רעואל
 המדיני לאשה. וחלך נפורה בדרכי נבי יעקב לא חסרה דבר מזדקת שרה רחל
 ולאה. וסתר נפורה ותלד בן ויקרא את שמו גרשום כי אמר גר הייתי בארץ
 נכריה רק לא תל את צמר ערלתו בנזרת רעואל חותנו. וסתר עוד ותלד בן
 וימל את צמר ערלתו וקרא את שמו אליעזר כי אמר משה כי אליהי אבי בעזרי
 ויילני. מתרב פרעה. ופרעה מלך מצרים החזיק העבודה מאד על בני
 ישראל בימים ההם ויסף להכביד עולו על בני ישראל. ויזו ויעבירו קול
 במצרי' לאמר לא תוסיפו לחת חנן לעם ללבוץ הלכנו' הם ילכו וקוששו להם חנן
 מאשר יתאלו וגם את מחסונו הלכנו' אשר יעשו ליום יהנו לא ירגע מהם דבר
 כי נרפו' הם בעבודת' וישמעו בני ישראל את הדבר הזה ויחבלו ויחננו ויעקו
 אל ה' ממר נפשם וישמע ה' את צעקת בני ישראל וירא את הלחץ אשר מצרים
 לחצי' אותם. ויקנא ה' על עמו ועל נהלתו וישמע את קולם ויאמר להושיאם
 מסווי מצרים לחת להם את ארץ כנען לאח זה. בימי' ההם ומשה היה רועה
 את צאן רעואל המדיני חותנו אחרי מדבר בין והמטה חשך לקח מגנת חותנו
 בידו והי היום ויברח למטה גדי עוים מן הצאן ויירדוף מטה אחריו ו בא עד
 הר האלהים חורבה ויהי צבואו חורבה וירא אליו ה' שם צבנה וימלא את
 הסנה צביר באש רק האש לא בלע צבנה לשרפו ויחמא משה מן המראה הזה
 מדוע לא יבער הסנה וינא לראות את הדבר הנורא הזה ויקרא אל משה מחוך
 האש ויזו אוחו לרדת מצרימה אל פרעה מלך מצרים לשלח בני ישראל מעבודתן
 ויאמר ה' אל משה לך טוב מצרימה כי מתו כל האנשי' המצבקי' את נפשך
 ודברת אל פרעה לשלח את ישראל מארצו ויורכו ה' לעשות אותות ומספתי' במצרי'
 לעיני פרעה ולעיני עבדיו למטן יאמינו כי שלח אותו ה' וישמע משה לכל אשר
 נאוו ה' ויבב אל חותנו ויגד לו הדבר ויאמר לו יתרו לך לשלח ויקס משה
 ללכת מצרימה ויקח עמו את אשתו ואת בניו ויהי בדרך במלון וירד מלאך האלהי'
 ויבקש ממנה תואנה ויאמר להמיתו על דבר בנו צבורו אשר לא מל אוחו ויעבור
 על הצבית אשר כרת ה' את הצבית' כי שמע משה אל דברי חותנו אשר דבר
 אליו לבנותי על את בנו צבורו על כן לא מל אוחו וסתר צבור' את מלאך ה'
 מבקש תואנה ומשה ורדע כי בעבור אשר לא מל את גרשו' צבנה ה' הדבר
 הזה ויחמור נפורה ותקח מתחזי הצבור' אשר שמה ותמל את צבנה ותמלע את
 אישה ואת צבנה מיד מלאך האלהי'. וסתר בן עמרם אחי משה ה' במצרי' הולך
 על שפת היאור צוים ההוא וירא אליו ה' צמקו' ההוא ויאמר אליו לך נא לקראת
 משה המדברה ויך וישנשבו צבנה האלהי' ויבס לו וישא אהרן את עיניו וירא
 את נפורה אשת משה וינדיה ויאמר אל משה מי אליה לך ויאמר לי משה אשתי
 ובני הם אשר נתן לי אלהי'. במדין וירע לאהרן הדבר על אודות האשה וילדיה
 ויאמר אהרן אל משה לשלח את האשה ואת ילדיה ללכת בית אביה וישמע משה
 אל דברי אהרן ויעש כן ותבב נפורה ובניה וילכו בית רעואל ויבבו שם עד
 עת פקוד ה' עמו ויושיאם מצרי' מיד פרעה. ומשה ואהרן באו מצרימה אל עדת
 בני ישראל וידברו אליהם את כל דברי ה' וישמחו העם שמחה גדולה מאד
 וישכימו

וישכימו משה ואהרן ממחרת וילכו עד בית פרעה ומטה האלהים לקחו נידם ויהי
 כנראה אל שער המלך ושרי כפירי אריות כגורי' שם בכנלי ברזל ואין איש יזלזל
 וכל מפניהם לבד מאשר יצוה המלך לבוא ויבאו אהם המלחשי' ויחירו הכפירים
 בלחשיה' ויביאום למלך וימהר משה וינף את המטה על הכפירי' ויחירו ויבואו
 משה ואהרן בית המלך וגם הכפירי' באו אהם בשמחה וירדפו אחריה' וישמחו
 כאשר ישמח הכלב אל אדוניו כבואו מן השדה . ויהי כראות פרעה את הדבר
 הזה ויחמה על ככה ויבהל מפני השמיעה כי תוארם כחומר בני האלהי' ויאמר
 פרעה אל משה ואל אהרן מה החפצו וי-נוהו לאמר ה' אלהי העבירי' שלחנו
 אליך לאמר שלח את עמי ויעבדוני ויהי כשמוע פרעה את דבריהם ויירא מאד
 משניה' ויאמר אליהם לכו היום ובאתם אלי למחר ויעשו כדבר המלך ויהי בלבתם
 וישלח פרעה ויקרא אל בלעה הקוסם ואל ינום ואל ימכרום בניו ואל כל המכשפי'
 והחרטומי' והיועטי' אשר למלך ויבאו כלם וישבו לפני המלך ויספר להם המלך
 את כל הדברי' אשר דברו אליו משה ואהרן אחיו . ויאמרו החרטומי' אל המלך
 ואיך באו אליך האשפי' מפני הכפירי' האשורי' אשר בשער ויאמר המלך כי הניחו
 מטיהם כל הכפירי' ויחירו ויבואו אלי וגם הכפירי' שמחו לקראתם כשמות הכלב
 לקראת אדוניו . ויען בלעם בן בעור הקוסם את המלך לאמר אין אלה כי אם
 מכשפי' כמונו ועתה שלח נא בעדס ויבואו ונבנתה אוהם וי-ש המלך כן ויהי
 בבקר וישלח פרעה אל משה ואל אהרן לבוא לפני המלך ויקחו את מטה האלהים
 ויבאו אל המלך וידברו לו לאמר כה אמר ה' אלהי העבירי' שלח את עמי
 ויעבדוני ויאמר אליהם המלך ומי יאמין לכם כי שלוחי אלהים אתם ועל פיו באהם
 אלי עתה חנו לכם מנסה ואות בדבר הזה ואלו יאמנו דבריהם אשר תדברו וימהר
 אהרן וישלך את המטה מידו לפני פרעה ולפני עבדיו וישוב המטה לחנין ויעשו
 החרטומי' כן וישליכו איש מטרו ארצה ויהיו לחמיני' . וישא חנין מטה אהרן
 את ראשו ויפחה את פיו לבלוע את חמיני מכות המכשפי' ויען בעס הקוסם
 ויאמר מימי קדם היה הדבר הזה אשר יבלע חנין את רעהו ואשר יבלעו בעלי
 חיים איש את רעהו ועתה השיבנו נא למטה ככראשונה ונשובה גם אנחנו את
 מסותינו ככראשונה והיה אם יבלע מסך את מסותינו וידענו כי רוח אלהים בך
 ואם אין מרש אחת כמותנו וימהר אהרן וישלח ידו ויחזק בזנב החנין ויהי
 למטה ככפו ויעשו גם הם החרטומי' כן במסותם ויחזקו אש בזנב חמיני ויהיו למסות
 ככראשונה ויהי בשבס למסות ויבלע מטה אהרן את מסותם . ויהי כראות
 המלך את הדבר הזה ויצו להביא את ספר הזכרונות אשר למלכי מצרי' ויביאו
 ספר הזכרונות דברי הימי' אשר למלך מצרי' אשר כל אליהי מצרי' כהנבים בו
 ויקראו לפני המלך ויהי בהקרא ספר אליהי מצרי' לפני פרעה כי אמרו למצוא
 בו שם ה' מה הוא ולא מצאו ויאמרו חכמי אל המלך לאמר שמענו כי אלהי
 העבירי' בן חכמים הוא בן מלכי קדם ויען פרעה אל משה ואל אהרן ויאמר
 אליהם לא ידעתי את ה' אשר אמרתם גם את עמו לא שלח ויענו ויאמרו
 אל המלך ה' אלהי אלהים שמו ויקרא עלינו שמו ביום אבותינו וישלחו לאמר
 אל פרעה ואמרתם אליו שלח עמי ויעבדוני ועתה שלח נא אותנו ללכה נא דרך
 שלשת ימים במדבר ונבנתה לו כי מימי רדת מצרימה לא לקח מידינו עולה
 ומנחה חבת ואם איך משלח אותנו יתרה אשו עליך והכה את מצריים בדבר או
 בחרב . ויאמר פרעה אליה' ספרו נא לי את כחו ואת גבורתו ויאמרו הוא
 ברא את השמים ואת הארץ וימים וכל דגתם יוצר אור וכורא חושך ממסיר
 ארץ ומרייה וינמח נמת ודשא צורא אדם ונבנתה וחייתו יער ושק השמים
 ודגי הים ועל פיו יחיו וימותו הלא סוף ברא אוקר ברחם אמת וימן בך רוח

חיים ויגדלך ויושיבך על כסא מלכות מלרים והוא יקח את רוח ואת נפשך ממך וישיב אותך אל האדמה אשר ל קחת משם ויחר אף האלך בדבריהם ויאמר אליהם ומי בכל אלהי העמים אשר יוכל לעשות לי יאורי ואני עשיחתי ויגרש אותם מלפניו וישו להכניד עבודת מלרים על ישראל מתחול שלשום . ומשה וזהבן ילאו מאת פני פרעה . ויראו את בני ישראל ברעה כי הכנידו עליהם נוגשי פרעה את העבודה מאד ויבב משה אל ה' ויאמר למה הרעית לעמך כי מאז באהי לדבר אל פרעה את אשר שלחתי הרע לבני ישראל מאד . ויאמר ה' אל משה הקך רואה כי ציד חזקה ובמכות נמלכות ישלח פרעה את בני ישראל מארצו וישבו משה וזהבן בקרב אחיהם בני ישראל במצרי' ולבני ישראל מדרו המצריים את חיהם בעבודה קשה אשר הכנידו עליהם מאד :

פרישת בא

וירי מקן שנתו ימים ויוסף ה' שלח את משה אל פרעה להוציא את בני ישראל לשלח מהארץ מצרים . וילך משה ויבא בית פרעה וידבר אליו את דברי ה' אשר שלחו ולא אבה פרעה לשמוע בקול ה' וישורר האלהים את גבורתו במלרים על פרעה ועל עבדיו ויך אלהים את עמו במכות רעות וגדולות עד מאד וישלח ה' ביד אהרן ויהפוך את כל מימי מצרים דם ואת כל יאוריה' ואת נהרות' ויהי צבוא המלרים לשחוח ולשחוב מים והביט אל כדו והנה כל המים נהפך לדם וצבואו לשחוח צבובו והיו המים אשר צבבו לדם . וגם צבוב השאש את קמחה וצבולה את צבולה ויהי מלחיהם למדאח הדם . וישלח ה' עוד וישרוץ כל מימיהם לצפרדעים ויבואו כל הצפרדעים בית מצרי' . ויהי בשחוחם כל המצרי' מים ותמלאהו צבוב לצפרדעי' ותקרקרנה צמיהם כאשר הקרקרנה צהיותם ביאור וגם כל מי משחיהם ומי צבבילם שבו לצפרדעים וגם צמכבם על מסתם ויזו . כל זיעתם לצפרדעים בכל זאת לא שב אף ה' מהם ועוד ידו נסויה על כל מלרים להכותם בכל מכה גדולה וישלח ויך את עשר' לכנים ואת הכנס במצרי' צבוב שתי אמות על הארץ . וגם על צפר האדם והבהמה היו הכנים הרבה מאד בכל יושבי מצרים וגם על האלך והמלכה שלח ה' את הכנים ויניר למצרי' מאד משני הכנים . בכל זאת לא שב אף ה' ועוד ידו נסויה על מלרים וישלח ה' במלרים את כל חיות האדמה ויבאו וישחיתו את כל מצרי' ואת האדם והבהמה והצפן וכל אשר למצרי' וישלח ה' נחש סרף ועקרב גם עכבר והחולד וצב עם זוחלי עפר זכ צ וצרעה פרעוש וספספס יחוש כל עורב למיניהו וכל סרף ובעל כף למיניהו באו מצרימה וירעו למלרים מאד ויבואו השרעושי' והצבובי' צעני כל מלרים ונאזניהם . וגם הצרעה באה עליהם ותגרשם ויבואו משניה חדר בחדר ותדרוף אחריה' . ויהי צבוב מצרי' משני הצבוב ויגעלו דלתותיה' אחריהם וישו האלהים את הסילונית אשר צים ותעל וחבוא מצרימה . ולה ידים ארוכות עשר אמות באורך באמת איש . ותעל הגנות והעל על החקרה ועל המאוכה ותחכס . ותשלח אמתה הבית ותסר את המנעול ואת הדריח ותפתח את בתי מלרים ואחרי כן יבואו הערוב בית מצרי' וישחי' הערוב את מלרים ויניר להם מאד בכל זאת לא שב אף ה' ממצרי' ועוד ידו נסויה עליה' וישלח אלהי' את הדבר ויבוא במצרי' צבובים צמורים ונבלתי' ובגלן ובכל האדם . ויהי צבובי' כל מלרים צבוב להוציא מקניהם לרשות וימלאו את כל מקניהם כי מאז ולא נותר ממקנה כל מלרים זולתי אחד מעשר וממקנה בני ישראל אשר צבבן לא מת א' וישלח אלהים דלקת אש בצבב מלרים ויבקע את צבבם ויהי לשחין רע בכל מצרי' מקף רגלם ועד קדקדס . ותחיין צבב צבבם אצבעות

חזעבועות רבות ויזכ בשרם מעליהם עד כי נמקו ויבאישו . בכל זאת לא שב
 אף ה' ועוד ידוי נטויה על מזרים כלה וישלח ה' כרד כרד מאד ויך את גפנם
 וישבר את עץ פרים ויבש אותם ויפלו עליהם וגם כל ירק עשב יבש ואכל כי אש
 מתלקחת ירדה בתוך הכרד על כן כלה הכרד והאש את הכל וגם האדם והבהמה
 היוצאים חוצה מהו מלהבי אש וברד וכל הכפירים נחשו וישלח ה' ויבא ארצה כרד
 מזרימה חסיל סלעם וחרגול והגב וכל הארצה למנוה ויאכל את אשר השאיר הכרד
 אז שמחו כל מזרים בארצה וקף כי אכל כל המוצת הסדה ויזדו מזרים מהארצה
 לרוב מאוד וימלחום למאכל ויהפוך ה' רוח ים חזק מאד וישא את הארצה וגם
 את המלוהי' ויהקעו ימה כוף לא נשאר ארצה אחד בכל גבול מזרי' . וישלח
 אליה' חשך במזרי' ותחשך כל ארץ מזרים ופחרום שלשה ימים עד אשר לא יראה
 אדם את ידו בשומה אל פיו . בעת ההיא מהו רבים מעם ישראל את אשר מרדו
 בה' ולא שמעו אל משה ואל אהרן ולא האמינו בהם כי אליהם בלחם ויאמרו לא
 נלא ממזרים פן נמות ברעב בתדבר שממה ולא חנו לשיעור בקול משה . ויגוף ה'
 אותם בשלשת ימי החשך ויקברום ישראל בימים ההם ללחמי דעת בהם יושבי מזרי'
 וישמחו עליהם והחשך חזק מאד בימרי שלשת ימים ויהי כל העומד בצוא החושך
 עוד עומד במקומו . והיושב עודנו יושב והשוכב עודנו שוכב כאשר הוא וההליך
 עומד לו בארץ במקומו ויהי הדבר הזה לכל מזרים עד עבור החושך ויעברו ימי
 החשך וישלח ה' את משה ואת אהרן אל בני ישראל לאמר חנו את הניב' ועשייתם
 את פסחיתכם כי הנני בא בחצי הלילה בתוך כל מזרי' והרגתי את כל בכוריהם
 מנכור אדם עד בכור בהמה ורחימי את פסחיתכם ופסחתי עליכם ויגשו בני ישראל
 ככל אשר נזהר ה' את משה ואת אהרן כן עשו בלילה ההוא . ויהי בחצי הלילה
 וילא ה' בתוך מזרים ויך את כל בכורי מזרים מנכור אדם ועד בכור בהמה ויקס
 פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מזרים בלילה ההוא כי אין בית אשר אין שם
 מת . גם דמות בכורי מזרים החקוקים בכירות בתיהם נמהו ונכלו ארצה . וגם
 כל עממות בכוריהם אשר מהו ערם זה ויקברו' בנתיה' ויגורו אותם כלבי מזרי'
 בלילה ההוא ויסהבום לפני כל מזרים וישליכו אותם לפניה' . ויראו כל מזרים את
 הרעה הזאת אשר באה אליהם פחאום וינעקו כל מזרים בקול רם ויבכו כל
 משפחות מזרי' בלילה ההוא איש על בנו ואיש על בנו בכוריהם והשמע מהומת
 מזרים בניגה ההוא למרחוק . וחלא בניה בת פרעה עם המלך בלילה ההוא לבקש
 את משה ואת אהרן בכתייהם וישאלו אותם בכתייהם אכולי' ובאותם ושמחים עם כל
 ישראל ותאמר בתיה אל משה הלא זה יהיה גמול הכוב אשר עשיתי אליך אשר
 גדלתיך ואשר טפחתיך ותביא עלי ועל בית חבי הרעה הזאת . ויאמר אליה משה
 הלא י' מכות אשר הניא ה' על כל מזרים ההגיע אליך רעה מכלם אם באה אליך
 אחת מהן ותאמר לא ויאמר אליה משה גם כי את בכורה לאמך הקך לא תמות
 ולא יבוא לך רע בתוך מזרים ותאמר ומה יתרון לי אחרי אשר ראיתי את המלך
 חבי וכל בית עבדיו ברעה הזאת אשר מהו כל בכוריהם עם כל בכורי מזרים .
 ויאמר אליה משה הלא חביך וביתו ועבדיו משפחות מזרים לא שמעו אל דבר ה'
 ע"כ באה עליהם הרעה הזאת . ופרעה מלך מזרים נגש לפני משה ואהרן ומקל
 בני ישראל אשר הו' אחת במקום ההוא ויתחנן אליהם לאמר קומו וקרו את אחיכם
 כל בני ישראל אשר בארץ ולאנס ובקרם וכל אשר להם לא ישאירו דבר אך
 העתירו אל ה' אליהם צעדי . ויאמר משה אל פרעה הנה גם אתה בכור לאמך
 אך אל תירא כי לזה ה' להחיותך בעבור הראוהך כמו הגדול וזרועו הנטויה
 החזקה . וילו פרעה לשלח את בני ישראל ויתחזקו כל מזרים לשלחם כי אמרו
 כלע מחים . וישלחו כל מזרים את ישראל בעושר רב מאד ולאן ובקר ומגדנות

כשבעת ה' בניו ובין אברהם אבינו ויחמהמהו בני ישראל ללאת בליה ויהי בנזח אליה המזרים להוויחם ויאמרו אליהם הכמניס אנהו כי נזח בליה . וישאלו בני ישראל ממזרים כלי כסף וכלי זהב ושאלות וינלו בני ישראל את מזרי' וימהר משה ויקם וילך אל נחל מזרים ויעל משה את ארון יוסף ויקח אהו עמו וגם כל בני ישראל העלו איש איש את ארון אבותיו עמו ואיש ארון שנטו עמו וישעו בני ישראל מעמסם סכוהה כשם מאות אלף רגלי הגברים לבד מטפס וגנייהם וגם ערב רב עלה אחס ואלן ובקר מחיה כבד מאד . ומושב בני ישראל אשר ישבו בארץ מזרים בעבודה קשה עשר שנים ומאהים שנה . ויהי מקץ עשר שני' ומאתי' שנה ויוציא ה' את בני ישראל ממזרים בד חוקה . וישעו בני ישראל ממזרים ומנוסן ומארץ רעמסם ויחנו בסוכות בחמשה עשר יום להודש הראשון ומזרים מקברים את כל בטוריהם אשר הכה ה' . ויקברו כל מזרים כל חלליהם' ג' ימים . וישעו בני ישראל מסוכות ויחנו באיחם בקלה המדבר . ויהי ביום הג' אחר קבור מזרי' את בכוריהם ויקימו אנשים רבים ממזרים וילכו אחרי ישראל להשיב' למזרי' כי נחמו על אשר שלחו את ישראל מעבודתם ויאמרו איש אל רעהו הלא משה ואהרן דברו אל פרעה לאמר דרך ג' ימים נלך במדבר וזנחנו נה' אליהו ועשה נשימה עליהם בנזק להשיב' והיה אס שוב ישובו אחנו אל מזרים אל אדוניהם וידענו כי חמונה אחס ואס לא ישובו ונלחמ' ארס והשכנו אחס ככה גדול וביד חוקה . וישימו בנקר כל שרי פרעה ועמם כז' מאות אלף איש ויאלו ממזרי' ביום ההוא וינאלו עד המקו' אשר שם בני ישראל . ויראו כל מזרי' והנה משה ואהרן וכל בני ישראל יושבי' לפני סי החירות אוכלי' ושותי' והוגגי' את חג ה' . ויאמרו כל מזרים אל בני ישראל הלא אחרתם דרך ג' ימים נלך במדבר וזנחנו לאלהינו ושכנו . ועשה הלא זה ה' ימים מוס הלכה מדוע אינכם שנים אל אדוניכ' . ויענו משה ואהרן ויאמרו אליהם העד העיד ה' אליהו בנו לאמר לא תסיפו לשוב נוד מזרימה כי את אל ארץ זבת חלב ודבש נלכה לני כאשר נשבע ה' אליהו לחבותינו לתת לנו . ויראו כל שרי מזרים כי לא שמעו אליהם כל ישראל לשוב מזרימה ויתאספו להלחם עם ישראל . ויחזק ה' את לב בני ישראל על מזרי' וילחמו ישראל עם שקי' מזרים . והגבר יד בני ישראל על מזרים ויטו אות' מכה גדולה . ומכבד המלחמה על מזרי' וינוסו כל מזרי' לפני ב"י כי מחו רבים מהם ביד ישראל . וילכו שרי פרעה מזרימה וינידו לפרעה לאמר ברהו בני ישראל להם ולא יסיפו לשוב מזרימה וכזאת וכזאת דברו אלינו משה ואהרן :

וישמע פרעה את הדבר הזה ויהפך לבנו ולבב כל עבדיו על ישראל וינחמו כי שלחו את ישראל ויאמרו כל מזרי' אל פרעה לרדוף אחרי ב"י להשיב' לסבלת' ואמרו איש אל אחיו מה זאת עשית כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויחזק ה' את לב מזרי' לרדוף אחרי ישראל כי חפץ ה' להפיל את כל מזרי' בחיך יס סוף ויקם פרעה ויאסור מרכבתו ויטו ויקבלו את כל מזרים לא נוהר איש כי אס הסף והנשי' ויאלו כל מזרים עם פרעה לרדוף את ב"י ומהי מחנה מזרי' מחנה גדול מאד וכבד כעשר מאות אלף איש . והלך כל המחנה הזאת וירדפו אחרי ב"י להשיבם מזרימה וישגו את ישראל חונים על יס סוף . וישאלו ב"י את עיניהם ויראו והנה כל מזרים רדפו אחריהם ויראו ב"י מאד מפניהם וינעקו ב"י אל ה' ויחלקו כל בני ישראל מפני מזרי' לארבעה ראשי' ויתחלקו בדבריה' . כי יראו את מזרי' ומשה ידבר אליה' אל כל אחת ואחת . הראש האחת בני ראובן ושמשון ויששכר ויאמרו להפיל את נפשם בים כי יראו מאד מפני כל מזרים . ויאמר אליה' משה אל חיראו החיבנו וראו את יפועת ה' אשר יעשה לכם היום הזה . הראש השני בני זבולון ובנימן ונפתלי ויאמרו לשוב מזרי' עם מזרי' . ויאמר אליה'

משה אל תיראו כי אשר ראית' את מצרי' ביום לא תוסיפו לראות' עוד עד עולמי-
הראש השלישי בני יהודה ובני יוסף ויאמרו ללכת לקדחת מצרים להלחם אתם .
ויאמר אליה' משה עמדו במעמדכם כי ה' ילחם לכם ואתם תחרישון . והראש
הד' בני דן וגד ואשר אמרו לבא בחוץ מצרים להומה ויאמר אליה' משה עמדו
בחוץ מעמדכם ואל תיראו אך קראו אל ה' להישע אהכם מידם . ויהי אח"כ
ויקם משה מתוך העם ויתפלל אל ה' ויאמר . הלא ה' אלהי כל הארץ הושיעה את
עמך הזה אשר הולאת מצרים ואל יאמרו כל מצרים כי יד גבורה להם ויאמר
ה' אל משה מה תזעק אלי דבר אל בני ישראל וישעו :

וְאִתָּה נָסָה אֶת מִטְּךָ עַל הַיָּם וּבִקְעָהּ וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי בְחֻבֹ . וַיַּעַשׂ כֵּן וַיִּרַם בְּמִקְוֵהוּ
עַל הַיָּם וַיִּבְקַעְהוּ . וַיִּקְרְעוּ מִי יָם הַיָּף לִי"ג קָרְעִים וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי בְחֻבֹ הַיָּם
בְּרַגְלֵיהֶם בְּנֻעְלֵי כֶּלֶב עֲבֹר הַיָּם בְּחֹרַח סִילֹה . וַיֵּרָא ה' אֶל בְּנֵי אֶת
נְפִלְאוֹתָיו בְּמִצְרַיִם וּבְחֻבֹ הַיָּם צִיד מִשֶׁה וְהֵאֲרָן וַיְהִי בְּבֹאֹ בְנֵי הַיָּמָה וַיִּבְנֹאוּ מִצְרַיִם
אֲחֵרֵיהֶם וַיִּשְׁבְּנוּ מִי הַיָּם עֲלֵיהֶם . וַיַּעֲבְדוּ כֹלם בְּמִים וְלֹא עֹתָר מִהֶם אִישׁ זֹלָתוֹ
פָּרַעַה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר נָחַן הוֹדָה לֵה' וַיִּאֲמָן בּוֹ עַל כֵּן לֹא הִמְיָחוּ ה' בַּעַת הַהִיא
עִם מִצְרַיִם . וַיֵּלֶן ה' מֶלֶךְךָ וַיּוֹלִיאוֹהוּ מִבֵּין הַמִּצְרַיִם וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֲרָצָה טִיבָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
יְמֵי רְבִי' . וַיּוֹשַׁע ה' בְּיוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ כֹל בְּנֵי כִי מִהוּ כֹל
מִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ אֶת יַד ה' הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרַיִם וַבַּיּוֹם אֲזַיִר מִשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַסִּירָה הַזֹּאת לֵה' בְּיוֹם הַפִּיל ה' אֶת מִצְרַיִם לַפְּנֵיהֶם וַיִּאֲמַר כֹּל יִשְׂרָאֵל בְּצִירָה
לֵאמֹר אֲשִׁירָה לֵה' כִּי גָאֵה גָאֵה סוֹם וְרוֹבְבֵנו רַמֵּה בַיָּם הִנֵּה כְּתוּבָה עַל סֵפֶר תֹּרַת
הָאֱלֹהִים וַיְהִי אַחֲרָיו כֵּן וַיַּעֲבֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּחַנוּ בְּמִרְיָה וַיִּחַן ה' חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
בְּמִקְוֵה הַיָּם בְּמִרְיָה וַיֵּלֶן אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִכְתֹּב כָּל דְּרָכָיו וְלַעֲבֹד אוֹתוֹ . וַיַּעֲבֹדוּ
בְּמִרְיָה וַיִּבְאוּ אֶלֵימָה וּבְאֵלֵי שַׁח' עֲשָׂרָה עִינֹת מִיָּם וּשְׁנַעִי תַמְרֵי וַיִּחַטּוּ שֵׁם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַל הַמַּי' וַיַּעֲבֹד מִלֵּי וַיִּבְאוּ אֶל מִדְבַר כִּיִן בְּחַמְשָׁה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
לְלֵאחֹת מִצְרַיִם בַּעַת הַהוּא נָחַן ה' אֶת הַמָּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל וַיִּמְטַר ה' אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֶחֶם מִן הַשָּׁמַי' יוֹם יוֹם . וַיִּאֲכָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמָּן מ' שָׁנָה כֹּל יְמֵי
הַיּוֹחֵם בְּמִדְבַר עַד בּוֹאֹם אֲרָצָה כְּנָעַן לְרַשְׁתָּהּ וַיַּעֲבֹד מִמִּדְבַר סִין וַיִּחַטּוּ בְּאֵלֵהֶם . וַיַּעֲבֹדוּ
מֵאֵלֹהִים וַיִּחַטּוּ בְּרַפְּסִידִי' . וַיְהִי בַּיּוֹם בְּנֵי בְּרַפְּסִידִי' וַיִּבֹא עֲלֵיהֶם עֲמַלְקָן בֶּן אֵלִישַׁף בֶּן עִשָׂו
אֲחֵי לְבֹן לְמַלְחָמָה עִם יִשְׂרָאֵל וַיִּבְאוּ אֲלֵיהֶם וּשְׁמוֹנִי רַבּוֹת אִישׁ קוֹסְמִים וּבְעֵלֵי אִיב
וַיַּעֲבְדוּ מַלְחָמָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפְּסִידִים . וַיִּלְחַמוּ בְּיִשְׂרָאֵל מַלְחָמָה רַבָּה וַחֲזָקָה וַיִּחַן ה'
אֶת עַמְלָק וְאֶת עַמּוֹ בַּיָּד מִשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִיד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן הַאֲשֵׁרֵתִי מִשְׁרַת מִשֶׁה
וַיִּבּוּ בְנֵי אֶת עַמְלָק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חֶרֶב אֶת מַלְחָמָה חֲזָקָה הִיחָה הַמַּלְחָמָה הַזֹּאת
עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . וַיִּאֲמַר ה' אֶל מִשֶׁה כְּתֹב לְךָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה זְכוּרָה בְּסֵפֶר תֹּרַת
בַּיָּד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן מִשְׁרַתְךָ . וַנִּוִּית אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבוֹאֲכֶם אֲרָצָה כְּנָעַן מִחַת מַחְמָה
אֶת זְכַר עַמְלָק מִחַת הַשָּׁמַי' . וַיַּעַשׂ כֵּן מִשֶׁה וַיִּקַּח הַשָּׂדֶה וַיִּכְתוּב עֲלָיו אֶת הַדְּבָרִי
הָאֵלֶּה לְאֲמֹר . זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עַמְלָק בְּדַרְךָ בְּאֲחֻזְכֶם מִצְרַיִם אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדַרְךָ
וַיִּזְנֶב בְּךָ כֹּל הַכְּחַשְׁלֵי אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עִיף וַיַּעֲבֹד יֵרָא אֱלֹהִים . וְהִיָּה בְּהֵנִיח לְךָ ה'
אֱלֹהֶיךָ מְכַל אוֹיְבֶיךָ מִשְׁנִיבֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לְךָ נַחְלָה לְרַשְׁתָּהּ מִחַת אֶת
זְכַר עַמְלָק מִחַת הַשָּׁמַי' לֹא רַשְׁכָּה . וְהִיָּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִחְמוֹל עַל עַמְלָק וְעַל זְכוּר
וְעַל זְרַע אֲנֹכִי אֲדַרְשׁ מֵעַמּוֹ וְהִכְרַתִּי אוֹתוֹ מִקְרֹב עַמּוֹ וַיִּכְתוּב מִשֶׁה אֶת כֹּל הַדְּבָרִי
הָאֵלֶּה בְּסֵפֶר וַיֵּלֶן אֶת כֹּל הַדְּבָרִי הָאֵלֶּה . וַיַּעֲבֹד בְּנֵי מִרְפִּידִי' וַיִּחַטּוּ בְּמִדְבַר
סִינַי . וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְלֵאחֹת בְּנֵי מִצְרַיִם בַּעַת הַהִיא בָּא רַעוּל הַמִּדְיָנִי חֹתֵן מִשֶׁה
עִם נָסוּרָה בְּתוֹ וְשָׁנִי בְּנִיָּה כִי שָׁמַע אֶת נְפִלְאוֹת ה' אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָצִיל
אוֹתָם מִיַּד מִצְרַיִם . וַיִּבֹא יֵתְרוֹ אֶל מִשֶׁה אֶל הַמִּדְבַר אֲשֶׁר הוּא חוֹנֵה שֵׁם הַיָּם הָאֱלֹהִים
וַיֵּלֶן מִשֶׁה לְקַרְאֵת חֹתְנוֹ בְּכַנּוֹד גְּדוֹל וְכֹל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וַיֵּשֶׁב יֵתְרוֹ וּבְנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל

ימים רבים. וידע יתרו את ה' מהיום ההוא והלאה ויהי בחודש השלישי לליל
 צ"י ממלך' בשש ימים צו ויתן ה' אל ישראל עשרת הדברי' בהר סיני וישמעו כל
 הדברי' האלה וישמחו כל ישראל מאד בהם ביום ההוא וישכון כבוד ה' על הר
 סיני וירא אל משה ויקרא אל משה מתיך העין ויעל אל ההר. ויהי משה בהר
 חרבעי' יום וחרבעי' לילה לחם לא חלל ומים לא שתה וילמדו ה' חוקי' ומשפטי'
 להורות את צני ישראל. ויכתוב ה' את עשרת הדברי' אשר נזה את צ"י על
 שני לוחות אבנים לתתם אל משה לנזות את צ"י ויהי מקץ מ' יום ומ' לילה ככלות
 ה' לדבר אל משה בהר סיני ויתן אל משה את לוחות האבן כחזוני' בחלוצה אלהי'
 ובני ישראל ראו כי נושם משה לרדת מן ההר ויקהלו על אהרן לאמר האיש משה
 לא ידענו מה היה לו. עתה קום עשה לנו אלהי' אשר ילכו לפנינו ולא תמות.
 ויירא אהרן מהעם מאד ויזו ויביאו לו זבב ויעש עגל מסכה אל העם. ויאמר
 ה' אל משה מרס רדתו מן ההר לך רד כי שחת עמך אשר הולאת ממלךי'. עשו
 להם עגל מסכה וישמחו לו ועשה הניחה לי ואכל' מן הארץ כי עם קשה עורף
 הוא. ויחל משה את פני ה' ויחלל אל ה' בעד העם על אודות העגל אשר עשה
 ורד אחרי כן משה מן ההר ובידו צ' לוחות האבן אשר נתן לו אלהי' לנזות את
 ישראל. ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל אשר עשו העם ויחר אף
 משה וישבר את הלוחות שחת ההר. ויבא משה אל המחנה ויקח את העגל
 וישרפוהו גאש ויסתן עד אשר דק ויזר על המים וישק את ישראל ויפוחו
 מן העם איש בחבר רעבו כב' אלהי' איש אשר עשו את העגל. ויהי
 ממחרת ויאמר משה אל ה' אולי חכפרה בעד הטאתכם אשר הטאתם
 לה'. ויעל משה עוד אל ה' וישב עם ה' מ' יום ומ' לילה. ויהי משה מבקש את ה'
 בעד בני ישראל את חרבעי' היו' וישמע ה' אל קוץ משה ויעתר לו ה' בעד ישראל
 אז דבר ה' אל משה לפסול שני לוחות אבניה להעלות' אל ה' לכתוב עליהם
 את עשרת הדברי'. ויעש כן משה וירד ויפסול שני לוחות ויעל אל הר סיני
 אל ה' ויכתוב על הלוחות את י' הדברי'. וישב כוד משה עם ה' מ' יום
 ומ' לילה וילמדו ה' עוד תיקים ומשפטי' אל ישראל. ויזוהו ה' אל בני ישראל
 לעשות לה' משכן לשכון בתוכם ויראהו ה' את חבנית המשכן ואת חבנית כל
 כליו. ויהי מקץ חרבעי' יום וירד משה מן ההר ובני לוחות בידו. ויבא משה
 אל בני ישראל ודבר אליהם את כל דברי ה'. וילמד להם תורות חוקי' ומשפטי'
 אשר נזהו וינד משה אל צ"י את דבר ה' ל. שות משכן לשכון בתוך בני ישראל.
 וישמח העם שמחה גדולה. ד מאד על כל הטובה אשר דבר ה' אליהם ביד
 משה ויאמרו כל אשר דבר ה' אליך כן נעשה. ויקומו כל העם כאיש אחד
 ויהדדו אל משכן ה' ויביאו כל איש ואיש את חרותה ה' למלאכה המשכן לכל
 עבודתו. ויביאו כל צ"י איש איש מכל הגמלא בידו למלאכה משכן ה' והכורסף
 ונתושה וכל דבר אשר יעשה במשכן. ויבאו כל החכמי' העישי' במלאכה ויעשו
 את משכן ה' ככל אשר נזה ה' איש איש ממלאכתו אשר המה עושים. ויעשו
 כל חכם לב את המשכן ואת כל כליו כל כלי עבודה מלאכה הקודש כאשר נזה ה'
 את משה. ותכל כל עבודה משכן אהל מועד ומקץ חמשה חדשים ויעשו בני
 ישראל ככל אשר נזה ה' את משה. ויביאו את המשכן אל משה ואת כליו כמראה
 אשר הראה את משה כן עשו בני ישראל וירא את משה את המלאכה והנה עשו אותה
 כאשר נזה ה' לזו ויברך אותה משה :

פרשת ויקרא

יהי בחדש השני עשר בכ"ג בחדש ויקח משה את אהרן ואת בניו וילבישם את
 הכהנים וישמח אותם ויעש להם כאשר נזה ה' אותו ויקרב משה את כל
 הקרבנות

הקרבנות כאשר לזה ה' אלהיו ביום ההוא. — ואח"כ לקח משה את אהרן ואת בניו ויאמר אליהם פתח אהל מועד תשבזו ז' ימים ולא תלאו כי כן צויתי ויעש אהרן ובניו את כל אשר צוה ה' ביד משה וישבזו פתח אהל מועד ז' ימי ויהי ביום ה' ב' באחד לחדש הראשון בשנה השנית ללאה בני ישראל ממלרי' ויקם משה את המשכן ואת כל כלי אהרן מועד וכל כלי המשכן ויעש ככל אשר צוה ה' אותו ויקרא משה אל אהרן ואל בניו ויקריבו את העולה ואת ההטאת להם ולבני כאשר צוה ה' את משה. ביום ההוא לקחו ב' בני אהרן נדב ואביהוא את זרה ויקריבו לפני ה' אשר לא צוה אהרן ותאלף את מלפני ה' ותאלף אותם וימותו לפני ה' ביום ההוא אז ההלו נשיאי ב"י ביום ההוא ביום כלות משה להקים את המשכן להקריב קרבנותיהם לפני ה' להנכות המזבח. ויקריבו את קרבנותיהם נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום י"ב ויהיו כל הקרבנות אשר הקריבו איש ליש צימו קטרת כסף אחת מאה ושלושים משקלה מזרק ה' כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים כולה כלולה בשמן למנחה קף ח' עשרה זהב מלאה קטרת כר ח' בן בקר חיל ח' כבש אחד בן שנה לעולה ושעיר עזים אחד למחאת ולזבח השלמי' בקר שנים חלילים חמשה עמודים חמשה כבשי' בני שנה חמשה ככה יעשו יום יום י"ב נשיאי ישראל איש יומו ויהי אחרי כן ביום י"ג לחדש ויוצו משה את ב"י לעשות הפסח ויעשו בני ישראל את הפסח כצו משה בארבעה עשר יום לחדש כאשר צוה ה' את משה בן עשו בני ישראל ונחדש הבני באחד לחדש דבר ה' אל משה לאמר שאו את ראש כל זכר לב"י מן כ' שנה ומעלה אהה ואהרן אחיך וי"ב נשיאי ישראל ויעשו בן ויבא משה ואהרן ושנים עשר נשיאי ישראל ויפיהדו את בני ישראל במדבר סיני. ויהיו כל בני ישראל לבית אבותם מן כ' שנה ומעלה שש מאות חלף ושלשה חלפים וחמש מאות וחמשי' ובני לוי לא התפקדו בדרך ב"י. אחיהם ומספר כל זכור לב"י מן חדש ומעלה שנים ועשרים חלף ועי"ג ומאתים ופקודי בני לוי מן חדש ומעלה שנים ועשרים חלף. ויתן משה את הכהני' ואת הלויים איש על משאו לעבד את המשכן אולם מועד כאשר צוה ה' את משה ובשערי' יום לחדש נעלה העני מעל משכן העדות ביום ההוא נסעו ב"י להכעיה' ממדבר סיני וילכו דרך שלשת ימים וישטו העני במדבר פארן שמה חרה רף ה' בישראל כי הכעיסו את ה' בשאלם ממנו צר לאכול וישמע ה' בקולם ויהן להם צבר ויאכלוהו חדש ימים. ואחרי כן חרה אף ה' בהם ויך בהם מכה רבה ויקברו שמה צמקום ההוא ויקראו בני ישראל את המקום ההוא קברות החלואה כי שם קברו את העם המתחלואים צר וישעו מקברות החלואה ויהנו בחלונות אשר במדבר פארן ויהי בהיות ב"י בחלונות ויחר אף ה' צמרים על חלונות משה וזיהי מלרעה כשגו והבגר מהון למחנה שבעת ימי' עד האספה מלרעה ואחר נסעו ב"י מחלונות ויהנו בקנה מדבר כארן. בעת ההיא דבר ה' אל משה לשלח שנים עשר אנשים מבני ישראל איש אחד לשנע ללכת לחור את ארץ כנען וישלח אותם משה י"ב איש וילכו חרנה כנען לרגלה ולחקרה ויחזרו את כל הארץ ממדבר סין עד רחוב לבוא חמת ויבואו אל משה ואל אהרן מקץ מ' יום וישי'ו אותם דבר כאשר היה עם לבנם ויזיאו עשרת האנשים דבה על הארץ אשר חרו אותה אל ב"י לאמר טוב לנו לשוב ממצרים מלכת אל הארץ הזאת כי ארץ אוכלת יושביה היא ויהושע בן נון וכלב בן יפונה היו מן החרים את הארץ אמרו טובה הארץ מאד מאד אם חשן בנו ה' והביא אותנו אל הארץ הזאת ונחנה לנו כי ארץ זבת חלב ודבש היא ולא שצעו אליהם ב"י וישמעו אל דברי י' האנשי' אשר הוציאו דבה על הארץ. וישמע ה' את חלונות בני ישראל ויקוף ובעת לאמר אם יראה איש מן הדור הרע הזה את הארץ

הארץ מן כ' שנה ומעלה כי אם כלב בן יסונה ויהושע בן נון אם לא במדבר
הזה יחמו הדור הרע הזה ובניהם הם יבואו אל הארץ והם יירשנה ויחר אף
ה' בישראל ויניעם במדבר מ' שנה עד תום כל הדור הרע אשר לא מלאו אחרי
ה' וישב העם במדבר פארן ימים רבים ואחר נסעו המדברה דרך ים סוף. בעת
ההיא לקח קרח בן יתרו בן קהת בן לוי אנשים רבים מבני ויקומו וינאו על
משה ועל אהרן ועל כל העדה ויחר אף ה' בהם ותפתח הארץ את פיה
ותבלעם לוחם ואת בתיהם ואת כל אשר להם ואת כל האדש אשר לקרח ויהי
אח"כ וישב אלהים את העם דרך הר שעיר ימים רבים בעת השיח אמר ה' אל
משה אל תהגר מלחמה בבני עשו כי לא אתן מארצם עד מדרך קף דגל כי ירשנה
לעשו נחתי את הר שעיר ע"כ נלחמו בני עשו בבני שעיר בימים הראשונים ויתן
ה' את בני שעיר ביד בני עשו וישמידום מפניהם וישבו תחתם עד היום הזה
על כן אמר ה' אל בני אל תלחמו עם בני אחיכם. כי אין לכם מארצם מאומה
אף אכל תשברו מאחסם בכסף ותבלתם וגם מים תכרו מאחסם בכסף ושחיתם
וישבו בני כדבר ה' וילכו בני במדבר וישבו את דרך הר שעיר ימים רבים ולא נגעו
את בני עשו וילכו בדרך ההוא השע עשרה שנה ויהי בעת ההיא וימת לטימותם
מלך בני כתיס מ"ה שנה למלכו היא שנת ארבע שנה לנחש בני ממזרי' ויקברו
אוחו בהיכלו אשר בנה לו בארץ כתיס וימלך תחתיו אבימוס שלשי' ושמונה שנה.
ובני ישראל עברו את גבולם בימי' ההם מקץ השע עשר שנה ויבואו ויעברו דרך
מדבר מואב ויאמר ה' אל משה אל תחר את מואב ואל תלחם בם כי לא אתן
לכם מארצם ויעברו בני ישראל את דרך מדבר מואב השע עשרה שנה ולחום לא
נלחמו בם. ויהי בשנת שלשי' ויש שנה לנחש בני ישראל ממזרי' ויער ה' את סיחון
מלך האמורי ויערוך מלחמה וינא להלחם את בני מואב. וישלח סיחון מלאכים
אל בעור בן יניס בן בלעם ויעץ מלך ממזרי' ואל בלעם בנו לקלל את מואב למען
תאן ביד סיחון ויבואו את בעור בן יניס ואת בלעם בנו מפחור ארט נהרים
ויבאו בעור ובלעם בנו עיר סיחון ויקללו את מואב ואת מלכש בעיני סיחון מלך
אמורי וסיחון ינא עם כל חילו וילך אל מואב וילחם בם ויכניעם וימס ה'
ידו ויהכנו סיחון את מלך מואב ויקח סיחון את כל ערי מואב במלחמה וגם את
שכונן לקח מהם כי חשבון מערי מואב היא. וישם סיחון את שריו ואת גדוליו
חשבון ויהי חשבון לסיחון בימי' ההם על ק יאמרו המושלי' בעור ובלעם בנו
דברי' האלה לאמר באו חשבון חבנה וחכונ עיר סיחון. אוי לך מואב אבדת
ש' כמוש הנה כחובה על פסר תורת האלהי' ויהי כאשר נלח סיחון את מואב
שם שומרי' בערי' אשר לקח מאת מואב. ובני מואב נפלו הרבה במלחמה ביד סיחון
שם פהם שני גדול בניס וננות ויהרג מלכש ויפן סיחון וישב לו אל ארצו.
אן סיחון מחעת רבות וכסף וזהב אל בעור ואל בלעם בנו וישלחם וילכו
ש' נהדים אל מקומם ואל ארצם בעת ההיא עברו כל בני ישראל מדרך מדבר
: ויסעו את מדבר אדום ויבאו כל העדה מדבר לין בחדש הראשון בשנת מ'
אחס ממזרים וישבו שם בני ישראל בקדש מדבר סין ותמת שם מרים ותקבר
בעת ההיא שלח משה מלאכים אל הדד מלך אדום לאמר כה אמר אחיך
דאל תעבדה נח בארצך לא נעבור בשדה ובכרם לא נשתה מי באר דרך המלך
ד ויאמר אליו אדום לא תעבור כי וינא אדום לקראת בני ישראל בעם כבד.
מלכו בני עשו. נתון את בני ישראל לעבור בארצם ויע ישראל מעליו ולא נלחמו
אם. וישבו בני ישראל מעל בני עשו מקדש ויבאו כל העדה הר ההר בעת ההיא
ד ה' אל משה אמר אל אהרן אחיך ויאסף שם כי לא יבוא אל הארץ אשר
ד לבני ישראל ויעל אהרן כדבר ה' אל הר ההר וימת שם בשנת הארבעים

בחדש החמישי בחדש לחודש . וזהו בן מאת שנה ועשרים ושלש שנים במומו בהר
 ההר . וישמע הכנעני מלך ערד יושב הגבז כי בא ישראל דרך האחרים ויערוך
 את חילו להלחם בישראל וייראו בני ישראל מאד מפניו כי חיל גדול וכבוד מאד
 לו ויחטו בני ישראל לב לשב מזרימה . וישבו בני ישראל אחריהם כמהלך שלשת
 ימי' עד מוכרות בני יעקן כי יראו להם מאד מפני מלך ערד ולא יכלו בני
 ישראל ללכת לשב אל מקומם וישבו בצני יעקן שלשי' שנה ויהי כראות בני לוי
 כי לא חבו בני ישראל לשב ויקראו אל ה' ויקראו וילחמו את ישראל אחיהם
 ויהרגו עם רב ויושיבום בחוקה אל מקומם הר ההר ויהי בשבס ומלך ערד
 עודנו עורך נבא למלחמה לקראת ישראל וידר ישראל נדר לאמר אם נתון נתן
 את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם ויבמע ה' בקול ישראל ויתן את
 הכנעני בידם ויחרס אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה ויסעו בני
 ישראל מהר ההר ויחטו בעיי העברים בגבול מואב . וישלח בני ישראל אל מואב
 לאמר נעברה נא בארץך עד מקומי . ולא חבו בני מואב נתון את ישראל
 עבור בארצם כי יראו בני מואב מאד פן יעשו להם בני ישראל כאשר עשה
 להם סיחון מלך האמורי אשר לקח את ארצם ויהרגו מהם רבים על כן לא
 נתן מואב את ישראל עבור בארצו וה' נזה את בני לבני הלחם במואב ויט
 בני ישראל מעל מואב ויסעו בני ישראל מגבול מואב ויבאו בעבר ארנון בגבול
 מואב בין מואב ובין האמורי בעבר קדמות וישלחו בני ישראל מלאכי' אל סיחון
 מלך האמורי לאמר . נעברה נא בארץך לא נעה בשדה ובכר' לא נשחה מי באר
 דרך המלך נלך עד עברנו את גבולך ולא נתן סיחון את ישראל עבור ויקבץ סיחון
 את כל עם האמורי וילא המדברה לקראת בני ישראל וילח' בישראל יהנה ויתן ה'
 את סיחון מלך האמורי ביד בני ישראל ויך ישראל את כל עם סיחון לפי חרב וינקו'
 את נקמת מואב ויירשו בני ישראל את ארץ סיחון מארס עד יבק עד בני עמון
 ויקחו את כל שלל הערי' . ויקח ישראל את כל הערי' האלה וישב ישראל בכל ערי
 האמורי ויחמרו כל בני ישראל להלח' את בני עמון לקחת את כל ארצם גם המה
 ויאמר ה' אל בני ישראל אל הזר את בני עמון ואל תחגרו בם מלחמה כי לא
 אחן לכם מארצם מאומה וישמעו בני ישראל את דבר ה' ולא נלחמו את בני עמון
 ויפנו בני ישראל ויעלו דרך הבשן וילא עוג מלך הבשן לקראת ישראל למלחמ' ועמו
 אנשי' הרבה גבורי חיל ויד חזקה מאד מעם האמורי . ועוג מלך הבשן איש גבור
 חיל מאד ונערון בנו גבור מאד יוהר ממנו ויאמר עוג בלבו הנה כל מחנה ישראל
 מהלך שלש פרסאות עשה אמיחם כאחת בלא חרב ובלא חנית . ויעל עוג ההרה
 יהנה ויקח משם אבן אחת גדולה ארכה שלש פרסאות וישם אותה על ראשו ויאמר
 להשליך על מחנה בני ישראל להמית את כל ישראל באבן ההיא ויבא מלאך ה'
 וינקוב את האבן ההוא מעל ראש עוג ותרד האבן בצואר עוג ויפול עוג לארץ
 מכובד האבן בצוארו . צעת ההיא אמר ה' אל בני ישראל אל תירא ממנו כי
 צידכם נתתי אותו ואת כל עמו ואת כל ארצו וטשית' לו כאשר עשיתם לסיחון וירד
 אליו משה עם מתי מספר מבני ישראל ויך משה את עוג במתה אל קרכולי רגליו
 וימיתו ואחרי כן רדפו בני ישראל את בני עוג ואת כל עמו ויכוס ויכחוס ע'
 בלתי השאיר להם שריד ואחרי כן שלח משה מבני ישראל לנגל את יעזר כי יעזר
 יהיה קריה עליזה מאד וילכו המרגלי' יעזר וירגלו . אות' ויבטחו המרגלי' בה'
 וילחמו הם באנשי יעזר וילכדו האנשי' ההם את יעזר ואת צנתי' ויחנס ה' ביד
 ויורישו את האמורי אשר שם ויקחו בני ישראל את ארץ שני מלכי האמורי אשר
 שם ויקחו בני ישראל מאת שני מלכי האמורי ששים עיר בעבר הירדן מנחל ארט
 עד הר הרמון ויסעו בני ישראל ויבאו בערבות מואב אשר מעבר לירדן יר

וישמעו בני מואב את כל הרעה אשר עשו בני ישראל לשני מלכי האמורי אל סיחון
 ואל עוג וייראו כל אנשי מואב מפני בני ישראל מאד. ויאמרו זקני מואב הנה
 שני מלכי האמורי סיחון ועוג החזקים מכל מלכי הארץ לא עמדו בפני בני ישראל
 ואך נעמד בפניה' אנחנו הלא שלח שלחו אלינו מרים זה לעבור בארצנו לדרכם
 ולא עובנו אות' עתה יקיבו עלינו בחרב וישמידו אותנו ויקץ מואב מפני בני
 ישראל וייראו מאד מהם ויחיו עמו מה לעשות אל בני ישראל ויקומו זקני מואב
 ויבחרו איש מאנשיה' את בלק בן בלק נאסיר המואבי וימליכוהו עליה' בעת ההיא
 ובלק חיש חכם מאד ויקומו זקני מואב וישלחו אל כל בני מדין לעשות אחס
 שלום כי מלחמה גדולה ושנאה היחה בין מואב ובין מדין בימי' ההם מימי הדד בן
 דד מלך אדום המכה את מדין בשדה מואב עד הימים ההם. וישלחו בני מואב
 אל זקני מדין ויעשו אחס בליס ויבאו זקני מדין ארץ מואב לשלום בני מדין
 ויתיעלו זקני מואב וזקני מדין מה לעשות להם להגיל את נפשה מישראל ויאמרו
 זקני מואב אל זקני מדין עתה ילחכו בני ישראל את סביבותינו כלחוך השור את
 ירק השדה כי כזאת וכזאת נשו לשני מלכי האמורי החזקי' ויאמרו זקני מדין אל
 מואב שמענו כי בעת אשר נלחם אחסם סחון מלך האמורי ויגבור ידו עליה' ויקח
 את ארצה' כי שלח אל בעור בן יוים ואל בלעם בנו מארם נהרים ויבאו ויקללו
 אחסם על כן גברה יד סיחון בכס וילכד את ארצה' ועתה בלחו נא גם אחסם אל
 בלעם בנו כי הנה עודנו בארצנו ונחת' לו שפרו ויבאו ויקללו את כל העם אשר
 ירחס מפניהם וישמעו זקני מואב את הדבר הזה וייעב בעיניהם לבלוח אל בלעם
 בן בעור וישלח בלק בן לפור מלך מואב מלאכים אל בלעם לאמר. הנה עם יבא
 ממזרי' הנה כסה את עין הארץ והוא יושב ממולי ועתה לכה נא חרה לי אותו כי
 עגום הוא ממני אולי אוכל להלח' וגרשחו כי במצחי את אשר סבך מבוך ואשר
 תאור יואר וילכו מלאכי בלק אל בלעם ויביאו את בלעם לקלל את העם ויבאו
 בלק אל בלעם לקלל את ישראל יום ויום ולא שמע בלעם אל בלק מפני דבר ה'
 אשר דבר אל בלעם וירא בלק כי לא אבה בלעם אל דברו וקם וילך אל מקומו
 וגם בלעם שב אל ארצו וילך משם מדינה ובני ישראל נסעו מערבות מואב ויחנו
 על הירדן מצית הישמות עד אצל השיסים בקצה ערבות מואב ויהי בשבת בני ישראל
 בנחל השיטי' ויחלו לזנות אל בנות מואב ויגשו בני ישראל לפני מואב ובני מואב
 הקטו אהליה' נגד מחנה ישראל וייראו בני מואב מפני ישראל. ויקחו בני מואב את
 כל בנותיהם וכל נשיהם היבות תואר ועונת המראה וילבישו אותם כסף זהב
 ובגדים יקרות וישיבו בני מואב את הנשים ההנה פתח אהליהם למען ראות
 אותם בני ישראל ויסנו אליה' ולא ילחמו את מואב ויעשו כל בני מואב הדבר
 הזה אל בני ישראל וישיבו איש את בחו ואיש את אשתו פתח אהלו וכל בני
 ישראל ראו את מעשה בני מואב ויפטו בני ישראל אל בנות מואב ויחטאו להן
 וילכו אליהן ויהי צבוא העברי אל פתח אוהל מואב וירא את בה מואב ויחמוד אותה
 בלבו וידבר עמה פתח האהל את אשר יחסון. ויהי בדברים ויבאו אליה' כל אנשי
 האהל וידברו אל העברי דברים האלה הלא אחס ידעת' כי אחים אנחנו יחד בני
 לוט ובני אברהם אחיו ולמה לא חשבו אתנו ולמה לא תאכלו את לחמנו ואת זבחינו.
 ויהי כי ירבו עליו בני מואב דברייהם והסיתו אותו בחלקות דבריהם והושיבוהו
 באוהלה וסנחו לו וזנחו לו ואכל מזבחה ומלחמ' ויחנו לו יין וישת וישכרוהו וישיבו
 לפניו נערה יפה ועשה בה כרצונו כי לא ידע כי שחה יין הרבה ככה עשו בני
 מואב לישראל במקום ההוא בנחל השיטי'. ויחר אף ה' בישראל על הדבר הזה
 וישלח בהם מגפה וימותו מישראל ארבעה ועשרים אלף איש והגם איש א' מבני
 שמעון זמרי בן פלוז שמו וישכב את המדינית כזבי בת לוי מלך מדין לפני כל

בני ישראל . וירא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן את הדבר הרע הזה אשר עשה זמרי ויקח רומח ויקס ויך אחריהם וידקור את שניה' ויהרגם ותעזר המגפה מעל בני ישראל . צעה היתה אחרי המגפה ויאמר ה' אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר . שאו את כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה ומעלה כל יולד לבא ויפקדו משה ואלעזר את בני ישראל למשפחותיהם . ויהיו פקודי בני ישראל שבע מאות אלף ושבע מאות ושלשים ופקודי בני לוי מבין חדש ומעלה כ"ב אלף ובחלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן אשר פקדו במדבר סיני כי אמר ה' להם שמת ימותו במדבר וימותו כלם ולא נותר מהם איש כי את כלב בן יפונה ויהושע בן נון . אחרי כן ויאמר ה' אל משה ואמר אל בני ישראל לנקים את נקמת אחיהם בני ישראל ויעש כן משה ויבחרו בני ישראל מהם י"ב אלף אלף למטה וילכו מדינה . ויבאו בני על מדין ויהרגו כל זכר וגם את חמשה נסיכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב . וישבו בני ישראל נשי מדין ואת טפס ואת כל בהמתם ואת כל אשר להם . ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח ויביאו אותו אל משה ואל אלעזר אל ערבות מואב . ויאלו משה ואלעזר וכל נשיאי העדה לקראתם במחמה . ויחלו את כל שלל מדין וינקמו בני ישראל ממדין את נקמת אחיהם בני ישראל :

ספר דברים

בעת היתה אמר ה' אל משה הן קרבו ימך למות קח את יהושע בן נון משרתך והחנינו בזהל מועד ואלונו ויעש משה כן וירא ה' בזהל בעמוד ענן ויעמוד עמוד הענן על פתח האהל . וילו ה' את יהושע ב"נ ויאמר לו חזק ואמן כי אתה חביב את בני אל הארץ אשר נהתי להם ואנכי אתה עמך ויאמר משה אל יהושע חזק ואמן כי אתה תנחיל את הארץ אל בני ישראל וה' יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך אל תירא ואל תחת ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר להם רחמים אתם כל הטובה אשר עשה לכם ה' אלהיכם במדבר . ועתה שמרו לכם את כל דברי החור' הזאת ולכו בדרך ה' אלהיכם אל חסורו מכל הדרך אשר לזה ה' אלהים ימין ושמאל . וילמד משה את בני ישראל חוקים ומשפטים ותורות לעשות בארץ כאשר צוה ה' וילמדם את דרך ה' ואת תורותיו הלא הם כתובי' על ספר תורה אלהים אשר נתן אל בני ישראל ביד משה ויכל משה לזוות את בני ישראל ויאמר ה' אליו עלה אל הר העברים וסוה שם והאסף אל עמך כאשר נאסף אהרן אחיך . ויעל משה כאשר צוהו ה' וימת שם בארץ מואב ע"פ ה' בשנת הארבעי' לזאת בני ישראל מארץ מצרים . ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואב ל' יום ויאמרו ימי אכל משה :

ספר יהושע

ויהי אחרי מות משה ויאמר ה' אל יהושע בן נון לאמר קום עבור את הירדן אל הארץ אשר נהתי לבני והנחלת לבני ישראל את הארץ כל מקום אשר חדרוך כף רגלכם בו לכם יהיה מהמדבר והלבנון הזה עד הנהר הגדול נהר פרת יהיה בגולכם . לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה אלהי עמך רק חזק ואמן לשמור את כל החורה אשר נתן משה אל חסור מן הדרך ימין ושאל למען תשכיל בכל אשר חקר . וילו יהושע את שוקרי ישראל לאמר עברו במחנה ולו את העם לאמר הכינו לכם גדה כי צעוד ג' ימים אחס עובדים את הירדן לרשת את הארץ ויעשו כן שוקרי בני וילוו את העם ויעשו ככל אשר צוה יהושע וישלח יהושע שני אנשים לרגל את ארץ יריחו וילכו וירגלו האשיות את יריחו ויבואו מקץ שבעה ימי' אל יהושע המחנה ויאמרו לו כי נתן ה' בידנו את כל הארץ וכי נמונו כל יושביה מסיני . והי אחרי כן וישכם יהושע בצקר וכל ישראל עמו ויסעו מהשבי' ויעבור יהושע את הירדן וכל ישראל עמו ויהושע בן שמוני' ושתים שנה צעבור עם ישראל בירדן ויעל העם סביב צעודי לחם הראשון

הראשון ויחנו בגבל בקצה מזרח יריחו. ויעשו בני ישראל את הסכת בגבל
 בערבות יריחו בארבעה עשר לחדש ככתוב בחזרת משה. וישבות המן בעת ההיא
 ממחרת הסכה וגו' ה' עוד לבני ישראל מן ויאכלו מחצות ארץ כנען ויריחו סוגרת
 והסוגרת מפני בני ישראל אין יולא ואין בא. ויהי בחדש השני בא' לחדש ויאמר ה'
 אל יהושע: קום הנה נתתי בידך את יריחו ואת כל עמה וסבות' את העיר כל
 אנשי המלחמה יום יום פעם אחת כה תעשה ששת ימים והכהים יתקעו בשופרות
 ויהי בשמעם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונסלה חומת העיר
 תחתיה ועלו כל העם אים נגדו. ויעש יהושע כן ככל אשר טוהו ה' ויהי ביום
 השביעי ויסובו את העיר ז' פעמי' והכהי' תקעו בשופרות. ויהי בשביעית
 ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן ה' בידיו את כל העיר. אך חרס לה' תהיה
 העיר היא וכל אשר בה ואתם שמרו את החרס פן תשימו את מחנה ישראל
 לחרס ועקרת' אותה וכל כסף הזהב ונחושת וברזל קודש לה' הוא אולר ה'
 יובא. ויתקעו העם בשופרות ויריעו תרועה גדולה ותפול חומת יריחו תחתיה
 ויעל כל העם אים נגדו וילכדו את העיר. ויחרמו את כל אשר בה מאיש עד
 אשה ועד זקן שור ושה וחמור לפי חרב. וכל העיר שפו באש רק כל כלי
 הכסף והזהב והנחשת והברזל נתנו אולר ה' וישבע יהושע בעת ההוא לאמר
 ארור האיש אשר יבנה את יריחו בכבורו ייסדנה ונלערו יציב דלתותיה. ועכן
 בן כרמי בן זבדי בן זרח בן יהודה מעל בחרם ויקח מן החרס ויחניא בזהב
 ויחר אף ה' בישראל ויהי אחרי כן בשוב בני ישראל משדוף את יריחו וישלח
 יהושע אנשים לרגל את העי להלחם בה. ויעלו האנשי' וירגלו את העי וישבו
 ויאמרו אל יעלה עמך כל העם אל העי רק כג' אלפי' אים יעלו ויבו את העי
 כי מעט אנשים המה. ויעש כן יהושע ויעלו עמו מבני ישראל ג' אלפי' אים
 וילחמו עם אנשי העי. ותכבד המלחמה על ישראל ויבו אנשי העי מישראל
 ל"ו אים ויכבו בני ישראל לפני אנשי העי. וירא יהושע את הדבר הזה ויקרע
 שמלתיו ויסול על פניו ארצה לפני ה' הוא וקני ישראל ויעלו עפר על ראש'.
 ויאמר יהושע אהה ה' למה העברת את העם הזה את הירדן מה אומר אחרי
 אשר הפך ישראל עורף לפני אויביו. עתה ישמעו כל הכנעני יושב הארץ את
 הדבר הזה ונסבו עלינו והכריתו את שמנו. ויאמר ה' אל יהושע למה אתה נופל
 על סנדך קום לך כי חטא ישראל ויחמו מן החר' לא אוסוף להיות עמהם את
 לא ישמידו את החר' מקרבם. ויקם יהושע ויאסוף את העם ויקרב את האזורים
 כדבר ה' וילכד שבע יאדה וילכד עכן בן כרמי. ויאמר יהושע אל עכן הגד נא
 לי בני מה עשית. ויאמר. עכן רחמי בשלל אדרת שנער טובה ומאתי שקלים
 כסף ולשון זהב חמשי' שקלים משקלו. ואחמדם ואקחם והגם במדך האהל
 סמתים בארץ. וישלח יהושע אנשי' וילכו ויקחו מזהב עכן ויביאו אותם אל
 יהושע. ויקח יהושע את עכן ואת הכלים האלה ואת בניו ואת בנוחיו ואת
 כל אשר לו ויעלו אותם עמק עכור. וישדוף אותם יהושע שם באש וירגמו כל
 ישראל את עכן באבני' ויקימו עליו גל אבני' על כן קרא למקום ההוא
 עמק עפר וישב ה' מחרון אפו ואחרי כן קרב יהושע אל העיר וילחם בה.
 ואמר ה' אל יהושע אל תירא ואל תחת הנה נתתי בידך את העי ואת מלעה
 ואת עמה. ועשית להם יאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמת' הביצו לכם
 שים לכם ארוב לעיר מאחריה. ויעש יהושע כדבר ה' וינחרי מכל בני המלחמה
 שלשים אלף גבורי חיל וישלחם ויארצו לעיר. וינו אותם לאמר כראותכם אולתו
 נסים לפני אנשי העיר בעמ' וירדסו אחרינו ותקמו מהמערב ולקדח' את העיר
 יעשו כן וילחם יהושע. וינאו אנשי העיר לקדחת ישראל והם לא ידעו כי אורבים
 להם

להם מאחרי העיר וינכסו יהושע וכל ישראל לפניהם וינכסו דרך המדבר בערמה .
 ויזקק אנשי העי לכל העם אשר בעיר לרדוף אחרי ישראל וילאו וינזקו מן
 העיר לא נשאר א' ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל וכל האזרחים
 קמו ממקומם וימהרו ויבאו לעיר וילכדוה ויציחו אותה באש . וישנו אנשי העי
 אחריה' והנה עלה ענן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הגה והנה .
 ויהיו כל אנשי העי לישראל! בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלהי
 השאיר להם שריד . ויחפשו בני ישראל את מלוש מלך העי חי ויביאו אותו אל
 יהושע ויתלה יהושע אותו על העץ וימת וישיבו בני ישראל אל העיר אחרי שרפו
 אותה ויכו את כל אשר בה לפי חרב . ויהי מספר כל הנפלים מאנשי העי מאות
 ועד אשה שני' עשר אלף רק הבהמה ושלל הערי' בזזו להם כדבר ה' אל יהושע .
 וישמעו כל המלכ' אשר בעבר הירדן כל מלכי הכנעני את כל הרעה אשר עשו
 בני ישראל ליריחו ולעי ויהקבצו יחד להלחם את ישראל אך יושבי גבעון יראו להם
 מאד מפני ישראל להלחם אחספן ימותו ויעשו בערמה ויבואו אל יהושע ואל כל
 ישראל ויאמרו אליהם מארץ רחוקה באנו עמה כרהו לנו ברית ויערימו יושבי גבעון
 על בני ישראל ויכרתו להם בני ישראל ברית ויעשו להם שלום וישבעו להם נשיאי
 העדה ויהי אחרי כן וידע כל ישראל כי קרובים הם אליו ובקרבם הם יושבים . אך
 לא המיתו' בני ישראל כי נשבעו להם בה' ויהיו תושבי עמי' ושושבי מים ויאמר
 אליהם יהושע למה רמיחוננו לעשות לנו הדבר הזה ויענוהו לאמר כי הוגד לעבדיך
 את כל אשר עשיתם לכל מלכי האמורי וגירא מאד לנפשנו ונעשה הדבר הזה .
 וימנס יהושע ביום ההוא לחסוב להם ענים ולשלוט להם מים ויחלקם לכל שבטי
 ישראל לעבדי' ויהי כשמוע אדוני לזק מלך ירושלים את כל אשר עשו בני ישראל
 ליריחו ולעי וישלח אל הוסי מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל ישיע מלך
 לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר . עלו אחי ועזרוני להלחם את בני ואת יושבי
 גבעון אשר השלימו את בני' . ויאספו ויעלו חמשה מלכי האמורי עם כל מחניהם
 עם רב מאד כחול אשר על שפת הים . ויבאו ויחמו כל המלכ' האלה על גבעון
 ויחלו להלחם ביושבי גבעון וישלחו כל אנשי גבעון אל יהושע לאמר עלו מהרה
 והושיענו כי נקבצו עלינו כל מלכי האמורי להלח' בנו . ויעל יהושע וכל עם המלחתי'
 מן הגלגל ויבוא אליהם יהושע פתאום ויכה את חמשה המלכים ההם מכה רבה . ויהומ'
 ה' לפני בני ישראל ויכס מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורון עד
 מקדה וינוכו מפלי ישראל . ויהי בנוסם וישלך ה' עליהם אבני ברד מן השמים
 וימותו תהם רבי' מאשר הרגו בני ישראל . ובני ישראל רדפו אחריה' וימיתו עוד
 בדרך והכו אותם ויהי בהכותם אותם והיום נטה לערוב ויאמר יהושע לעיני כל
 ישראל שמש בגבעון דום וירח צעמק חילון עד יקום גוי לויבו וישמע ה' בקול
 יהושע וידום השמש בחצי השמים ויעמוד שלשים וששה עמים וגם ירח עמד ולא
 חץ לבוא כיום תמים ולא היה כיום ההוא לפניו ולאחריו לשמוע ה' בקול איש כי
 ה' נלחם להם לישראל . ויכו יהושע ובני ישראל את כל ארץ הכנעני כאשר צוה ה'
 להם ויהרגו את כל מלכיהם ל'א מלכים ויקחו בני ישראל את כל ארצם מלבד ממלכו'
 סיחון ועוג אשר בעבר הירדן אשר הכה משה גם הם ערי' רבי' וימנס משה לראובני
 ולגדי ולחצי שבט המנשי ויהושע הכה את כל המלכים אשר מעבר הירדן ויחתי' לנחל'
 לפ' המצות וחצי המטה . חמש שנים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה ויחן
 את עריה' לישראל והארץ שקמה מהמלחמה בכל ערי האמורי והכנעני . בעת ההיא
 בשנה ההיא לעבור בני ישראל את הירדן אחרי שקמו בני ישראל ממלחמתם את
 הכנעני ויקומו בעת ההיא מלחמות גדולות חזקות ועזומות בין אדום ובין בני כתיס
 וילחמו בני כתיס את אדום וילא אחי'נים מלך כתימה בשנה ההיא היא שנת ל'א

למלט ביד חזקה ועמו מגבורי בני כמים וילך שעירה להלחם את בני עשו וישמע
הדד מלך אדום את שצמו ויאל לקראתו בעם כבד וכיד חזקה ויערוך אחו מלחמ'
בשדה אדום ותגבר יד כמים על בני עשו ויהרגו בני כמים מבני עשו כ"ב אלף
ויניסו כל בני עשו לפניהם. וירדפו אחריה' בני כמים וידביקו את הדד מלך אדום
רץ לפניהם ויתפשוהו חי ויביאו אותו אל אביאנום מלך כמים וילו אביאנום ויהרגוהו
וימת הדד מלך אדום בשנת מ"ח שנה למלכו וירדפו עוד בני כמים את אדום ויהי אדום
בהם מכה רבה ויכנע אדום לפני בני כמים וימשלו בני כמים על אדום ויהי אדום
תחת יד בני כמים ויהי לממלכה א' מהיום ההוא. בימיו ההם כאשר הורישו ב"י
את כל הכנעני והאמורי ויהושע זקן בא בימים. ויאמר ה' אל יהושע אתה זקנת
באת בימיו והארץ נשאר' הרבה מאד לרשת' ועתה חלק את כל הארץ נחלה לט'
השנטי' אחי שבט המנשה ויקם יהושע ויעש כאשר דבר ה' ליו ויחלק את כל הארץ
לשבטי ישראל במחלקות' רק לשבע הלוי לא נתן נחלה אשי ה' הוא נחלתו כאשר דבר
ה' ביד משה לו. ויתן יהושע את הר חברון לכלב בן יפונה שכס ה' על אחיו כאשר
דבר ה' ביד משה. ע"כ היתה חברון לכלב בן יפונה ולבניו לנחלה עד היום הזה
ויחלק יהושע את כל הארץ בגורל לכל ישראל לנחלה כאשר צוה ה' אותו. ויחטו
ישראל מנחלת' ללוים ערי' לשבת ומגד' למקיה' ולקניז' כאשר צוה ה' את משה
קן עבו ב"י ויחלקו את הארץ בגורל בין רב למעט. וילכו לנחול את הארץ לנבולותיה'
ויחטו ב"י נחלה ליהושע בן נון בהוכ' ע"פ ה' נחמו לו את העיר אשר שאל את
תמני' סרח בהר אפרים ויבג' את העיר וישב בה :

אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות לשמות ב"י
בגורל בשילה לפני ה' פתח אהל מועד. וכלו מחלק את הארץ ויתן ה' לישראל
את הארץ וירשו אות' כאשר דבר ה' להם וכאשר נשבע ה' לאבותיה' ויח' ה' לב"י
מסביב מכל אויביה' לא עמד בפניה' אים ויתן ה' את כל אויביהם בידם. ולא נפל
דבר א' מכל הטוב אשר דבר ה' אל ב"י הכל הקים ה' ויקרא יהושע אל כל ב"י
ויברכם ויזום לעבוד את ה' וישלחם אח"כ וילכו אים לעירו. ואים לנחלתו ויעבדו ב"י
את ה' כל ימי יהושע וה' הניח להם מסביב וישבו בעריהם לבטח. ויכרות יהושע
ברית את העם ביום ההוא וישלח את ב"י וילכו אים לנחלתו ולעירו ויהי בימיו ההם
בשנת ב"י בעריה' לבטח ויקברו את ארונות מטיה אבותיהם אשר העלו ממלרים
איש נחלת בניו את י"ב בני יעקב קברו ב"י אים בלחצות בניו ואלה שמות הערי'
אשר קברו בהם את י"ב בני יעקב אשר העלו ב"י ממלרים. ויקברו את ראובן ואת
גד בעבר הירדן ברומיח אשר נהן להם משה לבניהם ואת שמעון ולוי קברו בעיר
מנדח אשר נחנה לבני שמעון ויהי מגרש העיר לבני לוי. ואת יהודה קברו בעיר
בנימן נגד בית לחם. ואת עלמות יששכר וזבולון קברו אותם בנידון בחלק אשר נפל
לבניהם ודן נקבר בעיר בניו באשחאל ואת נפתלי ואת אשר קברו אותם בקדש נפתלי אים
איש במקומו אשר נתן לבניו. ואת עלמות יוסף קברו בשכם בחלקת השדה אשר
קנה יעקב מאת חמור ו ה' לבני יוסף לנחלה. ואת בנימן קברו בירושלי' נגד היבטי'
אשר נתן לבני בנימן אים בעיר בניו קברו ב"י את אבותם ויהי מקן שנתיים ימים
וימת יהושע בן נון בן ק"י שנים והימים אשר שפט יהושע את ישראל כ"ח שנים
ויעטד ישראל את ה' כל ימי חייו. וימת דברי יהושע ומלחמו יזו בכנעני וכל
תוכחותיו אשר הוכיח את ישראל ואשר צוה וממות הערים אשר ירשו ב"י בימיו
הגם כחובים על פסר דברי יהושע אל ישראל ועל כפר מלחמות ה' אשר כתב
משה לב"י ויקברו ב"י את יהושע בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר נתן לו בהר
אפרים ואלעזר בן אהרן מת בימים ההם ויקברו אותו בגבעת פנחס בן אלעזר
אשר ניקן לו בהר אפרים :

בעת ההיא אחרי מות יהושע וזני הכנעני עודם בארץ ויאמרו ישראל להורישם
 וישאלו ישראל ב' לאמר מי יעלה אל הכנעני בתחלה להלחם בו ויאמר ה'
 יהודה יעלה ויאמרו בני יהודה אל שמעון עלו אחנו בגורלנו ונלחמם בכנעני והלכנו
 גם אחנו עמכם בגורלכם וילכו בני שמעון את בני יהודה ויעלו בני יהודה וילחמו
 בכנעני ויתן ה' את הכנעני ביד בני יהודה ויכוס בזוק י' אלפים איש וילחמו
 את חלטי בזק בזוק ויום לפניהם וירדפו אחרי ויחפסוהו ויקומו ויקלצו את בהונת
 ידיו ורגליו ויאמר חלוצי בזק שנעים מלכים מקוללים באמת ידיהם ורגליהם היו
 מלקטים תחת שלחתי כאשר עשיתי כן שלס לי אלהים ויבילוהו ירושלים וימת שד'
 וילכו בני שמעון את בני יהודה ויכו את הכנעני לפי חרב ויהי ה' את יהודה
 ויורש את ההר ויעלו בני יוסף בית אל היא לוז וה' עמם וירגלו בני יוסף את בית
 אל ויראו השומרים איש יולא סן העירו ויחפסוהו ויאמרו לו הראנו את מבוא העיר
 ועשיו עמך חסד ויראם האיש הוא את מבוא העיר ויבאו בני יוסף ויכו את
 בעיר לפי חרב ואת האיש ואת משפחתו שלחו וילך ארץ כנחיים ויבן עיר ויקרא
 שמה לוז וישבו כל ישראל בעריהם ויעבדו את ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים
 אשר באריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את מעשה ה' הגדול אשר עשה לישראל
 ושמעו הזקנים את ישראל אחרי מות יהושע שבע עשרה שנה ונלחמו כל הזקנים
 גם הם את מלחמות ישראל בכנעני ויגרש ה' את הכנעני מפני בני ישראל להושיע
 ישראל בארצם ויקם את כל הדבר אשר דבר לאברהם ליחזק וליעקב ואת כל
 השבעה אשר נשבע לתת להם ולבניהם את ארץ הכנעני ויתן ה' לבני ישראל את
 כל ארץ כנען כאשר נשבע לאבותיהם וינח ה' להם מסניב וישנו בני בעריהם
 לבקח : צדוק : ה' לעולם אמן ואמן :

תו ש ל ב ע

